HZ. MEHDİ (A.S.) HAKKINDA BİLGİLER

HARUN YAHYA
(ADNAN OKTAR)

Bu kitapta kullanılan ayetler, Ali Bulaç'ın hazırladığı
"Kur'an-ı Kerim ve Türkçe Anlamı" isimli mealden alınmıştır.

Birinci Baskı: Mayıs 2010

ARAŞTIRMA
YAYINCILIK

Talatpaşa Mah. Emirgazi Caddesi
İbrahim Elmas İş Merkezi
A Blok Kat 4 Okmeydanı - İstanbul
Tel: (0 212) 222 00 88

Baskı: Kelebek Matbaacılık
Litros Yolu No: 4/1A Topkapı-İstanbul
Tel: (0 212) 612 43 59

www.harunyahya.org - www.harunyahya.net
www.harunyahya.tv

İÇİNDEKİLER

Önsöz

Bediüzzaman'ın Hz. Mehdi (a.s.)'ın Çıkış Zamanıyla
İlgili Sözleri (Osmanlıca)

Bediüzzaman'ın Hz. Mehdi (a.s.)'ın Çıkış Zamanıyla
İlgili Sözleri (Türkçe)

Bediüzzaman'ın Has Talebelerinden Ahmed Feyzi Kul Efendi'nin
Ahir Zamanla İlgili Yaptığı Ebced Hesaplarından Bazıları

Bediüzzaman, Risale-i Nur Külliyatı'nda 63 Defa Hz. Mehdi (a.s.)'ın
Bir Şahıs, Bir Zat, Bir İnsan Olarak Geleceğini İfade Etmiştir

Ahir Zamanın Büyük Mehdisi Üç Vazifeyi Bir Arada Yapacaktır

Bediüzzaman'ın; Kendisinin Seyyid Olmadığını Ahir Zamanda Zuhur
Edecek Olan Hz. Mehdi (a.s.)'ın ise Ehl-i Beyt'e Mensup Yani Seyyid
Olacağını İfade Ettiği Sözleri (Osmanlıca)

Bediüzzaman'ın; Kendisinin Seyyid Olmadığını Ahir Zamanda Zuhur
Edecek Olan Hz. Mehdi (a.s.)'ın ise Ehl-i Beyt'e Mensup Yani Seyyid
Olacağını İfade Ettiği Sözleri (Türkçe)

Bediüzzaman'ın İslam Birliği (İttihad-ı İslam) İle İlgili Sözleri

Said Nursi Hazretleri'nin, Kendisinden 100 Yıl Sonrasına
Yönelik Yaptığı Açıklamalar

Bediüzzaman Kendisinden Yüz Sene Sonra Hz. Mehdi (a.s.)'ın
Cemalinin Görüleceğini İfade Etmiştir

Bediüzzaman Said Nursi Hazretleri, Risale-i Nur'a Gerçek Kıymetini
Hz. Mehdi (a.s.)'ın Vereceğini İfade Etmiştir

Bazı Nur Talebelerinin Risalelerde Değişiklikler Yapmaları Nedeniyle
Üstad'ın Hayatta Kalan Talebeleri Bu Kişilere Bir İhtar Mektubu Yazmışlardır

Risale-i Nur Külliyatı'nda; "Ta Ahir Zamanda Hayatın Geniş Dairesinde..."
ve "... Risale-i Nur'u Bir Program Olarak Neşr ve Tatbik Edecek..."
İfadelerinin Geçtiği Yerler

Üstad, Hz. Mehdi (a.s.)'ın Zuhurunun Kıştan Sonra Baharın Gelmesi
gibi Allah'ın Bir Adetullahı Olduğunu İfade Etmiştir

Bediüzzaman; Risalelerin Şahsı Manevisini ve Üstad'ı Mehdi Olarak
Görmenin Bir Yanlışlık ve Yanılma Olduğunu İfade Etmiştir

Risalelerin Doğru Okunması ve Anlaşılması Gerektiğine ve Herkesin Anlayacağı
Kadar Anlaşılır Olduğuna Dair Bediüzzaman'ın Bazı Açıklamaları

Tevrat'ta ve Diğer Musevi Kaynaklarda Mehdiyet İnancı

Tevrat'da Hz. Mehdi (a.s,)'ın Özellikleri

Tevrat'ta Hz. Mehdi (a.s.) Döneminde
Yaşanacak Dünya Hakimiyetine İşaret Eden Sözler

Musevi Kaynaklarda Hz. Mehdi (a.s)'ın Çıkış Alametleri

İncil'de Mehdiyet İnancı

Hz. Davud (a.s.) Soyundan Güçlü Bir Kurtarıcı

Su Testisi Taşıyan Şahıs

FARAKLİT

Hindu Metinlerinde Ahir Zaman ve Hz. Mehdi (a.s.)'a İşaretler

Zerdüştlükte Mehdilik İnancı

5. Şua (Osmanlıca)

5. Şua (Türkçe)

Peygamberimiz (s.a.v.)'in Allah'ın İzniyle Gaybten Haberler Verdiğine Dair Bazı Örnekler

Bediüzzaman Said Nursi Hazretleri'nin Allah'ın İzniyle Gayba Yönelik Bildirdiği Bazı Haberler

Bediüzzaman Said Nursi Hazretleri'nin Bazı Kerametleri

Gelecekteki Bazı Olayları Allah'ın Kendisine Sinema Perdesi gibi Seyrettirdiğine Dair Üstad'ın Açık İzahı

Bediüzzaman Said Nursi Hazretleri Yıllar Öncesinden İnterneti Tarif Etmiştir

Peygamberimiz (s.a.v.) "Dünyanın 7000 Yıllık Ömrü" İfadesiyle Bir Takvim Başlangıcına Dikkat Çekmektedir

Risale-i Nur'da Deccaliyet Konusu

Bediüzzaman Said Nursi Hazretleri'nin Risalelerin Yazımı ve Basımı Hakkında Birkaç Hatırası

Risale-i Nur Külliyatı'nda Hz. Hızır (a.s.)

Ek Bölüm: Evrim Yanılgısı

YAZAR HAKKINDA

Harun Yahya müstear ismini kullanan yazar Adnan Oktar, 1956 yılında Ankara'da doğdu. ‹lk, orta ve lise öğrenimini Ankara'da tamamladı. Daha sonra ‹stanbul Mimar Sinan Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi'nde ve ‹stanbul Üniversitesi Felsefe Bölümü'nde öğrenim gördü. 1980'li yıllardan bu yana, imani, bilimsel ve siyasi konularda pek çok eser hazırladı. Bunların yanı sıra, yazarın evrimcilerin sahtekarlıklarını, iddialarının geçersizliğini ve Darwinizm'in kanlı ideolojilerle olan karanlık bağlantılarını ortaya koyan çok önemli eserleri bulunmaktadır.

Harun Yahya'nın eserleri yaklaşık 40.000 resmin yer aldığı toplam 55.000 sayfalık bir külliyattır ve bu külliyat 63 farklı dile çevrilmiştir.

Yazarın müstear ismi, inkarcı düşünceye karşı mücadele eden iki peygamberin hatıralarına hürmeten, isimlerini yad etmek için Harun ve Yahya isimlerinden oluşturulmuştur. Yazar tarafından kitapların kapağında Resulullah'ın mührünün kullanılmış olmasının sembolik anlamı ise, kitapların içeriği ile ilgilidir. Bu mühür, Kuran-ı Kerim'in Allah'ın son kitabı ve son sözü, Peygamberimiz (sav)'in de hatem-ül enbiya olmasını remzetmektedir. Yazar da, yayınladığı tüm çalışmalarında, Kuran'ı ve Resulullah'ın sünnetini kendine rehber edinmiştir. Bu suretle, inkarcı düşünce sistemlerinin tüm temel iddialarını tek tek çürütmeyi ve dine karşı yöneltilen itirazları tam olarak susturacak "son söz"ü söylemeyi hedeflemektedir. Çok büyük bir hikmet ve kemal sahibi olan Resulullah'ın mührü, bu son sözü söyleme niyetinin bir duası olarak kullanılmıştır.

Yazarın tüm çalışmalarındaki ortak hedef, Kuran'ın tebliğini dünyaya ulaştırmak, böylelikle insanları Allah'ın varlığı, birliği ve ahiret gibi temel imani konular üzerinde düşünmeye sevk etmek ve inkarcı sistemlerin çürük temellerini ve sapkın uygulamalarını gözler önüne sermektir.

Nitekim Harun Yahya'nın eserleri Hindistan'dan Amerika'ya, ‹ngiltere'den Endonezya'ya, Polonya'dan Bosna Hersek'e, ‹spanya'dan Brezilya'ya, Malezya'dan ‹talya'ya, Fransa'dan Bulgaristan'a ve Rusya'ya kadar dünyanın daha pek çok ülkesinde beğeniyle okunmaktadır. ‹ngilizce, Fransızca, Almanca, ‹talyanca, ‹spanyolca, Portekizce, Urduca, Arapça, Arnavutça, Rusça, Boşnakça, Uygurca, Endonezyaca, Malayca, Bengoli, Sırpça, Bulgarca, Çince, Kishwahili (Tanzanya'da kullanılıyor), Hausa (Afrika'da yaygın olarak kullanılıyor), Dhivehi (Maldivlerde kullanılıyor), Danimarkaca ve ‹sveçce gibi pek çok dile çevrilen eserler, yurtdışında geniş bir okuyucu kitlesi tarafından takip edilmektedir.

Dünyanın dört bir yanında olağanüstü takdir toplayan bu eserler pek çok insanın iman etmesine, pek çoğunun da imanında derinleşmesine vesile olmaktadır. Kitapları okuyan, inceleyen her kişi, bu eserlerdeki hikmetli, özlü, kolay anlaşılır ve samimi üslubun, akılcı ve ilmi yaklaşımın farkına varmaktadır. Bu eserler süratli etki etme, kesin

netice verme, itiraz edilemezlik, çürütülemezlik özellikleri taşımaktadır. Bu eserleri okuyan ve üzerinde ciddi biçimde düşünen insanların, artık materyalist felsefeyi, ateizmi ve diğer sapkın görüş ve felsefelerin hiçbirini samimi olarak savunabilmeleri mümkün değildir. Bundan sonra savunsalar da ancak duygusal bir inatla savunacaklardır, çünkü fikri dayanakları çürütülmüştür. Çağımızdaki tüm inkarcı akımlar, Harun Yahya Külliyatı karşısında fikren mağlup olmuşlardır.

Kuşkusuz bu özellikler, Kuran'ın hikmet ve anlatım çarpıcılığından kaynaklanmaktadır. Yazarın kendisi bu eserlerden dolayı bir övünme içinde değildir, yalnızca Allah'ın hidayetine vesile olmaya niyet etmiştir. Ayrıca bu eserlerin basımında ve yayınlanmasında herhangi bir maddi kazançhedeflenmemektedir.

Bu gerçekler göz önünde bulundurulduğunda, insanların görmediklerini görmelerini sağlayan, hidayetlerine vesile olan bu eserlerin okunmasını teşvik etmenin de, çok önemli bir hizmet olduğu ortaya çıkmaktadır.

Bu değerli eserleri tanıtmak yerine, insanların zihinlerini bulandıran, fikri karmaşa meydana getiren, kuşku ve tereddütleri dağıtmada, imanı kurtarmada güçlü ve keskin bir etkisi olmadığı genel tecrübe ile sabit olan kitapları yaymak ise, emek ve zaman kaybına neden olacaktır. ‹manı kurtarma amacından ziyade, yazarının edebi gücünü vurgulamaya yönelik eserlerde bu etkinin elde edilemeyeceği açıktır. Bu konuda kuşkusu olanlar varsa, Harun Yahya'nın eserlerinin tek amacının dinsizliği çürütmek ve Kuran ahlakını yaymak olduğunu, bu hizmetteki etki, başarı ve samimiyetin açıkça görüldüğünü okuyucuların genel kanaatinden anlayabilirler.

Bilinmelidir ki, dünya üzerindeki zulüm ve karmaşaların, Müslümanların çektikleri eziyetlerin temel sebebi dinsizliğin fikri hakimiyetidir. Bunlardan kurtulmanın yolu ise, dinsizliğin fikren mağlup edilmesi, iman hakikatlerinin ortaya konması ve Kuran ahlakının, insanların kavrayıp yaşayabilecekleri şekilde anlatılmasıdır. Dünyanın günden güne daha fazla içine çekilmek istendiği zulüm, fesat ve kargaşa ortamı dikkate alındığında bu hizmetin elden geldiğince hızlı ve etkili bir biçimde yapılması gerektiği açıktır. Aksi halde çok geç kalınabilir.

Bu önemli hizmette öncü rolü üstlenmiş olan Harun Yahya Külliyatı, Allah'ın izniyle, 21. yüzyılda dünya insanlarını Kuran'da tarif edilen huzur ve barışa, doğruluk ve adalete, güzellik ve mutluluğa taşımaya bir vesile olacaktır.

OKUYUCUYA

• Bu kitapta ve diğer çalışmalarımızda evrim teorisinin çöküşüne özel bir yer ayrılmasının nedeni, bu teorinin her türlü din aleyhtarı felsefenin temelini oluşturmasıdır. Yaratılışı ve dolayısıyla Allah'ın varlığını inkar eden Darwinizm, 150 yıldır pek çok insanın imanını kaybetmesine ya da kuşkuya düşmesine neden olmuştur. Dolayısıyla bu teorinin bir aldatmaca olduğunu gözler önüne sermek çok önemli bir imani görevdir. Bu önemli hizmetin tüm insanlarımıza ulaştırılabilmesi ise zorunludur. Kimi okuyucularımız belki tek bir kitabımızı okuma imkanı bulabilir. Bu nedenle her kitabımızda bu konuya özet de olsa bir bölüm ayrılması uygun görülmüştür.

• Belirtilmesi gereken bir diğer husus, bu kitapların içeriği ile ilgilidir. Yazarın tüm kitaplarında imani konular Kuran ayetleri doğrultusunda anlatılmakta, insanlar Allah'ın ayetlerini öğrenmeye ve yaşamaya davet edilmektedirler. Allah'ın ayetleri ile ilgili tüm konular, okuyanın aklında hiçbir şüphe veya soru işareti bırakmayacak şekilde açıklanmaktadır.

• Bu anlatım sırasında kullanılan samimi, sade ve akıcı üslup ise kitapların yediden yetmişe herkes tarafından rahatça anlaşılmasını sağlamaktadır. Bu etkili ve yalın anlatım sayesinde, kitaplar "bir solukta okunan kitaplar" deyimine tam olarak uymaktadır. Dini reddetme konusunda kesin bir tavır sergileyen insanlar dahi, bu kitaplarda anlatılan gerçeklerden etkilenmekte ve anlatılanların doğruluğunu inkar edememektedirler.

• Bu kitap ve yazarın diğer eserleri, okuyucular tarafından bizzat okunabileceği gibi, karşılıklı bir sohbet ortamı şeklinde de okunabilir. Bu kitaplardan istifade etmek isteyen bir grup okuyucunun kitapları birarada okumaları, konuyla ilgili kendi tefekkür ve tecrübelerini de birbirlerine aktarmaları açısından yararlı olacaktır.

• Bunun yanında, sadece Allah rızası için yazılmış olan bu kitapların tanınmasına ve okunmasına katkıda bulunmak da büyük bir hizmet olacaktır. Çünkü yazarın tüm kitaplarında ispat ve ikna edici yön son derece güçlüdür. Bu sebeple dini anlatmak isteyenler için en etkili yöntem, bu kitapların diğer insanlar tarafından da okunmasının teşvik edilmesidir.

• Kitapların arkasına yazarın diğer eserlerinin tanıtımlarının eklenmesinin ise önemli sebepleri vardır. Bu sayede kitabı eline alan kişi, yukarıda söz ettiğimiz özellikleri taşıyan ve okumaktan hoşlandığını umduğumuz bu kitapla aynı vasıflara sahip daha birçok eser olduğunu görecektir. ‹mani ve siyasi konularda yararlanabileceği zengin bir kaynak birikiminin bulunduğuna şahit olacaktır.

• Bu eserlerde, diğer bazı eserlerde görülen, yazarın şahsi kanaatlerine, şüpheli kaynaklara dayalı izahlara, mukaddesata karşı gereken adaba ve saygıya dikkat etmeyen üsluplara, burkuntu veren ümitsiz, şüpheci ve ye'se sürükleyen anlatımlara rastlayamazsınız.

ÖNSÖZ

Kuran ayetlerinde işari olarak ve Peygamberimiz (s.a.v.)'den rivayet edilen hadislerde de açık bir şekilde dünyada yaşanacak olan Ahir Zaman ve bu zamanda zuhur edecek olan Hz. Mehdi (a.s.) hakkında son derece tanımlayıcı ayrıntılar bulunmaktadır. Hicri 13. Asrın büyük müceddidi Bediüzzaman Said Nursi Hazretleri de, Kuran ayetleri ve söz konusu hadisler ışığında Risale-i Nur Külliyatı'nda bu konuyla ilgili önemli açıklamalar yapmıştır.

Söz konusu açıklamalarında Üstad; kendisinin yaşadığı hicri 13. yüzyıldan bir yüzyıl sonra zuhur edecek olan Hz. Mehdi (a.s.)'ın İslam ahlakını dünyaya hakim kılacağını, bunu yaparken de öncelikle tabiyyun ve maddiyunla yani Darwinizm, materyalizm ve ateizm felsefelerinin temel dayanak noktası olan inançsızlıkla yoğun bir ilmi mücadele içinde olacağını belirtmiştir. Bu ilmi mücadele vesilesiyle Hz. Mehdi (a.s.)'ın, insanların Kuran ahlakına yönelmelerine vesile olacağını, insanların imanlarının güçlenmesi yönünde çok yoğun çalışmalar içinde olacağını haber vermiştir. Hz. Mehdi (a.s.)'ın bu esnada, Bediüzzaman Said Nursi Hazretleri'nin hazırlamış olduğu Risale-i Nur Külliyatı'nı kendisine hazır bir program olarak alıp bu vesileyle imanı kurtarma görevini tam olarak yerine getireceğini de ifade etmiştir. Tüm bunların sonucunda Hz. Mehdi (a.s.) vesilesiyle dünya üzerinde hem bir İttihad-ı İslam'ın yani Türk milletinin öncülük ettiği büyük bir İslam Birliği'nin kurulacağını hem de Hıristiyanlarla güçlü bir ittifak gerçekleştirerek Hz. İsa (a.s.)'ın nüzulu vesilesiyle de Hıristiyanların İslam dinini kabul etmelerine vesile olacağını haber vermiştir.

Ayrıca yine bazı kişi ve grupların iddialarının tam aksine, Said Nursi Hazretleri, Hz. Mehdi (a.s.)'ın kendi yaşadığı dönemden bir yüzyıl sonra zuhur edeceğini birçok yerde mükerrer defalar ifade etmiştir. Ayrıca Üstad, hicri 1400 yılına kadar gelmiş olan tüm veli kişilerden, tüm müceddidlerden farklı olarak Hz. Mehdi (a.s.)'ın üç büyük vazifeyi bir arada yapması nedeniyle de, onun gelmiş geçmiş en büyük veli, en büyük müçtehid (ihtiyaç oluştuğunda ayetlerden hüküm çıkaran büyük İslam alimi), en büyük müceddid (her yüzyıl başında dini hakikatleri devrin ihtiyacına göre ders vermek üzere gönderilen büyük İslam alimi) ve Kutb-u Azam (Müslümanların kendisine bağlandıkları büyük evliyalardan, zamanın en büyük mürşidi) olacağını söylemiştir.

Bu kitabın hazırlanma amacı da, Üstad Bediüzzaman Hazretleri'nin Kuran'ı Kerim ve Peygamberimiz (s.a.v.)'in hadisleri ışığında yapmış olduğu tüm bu izahları, hiç bir yoruma hiçbir tevile ve tefsire başvurmadan Bediüzzaman Said Nursi Hazretleri'nin kaleminden çıktığı orjinal haliyle sunmaktır. Çünkü Risale-i Nur Külliyatı son derece açık ve anlaşılırdır. Bediüzzaman Said Nursi Hazretleri'nin kendi anlatımıyla bir ortaokul çocuğu ya da okuma yazma bilen herhangi bir insanın bile gayet rahat anlayabilecekleri kadar açık yazılmış bir eserdir.

"…BİR ORTAOKUL ÇOCUĞU VEYA OKUMASINI BİLEN BİR KADIN, BÜYÜK BİR FEYLESOFUN (FİLOZOFUN) ESERİNİ OKUDUĞU ZAMAN İSTİFADE EDEMEMİŞTİR. FAKAT RİSALE-İ NUR'DAN HERKES DERECESİNE GÖRE İSTİFADE ETMEKTEDİR."

(Şualar, sf.549)

Gerek Ahir Zaman gerekse Hz. Mehdi (a.s.)'ın zuhur vakti hakkında Üstad'ın Risalelerde yaptığı tüm bu izahlar da son derece açık; tevile, tefsire ihtiyaç bıraktırmayacak kadar sarih ve anlaşılırdır. Özellikle bazı Nur talebelerinin, Üstad'ın sarih ifadelerine rağmen, özellikle bu iki konu hakkında yaptıkları son derece yanıltıcı ve yanlış tefsirlerin tespiti açısından da bu kitap bizzat Üstad'ın kendi ağzından verdiği bir cevap niteliği de taşımaktadır.

Eser boyunca Hz. Mehdi (a.s.)'ın çıkış vakti, bazı kişilerin iddia ettiği gibi bir şahsı manevi değil bir şahıs olduğu, Ahir Zamanda bir arada yapacağı üç büyük görevi, onun vesilesiyle gerçekleşecek olan Türk-İslam Birliği, Hz. Mehdi (a.s.)'ın Peygamberimiz (s.a.v.)'in soyundan olacağı, Bediüzzaman ve Risale-i Nur Külliyatı'nı Hz. Mehdi (a.s.) olarak görmenin bir yanılgı olduğu yönünde Üstad'ın kendi açıklamaları hiç yorum katılmadan sunulacaktır.

Bu kitapta, Ahir Zaman ve Mehdiyet konularıyla ilgili olarak gündeme gelen muhtemel soruların doğru cevaplarını bizzat Üstad'ın kendi ağzından ve orijinal halleriyle bulmak mümkün olacaktır. Unutulmamalıdır ki Risale-i Nur Külliyatı'nın, Üstad'ın eserinin içinde yaptığı şahsi açıklamaları dışında, hiçbir ek açıklamaya ve izaha, hiçbir tefsire ihtiyacı yoktur. Zaten Risale-i Nur Külliyatı'nın kendisi, Kuran'ın ve Peygamberimiz (s.a.v.)'in hadislerinin bir tefsiri niteliğindedir. Tefsirin tefsiri, şerhin şerhi olamayacağından, son derece açık ve anlaşılır olan Risale-i Nur'un da başkaları tarafından yapılan yeni bir yoruma ihtiyacı yoktur. Zaten bu nedenledir ki Üstad Risaleler için **"BİR HARFİNİ DE DEĞİŞTİRMEYE ME'ZUN DEĞİLİM"** demiş ve bazı şahısların Risaleler üzerinde şu an yapmakta oldukları ek izahların ve şerhlerin geçersiz olacağını çok önceden ifade etmiştir.

Tüm bu açıklamalar üzerinden bir değerlendirme yapıldığında; Risale-i Nur Külliyatı'nda mevcut olan bu konuların, orijinal ve hiçbir yorum katılmamış halleriyle okunması ve anlaşılması açısından bu eser son derece önemli bir görev üstlenmiştir.

BEDİÜZZAMAN'IN, HZ. MEHDİ (A.S.)'IN ÇIKIŞ ZAMANIYLA İLGİLİ SÖZLERİ (OSMANLICA)

1.

... İSTİKBAL-İ DÜNYEVİYEDE 1400 SENE SONRA GELECEK BİR HAKİKATİ ASIRLARINDA KARİB ZANNETMİŞLER... (Sözler, s. 318)

ÜSTAD'IN BU İFADESİ "SÖZLER" RİSALESİNDE GEÇMEKTEDİR. SÖZLER RİSALESİ 1926 (HİCRİ 1345) YILINDA TAMAMLANMIŞTIR, YANİ HİCRİ 1300 İÇİNDE. ÜSTAD'IN TÜM ESERLERİ HİCRİ 1300'DE TAMAMLANDIĞI GİBİ KENDİSİ DE YİNE HİCRİ 1300 İÇİNDE VEFAT ETMİŞTİR. OYSA ÜSTAD BU SÖZÜNDE HZ. MEHDİ (A.S.)'IN, HİCRİ 1400'DE ZUHUR EDECEĞİNİ İFADE ETMEKTEDİR.

Sekizinci Asıl: Cenab-ı Hakîm-i Mutlak, şu dâr-ı tecrübe ve meydan-ı imtihanda çok mühim şeyleri, kesretli eşya içinde saklıyor. O saklamakla çok hikmetler, çok maslahatlar bağlıdır. Meselâ: Leyle-i Kadri, umum ramazanda; saat-ı icabe-i duayı, Cum'a gününde; makbul velisini, insanlar içinde; eceli, **ömür içinde ve kıyametin vaktini, ömr-ü dünya içinde saklamış.** Zira ecel-i insan muayyen olsa, yarı ömrüne kadar gaflet-i mutlaka, yarıdan sonra darağacına adım adım gitmek gibi bir dehşet verecek. Halbuki âhiret ve dünya müvazenesini muhafaza etmek ve her vakit havf u reca ortasında bulunmak maslahatı iktiza eder ki; her dakika hem ölmek, hem yaşamak mümkün olsun. Şu halde mübhem tarzdaki yirmi sene mübhem bir ömür, bin sene muayyen bir ömre müreccahtır. İşte kıyamet dahi şu insan-ı ekber olan dünyanın ecelidir. Eğer vakti taayyün etseydi, bütün kurûn-u ûlâ ve vustâ gaflet-i mutlakaya dalacak idiler ve kurûn-u uhrâ dehşette kalacaktı. İnsan nasıl hayat-ı şahsiyesiyle hanesinin ve köyünün bekasıyla alâkadardır. Öyle de; hayat-ı içtimaiye ve nev'iyesiyle, küre-i arzın ve dünyanın yaşamasıyla alâkadardır. Kur'an "**Kıyamet yaklaştı, ay yarıldı**. (Kamer Sûresi: 1.)"der. **"Kıyamet yakındır"** ferman ediyor. Bin bu kadar sene geçtikten sonra gelmemesi, yakınlığına halel vermez. Zira kıyamet, dünyanın ecelidir. Dünyanın ömrüne nisbeten bin veya ikibin sene, bir seneye nisbetle bir-iki gün veya bir-iki dakika gibidir. Saat-ı Kıyamet yalnız insaniyetin eceli değil ki, onun ömrüne nisbet edilip baîd görülsün. İşte bunun içindir ki, Hakîm-i Mutlak, kıyameti mugayyebat-ı hamseden olarak ilminde saklıyor. İşte bu ibham sırrındandır ki, her asır, hattâ asr-ı hakikatbîn olan Asr-ı Saadet dahi daima kıyametten korkmuşlar. Hattâ bazıları, "Şeraiti hemen hemen çıkmış" demişler.

İşte bu hakikatı bilmeyen insafsız insanlar derler ki: "Âhiretin tafsilatını ders alan müteyakkız kalbli, keskin nazarlı olan sahabelerin fikirleri, niçin 1000 sene hakikattan uzak olarak fikirleri düşmüş gibi**, İSTİKBAL-İ DÜNYEVİYEDE 1400 SENE SONRA GELECEK BİR HAKİKATİ ASIRLARINDA KARİB ZANNETMİŞLER.**

Elcevab: Çünki Sahabeler, feyz-i sohbet-i nübüvvetten herkesten ziyade dâr-ı âhireti düşünerek, dünyanın fenasını bilerek, kıyametin ibham-ı vaktindeki hikmet-i İlahiyeyi anlayarak ecel-i şahsî gibi dünyanın eceline karşı dahi daima muntazır bir vaziyet alarak, âhiretlerine ciddî çalışmışlar. Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm "Kıyameti bekleyiniz, intizar ediniz" tekrar etmesi, şu hikmetten ileri gelmiş bir irşad-ı Nebevîdir. Yoksa vuku-u muayyene dair bir vahyin hükmüyle değildir ki, hakikattan uzak olsun. İllet ayrıdır, hikmet ayrıdır. İşte Peygamber Aleyhissalâtü Vesselâm'ın bu nevi sözleri hikmet-i ibhamdan ileri geliyor. **Hem şu sırdandır ki; Mehdi, Süfyan gibi âhirzamanda gelecek eşhasları çok zaman evvel hattâ Tâbiîn zamanında onları beklemişler, yetişmek emelinde bulunmuşlar. Hattâ bazı ehl-i velayet "Onlar geçmiş" demişler. İşte bu da, kıyamet gibi, hikmet-i İlahiye iktiza eder ki; vakitleri taayyün etmesin. Çünki her zaman, her asır, kuvve-i maneviyenin takviyesine medar olacak ve yeisten kurtaracak "Mehdi" manasına muhtaçtır.** Bu manada, her asrın bir hissesi bulunmak lâzımdır. Hem gaflet içinde fenalara uymamak ve lâkaydlıkta nefsin dizginini bırakmamak için, nifakın başına geçecek müdhiş şahıslardan her asır çekinmeli ve korkmalı. Eğer tayin edilseydi, maslahat-ı irşad-ı umumî zayi' olurdu.

Şimdi Mehdi gibi eşhasın hakkındaki rivayatın ihtilafatı ve sırrı şudur ki: Ehadîsi tefsir edenler, metn-i ehadîsi tefsirlerine ve istinbatlarınatatbik etmişler. Meselâ: Merkez-i saltanat o vakit Şam'da veya Medine'de olduğundan, vukuat-ı Mehdiye veya Süfyaniyeyi Hz. merkez-i saltanat civarında olan Basra, Kûfe, Şam gibi yerlerde tasavvur ederek öyle tefsir etmişler. Hem de o eşhasın şahs-ı manevîsine veya temsil ettikleri cemaate ait âsâr-ı azîmeyi o eşhasın zâtlarında tasavvur ederek öyle tefsir etmişler ki, o eşhas-ı hârika çıktıkları vakit bütün halk onları tanıyacak gibi bir şekil vermişler. Halbuki demiştik: Bu dünya tecrübe meydanıdır. Akla kapı açılır, fakat ihtiyarı elinden alınmaz. Öyle ise o eşhas, hattâ o müdhiş Deccal dahi çıktığı zaman çokları, hattâ kendisi de bidayeten Deccal olduğunu bilmez. Belki nur-u imanın dikkatiyle, o eşhas-ı âhirzaman tanınabilir. **(Sözler, s. 318)**

2.

....BUNDAN BİR ASIR SONRA ZULÜMATI DAĞITACAK ZATLAR İSE, HAZRET-İ MEHDİ'NİN ŞAKİRTLERİ OLABİLİR." (Şualar, 1. Şua, s. 605) (Sikke-i Tasdik-i Gaybi, sf. 90)

-

ÜSTAD BU SÖZÜ "MİLADİ 1936 YANİ HİCRİ 1355'DE 1. ŞUA'DA İFADE ETMİŞTİR. BU TARİHE GÖRE BİR ASIR SONRASI HİCRİ 1400'LERE DENK GELMEKTEDİR.

Sure-i Tevbe'de: **"Ağızlarıyla Allah'ın nurunu söndürmek istiyorlar. Oysa kafirler istemese de Allah, Kendi nurunu tamamlamaktan başkasını istemiyor."** âyetindeki **"...Allah, Kendi nurunu tamamlamaktan başkasını istemiyor"** cümlesi, kuvvetli ve letafetli münasebet-i maneviyesiyle beraber şeddeli "lâmlar" birer "lâm" ve şeddeli "mim" asıl kelimeden olduğundan iki "mim" sayılmak cihetiyle bin üçyüz yirmidört (1324) ederek, Avrupa zalimleri devlet-i İslâmiyenin nurunu söndürmek niyetiyle müdhiş bir sû'ikast plânı yaptıkları ve ona karşı Türkiye hamiyetperverleri, hürriyeti yirmidörtte ilânıyla o plânı akîm bırakmağa çalıştıkları halde, maatteessüf altı-yedi sene sonra, harb-i umumî neticesinde yine o suikast niyetiyle Sevr Muahedesinde Kur'anın zararına gayet ağır şeraitle kâfirane fikirlerini yine icra etmek olan plânlarını akîm bırakmak için Türk milliyetperverleri cumhuriyeti ilânla mukabeleye çalıştıkları tarihi olan bin üçyüz yirmidörde, tâ otuz dörde, tâ ellidörde tam tamına tevafukla, o herc ü merc içinde Kur'anın nurunu muhafazaya çalışanlar içinde Resail-in Nur müellifi yirmidörtte (1324) ve Resail-in Nur'un mukaddematı otuzdörtte (1334) ve Resail-in Nur'un nuranî cüzleri ve fedakâr şakirdleri ellidörtte (1354) mukabeleye çalışmaları göze çarpıyor. Hattâ hakikat-ı hali bilmeyen bir kısım ehl-i siyaseti telaşa sevkettiler ve bu itfa sû'-i kasdına karşı tenvir vazifesini tam îfa ettiklerinden bu âyetin mana-yı işarîsi cihetinde bir medar-ı nazarı olduklarına kuvvetli bir emaredir. Şimdi İslâmlar içinde Nur-u Kur'ana muhalif haletlerin ekserisi, o suikasdların ve Sevr Muahedesi gibi gaddarane muahedelerin vahîm neticeleridir. Eğer şeddeli "mim" dahi şeddeli "lâmlar" gibi bir sayılsa, o vakit bin ikiyüz seksendört (1284) eder. O tarihte Avrupa kâfirleri devlet-i İslâmiyenin nurunu söndürmeğe niyet ederek on sene sonra Rusları tahrik edip Rus'un doksanüç (1293) muharebe-i meş'umesiyle âlem-i İslâmın parlak nuruna muvakkat bir bulut perde ettiler. Fakat bunda Resail-in Nur şakirdleri yerinde Mevlâna Hâlid'in (K.S.) şakirdleri o bulut zulümatını dağıttıklarından bu âyet bu cihette onların başlarına remzen parmak basıyor. **Şimdi hatıra geldi ki, eğer şeddeli "lamlar" ve "mimler" ikişer sayılsa BUNDAN BİR ASIR SONRA ZULÜMATI DAĞITACAK ZATLAR İSE, HAZRET-İ MEHDİ'NİN ŞAKİRTLERİ OLABİLİR."** Her ne ise... Bu nurlu âyetin çok nuranî nükteleri var. ***Elif, Lam, Ra. Bu bir Kitap'tır ki, Rabbinin izniyle insanları karanlıklardan nura, O güçlü ve övgüye layık olanın yoluna çıkarman için sana indirdik. İbrahim Suresi, 1)***

(Şualar, 1. Şua, s. 605) (Sikke-i Tasdik-i Gaybi, sf. 90)

- "Ağızlarıyla Allah'ın nurunu söndürmek istiyorlar. Oysa kafirler istemese de Allah, Kendi nurunu tamamlamaktan başkasını istemiyor." (Tevbe Suresi, 32)

ayetindeki, **"...Allah, Kendi nurunu tamamlamaktan başkasını istemiyor"** cümlesinin ebced değeri: **HİCRİ 1424 YANİ MİLADİ "2004"** tür.

-

3.

"HAKİKİ BEKLENİLEN VE BİR ASIR SONRA GELECEK O ZAT" ... (Kastamonu Lahikası, s. 61-62)

_ÜSTAD BEDİÜZZAMAN HAZRETLERİ BU İFADESİNİ, 1936 (HİCRİ 1354) YILINDA YAZDIĞI KASTAMONU LAHİKASI'NDA BELİRTİYOR. BU TARİHLER HİCRİ 1300'LERE DENK GELMEKTEDİR. ÜSTAD'IN *"BİR ASIR SONRA..."* ŞEKLİNDE İFADE ETTİĞİ 100 YIL SONRASI İSE HZ. MEHDİ (A.S.)'IN ZUHUR ETTİĞİ HİCRİ 1400'E DENK GELMEKTEDİR.

-

Azîz kardeşlerim! Sadakatınızdan tereşşuh eden ve haddimin pek çok fevkinde hüsn-ü zannınıza karşı bundan evvel verdiğim cevabın bir tetimmesi olarak, bu gelecek fıkrayı iki gün evvel yazmıştık. **Sizin fevkalâde sadâkat ve ulüvv-ü himmetinizden tereşşuh eden bir hafta evvelki mektubunuza karşı hüsn-ü zannınızı bir derece cerheden benim cevabımın hikmeti** şudur ki: "…**BU ZAMANDA ÖYLE FEVKALÂDE HÂKİM CEREYANLAR VAR Kİ, HERŞEYİ KENDİ HESABINA ALDIĞI İÇİN, FARAZA HAKİKİ BEKLENİLEN VE BİR ASIR SONRA GELECEK O ZAT dahi bu zamanda gelse, harekâtını o cereyanlara kaptırmamak için siyaset âlemindeki vaziyetten feragat edecek ve hedefini değiştirecek diye tahmin ediyorum.**

Hem üç mes'ele var: Biri hayat, biri şeriat, biri imandır. Hakikat noktasında en mühimmi ve en a'zamı, iman mes'elesidir. Fakat şimdiki umumun nazarında ve hal-i âlem ilcaatında en mühim mes'ele, hayat ve şeriat **göründüğünden o zât şimdi olsa da, üç mes'eleyi birden umum rûy-i zeminde vaziyetlerini değiştirmek nev'-i beşerdeki cârî olan âdetullaha muvafık gelmediğinden, her halde en a'zam mes'eleyi esas yapıp, öteki mes'eleleri esas yapmayacak. Tâ ki iman hizmeti safvetini umumun nazarında bozmasın ve avamın çabuk iğfal olunabilen akıllarında, o hizmet başka maksadlara âlet olmadığı tahakkuk etsin." (Kastamonu Lahikası, s. 61-62)**

4.

YETMİŞ BİRDE FECR-İ SADIK BAŞLADI VEYA BAŞLAYACAK. EĞER BU, FECR-İ KAZİB DE OLSA, OTUZ-KIRK SENE SONRA FECR-İ SADIK ÇIKACAK..." (Hutbe-i Şamiye, s. 23)

-

"...Evet ŞİMDİ OLMASA DA 30-40 SENE SONRA fen ve hakiki marifet ve medeniyetin mehasini o üç kuvveti tam teçhiz edip, cihazatını verip o dokuz manileri mağlup edip dağıtmak için taharri-i hakikat meyelanını ve insaf ve muhabbet-i insaniyeyi o dokuz düşman taifesinin cephesine göndermiş, inşaAllah YARIM ASIR SONRA onları darmadağın edecek." (Hutbe-i Şamiye, s. 25)

ÜSTAD BU SÖZÜNÜ HİCRİ 1327 (MİLADİ 1911) YILINDA ŞAM'DA EMEVİ CAMİİ'NDE VERDİĞİ HUTBESİNDE SÖYLEMİŞTİR. BURADA ÜSTAD, İSLAM ALEMİNİN, HİCRİ 1371'DEN YANİ MİLADİ 1951'DEN SONRAKİ GELECEĞİNE YÖNELİK İZAHLAR YAPMIŞTIR. ÜSTAD'IN HUTBE-İ ŞAMİYE'DE VERDİĞİ TARİHLERİN HEPSİ HZ. MEHDİ (A.S.)'IN ZUHUR ZAMANI OLAN HİCRİ 1400 İÇİNDEDİR.

"**Kırk sene evvel** Şam'daki Câmi-i Emevî'de Şam ülemasının ısrarıyla içinde yüz ehl-i ilim bulunan onbin adama yakın bir azîm cemaate verilen bu Arabî ders risalesindeki hakikatları bir hiss-i kabl-el vuku' ile Eski Said hissetmiş, kemal-i kat'iyyetle müjdeler vermiş ve pek yakın bir zamanda o hakikatlar görünecek zannetmiş. Halbuki iki harb-i umumî ve yirmibeş sene bir istibdad-ı mutlak, **o hiss-i kabl-el vukuun kırk elli sene te'hirine sebeb olmuş ve şimdi o zamandaki verdiği haberlerin aynen tezahürleri âlem-i İslâmiyette başlamış.** Demek bu pek ehemmiyetli ders, zamanı geçmiş eski bir hutbe değil, **belki doğrudan doğruya 1327'ye bedel, 1371'de** ve Câmi-i Emevî yerine âlem-i İslâm câmiinde üçyüz yetmiş milyon bir cemaate hakikatlı ve taze bir ders-i içtimaî ve İslâmîdir, diye tercümesini neşretmek zamanıdır tahmin ederim..."....

"...Hem de İslâmiyet güneşinin tutulmasına, inkisafına ve beşeri tenvir etmesine mümanaat eden perdeler açılmaya başlamışlar. O mümanaat edenler çekilmeye başlıyorlar. Kırkbeş sene evvel o fecrin emareleri göründü. **YETMİŞ BİRDE FECR-İ SADIK BAŞLADI VEYA BAŞLAYACAK. EĞER BU, FECR-İ KAZİB DE OLSA, OTUZ-KIRK SENE SONRA FECR-İ SADIK ÇIKACAK...**" **(Hutbe-i Şamiye, s. 23)**

"...Evet ŞİMDİ OLMASA DA 30-40 SENE SONRA fen ve hakiki marifet ve medeniyetin mehasini o üç kuvveti tam teçhiz edip, cihazatını verip o dokuz manileri mağlup edip dağıtmak için taharri-i hakikat meyelanını ve insaf ve muhabbet-i insaniyeyi o dokuz düşman taifesinin cephesine göndermiş, inşaAllah YARIM ASIR SONRA ONLARI DARMADAĞIN EDECEK." (Hutbe-i Şamiye, s. 25)

Üstad burada, **Hicri 1371'den yani Miladi 1951'den** sonraki İslam aleminin geleceğine yönelik izahlar yapıyor.

Hicri 1371 + 30 = 1401 (Miladi 1981) (30 yıl sonrası)

Hicri 1371 + 40 = 1411 (Miladi 1991) (40 yıl sonrası)

Hicri 1371 + 50 = 1421 (Miladi 2001) (yarım asır sonrası)

5.

TÂ AHİR ZAMANDA, HAYATIN GENİŞ DAİRESİNDE, ASIL SAHİPLERİ, YANİ MEHDÎ VE ŞAKİRTLERİ CENAB-I HAKKIN İZNİYLE GELİR, O DAİREYİ GENİŞLETTİRİR ...

(Kastamonu Lahikası, Sayfa 72, Tarihçe-i Hayat, Sayfa 258, Hizmet Rehberi, Sayfa 267, Sikke-i Tasdik-i Gaybi, Sayfa 153)

ÜSTAD, KASTAMONU LAHİKASI'NI 1936 YILINDA HAZIRLAMIŞTIR. BU ESERİNDE "TA AHİR ZAMANDA...." İFADESİYLE RİSALE-İ NUR'UN ASIL SAHİPLERİ OLARAK NİTELENDİRDİĞİ HZ. MEHDİ (A.S.) VE TALEBELERİNİN KENDİSİNDEN ÇOK DAHA SONRAKİ BİR VAKİTTE GELECEKLERİNİ İFADE ETMİŞTİR.

Âhir fıkrasında, Muhbir-i Sâdıkın haber verdiği "Mânevî fütuhat yapmak ve zulümatı dağıtmak zaman ve zemin hemen hemen gelmesi" diye fıkrasına, bütün ruhu canımızla rahmet-i İlahiyeden niyaz ediyoruz, temenni ediyoruz. Fakat biz Risale-i Nur şakirtleri ise, vazifemiz hizmettir; vazife-i İlahiyeye karışmamak ve hizmetimizi onun vazifesine bina etmekle bir nevi tecrübe yapmamak olmakla beraber, kemiyete değil, keyfiyete bakmak, hem çoktan beri sukut-u ahlâka ve hayat-ı dünyeviyeyi her cihetle hayat-ı uhreviyeye tercih ettirmeye sevk eden dehşetli esbap altında **Risale-i Nur'un şimdiye kadar fütuhatı ve zındıkların ve dalâletlerin savletlerini kırması ve yüz binler biçarelerin imanlarını kurtarması ve herbiri yüze ve bine mukabil yüzer ve binler hakikî mümin talebeleri yetiştirmesi, Muhbir-i Sâdıkın ihbarını aynen tasdik etmiş ve vukuatla ispat etmiş ve ediyor, inşaAllah daha edecek. Ve öyle kökleşmiş ki, inşaAllah hiçbir kuvvet Anadolu'nun sinesinden onu (Risale-i Nur'u) çıkaramaz.** ***TÂ AHİR ZAMANDA, HAYATIN GENİŞ DAİRESİNDE, ASIL SAHİPLERİ, YANİ MEHDÎ VE ŞAKİRTLERİ CENAB-I HAKKIN İZNİYLE GELİR, O DAİREYİ GENİŞLETTİRİR VE O TOHUMLAR SÜMBÜLLENİR. BİZLER DE KABRİMİZDE SEYREDİP ALLAH'A ŞÜKREDERİZ.*** **(Kastamonu Lahikası, Sayfa 72, Tarihçe-i Hayat, Sayfa 258, Hizmet Rehberi, Sayfa 267, Sikke-i Tasdik-i Gaybi, Sayfa 153)**

6.

FAKAT O İLERİDE GELECEK ACİP ŞAHSIN BİR HİZMETKÂRI VE ONA YER HAZIR EDECEK BİR DÜMDÂRI VE O BÜYÜK KUMANDANIN PÎŞDÂR BİR NEFERİ OLDUĞUMU ZANNEDİYORUM. Ve ondadır ki, sen de yazılan şeylerden o acip kokusunu aldın. (Barla Lahikası, sf. 162)

SAİD NURSİ HAZRETLERİ "BARLA LAHİKASI"NI 1926 YILINDA KALEME ALMIŞTIR. BU ESERİNDE ÜSTAD, HZ. MEHDİ (A.S.)'IN İLERİDE GELECEĞİNİ AÇIK BİR ŞEKİLDE İFADE ETMİŞTİR. KENDİSİNİN İSE, HZ. MEHDİ (A.S.)'IN ÖNCÜSÜ VE ONA ZEMİN HAZIRLAYAN BİR HİZMETKARI OLDUĞUNU İFADE ETMİŞTİR.

Aziz ve gayretli âhiret kardeşim ve hizmet-i Kur'ân'da yoldaşım Hulûsî-i sânî ve Sabri-i evvel,

MâşâAllah, Yirminci Mektubun kıymetini güzel anlamışsınız ve güzel de yazmışsınız. Mektubunda ilm-i kelâm dersini benden almak arzu etmişsiniz. Zaten o dersi alıyorsunuz. Yazdığınız umum Sözler, o nurlu ve hakikî ilm-i kelâmın dersleridir. İmam-ı Rabbânî gibi bazı kudsî muhakkikler demişler ki: Âhirzamanda ilm-i kelâmı, yani ehl-i hak mezhebi olan mesâil-i imaniye-i kelâmiyeyi, birisi öyle bir surette beyan edecek ki, umum ehl-i keşif ve tarikatın fevkinde, o nurların neşrine sebebiyet verecektir. Hattâ İmam-ı Rabbânî kendisini o şahıs gibi görmüştür.

Senin şu âciz ve fakir ve hiç ender hiç olan kardeşin, bin derece haddimin fevkinde olarak, kendimi o gelecek adam olduğumu iddia edemem, hiçbir cihette liyakatim yoktur. FAKAT O İLERİDE GELECEK ACİP ŞAHSIN BİR HİZMETKÂRI VE ONA YER HAZIR EDECEK BİR DÜMDÂRI VE O BÜYÜK KUMANDANIN PÎŞDÂR BİR NEFERİ OLDUĞUMU ZANNEDİYORUM. Ve ondadır ki, sen de yazılan şeylerden o acip kokusunu aldın. **(Barla Lahikası, sf. 162)**

7.

... AHİR ZAMANDA GELECEK BİR MÜCEDDİD-İ EKBERİ MANA-YI İŞARİ İLE HABER VERİYORLAR. Fakat O GELECEK ZATIN ve cemiyetinin üç vazifesinden en ehemmiyetlisi... (Tılsımlar Mecmuası, sf. 168)

TILSIMLAR MECMUASI, RİSALE-İ NUR'UN ÇEŞİTLİ KISIMLARINDAN DERLENMİŞ BİR KİTAPTIR. TILSIMLAR MECMUASI'NDA YER ALAN BU SÖZÜNDE ÜSTAD "O GELECEK ZAT…" İFADESİYLE KENDİ ZAMANINDA HENÜZ MEHDİ (A.S.)'IN YAŞAMADIĞINI, AHİR ZAMANDA GELECEĞİNİ BELİRTMİŞTİR. AYRICA AHİR ZAMANA KADAR, GELEN HİÇBİR MÜCEDDİDİN TOPLU OLARAK YAPMADIĞI 3 VAZİFENİN MEHDİ (A.S.) TARAFINDAN YAPILACAĞINI DA İFADE ETMİŞTİR.

Evvela: Aydın havalisinin Hasan Feyzi'si ve Husrev'i ve Mehmed Feyzi'si ve Risale-i Nur 'un manevi avukatı Ahmed Feyzi'nin üç seneden beri alimane, mudakkikane yazdığı şu gelen istihracat-ı gaybiyeyi ve Sikke-i Tasdik-i Gaybiye'nin bir kuvvetli hücceti ve şahidi bulunan şu risaleciği dikkatle mütalaa ettim. O'nun tedkikatına ve Risale-i

Nur'un kıymetini tam hadis ile ve ayet ile isbat etmesine karşı, hayret ve istihsan ile "MaşaAllah, Barekellah" dedim. Fakat, bir derece tabire muhtaçtır. Ayn-ı hakikattır; fakat "Said" hakkında hususan son kısmının haşiyelerinde - şahsiyetim itibarıyla haddimden yüz derece ziyade bir hüsn-ü zannı ile – hakikatın sureti değişmiş…

Evet, hem Sikke-i Gaybiye, hem O'nun yazdığı ayetler ve hadisler müttefikan bu asırda bir hakikat-ı nuraniyeye işaret ediyorlar. Ve bu asır ve bu zaman, cemaat zamanı olduğundan şahs-ı manevi hükmedebilir. Hususan manevi vazifelerde maddi şahısların ehemmiyeti azdır. Dağlar gibi vazifeler, o zayıf şahsiyetlere yükletilmez.

Bazı ayat-i kerime ve hadis-i şerife **AHİR ZAMANDA GELECEK bir müceddid-i ekberi mana-yı işari ile haber veriyorlar.** Fakat **O GELECEK ZATIN ve cemiyetinin üç vazifesinden en ehemmiyetlisi olan ve zahiren en küçüğü görünen imanı kurtarmak ve hakaik-i imaniyeyi güneş gibi göstermek vazifesini** Risale-i Nur ve şakirdlerinin şahs-ı manevisi tam yaptıklarından; **O GELECEK ZATA DAİR HABERLERİ VE İŞARETLERİ, RİSALE-İ NUR'UN ŞAHS-I MANEVİSİNE HATTA BAZEN TERCÜMANINA DA TATBİKE ÇALIŞMIŞLAR VE ŞERİATI İHYA VE HİLAFETİ TATBİK OLAN ÇOK GENİŞ DAİREDE HÜKMEDEN BU İKİ MÜHİM VAZİFESİNİ NAZARA ALMAMIŞLAR.** Onların kanaatleri, onların Risale-i Nur'dan istifade cihetinde faidelidir, zararsızdır; fakat Nur'un mesleğindeki ihlasa ve hiçbir şeye alet olmamasına ve dünyevi ve manevi makamatı aramamasına zarar verdiği gibi, Nurların muhafızları her taifenin hususan siyasi taifenin tenkidine ve hücumuna vesile olabilir... **(Tılsımlar Mecmuası, sf. 168)**

8.

BU HAKİKATTEN ANLAŞILIYOR Kİ; SONRA GELECEK O MÜBAREK ZAT, RİSALE-İ NUR'U BİR PROGRAMI OLARAK NEŞR VE TATBİK EDECEK. (Sikke-i Tasdik-i Gaybi, Sayfa 11, Beyanat ve Tenvirler, Sayfa 310)

SAİD NURSİ HAZRETLERİ "SİKKE-İ TASDİK-İ GAYBİ"Yİ 1928 YILINDA KALEME ALMIŞTIR. ÜSTAD BU ESERİNDE "KENDİSİNDEN SONRA GELECEK O MÜBAREK ZAT..."'IN YANİ HZ. MEHDİ (A.S.)'IN; ÜSTAD'IN HAZIRLAMIŞ OLDUĞU RİSALE-İ NUR'LARI ASIL SAHİBİ OLARAK NEŞR VE TATBİK EDECEĞİNİ İFADE ETMİŞTİR. YİNE ÜSTAD EMİRDAĞ LAHİKASI'NIN EL YAZMASINDA DA " *ÂHİRZAMANDA GELECEK HAZRET-İ MEHDİ DE ONA O KIYMETİ VERECEK İTİKADINDAYIM."* İFADESİYLE BU GÖRÜŞÜNÜ BİR KEZ DAHA İFADE ETMİŞTİR.

Aziz, sıddık kardeşlerim, Evvelâ: Nurun fevkalâde has şakirtleri, Sikke-i Gaybiye müştemilâtıyla, o evliya-yı meşhûreden, kırk günde bir defa ekmek yiyip kırk gün yemeyen Osman-ı Hâlidî'nin sarih ihbarı ve evlâtlarına vasiyetiyle ve Isparta'nın meşhur

ehl-i kalb âlimlerinden Topal Şükrü'nün zahir haber vermesiyle çok ehemmiyetli bir hakikatı dâvâ edip, fakat iki iltibas içinde, bu biçare, ehemmiyetsiz kardeşleri Said'e bin derece ziyade hisse vermişler. On seneden beri kanaatlerini tâdile çalıştığım halde, o bahadır kardeşler kanaatlerinde ileri gidiyorlar. Evet, onlar, On **Sekizinci Mektuptaki iki ehl-i kalb çobanın macerası gibi, hak bir hakikati görmüşler; fakat tabire muhtaçtır. O hakikat de şudur:**

ÜMMETİN BEKLEDİĞİ, AHİR ZAMANDA GELECEK ZATIN ÜÇ VAZİFESİNDEN EN MÜHİMMİ VE EN BÜYÜĞÜ VE EN KIYMETDARI OLAN İMAN-I TAHKİKİYİ NEŞR VE EHL-İ İMANI DALALETTEN KURTARMAK CİHETİYLE (YÖNÜYLE), o en ehemmiyetli vazifeyi aynen bitemâmihâ Risâle-i Nur'da görmüşler. İmam-ı Ali ve Gavs-ı âzam ve Osman-ı Hâlidî gibi zatlar, bu nokta içindir ki, o gelecek zatın makamını Risâle-i Nur'un şahs-ı mânevîsinde keşfen görmüşler gibi işaret etmişler. Bazan da o şahs-ı mânevîyi bir hâdimine vermişler, o hâdime mültefitane bakmışlar. **BU HAKİKATTEN ANLAŞILIYOR Kİ, SONRA GELECEK O MÜBAREK ZAT, RİSÂLE-İ NUR'U BİR PROGRAMI OLARAK NEŞİR VE TATBİK EDECEK'.**

O zatın ikinci vazifesi, şeriatı icra ve tatbik etmektedir. Birinci vazife, maddî kuvvetle değil, belki kuvvetli itikad ve ihlâs ve sadakatle olduğu halde, bu ikinci vazife gayet büyük maddî bir kuvvet ve hakimiyet lâzım ki, o ikinci vazife tatbik edilebilsin.

O zatın üçüncü vazifesi, hilâfet-i İslâmiyeyi ittihad-ı İslâma bina ederek, İsevî ruhanîleriyle ittifak edip din-i İslâma hizmet etmektir. Bu vazife, pek büyük bir saltanat ve kuvvet ve milyonlar fedakârlarla tatbik edilebilir. Birinci vazife, o iki vazifeden üç-dört derece daha ziyade kıymettardır. Fakat o ikinci, üçüncü vazifeler pek parlak ve çok geniş bir dairede ve şaşaalı bir tarzda olduğundan, umumun ve avâmın nazarında daha ehemmiyetli görünüyorlar. İşte o has Nurcular ve bir kısmı evliya olan o kardeşlerimizin tâbire ve tevile muhtaç fikirlerini ortaya atmak, ehl-i dünyayı ve ehl-i siyaseti telâşe verir ve vermiş; hücumlarına vesile olur. Çünkü, birinci vazifenin hakikatini ve kıymetini göremiyorlar; öteki cihetlere hamlederler.

Kardeşlerimin ikinci iltibası:

Fâni ve çürütülebilir bir şahsiyeti, bazı cihetlerle birinci vazifede pişdarlık eden Nur şakirtlerinin şahs-ı mânevîsini temsil eden o âciz kardeşine veriyorlar. Halbuki bu iki iltibas da Risale-i Nur'un hakikî ihlâsına ve hiçbir şeye, hattâ mânevî ve uhrevî makamata dahi âlet olmamasına bir cihette zarar verdiği gibi, ehl-i siyaseti de evhama düşürüp Risale-i Nur'un neşrine zarar gelir. Bu zaman, şahs-ı mânevî zamanı olduğu için, böyle büyük ve bâkî hakikatler, fâni ve âciz ve sukut edebilir şahsiyetlere bina edilmez.

Elhasıl: O GELECEK ZATIN İSMİNİ VERMEK, üç vazifesi birden hatıra geliyor; yanlış olur. Hem hiçbir şeye âlet olmayan nurdaki ihlâs zedelenir, avâm-ı

mü'minîn nazarında hakikatlerin kuvveti bir derece noksanlaşır. Yakîniyet-i bürhaniye dahi, kazâyâ-yı makbûledeki zann-ı galibe inkılâp eder; daha muannid dalâlete ve mütemerrid zındıkaya tam galebesi, mütehayyir ehl-i imanda görünmemeye başlar. Ehl-i siyaset evhama ve bir kısım hocalar itiraza başlar. **Onun için, Nurlara o ismi vermek münasip görülmüyor. Belki "Müceddiddir, onun pişdarıdır" denilebilir. Umum kardeşlerimize binler selâm. (Sikke-i Tasdik-i Gaybi, s. 9-11)**

Ümmetin beklediği, ahirzamanda gelecek zatın üç vazifesinden en mühimi ve en büyüğü ve en kıymettarı olan îman-ı tahkîkiyi neşr ve ehl-i îmanı dalaletten kurtarmak cihetiyle, o en ehemmiyetli vazifeyi aynen bitemamiha Risale-i Nur'da görmüşler. İmam-ı Ali ve Gavs-ı a'zam ve Osman-ı Halidî gibi zatlar bu nokta içindir ki, o gelecek zatın makamını Risale-i Nur'un şahs-ı manevîsinde keşfen görmüşler gibi işaret etmişler. Bazan da o şahs-ı manevîyi bir hadimine vermişler, o hadime mültefitane bakmışlar. **BU HAKİKATTEN ANLAŞILIYOR Kİ; SONRA GELECEK O MÜBAREK ZAT, RİSALE-İ NUR'U BİR PROGRAMI OLARAK NEŞR VE TATBİK EDECEK**. **(Beyanat ve Tenvirler, Sayfa 310)**

9.

... FAKAT ÇİÇEKLER BAHARDA GELİR. ÖYLE KUDSÎ ÇİÇEKLERE ZEMİN HAZIR ETMEK LÂZIM GELİR. VE ANLADIK Kİ, BU HİZMETİMİZLE O NURANÎ ZATLARA ZEMİN İHZAR EDİYORUZ ... (Sikke-i Tasdik-i Gaybi, s. 189) (Barla Lahikası, 28. Mektuptan 7. Risale Olan 7. Mesele)

-

SAİD NURSİ HAZRETLERİ "BARLA LAHİKASI"NI <u>1926 YILINDA</u> KALEME ALMIŞTIR. ÜSTAD RİSALELERİNDE, KENDİ YAŞADIĞI DÖNEMİN KIŞ OLDUĞUNU İFADE EDEN İZAHLAR YAPARKEN HZ. MEHDİ (A.S.)'DAN BAHSETTİĞİ BU BÖLÜMDE İSE HZ. MEHDİ (A.S.) VE TALEBELERİNE HİTABEN ONLARIN BAHARDA GELECEKLERİNİ İFADE ETMİŞTİR. BEDİÜZZAMAN AYRICA YAPTIĞI BU ÇALIŞMALARLA KENDİSİNDEN SONRA GELECEK OLAN O MÜBAREK İNSANLARA ORTAM HAZIRLADIĞINI BELİRTMİŞTİR.

-

<u>Beşinci Sebep:</u> Çok zaman evvel bir ehl-i velâyetten işittim ki: O zat, eski velîlerin gaybî işaretlerinden istihraç etmiş ve kanaati gelmiş ki, **"Şark tarafından bir nur zuhur edecek, bid'alar zulümâtını dağıtacak." Ben böyle bir nurun zuhuruna çok intizar ettim ve ediyorum**. **FAKAT ÇİÇEKLER BAHARDA GELİR. ÖYLE KUDSÎ ÇİÇEKLERE ZEMİN HAZIR ETMEK LÂZIM GELİR. VE ANLADIK Kİ, BU HİZMETİMİZLE O NURANÎ ZATLARA ZEMİN İHZAR EDİYORUZ.** Madem kendimize ait değil; elbette, Sözler namındaki nurlara ait olan inâyât-ı İlâhiyeyi beyan etmekte medar-i fahir ve gurur olamaz; belki medar-ı hamd ve şükür ve tahdis-i nimet

olur. **(Sikke-i Tasdik-i Gaybi, s. 189) (Barla Lahikası, 28. Mektuptan 7. Risale Olan 7. Mesele)**

10.

AHİR ZAMANIN EN BÜYÜK FESADI ZAMANINDA, ELBETTE EN BÜYÜK BİR MÜÇTEHİD, HEM EN BÜYÜK BİR MÜCEDDİD, HEM HAKİM, HEM MEHDİ, HEM MÜRŞİD, HEM KUTB-U AZAM OLARAK BİR ZAT-İ NURANİYİ GÖNDERECEK VE O ZAT DA, EHL-İ BEYT-İ NEBEVİDEN OLACAKTIR... **(Mektubat, s.425-426)**

-

SAİD NURSİ HAZRETLERİ "MEKTUBAT'I 1929 YILINDA KALEME ALMIŞTIR. ÜSTAD'IN DÖNEMİNDE AHİR ZAMANIN EN BÜYÜK FESADI OLAN DARWINİZM, MATERYALİZM VE ATEİZMİN TOPLUM ÜZERİNDEKİ ETKİSİ BUGÜNKÜ GİBİ ŞİDDETLİ DEĞİLDİ. OYSA HZ. MEHDİ (A.S.)'IN ZUHUR YÜZYILI OLAN HİCRİ 1400, BU DİNSİZ AKIMLARIN ÇOK HIZLI İVME KAZANDIĞI, İNSANLAR VE TOPLUMLAR ÜZERİNDE ETKİLERİNİ EN ŞİDDETLİ HALE GETİRDİKLERİ BİR YÜZYIL OLMUŞTUR. DÖNEMLERİNDE YAPTIKLARI HİZMETLER AÇISINDAN, NE ÜSTAD, NE DE ONDAN ÖNCE GELEN MÜCEDDİDLER HZ. MEHDİ (A.S.)'DA TOPLANACAK OLAN *EN BÜYÜK MÜCEDDİD, EN BÜYÜK MÜRŞİT VE MÜÇTEHİD, HAKİM, MEHDİ VE KUTB-U AZAM* SIFATLARINA BİR ARADA SAHİP OLMAMIŞLARDIR.

-

Elcevap: Cenab-ı Hakk; kemal-i rahmetinden, şeriat-i İslamiyetin edebiyetine bir eser-i himayet olarak, her bir fesad-ı ümmet zamanında bir muslih veya bir müceddit veya bir halife-i zişan veya bir kutb-u a'zam veya bir mürşid'i ekmel veyahut bir nevi Mehdi hükmünde mübaret zatları göndermiş; fesadı izale edip, milleti ıslah etmiş; Din-i Ahmediye (A.S.M) muhafaza etmiş. Madem adeti öyle cereyan ediyor, AHİR ZAMANIN EN BÜYÜK FESADI ZAMANINDA, ELBETTE EN BÜYÜK BİR MÜÇTEHİD, HEM EN BÜYÜK BİR MÜCEDDİD, HEM HAKİM, HEM MEHDİ, HEM MÜRŞİD, HEM KUTB-U AZAM OLARAK BİR ZAT-İ NURANİYİ GÖNDERECEK VE O ZAT DA, EHL-İ BEYT-İ NEBEVİDEN OLACAKTIR. CENAB-I HAKK, BİR DAKİKA ZARFINDA BEYN-ES-SEMA VEL-ARZ ALEMİNİ BULUTLARLA DOLDURUP BOŞALTTIĞI GİBİ, BİR SANİYEDE DENİZİN FIRTINALARINI TESKİN EDER VE BAHAR İÇİNDE BİR SAATTE YAZ MEVSİMİNİN NÜMUNESİNİ VE YAZDA BİR SAATTE KIŞ FIRTINASINI İCAD EDEN KADİR-İ ZÜLCELAL; MEHDİ İLE DE, ALEM-İ İSLAM'IN ZULÜMATINI DAĞITABİLİR. VE VA'DETMİŞTİR, VA'DİNİ ELBETTE YAPACAKTIR. Kudret-i İlahiye noktasında bakılsa, gayet kolaydır. Eğer

daire-i esbab ve hikmet-i Rabbaniye noktasında düşünülse, yine o kadar makul ve vukua layıktır ki; 'Eğer muhbir-i Sadık'tan rivayet olmazsa dahi, herhalde öyle olmak lazım gelir. Ve olacaktır' diye ehl-i tefekkür hükmeder. Şöyle ki ki: Felillâhilhamd,... Allah'ım! Tıpkı Âlemlerde İbrahim'e ve İbrahim'in Âline salât ettiğin gibi, Efendimiz Muhammed'e ve Efendimiz Muhammed'in Âline de salât et. Muhakkak ki Sen her türlü hamd ve övgüye nihayetsiz derecede lâyıksın ve şan ve şerefin her şeyden nihayetsiz derecede yüksektir. Âl-i İbrahim Aleyhisselâm gibi öyle bir vaziyet almış ki, umum mübarek silsilelerin başında, umum aktar ve âsârın mecmalarında o nuranî zatlar kumandanlık ediyorlar. Ve öyle bir kesrettedirler ki, o kumandanların mecmuu, muazzam bir ordu teşkil ediyorlar. Eğer maddî şekle girse ve bir tesanütle bir fırka vaziyetini alsalar, **İslâmiyet dinini milliyet-i mukaddese hükmünde rabıta-i ittifak ve intibah yapsalar, hiçbir milletin ordusu onlara karşı dayanamaz. İşte, o pek kesretli o muktedir ordu, Âl-i Muhammed Aleyhissalâtü Vesselâmdır ve Hazret-i Mehdînin en has ordusudur.** Evet, bugün tarih-i Âlemde hiçbir nesil, şecere ile ve senetlerle ve anane ile birbirine muttasıl ve en yüksek şeref ve Âli hasep ve asil neseple mümtaz hiçbir nesil yoktur ki, Âl-i Beytten gelen seyyidler nesli kadar kuvvetli ve ehemmiyetli bulunsun. Eski zamandan beri bütün ehl-i hakikatin fırkaları başında onlar ve ehl-i kemÂlin namdar reisleri yine onlardır. Şimdi de, kemiyeten milyonları geçen bir nesl-i mübarektir. Mütenebbih ve kalbleri imanlı ve muhabbet-i Nebevî ile dolu ve cihandeğer şeref-i intisabıyla serfirazdırlar. **BÖYLE BİR CEMAAT-İ AZÎME İÇİNDEKİ MUKADDES KUVVETİ TEHYİÇ EDECEK VE UYANDIRACAK HÂDİSÂT-I AZÎME VÜCUDA GELİYOR. ELBETTE O KUVVET-İ AZÎMEDEKİ BİR HAMİYET-İ ÂLİYE FEVERAN EDECEK VE HAZRET-İ MEHDÎ BAŞINA GEÇİP TARİK-İ HAK VE HAKİKATE SEVK EDECEK. BÖYLE OLMAK VE BÖYLE OLMASINI, BU KIŞTAN SONRA BAHARIN GELMESİ GİBİ, ÂDETULLAHTAN VE RAHMET-İ İLÂHİYEDEN BEKLERİZ VE BEKLEMEKTE HAKLIYIZ.**

İkinci İşaret, yani:
Altıncı İşaret

Hazret-i Mehdînin cemiyet-i nuraniyesi, Süfyan komitesinin tahribatçı rejim-i bid'akârânesini tamir edecek, Sünnet-i Seniyyeyi ihyâ edecek, yani Âlem-i İslâmiyette risalet-i Ahmediyeyi (a.s.m.) inkâr niyetiyle şeriat-ı Ahmediyeyi (a.s.m.) tahribe çalışan Süfyan komitesi, Hazret-i Mehdî cemiyetinin mucizekâr mânevî kılıcıyla öldürülecek ve dağıtılacak. Hem Âlem-i insaniyette inkâr-ı ulûhiyet niyetiyle medeniyet ve mukaddesât-ı beşeriyeyi zîr ü zeber eden Deccal komitesini, Hazret-i İsâ Aleyhisselâmın din-i hakikîsini İslâmiyetin hakikatiyle birleştirmeye çalışan hamiyetkâr ve fedakâr bir İsevî cemaati namı altında ve "Müslüman İsevîleri" ünvanına lâyık bir cemiyet, o Deccal komitesini, Hazret-i İsâ Aleyhisselâmın riyaseti altında öldürecek ve dağıtacak, beşeri inkâr-ı ulûhiyetten kurtaracak. Şu mühim sır pek uzundur. Başka yerlerde bir nebze bahsettiğimizden, burada bu kısa işaretle iktifâ ediyoruz. **(Mektubat, ss.425-426)**

11.

MEHDÎ'NİN ÜÇ VAZİFESİ

(Emirdağ Lahikası 1, s.231-233)

ÜSTAD BEDİÜZZAMAN SAİD NURSİ HAZRETLERİ EMİRDAĞ LAHİKASI'NI 1949 YILINDA KALEME ALMIŞTIR. BU ESERİNDE ÜSTAD HZ. MEHDİ (A.S.)'IN ÖZELLİKLE DARWINİZM, MATERYALİZM VE ATEİZM FELSEFELERİNİ TAM SUSTURARAK İNSANLARIN İMANINI KURTARMAYA VESİLE OLACAK ŞEKİLDE ÇOK ETKİLİ ÇALIŞMALAR YAPACAĞINI İFADE ETMİŞTİR. ÜSTAD, KENDİSİNİN YAŞADIĞI DÖNEM DAHİL OLMAK ÜZERE HER DÖNEMDE *BİR NEVİ MEHDİ* VASFINA SAHİP ŞAHISLAR GELDİĞİNİ ANCAK HİÇBİRİNİN BU ÜÇ VAZİFEYİ BİR ARADA YAPMA KUDRETİNE SAHİP OLAMADIKLARINI İFADE ETMİŞTİR.

Mehdî'nin üç vazifesi Nurun ehemmiyetli ve çok hayırlı bir şakirdi, çokların namına benden sordu ki: "Nurun halis ve eh(emmiyetli bir kısım şakirdleri, pek musırrane olarak ahirzamanda gelen al-i Beytin büyük bir mürşidi seni zannediyorlar ve o kadar çekindiğin halde onlar ısrar ediyorlar.

Sen de bu kadar musırrane onların fikirlerini kabul etmiyorsun, çekiniyorsun. Elbette onların elinde bir hakikat ve kat'î bir hüccet var ve sen de bir hikmet ve hakikata binaen onlara muvafakat etmiyorsun. Bu ise bir tezattır, her halde hallini istiyoruz." Ben de bu zatın temsil ettiği çok mesaillere cevaben derim ki: O has Nurcuların ellerinde bir hakikat var. Fakat iki cihette bir tabir ve te'vil lazım.

Birincisi: ÇOK DEFA MEKTUPLARIMDA İŞARET ETTİĞİM GİBİ, MEHDÎ AL-İ RESÛLÜN TEMSİL ETTİĞİ KUDSÎ CEMAATİNİN ŞAHS-I MANEVÎSİNİN ÜÇ VAZİFESİ VAR. EĞER ÇABUK KIYAMET KOPMAZSA VE BEŞER BÜTÜN BÜTÜN YOLDAN ÇIKMAZSA, O VAZİFELERİ ONUN CEMİYETİ VE SEYYİDLER CEMAATİ YAPACAĞINI RAHMET-İ İLAHİYEDEN BEKLİYORUZ. VE ONUN ÜÇ BÜYÜK VAZİFESİ OLACAK:

Birincisi: Fen ve felsefenin tasallutiyle ve maddiyyun ve tabiiyyun taunu beşer içine intişar etmesiyle, her şeyden evvel felsefeyi ve maddiyyûn fikrini tam susturacak bir tarzda îmanı kurtarmaktır. Ehl-i îmanı dalaletten muhafaza etmek ve bu vazife hem dünya, hem herşeyi bırakmakla, çok zaman tetkikat ile meşguliyeti iktiza ettiğinden, Hazret-i Mehdî'nin, o vazifesini bizzat kendisi görmeye vakit ve hal müsaade edemez. Çünkü hilafet-i Muhammediye (a.s.m.) cihetindeki saltanatı, onun ile iştigale vakit bırakmıyor. **HERHALDE O VAZİFEYİ ONDAN EVVEL BİR TAİFE BİR CİHETTE GÖRECEK. O ZAT, O TAİFENİN UZUN TETKİKATI İLE**

YAZDIKLARI ESERİ KENDİNE HAZIR BİR PROĞRAM YAPACAK, ONUN İLE O BİRİNCİ VAZİFEYİ TAM YAPMIŞ OLACAK. BU VAZİFENİN İSTİNAD ETTİĞİ KUVVET VE MANEVÎ ORDUSU, YALNIZ İHLAS VE SADAKAT VE TESANÜD SIFATLARINA TAM SAHİP OLAN BİR KISIM ŞAKİRDLERDİR. NE KADAR DA AZ OLSALAR, MANEN BİR ORDU KADAR KUVVETLİ VE KIYMETLİ SAYILIRLAR.

İkinci vazifesi: HİLAFET-İ MUHAMMEDİYE (A.S.M.) ÜNVANI İLE ŞEAİR-İ İSLAMİYEYİ İHYA ETMEKTİR. ALEM-İ İSLAMIN VAHDETİNİ NOKTA-İ İSTİNAD EDİP, BEŞERİYETİ MADDÎ VE MANEVÎ TEHLİKELERDEN VE GADAB-I İLAHÎDEN KURTARMAKTIR. BU VAZİFENİN, NOKTA-İ İSTİNADI VE HADİMLERİ, MİLYONLARLA EFRADI BULUNAN ORDULAR LAZIMDIR.

Üçüncü vazifesi: İNKILABAT-I ZAMANİYE İLE ÇOK AHKAM-I KUR'ANİYENİN ZEDELENMESİYLE VE ŞERİAT-I MUHAMMEDÎYENİN (A.S.M.) KANUNLARI BİR DERECE TATİLE UĞRAMASIYLA O ZAT, BÜTÜN EHL-İ ÎMANIN MANEVÎ YARDIMLARIYLA VE İTTİHAD-I İSLAMIN MUAVENETİYLE VE BÜTÜN ULEMA VE EVLİYANIN VE BİLHASSA AL-İ BEYTİN NESLİNDEN HER ASIRDA KUVVETLİ VE KESRETLİ BULUNAN MİLYONLAR FEDAKAR SEYYİDLERİN İLTİHAKLARIYLA O VAZİFE-İ UZMAYI YAPMAYA ÇALIŞIR.

Şimdi hakikat-ı hal böyle olduğu halde, en birinci vazifesi ve en yüksek mesleği olan îmanı kurtarmak ve îmanı, tahkikî bir surette umuma ders vermek, hatta avamın da îmanını tahkikî yapmak vazifesi ise, manen ve hakikaten hidayet edici, irşad edici manasının tam sarahatını ifade ettiği için, Nur Şakirtleri bu vazifeyi tamamıyla Risale-i Nur'da gördüklerinden, ikinci ve üçüncü vazifeler buna nisbeten ikinci ve üçüncü derecededir, diye Risale-i Nur'un şahs-ı manevîsini haklı olarak bir nevi Mehdî telakki ediyorlar. O şahs-ı manevînin de bir mümessili, Nur Şakirdlerinin tesanüdünden gelen bir şahs-ı manevîsi ve o şahs-ı manevîde bir nevi mümessili olan bîçare tercümanını zannettiklerinden, bazan o ismi ona da veriyorlar. Gerçi bu, bir iltibas ve bir sehivdir, fakat onlar onda mes'ul değiller. Çünkü ziyade hüsn-ü zan, eskidenberi cereyan ediyor ve itiraz edilmez. Ben de o kardeşlerimin pek ziyade hüsn-ü zanlarını bir nevi dua ve bir temennî ve Nur Talebelerinin kemal-i itikadlarının bir tereşşuhu gördüğümden onlara çok ilişmezdim. Hatta eski evliyanın bir kısmı, keramet-i gaybiyelerinden Risale-i Nur'u aynı o ahirzamanın hidayet edicisi olduğu, diye keşifleri bu tahkikat ile te'vili anlaşılır. Demek iki noktada bir iltibas var, te'vil lazımdır.

Birincisi: AHİRDEKİ İKİ VAZİFE, GERÇİ HAKİKAT NOKTASINDA BİRİNCİ VAZİFE DERECESİNDE DEĞİLLER, fakat hilafet-i Muhammediye

(a.s.m.) ve ittihad-ı İslam ordularıyla zemin yüzünde saltanat-ı İslamiyeyi sürmek cihetinde herkeste, hususan avamda, hususan ehl-i siyasette, hususan bu asrın efkarında o birinci vazifeden bin derece geniş görünüyor; ve bu isim bir adama verildiği vakit, bu iki vazife hatıra geliyor; siyaset manasını ihsas eder; belki de bir hodfüruşluk manasını hatıra getirir; belki bir şan, şeref ve makamperestlik ve şöhretperestlik arzularını gösterir. Ve eskidenberi ve şimdi de çok safdil ve makamperest zatlar "Mehdî olacağım," diye dava ederler. **GERÇİ HER ASIRDA HİDAYET EDİCİ BİR NEVİ MEHDÎ VE MÜCEDDİD GELİYOR VE GELMİŞ, FAKAT HERBİRİ ÜÇ VAZİFELERDEN BİRİSİNİ BİR CİHETTE YAPMASI İTİBARİYLE, AHİRZAMANIN BÜYÜK MEHDÎSİ ÜNVANINI ALMAMIŞLAR.**

Hem mahkemede Denizli ehl-i vukufu, bazı şakirtlerin bu îtikadlarına göre, bana karşı demişler ki: "Eğer Mehdilik dava etse, bütün şakirdleri kabul edecekler." Ben de onlara demiştim: **"BEN, KENDİMİ SEYYİD BİLEMİYORUM. BU ZAMANDA NESİLLER BİLİNMİYOR. HALBUKİ AHİRZAMANIN O BÜYÜK ŞAHSI, ÂL-İ BEYTTEN OLACAKTIR.** Gerçi manen ben Hazret-i Ali'nin (r.a.) bir veled-i manevîsi hükmünde ondan hakikat dersini aldım ve Âl-i Muhammed Aleyhisselam bir manada hakikî Nur Şakirdlerine şamil olmasından, ben de Âl-i Beytten sayılabildim; fakat bu zaman şahs-ı manevî zamanı olmasından ve Nurun mesleğinde hiçbir cihette benlik ve şahsiyet ve şahsî makamları arzu etmek ve şan şeref kazanmak olmaz; ve sırr-ı ihlasa tam muhalif olmasından, Cenab-ı Hakka hadsiz şükür ediyorum ki, beni kendime beğendirmemesinden, ben öyle şahsî ve haddimden hadsiz derece fazla makamata gözümü dikmem ve Nurdaki ihlası bozmamak için, uhrevî makamat dahi bana verilse, bırakmaya kendimi mecbur biliyorum" dedim. O ehl-i vukuf sustu.

(Emirdağ Lahikası-I, ss. 231-233)

BEDİÜZZAMAN'IN HZ. MEHDİ (A.S.)'IN ÇIKIŞ ZAMANIYLA İLGİLİ SÖZLERİ (TÜRKÇE)

1.

... İSTİKBAL-İ DÜNYEVİYEDE 1400 SENE SONRA GELECEK BİR HAKİKATİ ASIRLARINDA KARİB (YAKIN) ZANNETMİŞLER... (Sözler, s. 318)

ÜSTAD'IN BU İFADESİ "SÖZLER" RİSALESİNDE GEÇMEKTEDİR. SÖZLER RİSALESİ 1926 (HİCRİ 1345) YILINDA TAMAMLANMIŞTIR. YANİ HİCRİ 1300 İÇİNDE HEM ÜSTAD'IN TÜM ESERLERİ HİCRİ 1300'DE TAMAMLANDIĞI GİBİ KENDİSİ DE YİNE HİCRİ 1300 İÇİNDE VEFAT ETMİŞTİR. OYSA ÜSTAD BU SÖZÜNDE HZ. MEHDİ (A.S.)'IN, HİCRİ 1400'DE ZUHUR EDECEĞİNİ İFADE ETMEKTEDİR.

Sekizinci Asıl: Cenab-ı Hakîm-i Mutlak, şu dâr-ı tecrübe tecrübe (meydanı) ve meydan-ı imtihanda (imtihan meydanı) çok mühim şeyleri, kesretli (çok fazla) eşya içinde saklıyor. O saklamakla çok hikmetler, çok maslahatlar (işler) bağlıdır. Meselâ: Leyle-i Kadri (Kadir gecesi), umum ramazanda; saat-ı icabe-i duayı (duanın kabul edildiği saati), Cum'a gününde; makbul velisini, insanlar içinde; eceli, **ömür içinde ve kıyametin vaktini, ömr-ü dünya (dünya hayatı) içinde saklamış.** Zira ecel-i insan (insanın eceli) muayyen (belli) olsa, yarı ömrüne kadar gaflet-i mutlaka (kesin bir gaflet), yarıdan sonra darağacına adım adım gitmek gibi bir dehşet verecek. Halbuki âhiret ve dünya müvazenesini (dengesini) muhafaza etmek ve her vakit havf u reca (korku ve ümit) ortasında bulunmak maslahatı (durumu) iktiza eder (gerekir) ki; her dakika hem ölmek, hem yaşamak mümkün olsun. Şu halde mübhem (kapalı, belirsiz) tarzdaki yirmi sene mübhem (kapalı, belirsiz) bir ömür, bin sene muayyen (belli) bir ömre müreccahtır (üstün tutulan, tercih edilen). İşte kıyamet dahi şu insan-ı ekber olan dünyanın ecelidir. Eğer vakti taayyün (aşikar olsaydı) etseydi, bütün kurûn-u ûlâ (ilkçağ) ve vustâ (orta çağ) gaflet-i mutlakaya (kesin bir gaflete) dalacak idiler ve kurûn-u uhrâ (yeniçağ ve ilkçağ) dehşette kalacaktı. İnsan nasıl hayat-ı şahsiyesiyle (kişisel yaşamı) hanesinin ve köyünün bekasıyla alâkadardır. Öyle de; hayat-ı içtimaiye (toplum hayatı) ve nev'iyesiyle, küre-i arzın (dünyanın) ve dünyanın yaşamasıyla alâkadardır. Kur'an "**Kıyamet yaklaştı, ay yarıldı.** (Kamer Sûresi: 1.)" der. **"Kıyamet yakındır"** ferman ediyor. Bin bu kadar sene geçtikten sonra gelmemesi, yakınlığına halel vermez. Zira kıyamet, dünyanın ecelidir. Dünyanın ömrüne nisbeten bin veya ikibin sene, bir seneye nisbetle bir-iki gün veya bir-iki dakika gibidir. Saat-ı Kıyamet yalnız insaniyetin eceli değil ki, onun ömrüne nisbet

edilip (kıyaslanıp) baîd (uzak) görülsün. İşte bunun içindir ki, Hakîm-i Mutlak, kıyameti mugayyebat-ı hamseden (Beş bilinmeyen şey, beş bilinmeyen. (Kıyâmetin ne zaman kopacağı, yağmurun ne zaman yağacağı, rahîmlerde olanı, kişinin yarın ne kazanacağı ve kişinin nerede, ne zaman öleceği.) olarak ilminde saklıyor. İşte bu ibham (Belirsiz,Kapalı bırakma) sırrındandır ki, her asır, hattâ asr-ı hakikatbîn (Gerçeği gören asır.) olan Asr-ı Saadet dahi daima kıyametten korkmuşlar. Hattâ bazıları, "Şeraiti (şartları) hemen hemen çıkmış" demişler.

İşte bu hakikatı bilmeyen insafsız insanlar derler ki: "Âhiretin tafsilatını (izahını, açıklamasını) ders alan müteyakkız (basiretli) kalbli, keskin nazarlı olan sahabelerin fikirleri, niçin 1000 sene hakikattan uzak olarak fikirleri düşmüş gibi**, İSTİKBAL-İ DÜNYEVİYEDE 1400 SENE SONRA GELECEK BİR HAKİKATİ ASIRLARINDA KARİB (YAKIN) ZANNETMİŞLER.**

Elcevab: Çünki Sahabeler, feyz-i sohbet-i nübüvvetten (Peygamber Efendimizin sohbetinin feyzi, bereketi ve verimliliği.) herkesten ziyade (fazla) dâr-ı âhireti (ahiret yurdunu) düşünerek, dünyanın fenasını (geçiciliğini) bilerek, kıyametin ibham-ı (belirsiz) vaktindeki hikmet-i İlahiyeyi (ilahi hikmeti) anlayarak ecel-i şahsî gibi dünyanın eceline karşı dahi daima muntazır (bekleyen) bir vaziyet alarak, âhiretlerine ciddî çalışmışlar. Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm "Kıyameti bekleyiniz, intizar ediniz" tekrar etmesi, şu hikmetten ileri gelmiş bir irşad-ı Nebevîdir (Hz. Peygamber'e ait irşad, Hz. Peygamber'in doğru yolu, hidayet yolunu gösteren uyarıları, öğütleri.). Yoksa vuku-u muayyene (belirli bir vukuuya) dair bir vahyin hükmüyle değildir ki, hakikattan uzak olsun. İllet ayrıdır, hikmet ayrıdır. İşte Peygamber Aleyhissalâtü Vesselâm'ın bu nevi sözleri hikmet-i ibhamdan (Sözün anlaşılamayacak derecede kapalı olması) ileri geliyor. **Hem şu sırdandır ki; Mehdi, Süfyan gibi âhirzamanda gelecek eşhasları** (şahısları) **çok zaman evvel hattâ Tâbiîn (**Hz. Muhammed'in (a.s.m.) ashabıyla görüşmüş, onlardan hadis dinlemiş ve ders almış olan Müslümanlar) **zamanında onları beklemişler, yetişmek emelinde bulunmuşlar. Hattâ bazı ehl-i velayet "Onlar geçmiş" demişler. İşte bu da, kıyamet gibi, hikmet-i İlahiye iktiza eder** (muhtaç olur, ihtiyaç hissettirir) **ki; vakitleri taayyün etmesin** (belli olmasın) **. Çünki her zaman, her asır, kuvve-i maneviyenin** (manevi kuvvetin) **takviyesine medar (vesile) olacak ve yeisten (ümitsizlikten) kurtaracak "Mehdi" manasına muhtaçtır.** Bu manada, her asrın bir hissesi bulunmak lâzımdır. Hem gaflet içinde fenalara uymamak ve lâkaydlıkta nefsin dizginini bırakmamak için, nifakın başına geçecek müdhiş şahıslardan her asır çekinmeli ve korkmalı. Eğer tayin edilseydi, maslahat-ı irşad-ı umumî (Herkesi doğru yola sevketmenin gereği) zayi'(ziyan) olurdu.

Şimdi Mehdi gibi eşhasın (şahısların) hakkındaki rivayatın (rivayetlerin) ihtilafatı (uyuşmazlıkları) ve sırrı şudur ki: Ehadîsi tefsir edenler, metn-i ehadîsi (hadisin tam metnini) tefsirlerine ve istinbatlarına (Müçtehid veya büyük bir âlimin gizli bir manayı içtihad ile meydana çıkarması) **tatbik etmişler. Meselâ: Merkez-i**

saltanat o vakit Şam'da veya Medine'de olduğundan, vukuat-ı Mehdiye veya Süfyaniyeyi Hz. (Mehdi (a.s.) ve Süfyan hadiselerini) **merkez-i saltanat civarında olan Basra, Kûfe, Şam gibi yerlerde tasavvur ederek öyle tefsir etmişler. Hem de o eşhasın şahs-ı manevîsine veya temsil ettikleri cemaate ait âsâr-ı azîmeyi** (büyük eserleri) **o eşhasın** (şahısların) **zâtlarında tasavvur ederek öyle tefsir etmişler ki, o eşhas-ı hârika çıktıkları vakit bütün halk onları tanıyacak gibi bir şekil vermişler. Halbuki demiştik: Bu dünya tecrübe meydanıdır. Akla kapı açılır, fakat ihtiyarı elinden alınmaz. Öyle ise o eşhas** (şahıslar)**, hattâ o müdhiş Deccal dahi çıktığı zaman çokları, hattâ kendisi de bidayeten** (başlangıçta) **Deccal olduğunu bilmez. Belki nur-u imanın dikkatiyle, o eşhas-ı âhirzaman** (Ahir Zaman şahısları) **tanınabilir. (Sözler, s. 318)**

2.

.... BUNDAN BİR ASIR SONRA ZULÜMATI DAĞITACAK ZATLAR İSE, HAZRET-İ MEHDİ'NİN ŞAKİRTLERİ OLABİLİR."

(Şualar, 1. Şua, s. 605), (Sikke-i Tasdik-i Gaybi, s. 90)

ÜSTAD BU SÖZÜ " MİLADİ 1936 YANİ HİCRİ 1355'DE 1. ŞUA'DA İFADE ETMİŞTİR. BU TARİHE GÖRE BİR ASIR SONRASI HİCRİ 1400'LERE DENK GELMEKTEDİR.

Sure-i Tevbe'de: **"Ağızlarıyla Allah'ın nurunu söndürmek istiyorlar. Oysa kafirler istemese de Allah, Kendi nurunu tamamlamaktan başkasını istemiyor."** âyetindeki **"...Allah, Kendi nurunu tamamlamaktan başkasını istemiyor"** cümlesi, kuvvetli ve letafetli (nezaketli) münasebet-i maneviyesiyle (manevi yakınlıkla) beraber şeddeli "lâmlar" birer "lâm" ve şeddeli "mim" asıl kelimeden olduğundan iki "mim" sayılmak cihetiyle bin üçyüz yirmidört (1324) ederek, Avrupa zalimleri devlet-i İslâmiyenin nurunu söndürmek niyetiyle müdhiş bir sû'ikast plânı yaptıkları ve ona karşı Türkiye hamiyetperverleri, hürriyeti yirmidörtte ilânıyla o plânı akîm (başarısız) bırakmağa çalıştıkları halde, maatteessüf (yazık ki) altı-yedi sene sonra, harb-i umumî (1. Dünya Savaşı) neticesinde yine o suikast niyetiyle Sevr Muahedesinde Kur'anın zararına gayet ağır şeraitle (şartlarla) kâfirane fikirlerini yine icra etmek olan plânlarını akîm (başarısız) bırakmak için Türk milliyetperverleri cumhuriyeti ilânla mukabeleye (karşılık vermeye) çalıştıkları tarihi olan bin üçyüz yirmidörde, tâ otuz dörde, tâ ellidörde tam tamına tevafukla, o herc ü merc içinde Kur'anın nurunu muhafazaya çalışanlar içinde Resail-in Nur müellifi yirmidörtte (1324) ve Resail-in Nur'un mukaddematı (ilkleri) otuzdörtte (1334) ve Resail-in Nur'un nuranî cüzleri ve fedakâr şakirdleri ellidörtte (1354) mukabeleye çalışmaları göze çarpıyor. Hattâ hakikat-ı hali (gerçek durumu) bilmeyen bir kısım ehl-i siyaseti telaşa sevkettiler ve bu itfa (söndürme, bastırma) sû'-i kasdına karşı

tenvir (aydınlatma, nurlandırma) vazifesini tam îfa ettiklerinden bu âyetin mana-yı işarîsi (işari manası) cihetinde bir medar-ı nazarı olduklarına kuvvetli bir emaredir (alamettir). Şimdi İslâmlar içinde Nur-u Kur'ana muhalif haletlerin (hallerin, durumların) ekserisi, o suikasdların ve Sevr Muahedesi gibi gaddarane muahedelerin (anlaşmaların) vahîm neticeleridir. Eğer şeddeli "mim" dahi şeddeli "lâmlar" gibi bir sayılsa, o vakit bin ikiyüz seksendört (1284) eder. O tarihte Avrupa kâfirleri devlet-i İslâmiyenin nurunu söndürmeğe niyet ederek on sene sonra Rusları tahrik edip Rus'un doksanüç (1293) muharebe-i meş'umesiyle (uğursuz, kötü savaşıyla) âlem-i İslâmın (İslam aleminin) parlak nuruna muvakkat (geçici, eğreti) bir bulut perde ettiler. Fakat bunda Resail-in Nur şakirdleri yerinde Mevlâna Hâlid'in (K.S.) şakirdleri o bulut zulümatını dağıttıklarından bu âyet bu cihette onların başlarına remzen (işaretle) parmak basıyor. **Şimdi hatıra geldi ki, eğer şeddeli "lamlar" ve "mimler" ikişer sayılsa BUNDAN BİR ASIR SONRA ZULÜMATI DAĞITACAK ZATLAR İSE, HAZRET-İ MEHDİ'NİN ŞAKİRTLERİ (TALEBELERİ) OLABİLİR."** Her ne ise... Bu nurlu âyetin çok nuranî nükteleri var. ***Elif, Lam, Ra. Bu bir Kitap'tır ki, Rabbinin izniyle insanları karanlıklardan nura, O güçlü ve övgüye layık olanın yoluna çıkarman için sana indirdik. İbrahim Suresi, 1)***

(Şualar, 1. Şua, s. 605) (Sikke-i Tasdik-i Gaybi, s. 90)

- "Ağızlarıyla Allah'ın nurunu söndürmek istiyorlar. Oysa kafirler istemese de Allah, Kendi nurunu tamamlamaktan başkasını istemiyor." (Tevbe Suresi, 32) ayetindeki, **"...Allah, Kendi nurunu tamamlamaktan başkasını istemiyor"** cümlesinin ebced değeri: **HİCRİ 1424 YANİ MİLADİ "2004"** tür.

3.

"HAKİKİ BEKLENİLEN VE BİR ASIR SONRA GELECEK O ZAT" ... (Kastamonu Lahikası, s. 61-62)

ÜSTAD BEDİÜZZAMAN HAZRETLERİ BU İFADESİNİ, 1936 (HİCRİ 1354) YILINDA YAZDIĞI KASTAMONU LAHİKASI'NDA BELİRTİYOR. BU TARİHLER HİCRİ 1300'LERE DENK GELMEKTEDİR. ÜSTAD'IN *"BİR ASIR SONRA..."* ŞEKLİNDE İFADE ETTİĞİ 100 YIL SONRASI İSE HZ. MEHDİ (A.S.)'IN ZUHUR ETTİĞİ HİCRİ 1400'E DENK GELMEKTEDİR.

Azîz kardeşlerim! Sadakatınızdan tereşşuh eden (ortaya çıkan) ve haddimin pek çok fevkinde (üstünde) hüsn-ü zannınıza karşı bundan evvel verdiğim cevabın bir tetimmesi (konuyu tamamlayan eki) olarak, bu gelecek fıkrayı iki gün evvel yazmıştık. **SİZİN FEVKALÂDE SADÂKAT VE ULÜVV-Ü HİMMETİNİZDEN (YÜKSEK HİMMETİNİZDEN, YÜKSEK GAYRETİNİZDEN) TEREŞŞUH EDEN (ORTAYA ÇIKAN) BİR HAFTA EVVELKİ MEKTUBUNUZA KARŞI HÜSN-Ü ZANNINIZI**

BİR DERECE CERHEDEN (İPTAL EDEN, ÇÜRÜTEN) BENİM CEVABIMIN HİKMETİ ŞUDUR Kİ: "…**BU ZAMANDA ÖYLE FEVKALÂDE HÂKİM CEREYANLAR VAR Kİ, HERŞEYİ KENDİ HESABINA ALDIĞI İÇİN, FARAZA HAKİKİ BEKLENİLEN VE BİR ASIR SONRA GELECEK O ZAT** dahi bu zamanda gelse, harekâtını o cereyanlara kaptırmamak için siyaset âlemindeki vaziyetten feragat edecek ve hedefini değiştirecek diye tahmin ediyorum.

Hem üç mes'ele var: Biri hayat, biri şeriat, biri imandır. Hakikat noktasında en mühimmi ve en a'zamı, iman mes'elesidir. Fakat şimdiki umumun nazarında ve hal-i âlem ilcaatında (dünya şartlarının zorluklarında) en mühim mes'ele, hayat ve şeriat göründüğünden o zât şimdi olsa da, üç mes'eleyi birden umum rûy-i zeminde (dünyada) vaziyetlerini değiştirmek nev'-i beşerdeki (insanoğlundaki) cârî olan (geçerli olan) âdetullaha muvafık (uygun) gelmediğinden, her halde en a'zam mes'eleyi esas yapıp, öteki mes'eleleri esas yapmayacak. **Tâ ki iman hizmeti safvetini (halislik, temizlik, saflık) umumun nazarında bozmasın ve avamın (halkın) çabuk iğfal olunabilen akıllarında, o hizmet başka maksadlara âlet olmadığı tahakkuk etsin." (Kastamonu Lahikası, s. 61-62)**

4.

YETMİŞ BİRDE FECR-İ SADIK BAŞLADI VEYA BAŞLAYACAK. EĞER BU, FECR-İ KAZİB DE OLSA, OTUZ-KIRK SENE SONRA FECR-İ SADIK ÇIKACAK..." (Hutbe-i Şamiye, s. 23)

-

"...Evet ŞİMDİ OLMASA DA 30-40 SENE SONRA fen ve hakiki marifet ve medeniyetin mehasini o üç kuvveti tam teçhiz edip, cihazatını verip o dokuz manileri mağlup edip dağıtmak için taharri-i hakikat meyelanını ve insaf ve muhabbet-i insaniyeyi o dokuz düşman taifesinin cephesine göndermiş, inşaAllah YARIM ASIR SONRA onları darmadağın edecek." (Hutbe-i Şamiye, s. 25)

-

ÜSTAD BU SÖZÜNÜ HİCRİ 1327 (MİLADİ 1911) YILINDA ŞAM'DA EMEVİ CAMİİ'NDE VERDİĞİ HUTBESİNDE SÖYLEMİŞTİR. BURADA ÜSTAD, İSLAM ALEMİNİN, HİCRİ 1371'DEN YANİ MİLADİ 1951'DEN SONRAKİ GELECEĞİNE YÖNELİK İZAHLAR YAPMIŞTIR. ÜSTAD'IN HUTBE-İ ŞAMİYE'DE VERDİĞİ TARİHLERİN HEPSİ HZ. MEHDİ (A.S.)'IN ZUHUR ZAMANI OLAN HİCRİ 1400 İÇİNDEDİR.

-

"**Kırk sene evvel** Şam'daki Câmi-i Emevî'de Şam ülemasının ısrarıyla içinde yüz ehl-i ilim bulunan onbin adama yakın bir azîm cemaate verilen bu Arabî ders risalesindeki hakikatları bir hiss-i kabl-el vuku' ile Eski Said hissetmiş, kemal-i kat'iyyetle müjdeler vermiş ve pek yakın bir zamanda o hakikatlar görünecek zannetmiş. Halbuki iki harb-i

umumî (Dünya savaşları) ve yirmibeş sene bir istibdad-ı mutlak (diktatörlük, baskı), **o hiss-i kabl-el vukuun kırk elli sene te'hirine sebeb olmuş ve şimdi o zamandaki verdiği haberlerin aynen tezahürleri (belirtileri) âlem-i İslâmiyette başlamış.** Demek bu pek ehemmiyetli ders, zamanı geçmiş eski bir hutbe değil, **belki doğrudan doğruya 1327'ye bedel, 1371'de** ve Câmi-i Emevî yerine âlem-i İslâm câmiinde üçyüz yetmiş milyon bir cemaate hakikatlı ve taze bir ders-i içtimaî (sosyal) ve İslâmîdir, diye tercümesini neşretmek zamanıdır tahmin ederim..."".....

-

"...Hem de İslâmiyet güneşinin tutulmasına, inkisafına (parlaklığının sönmesine) ve beşeri tenvir etmesine (aydınlatmasına) mümanaat eden (mani olan) perdeler açılmaya başlamışlar. O mümanaat edenler (mani olanlar) çekilmeye başlıyorlar. Kırkbeş sene evvel o fecrin (tan vaktinin) emareleri (alametleri) göründü. **YETMİŞ BİRDE FECR-İ SADIK BAŞLADI VEYA BAŞLAYACAK. EĞER BU, FECR-İ KAZİB DE OLSA, OTUZ-KIRK SENE SONRA FECR-İ SADIK ÇIKACAK**..." **(Hutbe-i Şamiye, s. 23)**

-

"...Evet ŞİMDİ OLMASA DA 30-40 SENE SONRA fen ve hakiki marifet ve medeniyetin mehasini (güzelliklerini, iyiliklerini) o üç kuvveti tam teçhiz edip, cihazatını (maddi manevi aletler) verip o dokuz manileri mağlup edip dağıtmak için taharri-i hakikat (doğruyu arama**) meyelanını (eğilimini) ve insaf ve muhabbet-i insaniyeyi (insan sevgisini) o dokuz düşman taifesinin cephesine göndermiş, inşaAllah YARIM ASIR SONRA ONLARI DARMADAĞIN EDECEK." (Hutbe-i Şamiye, s. 25)**

-

Üstad burada, **Hicri 1371'den yani Miladi 1951'den** sonraki İslam aleminin geleceğine yönelik izahlar yapıyor.

Hicri 1371 + 30 = 1401 (Miladi 1981) (30 yıl sonrası)
Hicri 1371 + 40 = 1411 (Miladi 1991) (40 yıl sonrası)
Hicri 1371 + 50 = 1421 (Miladi 2001) (yarım asır sonrası)

5.

TÂ AHİR ZAMANDA, HAYATIN GENİŞ DAİRESİNDE, ASIL SAHİPLERİ, YANİ MEHDÎ VE ŞAKİRTLERİ CENAB-I HAKKIN İZNİYLE GELİR, O DAİREYİ GENİŞLETTİRİR ... (Kastamonu Lahikası, Sayfa 72, Tarihçe-i Hayat, Sayfa 258, Hizmet Rehberi, Sayfa 267, Sikke-i Tasdik-i Gaybi, Sayfa 153)

-

ÜSTAD, KASTAMONU LAHİKASI'NI 1936 YILINDA HAZIRLAMIŞTIR. BU ESERİNDE "TA AHİR ZAMANDA...." İFADESİYLE RİSALE-İ NUR'UN ASIL SAHİPLERİ OLARAK NİTELENDİRDİĞİ HZ. MEHDİ (A.S.) VE

TALEBELERİNİN KENDİSİNDEN ÇOK DAHA SONRAKİ BİR VAKİTTE GELECEKLERİNİ İFADE ETMİŞTİR.

Âhir fıkrasında, Muhbir-i Sâdıkın (Peygamberimiz (s.a.v.)'in) haber verdiği "Mânevî fütuhat yapmak (galibiyetler kazanmak) ve zulümatı dağıtmak zaman ve zemin hemen hemen gelmesi" diye fıkrasına, bütün ruhu canımızla rahmet-i İlahiyeden niyaz ediyoruz, temenni ediyoruz. Fakat biz Risale-i Nur şakirtleri ise, vazifemiz hizmettir; vazife-i İlahiyeye karışmamak ve hizmetimizi onun vazifesine bina etmekle bir nevi tecrübe yapmamak olmakla beraber, kemiyete değil (miktara değil), keyfiyete bakmak, hem çoktan beri sukut-u ahlâka (ahlak kaybına) ve hayat-ı dünyeviyeyi (dünya hayatını) her cihetle hayat-ı uhreviyeye (ahirete) tercih ettirmeye sevk eden dehşetli esbap (sebepler) altında **Risale-i Nur'un şimdiye kadar fütuhatı (galibiyeti) ve zındıkların (kafirlerin, dinsizlerin) ve dalâletlerin savletlerini (saldırılarını) kırması ve yüz binler biçarelerin imanlarını kurtarması ve herbiri yüze ve bine mukabil yüzer ve binler hakikî mümin talebeleri yetiştirmesi, Muhbir-i Sâdıkın (Peygamberimiz (s.a.v.)'in) ihbarını aynen tasdik etmiş ve vukuatla ispat etmiş ve ediyor, inşaAllah daha edecek. Ve öyle kökleşmiş ki, inşaAllah hiçbir kuvvet Anadolu'nun sinesinden onu (Risale-i Nur'u) çıkaramaz.** ***TÂ AHİR ZAMANDA, HAYATIN GENİŞ DAİRESİNDE, ASIL SAHİPLERİ, YANİ MEHDÎ VE ŞAKİRTLERİ CENAB-I HAKKIN İZNİYLE GELİR, O DAİREYİ GENİŞLETTİRİR VE O TOHUMLAR SÜMBÜLLENİR. BİZLER DE KABRİMİZDE SEYREDİP ALLAH'A ŞÜKREDERİZ.*** **(Kastamonu Lahikası, Sayfa 72, Tarihçe-i Hayat, Sayfa 258, Hizmet Rehberi, Sayfa 267, Sikke-i Tasdik-i Gaybi, Sayfa 153)**

6.

FAKAT O İLERİDE GELECEK ACİP (Şaşılan ve hayret uyandıran şey; benzeri görülmeyen; garip) **ŞAHSIN BİR HİZMETKÂRI VE ONA YER HAZIR EDECEK BİR DÜMDÂRI** (Ordunun geriden gelen emniyet kuvveti) **VE O BÜYÜK KUMANDANIN PÎŞDÂR** (öncü) **BİR NEFERİ** (askeri) **OLDUĞUMU ZANNEDİYORUM.** Ve ondadır ki, sen de yazılan şeylerden o acip kokusunu aldın.

(Barla Lahikası, sf. 162)

SAİD NURSİ HAZRETLERİ "BARLA LAHİKASI"NI 1926 YILINDA KALEME ALMIŞTIR. BU ESERİNDE ÜSTAD, HZ. MEHDİ (A.S.)'IN İLERİDE GELECEĞİNİ AÇIK BİR ŞEKİLDE İFADE ETMİŞTİR. KENDİSİNİN İSE HZ. MEHDİ (A.S.)'IN ÖNCÜSÜ VE ONA ZEMİN HAZIRLAYAN BİR HİZMETKARI OLDUĞUNU İFADE ETMİŞTİR.

Aziz ve gayretli âhiret kardeşim ve hizmet-i Kur'ân'da yoldaşım Hulûsî-i sânî ve Sabri-i evvel,

MâşâAllah, Yirminci Mektubun kıymetini güzel anlamışsınız ve güzel de yazmışsınız. Mektubunda ilm-i kelâm (Cenâb-ı Hakkın zât ve sıfatlarından, peygamberlik, âhiret ve itikada âit diğer meselelerden İslâmî esaslar dâiresinde bahseden ilim) dersini benden almak arzu etmişsiniz. Zaten o dersi alıyorsunuz. Yazdığınız umum Sözler, o nurlu ve hakikî ilm-i kelâmın dersleridir. İmam-ı Rabbânî gibi bazı kudsî (yüce, temiz) muhakkikler (hakîkatlara hakkıyla vâkıf olan büyük İslâm âlimleri) demişler ki: Âhirzamanda ilm-i kelâmı, yani ehl-i hak mezhebi olan mesâil-i imaniye-i kelâmiyeyi (imani meseleler), birisi öyle bir surette beyan edecek ki, umum ehl-i keşif (keşifçiler) ve tarikatın fevkinde (üstünde), o nurların neşrine (yayılmasına) sebebiyet verecektir. Hattâ İmam-ı Rabbânî kendisini o şahıs gibi görmüştür.

Senin şu âciz ve fakir ve hiç ender hiç olan kardeşin, bin derece haddimin fevkinde (üstünde) olarak, kendimi o gelecek adam olduğumu iddia edemem, hiçbir cihette liyakatim (layık olmak, ehliyet) yoktur. FAKAT O İLERİDE GELECEK ACİP (Şaşılan ve hayret uyandıran şey; benzeri görülmeyen; garip) **ŞAHSIN BİR HİZMETKÂRI VE ONA YER HAZIR EDECEK BİR DÜMDÂRI (**Ordunun geriden gelen emniyet kuvveti) **VE O BÜYÜK KUMANDANIN PÎŞDÂR** (öncü) **BİR NEFERİ** (askeri) **OLDUĞUMU ZANNEDİYORUM.** Ve ondadır ki, sen de yazılan şeylerden o acip kokusunu aldın. **(Barla Lahikası, sf. 162)**

7.

... **AHİR ZAMANDA GELECEK BİR MÜCEDDİD-İ EKBERİ (EN BÜYÜK MÜCEDDİD) MANA-YI İŞARİ İLE (İŞARİ ANLAMDA) HABER VERİYORLAR.** Fakat **O GELECEK ZATIN ve cemiyetinin üç vazifesinden en ehemmiyetlisi... (Tılsımlar Mecmuası, sf. 168)**

TILSIMLAR MECMUASI, RİSALE-İ NUR'UN ÇEŞİTLİ KISIMLARINDAN DERLENMİŞ BİR KİTAPTIR. TILSIMLAR MECMUASI'NDA YER ALAN BU SÖZÜNDE ÜSTAD "O GELECEK ZAT…" İFADESİYLE KENDİ ZAMANINDA HENÜZ MEHDİ (A.S.)'IN YAŞAMADIĞINI AHİR ZAMANDA GELECEĞİNİ BELİRTMİŞTİR. AYRICA AHİR ZAMANA KADAR, GELEN HİÇBİR MÜCEDDİDİN TOPLU OLARAK YAPMADIĞI 3 VAZİFENİN MEHDİ (A.S.) TARAFINDAN YAPILACAĞINI DA İFADE ETMİŞTİR.

Evvela: Aydın havalisinin Hasan Feyzi'si ve Husrev'i ve Mehmed Feyzi'si ve Risale-i Nur'un manevi avukatı Ahmed Feyzi'nin üç seneden beri alimane (bilerek), mudakkikane yazdığı şu gelen istihracat-ı gaybiyeyi ve Sikke-i Tasdik-i Gaybiye'nin bir kuvvetli hücceti (delil) ve şahidi bulunan şu risaleciği dikkatle mütalaa ettim. O'nun

tedkikatına (inceleme) ve Risale-i Nur'un kıymetini tam hadis ile ve ayet ile isbat etmesine karşı, hayret ve istihsan (beğenme) ile "MaşaAllah, Barekellah" dedim. Fakat, bir derece tabire muhtaçtır. Ayn-ı hakikattır (hakikatin ta kendisi); fakat "Said" hakkında hususan son kısmının haşiyelerinde (dipnot) - şahsiyetim itibarıyla haddimden yüz derece ziyade bir hüsn-ü zannı ile – hakikatın sureti değişmiş…

Evet, hem Sikke-i Gaybiye, hem O'nun yazdığı ayetler ve hadisler müttefikan (ittifakla) bu asırda bir hakikat-ı nuraniyeye (nurlu hakikat) işaret ediyorlar. Ve bu asır ve bu zaman, cemaat zamanı olduğundan şahs-ı manevi hükmedebilir. Hususan manevi vazifelerde maddi şahısların ehemmiyeti (önemi) azdır. Dağlar gibi vazifeler, o zayıf şahsiyetlere yükletilmez.

Bazı ayat-i kerime ve hadis-i şerife **AHİR ZAMANDA GELECEK bir müceddid-i ekberi (en büyük müceddid) mana-yı işari ile (işari anlamda) haber veriyorlar.** Fakat **O GELECEK ZATIN ve cemiyetinin üç vazifesinden en ehemmiyetlisi olan ve zahiren en küçüğü görünen imanı kurtarmak ve hakaik-i imaniyeyi (iman hakikatleri) güneş gibi göstermek vazifesini** Risale-i Nur ve şakirdlerinin şahs-ı manevisi tam yaptıklarından; **O GELECEK ZATA DAİR HABERLERİ VE İŞARETLERİ, RİSALE-İ NUR'UN ŞAHS-I MANEVİSİNE HATTA BAZEN TERCÜMANINA DA TATBİKE ÇALIŞMIŞLAR VE ŞERİATI İHYA (diriltme) VE HİLAFETİ TATBİK OLAN ÇOK GENİŞ DAİREDE HÜKMEDEN BU İKİ MÜHİM VAZİFESİNİ NAZARA ALMAMIŞLAR.** Onların kanaatleri, onların Risale-i Nur'dan istifade cihetinde faidelidir, zararsızdır; fakat Nur'un mesleğindeki ihlasa ve hiçbir şeye alet olmamasına ve dünyevi ve manevi makamatı aramamasına zarar verdiği gibi, Nurların muhafızları her taifenin hususan siyasi taifenin tenkidine ve hücumuna vesile olabilir... **(Tılsımlar Mecmuası, sf. 168)**

8.

BU HAKİKATTEN ANLAŞILIYOR Kİ; SONRA GELECEK O MÜBAREK ZAT, RİSALE-İ NUR'U BİR PROGRAMI OLARAK NEŞR VE TATBİK EDECEK. (Sikke-i Tasdik-i Gaybi, Sayfa 11, Beyanat ve Tenvirler, Sayfa 310)

SAİD NURSİ HAZRETLERİ "SİKKE-İ TASDİK-İ GAYBİ"Yİ 1928 YILINDA KALEME ALMIŞTIR. ÜSTAD BU ESERİNDE KENDİSİNDEN "SONRA GELECEK O MÜBAREK ZAT..."'IN YANİ HZ. MEHDİ (A.S.)'IN; ÜSTAD'IN HAZIRLAMIŞ OLDUĞU RİSALE-İ NUR'LARI ASIL SAHİBİ OLARAK NEŞR VE TATBİK EDECEĞİNİ İFADE ETMİŞTİR. YİNE ÜSTAD EMİRDAĞ LAHİKASI'NIN EL YAZMASINDA DA " *ÂHİRZAMANDA GELECEK HAZRET-İ MEHDİ DE ONA O KIYMETİ VERECEK İTİKADINDAYIM."* İFADESİYLE BU GÖRÜŞÜNÜ BİR KEZ DAHA İFADE ETMİŞTİR.

Aziz, sıddık kardeşlerim,

Evvelâ: Nurun fevkalâde has şakirtleri (talebeleri), Sikke-i Gaybiye müştemilâtıyla (eklentileriyle), o evliya-yı meşhûreden (tanınmış evliyalar), kırk günde bir defa ekmek yiyip kırk gün yemeyen Osman-ı Hâlidî'nin sarih (açık) ihbarı ve evlâtlarına vasiyetiyle ve Isparta'nın meşhur ehl-i kalb âlimlerinden (kalbiyle mânevî terakkide bulunanlar) Topal Şükrü'nün zahir haber vermesiyle çok ehemmiyetli bir hakikatı dâvâ edip, fakat iki iltibas (karışıklık, yanlışlık) içinde, bu biçare, ehemmiyetsiz kardeşleri Said'e bin derece ziyade hisse vermişler. On seneden beri kanaatlerini tâdile (düzeltmeye) çalıştığım halde, o bahadır (cesur) kardeşler kanaatlerinde ileri gidiyorlar. Evet, onlar, On Sekizinci Mektuptaki iki ehl-i kalb çobanın macerası gibi, hak bir hakikati görmüşler; fakat tabire muhtaçtır. O hakikat de şudur:

ÜMMETİN BEKLEDİĞİ, AHİR ZAMANDA GELECEK ZATIN ÜÇ VAZİFESİNDEN EN MÜHİMMİ VE EN BÜYÜĞÜ VE EN KIYMETDARI OLAN İMAN-I TAHKİKİYİ (İNANDIĞI ŞEYLERİN ASLINI, ESÂSINI BİLEREK İNANMA; SARSILMAZ ÎMÂN,) NEŞR (YAYMAK) VE EHL-İ İMANI DALALETTEN (HAK VE HAKİKATTEN SAPMA) KURTARMAK CİHETİYLE (YÖNÜYLE), o en ehemmiyetli vazifeyi aynen bitemâmihâ Risâle-i Nur'da görmüşler. İmam-ı Ali ve Gavs-ı âzam ve Osman-ı Hâlidî gibi zatlar, bu nokta içindir ki, o gelecek zatın makamını Risâle-i Nur'un şahs-ı mânevîsinde keşfen görmüşler gibi işaret etmişler. Bazan da o şahs-ı mânevîyi bir hâdimine (hizmetkarına) vermişler, o hâdime mültefitane (iltifatlılıkla) bakmışlar. **BU HAKİKATTEN ANLAŞILIYOR Kİ, SONRA GELECEK O MÜBAREK ZAT, RİSÂLE-İ NUR'U BİR PROGRAMI OLARAK NEŞİR VE TATBİK EDECEK'.**

O zatın ikinci vazifesi, şeriatı icra ve tatbik etmektedir. Birinci vazife, maddî kuvvetle değil, belki kuvvetli itikad ve ihlâs ve sadakatle olduğu halde, bu ikinci vazife gayet büyük maddî bir kuvvet ve hakimiyet lâzım ki, o ikinci vazife tatbik edilebilsin.

O zatın üçüncü vazifesi, hilâfet-i İslâmiyeyi (İslam halifeliği) ittihad-ı İslâma (İslam birliğine) bina ederek, İsevî ruhanîleriyle (cisim olmayıp gözle görülmeyen, ruha ait) ittifak edip din-i İslâma hizmet etmektir. Bu vazife, pek büyük bir saltanat ve kuvvet ve milyonlar fedakârlarla tatbik edilebilir. Birinci vazife, o iki vazifeden üç-dört derece daha ziyade kıymettardır. Fakat o ikinci, üçüncü vazifeler pek parlak ve çok geniş bir dairede ve şaşaalı bir tarzda olduğundan, umumun ve avâmın nazarında daha ehemmiyetli görünüyorlar. İşte o has Nurcular ve bir kısmı evliya olan o kardeşlerimizin tâbire ve tevile (bir fikir veya sözden bir başka mânâ çıkarmak) muhtaç fikirlerini ortaya atmak, ehl-i dünyayı ve ehl-i siyaseti telâşe verir ve vermiş; hücumlarına vesile olur. Çünkü, birinci vazifenin hakikatini ve kıymetini göremiyorlar; öteki cihetlere hamlederler.

Kardeşlerimin ikinci iltibası (yanlışlık):

Fâni ve çürütülebilir bir şahsiyeti, bazı cihetlerle birinci vazifede pişdarlık (öncülük) eden Nur şakirtlerinin şahs-ı mânevîsini temsil eden o âciz kardeşine veriyorlar. Halbuki bu iki iltibas da (yanlışlık) Risale-i Nur'un hakikî ihlâsına ve hiçbir şeye, hattâ mânevî ve uhrevî makamata (makamlar, dereceler) dahi âlet olmamasına bir cihette zarar verdiği gibi, ehl-i siyaseti de evhama düşürüp Risale-i Nur'un neşrine zarar gelir. Bu zaman, şahs-ı mânevî zamanı olduğu için, böyle büyük ve bâkî hakikatler, fâni ve âciz ve sukut edebilir (kaybolabilir) şahsiyetlere bina edilmez.

Elhasıl: O GELECEK ZATIN İSMİNİ VERMEK, üç vazifesi birden hatıra geliyor; yanlış olur. Hem hiçbir şeye âlet olmayan nurdaki ihlâs zedelenir, avâm-ı mü'minîn (müminlerin geniş halk tabakası) nazarında hakikatlerin kuvveti bir derece noksanlaşır. Yakîniyet-i bürhaniye (kesin deliller) dahi, kazâyâ-yı makbûledeki (kabule mazhar olmuş hüküm ve iddia) zann-ı galibe (kuvvetli ihtimal) inkılâp eder (değişir); daha muannid (inatçı) dalâlete (Hak ve hakîkatten) ve mütemerrid (İnatçı, dik kafalı, hakkı kabul etmekte direnen) zındıkaya (dinsizlik, inançsızlık) tam galebesi (üstün gelmek), mütehayyir (Hayrete düşen, şaşıran) ehl-i imanda görünmemeye başlar. Ehl-i siyaset evhama ve bir kısım hocalar itiraza başlar. **Onun için, Nurlara o ismi vermek münasip görülmüyor. Belki "Müceddiddir, onun pişdarıdır (öncüsüdür)" denilebilir.**

Umum kardeşlerimize binler selâm. (Sikke-i Tasdik-i Gaybi, s. 9-11)

Ümmetin beklediği, ahirzamanda gelecek zatın üç vazifesinden en mühimi ve en büyüğü ve en kıymettarı (değerlisi) olan îman-ı tahkîkiyi (Tahkiki iman, imana dair bütün meseleleri inceleyip delil ve bürhan ile inanma) neşr (Dağıtma, yayma...) ve ehl-i îmanı dalaletten (batıla yönelmekten) kurtarmak cihetiyle, o en ehemmiyetli vazifeyi aynen bitemamiha Risale-i Nur'da görmüşler. İmam-ı Ali ve Gavs-ı a'zam ve Osman-ı Halidî gibi zatlar bu nokta içindir ki, o gelecek zatın makamını Risale-i Nur'un şahs-ı manevîsinde keşfen görmüşler gibi işaret etmişler. Bazan da o şahs-ı manevîyi bir hadimine (hizmetçisine) vermişler, o hadime (hizmetçiye) mültefitane (iltifat edene yakışır şekilde) bakmışlar. **BU HAKİKATTEN ANLAŞILIYOR Kİ; SONRA GELECEK O MÜBAREK ZAT, RİSALE-İ NUR'U BİR PROGRAMI OLARAK NEŞR VE TATBİK EDECEK**. (**Beyanat ve Tenvirler, Sayfa 310)**

9.

FAKAT ÇİÇEKLER BAHARDA GELİR. ÖYLE KUDSÎ (yüce, temiz) **ÇİÇEKLERE ZEMİN HAZIR ETMEK LÂZIM GELİR. VE ANLADIK Kİ, BU HİZMETİMİZLE O NURANÎ ZATLARA ZEMİN İHZAR EDİYORUZ ... (Sikke-i Tasdik-i Gaybi, s. 189) (Barla Lahikası, 28. Mektuptan 7. Risale Olan 7. Mesele)**

SAİD NURSİ HAZRETLERİ "BARLA LAHİKASI"NI 1926 YILINDA KALEME ALMIŞTIR. ÜSTAD RİSALELERİNDE, KENDİ YAŞADIĞI DÖNEMİN KIŞ OLDUĞUNU İFADE EDEN İZAHLAR YAPARKEN HZ. MEHDİ (A.S.)'DAN BAHSETTİĞİ BU BÖLÜMDE İSE HZ. MEHDİ (A.S.) VE TALEBELERİNE HİTABEN ONLARIN BAHARDA GELECEKLERİNİ İFADE ETMİŞTİR. BEDİÜZZAMAN AYRICA YAPTIĞI BU ÇALIŞMALARLA KENDİSİNDEN SONRA GELECEK OLAN O MÜBAREK İNSANLARA ORTAM HAZIRLADIĞINI BELİRTMİŞTİR..

Beşinci Sebep: Çok zaman evvel bir ehl-i velâyetten (evliya olan kimseler) işittim ki: O zat, eski velîlerin gaybî (hazırda olmayan, görünmeyenlere âit) işaretlerinden istihraç etmiş (bazı işaretleri beliren şeylerden ileriye ait olacak şeyleri çıkarmak) ve kanaati gelmiş ki, **"Şark (doğu) tarafından bir nur zuhur edecek, bid'alar (dinin aslına uymayan âdet ve uygulamalar) zulümâtını (haksızlıklar) dağıtacak." Ben böyle bir nurun zuhuruna çok intizar ettim (ümit ederek bekleme) ve ediyorum**. **FAKAT ÇİÇEKLER BAHARDA GELİR. ÖYLE KUDSÎ** (yüce, temiz) **ÇİÇEKLERE ZEMİN HAZIR ETMEK LÂZIM GELİR. VE ANLADIK Kİ, BU HİZMETİMİZLE O NURANÎ ZATLARA ZEMİN İHZAR EDİYORUZ (hazırlıyoruz).** Madem kendimize ait değil; elbette, Sözler namındaki nurlara ait olan inâyât-ı İlâhiyeyi (ilahi yardımlar) beyan etmekte medar-i fahir (övünme sebebi) ve gurur olamaz; belki medar-ı hamd (şükür sebebi) ve şükür ve tahdis-i nimet (Cenâb-ı Hakk`a karşı şükrünü edâ etmek ve teşekkür etmek maksadıyla kavuştuğu nîmeti başkalarına anlatma) olur. **(Sikke-i Tasdik-i Gaybi, s. 189) (Barla Lahikası, 28. Mektuptan 7. Risale Olan 7. Mesele)**

10.

AHİR ZAMANIN EN BÜYÜK FESADI ZAMANINDA, ELBETTE EN BÜYÜK BİR MÜÇTEHİD, HEM EN BÜYÜK BİR MÜCEDDİD, HEM HAKİM, HEM MEHDİ, HEM MÜRŞİD, HEM KUTB-U AZAM OLARAK BİR ZAT-İ NURANİYİ GÖNDERECEK VE O ZAT DA, EHL-İ BEYT-İ NEBEVİDEN OLACAKTIR... **(Mektubat, s. 411-412)**

SAİD NURSİ HAZRETLERİ "MEKTUBAT'I 1929 YILINDA KALEME ALMIŞTIR. ÜSTAD'IN DÖNEMİNDE AHİR ZAMANIN EN BÜYÜK FESADI OLAN DARWİNİZM, MATERYALİZM VE ATEİZMİN TOPLUM ÜZERİNDEKİ ETKİSİ BUGÜNKÜ GİBİ ŞİDDETLİ DEĞİLDİ. OYSA HZ. MEHDİ (A.S.)'IN ZUHUR YÜZYILI OLAN HİCRİ 1400, BU DİNSİZ AKIMLARIN ÇOK HIZLI İVME KAZANDIĞI, İNSANLAR VE TOPLUMLAR ÜZERİNDE ETKİLERİNİ EN ŞİDDETLİ HALE GETİRDİKLERİ BİR YÜZYIL OLMUŞTUR. DÖNEMLERİNDE YAPTIKLARI HİZMETLER AÇISINDAN, NE ÜSTAD, NE

DE ONDAN ÖNCE GELEN MÜCEDDİDLER HZ. MEHDİ (A.S.)'DA TOPLANACAK OLAN *EN BÜYÜK MÜCEDDİD, EN BÜYÜK MÜRŞİT VE MÜÇTEHİD, HAKİM, MEHDİ VE KUTB-U AZAM* SIFATLARINA BİR ARADA SAHİP OLMAMIŞLARDIR.

Elcevap: **Cenab-ı Hakk; kemal-i rahmetinden (en yüksek rahmetinden), şeriat-i İslamiyetin edebiyetine (İslami hükümlerin eğitimine) bir eser-i himayet (korumasının alameti) olarak, her bir fesad-ı ümmet zamanında bir muslih (ıslah edici) veya bir müceddit (büyük alim) veya bir halife-i zişan (şanlı halife) veya bir kutb-u a'zam veya bir mürşid'i ekmel (kusursuz bir klavuz) veyahut bir nevi Mehdi hükmünde mübaret zatları göndermiş; fesadı izale edip (giderip), milleti ıslah etmiş (düzeltmiş); Din-i Ahmediye (A.S.M) muhafaza etmiş. Madem adeti öyle cereyan ediyor, AHİR ZAMANIN EN BÜYÜK FESADI ZAMANINDA, ELBETTE EN BÜYÜK BİR MÜÇTEHİD, HEM EN BÜYÜK BİR MÜCEDDİD, HEM HAKİM, HEM MEHDİ, HEM MÜRŞİD, HEM KUTB-U AZAM OLARAK BİR ZAT-İ NURANİYİ (nurlu bir kişiyi) GÖNDERECEK VE O ZAT DA, EHL-İ BEYT-İ NEBEVİDEN (Peygamberimiz (saas)'in soyundan) OLACAKTIR. Cenab-ı Hakk, bir dakika zarfında beyn-es-sema vel-arz alemini (gök ve yerin arasını, dünyayı) bulutlarla doldurup boşalttığı gibi, bir saniyede denizin fırtınalarını teskin eder (sakinleştirir) ve bahar içinde bir saatte yaz mevsiminin nümunesini (örneğini) ve yazda bir saatte kış fırtınasını icad eden Kadir-i Zülcelal (Celal ve İzzet sahibi Yüce Allah); Mehdi ile de, alem-i İslam'ın zulümatını (karanlıklarını) dağıtabilir. Ve va'detmiştir, va'dini elbette yapacaktır.** Kudret-i İlahiye (ilahi güç) noktasında bakılsa, gayet kolaydır. Eğer daire-i esbab (sebepler dairesi) ve hikmet-i Rabbaniye (Allah'ın hikmeti) noktasında düşünülse, yine o kadar makul ve vukua (oluşa) layıktır ki; 'Eğer muhbir-i Sadık'tan rivayet olmazsa dahi, herhalde öyle olmak lazım gelir. Ve olacaktır' diye ehl-i tefekkür (tefekkürde bulunanlar) hükmeder. ... Âl-i İbrahim Aleyhisselâm (Hz. İbrahim (as)'ın soyu) gibi öyle bir vaziyet almış ki, umum mübarek silsilelerin başında, umum aktar (açıklık alanlar) ve âsârın mecmalarında (kuytu toplanma yerlerinde) o nuranî zatlar kumandanlık ediyorlar. Ve öyle bir kesrettedirler ki (o kadar kalabalıktırlar ki), o kumandanların mecmuu (tümü), muazzam bir ordu teşkil ediyorlar. Eğer maddî şekle girse ve bir tesanütle bir fırka (tümen) vaziyetini alsalar, İslâmiyet dinini milliyet-i mukaddese (mübarek topluluk) hükmünde rabıta-i ittifak (dayanışma düzeni) ve intibah (uyanış) yapsalar, hiçbir milletin ordusu onlara karşı dayanamaz. İşte, o pek kesretli (kalabalık) o muktedir (güç yetiren) ordu, Âl-i Muhammed Aleyhissalâtü Vesselâmdır ve Hazret-i Mehdînin en has ordusudur.

Evet, bugün tarih-i Âlemde (dünya tarihinde) hiçbir nesil, şecere ile ve senetlerle ve anane ile birbirine muttasıl (birbirine bitişik) ve en yüksek şeref ve Âli hasep ve asil neseple (soyla) mümtaz (ayrıcalıklı) hiçbir nesil yoktur ki, Âl-i Beytten gelen seyyidler nesli kadar kuvvetli ve ehemmiyetli bulunsun. Eski zamandan beri bütün ehl-i hakikatin

fırkaları başında onlar ve ehl-i kemalin (olgun ve değerli kişiler) namdar (namlı) reisleri yine onlardır. Şimdi de, kemiyeten (sayıca) milyonları geçen bir nesl-i mübarektir. Mütenebbih (akıllı, sorumluluk sahibi) ve kalbleri imanlı ve muhabbet-i Nebevî (Peygamber sevgisi) ile dolu ve cihandeğer (dünyanın en kıymetlisi) şeref-i intisabıyla (mensup olmasıyla) serfirazdırlar (seçkindirler). **Böyle bir cemaat-i azîme (büyük bir cemaat) içindeki mukaddes kuvveti tehyiç edecek (coşturacak) ve uyandıracak hâdisât-ı azîme vücuda geliyor (büyük ve önemli olaylar oluşuyor). Elbette o kuvvet-i azîmedeki bir hamiyet-i Âliye feveran edecek (o büyük kuvvetteki haysiyet ve mukaddesatı koruma duygusu galeyana gelecek) ve Hazret-i Mehdî başına geçip tarik-i hak ve hakikate sevk edecek (doğru yola ve gerçeğe yönlendirecek). Böyle olmak ve böyle olmasını, bu kıştan sonra baharın gelmesi gibi, âdetullahtan (Allah'ın yarattığı tabiat kurallarından) ve rahmet-i İlâhiyeden (Allah'ın Rahmetinden) bekleriz.**

11.

MEHDÎ'NİN ÜÇ VAZİFESİ

(Emirdağ Lahikası-I, ss. 231-233)

ÜSTAD BEDİÜZZAMAN SAİD NURSİ HAZRETLERİ EMİRDAĞ LAHİKASI'NI 1949 YILINDA KALEME ALMIŞTIR. BU ESERİNDE ÜSTAD HZ. MEHDİ (A.S.)'IN ÖZELLİKLE DARWINİZM, MATERYALİZM VE ATEİZM FELSEFELERİNİ TAM SUSTURARAK İNSANLARIN İMANINI KURTARMAYA VESİLE OLACAK ŞEKİLDE ÇOK ETKİLİ ÇALIŞMALAR YAPACAĞINI İFADE ETMİŞTİR. ÜSTAD, KENDİSİNİN YAŞADIĞI DÖNEM DAHİL OLMAK ÜZERE HER DÖNEMDE *BİR NEVİ MEHDİ* VASFINA SAHİP ŞAHISLAR GELDİĞİNİ ANCAK HİÇBİRİNİN BU ÜÇ VAZİFEYİ BİR ARADA YAPMA KUDRETİNE SAHİP OLAMADIKLARINI İFADE ETMİŞTİR.

Mehdî'nin üç vazifesi Nurun ehemmiyetli ve çok hayırlı bir şakirdi (talebesi), çokların namına (başkaları adına) benden sordu ki: "Nurun halis ve ehemmiyetli bir kısım şakirdleri, pek musırrane (ısrarla) olarak ahirzamanda gelen al-i Beytin büyük bir mürşidi seni zannediyorlar ve o kadar çekindiğin halde onlar ısrar ediyorlar.

Sen de bu kadar musırrane (ısrarla) onların fikirlerini kabul etmiyorsun, çekiniyorsun. Elbette onların elinde bir hakikat ve kat'î (kesin) bir hüccet (delil) var ve sen de bir hikmet ve hakikata binaen onlara muvafakat (müsaade) etmiyorsun. Bu ise bir tezattır, her halde hallini istiyoruz."

Ben de bu zatın temsil ettiği çok mesaillere (meselelere) cevaben derim ki: O has Nurcuların ellerinde bir hakikat var. Fakat iki cihette bir tabir ve te'vil lazım.

Birincisi: **ÇOK DEFA MEKTUPLARIMDA İŞARET ETTİĞİM GİBİ, MEHDÎ AL-İ RESÛLÜN TEMSİL ETTİĞİ KUDSÎ (mukaddes) CEMAATİNİN ŞAHS-I MANEVÎSİNİN ÜÇ VAZİFESİ VAR. EĞER ÇABUK KIYAMET KOPMAZSA VE BEŞER BÜTÜN BÜTÜN YOLDAN ÇIKMAZSA, O VAZİFELERİ ONUN CEMİYETİ VE SEYYİDLER CEMAATİ YAPACAĞINI RAHMET-İ İLAHİYEDEN BEKLİYORUZ. VE ONUN ÜÇ BÜYÜK VAZİFESİ OLACAK:**

Birincisi: **Fen ve felsefenin tasallutiyle** *(tesiriyle)* **ve maddiyyun ve tabiiyyun taunu beşer içine intişar etmesiyle, her şeyden evvel felsefeyi ve maddiyyûn (***materyalizm, darwinizm ve ateizm salgını),* **fikrini tam susturacak bir tarzda îmanı kurtarmaktır. Ehl-i îmanı dalaletten muhafaza etmek** *(iman edenleri sapkınlıktan korumak)* **ve bu vazife hem dünya, hem herşeyi bırakmakla, çok zaman tetkikat (tetkikler) ile meşguliyeti iktiza ettiğinden (gerektirdiğinden), Hazret-i Mehdî'nin, o vazifesini bizzat kendisi görmeye vakit ve hal müsaade edemez. Çünkü hilafet-i Muhammediye (a.s.m.) cihetindeki saltanatı, onun ile iştigale vakit bırakmıyor. HERHALDE O VAZİFEYİ ONDAN EVVEL BİR TAİFE BİR CİHETTE GÖRECEK. O ZAT, O TAİFENİN UZUN TETKİKATI (tetkikleri) İLE YAZDIKLARI ESERİ KENDİNE HAZIR BİR PROĞRAM YAPACAK, ONUN İLE O BİRİNCİ VAZİFEYİ TAM YAPMIŞ OLACAK. BU VAZİFENİN İSTİNAD ETTİĞİ (dayandığı) KUVVET VE MANEVÎ ORDUSU, YALNIZ İHLAS VE SADAKAT VE TESANÜD SIFATLARINA TAM SAHİP OLAN BİR KISIM ŞAKİRDLERDİR. NE KADAR DA AZ OLSALAR, MANEN BİR ORDU KADAR KUVVETLİ VE KIYMETLİ SAYILIRLAR.**

İkinci vazifesi: **HİLAFET-İ MUHAMMEDİYE (A.S.M.) ÜNVANI İLE ŞEAİR-İ İSLAMİYEYİ İslama ait değerleri) İHYA ETMEKTİR. ALEM-İ İSLAMIN (İslam aleminin) VAHDETİNİ (birliğini) NOKTA-İ İSTİNAD EDİP (dayanak noktası edinip), BEŞERİYETİ MADDÎ VE MANEVÎ TEHLİKELERDEN VE GAZAB-I İLAHÎDEN (BELADAN) KURTARMAKTIR. BU VAZİFENİN, NOKTA-İ İSTİNADI VE HADİMLERİ (HİZMETKARLARI), MİLYONLARLA EFRADI (EFRADI) BULUNAN ORDULAR LAZIMDIR.**

Üçüncü vazifesi: **İNKILABAT-I ZAMANİYE (ZAMANA BAĞLI DEĞİŞİMLER) İLE ÇOK AHKAM-I KUR'ANİYENİN (KURAN'IN HÜKÜMLERİNİNİ) ZEDELENMESİYLE VE ŞERİAT-I MUHAMMEDÎYENİN (A.S.M.) KANUNLARI BİR DERECE TATİLE UĞRAMASIYLA O ZAT, BÜTÜN EHL-İ ÎMANIN MANEVÎ YARDIMLARIYLA VE İTTİHAD-I İSLAMIN (İSLAM BİRLİĞİNİN) MUAVENETİYLE (YARDIMIYLA) VE BÜTÜN ULEMA VE EVLİYANIN VE BİLHASSA AL-İ BEYTİN NESLİNDEN HER ASIRDA**

KUVVETLİ VE KESRETLİ (KALABALIK) BULUNAN MİLYONLAR FEDAKAR SEYYİDLERİN İLTİHAKLARIYLA (KATILIMLARIYLA) O VAZİFE-İ UZMAYI (ÇOK BÜYÜK GÖREVİ) YAPMAYA ÇALIŞIR.

Şimdi hakikat-ı hal böyle olduğu halde, en birinci vazifesi ve en yüksek mesleği olan îmanı kurtarmak ve îmanı, tahkikî (doğruluğunu ispat ederek) bir surette umuma ders vermek, hatta avamın da îmanını tahkikî yapmak vazifesi ise, manen ve hakikaten hidayet edici, irşad edici (doğru yolu gösterici) manasının tam sarahatını ifade ettiği için, Nur Şakirtleri bu vazifeyi tamamıyla Risale-i Nur'da gördüklerinden, ikinci ve üçüncü vazifeler buna nisbeten ikinci ve üçüncü derecededir, diye Risale-i Nur'un şahs-ı manevîsini haklı olarak bir nevi Mehdî telakki (kabul) ediyorlar. O şahs-ı manevînin de bir mümessili, Nur Şakirdlerinin tesanüdünden gelen bir şahs-ı manevîsi ve o şahs-ı manevîde bir nevi mümessili olan bîçare (zavallı) tercümanını zannettiklerinden, bazan o ismi ona da veriyorlar. Gerçi bu, bir iltibas(karıştırma) ve bir sehivdir (yanlışlıktır), fakat onlar onda mes'ul değiller. Çünkü ziyade hüsn-ü zan, eskidenberi cereyan ediyor ve itiraz edilmez. Ben de o kardeşlerimin pek ziyade hüsn-ü zanlarını bir nevi dua ve bir temennî ve Nur Talebelerinin kemal-i itikadlarının bir tereşşuhu gördüğümden onlara çok ilişmezdim. Hatta eski evliyanın bir kısmı, keramet-i gaybiyelerinden Risale-i Nur'u aynı o ahirzamanın hidayet edicisi olduğu, diye keşifleri bu tahkikat ile te'vili anlaşılır. Demek iki noktada bir iltibas var, te'vil lazımdır.

Birincisi: **AHİRDEKİ İKİ VAZİFE, GERÇİ HAKİKAT NOKTASINDA BİRİNCİ VAZİFE DERECESİNDE DEĞİLLER**, fakat hilafet-i Muhammediye (a.s.m.) ve ittihad-ı İslam ordularıyla zemin yüzünde saltanat-ı İslamiyeyi sürmek cihetinde herkeste, hususan avamda, hususan ehl-i siyasette, hususan bu asrın efkarında o birinci vazifeden bin derece geniş görünüyor; ve bu isim bir adama verildiği vakit, bu iki vazife hatıra geliyor; siyaset manasını ihsas eder; belki de bir hodfüruşluk manasını hatıra getirir; belki bir şan, şeref ve makamperestlik ve şöhretperestlik arzularını gösterir. Ve eskidenberi ve şimdi de çok safdil ve makamperest zatlar "Mehdî olacağım," diye dava ederler. **GERÇİ HER ASIRDA HİDAYET EDİCİ BİR NEVİ MEHDÎ VE MÜCEDDİD GELİYOR VE GELMİŞ, FAKAT HERBİRİ ÜÇ VAZİFELERDEN BİRİSİNİ BİR CİHETTE YAPMASI İTİBARİYLE, AHİRZAMANIN BÜYÜK MEHDİSİ ÜNVANINI ALMAMIŞLAR.**

Hem mahkemede Denizli ehl-i vukufu (bilgi sahibi kişileri), bazı şakirtlerin (talebelerin) bu itikatlarına (inançlarına, düşüncelerine) göre, bana karşı demişler ki:

"EĞER MEHDİLİK DAVA ETSE, BÜTÜN ŞAKİRDLERİ (talebeleri) KABUL EDECEKLER." BEN DE ONLARA DEMİŞTİM: "BEN, KENDİMİ SEYYİD BİLEMİYORUM. BU ZAMANDA NESİLLER BİLİNMİYOR. HALBUKİ

AHİR ZAMANIN O BÜYÜK ŞAHSI, AL-İ BEYTTEN (Peygamberimiz (s.a.v.)'in neslinden) OLACAKTIR. Gerçi manen (manevi olarak) ben Hazret-i Ali nin (r.a.) bir veled-i manevisi (manevi evladı) hükmünde ondan hakikat dersini aldım ve Al-i Muhammed Aleyhisselam bir manada hakiki Nur şakirtlerine şamil olmasından (gerçek Nur talebelerini de kapsadığı için), ben de Al-i Beytten (Peygamberimiz (saas)'in neslinden) sayılabilirim. Fakat bu zaman şahs-ı manevi zamanı olmasından ve Nurun mesleğinde hiçbir cihette (hiç bir yönden) benlik ve şahsiyet ve şahsi makamları arzu etmek ve şan şeref kazanmak olmaz; ve sırr-ı ihlasa tam muhalif olmasından (samimiyetin sırrına ters düşmesinden), Cenab-ı Hakka hadsiz (sonsuz) şükür ediyorum ki, beni kendime beğendirmemesinden, ben öyle şahsi ve haddimden hadsiz derece fazla makamata (kendi sınırlarımdan sonsuz derecede fazla makama) gözümü dikmem. Ve Nurdaki ihlası (samimiyeti) bozmamak için, uhrevi makamat (makam) dahi bana verilse, bırakmaya kendimi mecbur biliyorum" dedim, o ehl-i vukuf (bilgi sahibi kişiler) sustu. (**Emirdağ Lahikası-1, ss. 231-233)**

BEDİÜZZAMAN'IN HAS TALEBELERİNDEN AHMED FEYZİ KUL EFENDİ'NİN AHİR ZAMANLA İLGİLİ YAPTIĞI EBCED HESAPLARINDAN BAZILARI

1.

AĞIZLARIYLA ALLAH'IN NURUNU SÖNDÜRMEK İSTİYORLAR. Oysa kafirler istemese de **ALLAH, KENDİ NURUNU TAMAMLAMAKTAN BAŞKASINI İSTEMİYOR.**

(Tevbe Suresi, 32)

HİCRİ 1423 - MİLADİ 2002

2.

Düzene konulması (ıslah)ından sonra yeryüzünde bozgunculuk (fesad) çıkarmayın; O'na korkarak ve umut taşıyarak dua edin. DOĞRUSU ALLAH'IN RAHMETİ İYİLİK YAPANLARA PEK YAKINDIR.

(Araf Suresi, 56)

HİCRİ 1415 - MİLADİ 1994

3.

MÜŞRİKLER İSTEMESE DE O DİNİ (İSLAM'I) BÜTÜN DİNLERE ÜSTÜN KILMAK İÇİN ELÇİSİNİ HİDAYETLE VE HAK DİNLE GÖNDEREN O'DUR.

(Tevbe Suresi, 33)

İkinci Vecih:

…..ELÇİSİNİ HİDAYETLE …. GÖNDEREN O'DUR.

(Tevbe Suresi, 33)

HİCRİ 1427 – MİLADİ 2006

Üçüncü Vecih:

…ÜSTÜN KILMAK İÇİN…. HİDAYETLE VE HAK DİNLE ….
(Tevbe Suresi, 33)

HİCRİ 1400-1410- 1417
MİLADİ 1979-1990-1996

Dördüncü Vecih:

….O DİNİ (İSLAM'I) BÜTÜN DİNLERE ÜSTÜN KILMAK İÇİN…..
(Tevbe Suresi, 33)

HİCRİ 1410 - MİLADİ 1990

4.

VE HİÇ ŞÜPHESİZ; BİZİM ORDULARIMIZ, ÜSTÜN GELECEK OLANLAR ONLARDIR.
(Saffat Suresi, 173)

HİCRİ 1410 - MİLADİ 1990

5.

(İSA) DEDİ Kİ: "ŞÜPHESİZ BEN ALLAH'IN KULUYUM. (ALLAH) BANA KİTABI VERDİ VE BENİ PEYGAMBER KILDI."
(Meryem Suresi, 30)

HİCRİ 1410-1412
MİLADİ 1990-1991

6.

MEHDİ BİZDENDİR. DİNİ İSLAM ONUNLA YANİ ONUN HİZMETİYLE HATMEDİLECEKTİR. NASIL Kİ BİZİMLE BAŞLAMIŞTIR.

HİCRİ 2005- MİLADİ 1426

BEDİÜZZAMAN, RİSALE-İ NUR KÜLLİYATI'NDA 63 DEFA HZ. MEHDİ (A.S.)'IN BİR ŞAHIS, BİR ZAT, BİR İNSAN OLARAK GELECEĞİNİ İFADE ETMİŞTİR

SAİD NURSİ'NİN, HZ. MEHDİ (A.S.)'IN BİR ŞAHSI MANEVİ DEĞİL "ŞAHIS" OLDUĞU YÖNÜNDEKİ AÇIKLAMALARI:

1.

Dördüncü Sualinizin Meâli: Âhirzamanda Hazret-i İsâ Aleyhisselâm Deccalı öldürdükten sonra, insanlar ekseriyetle din-i hakka girerler. Halbuki, rivayetlerde gelmiştir ki, ***"Yeryüzünde Allah Allah diyenler bulundukça kıyamet kopmaz."*** **(Müslim, 1: 131; 4:2268; Müsned, 3:107, 201, 268; Kenzü'l-ummal,14:227, 228.)** Böyle umumiyetle imana geldikten sonra nasıl umumiyetle küfre giderler?

Elcevap: Hadis-i sahihte rivayet edilen, "Hazret-i İsâ Aleyhisselâm'ın geleceğini ve şeriat-i İslâmiye ile amel edeceğini, Deccalı öldüreceğini" **(Buhari, 4205; Müslim, 1: 136; Fethü'- Kebir, 2:335.2)** imanı zayıf olanlar istib'ad ediyorlar. Onun hakikati izah edilse, hiç istib'ad yeri kalmaz. Şöyle ki: O hadisin ve Süfyan ve Mehdî hakkındaki hadislerin ifade ettikleri mânâ budur ki: Âhirzamanda, dinsizliğin iki cereyanı kuvvet bulacak:

Birisi: Nifak perdesi altında risalet-i Ahmediyeyi (a.s.m.) inkâr edecek, Süfyan namında müthiş bir şahıs, ehl-i nifakın başına geçecek, şeriat-ı İslâmiyenin tahribine çalışacaktır. ONA KARŞI ÂL-İ BEYT-İ NEBEVÎNİN SİLSİLE-İ NURANÎSİNE BAĞLANAN, EHL-İ VELAYET VE EHL-İ KEMALİN BAŞINA GEÇECEK ÂL-İ BEYTTEN MUHAMMED MEHDİ (1. TEKRAR) İSMİNDE BİR ZÂT-I NURANİ (2. TEKRAR) o Süfyan'ın şahs-ı manevîsi olan cereyan-ı münafıkaneyi (münafıklık akımını) öldürüp dağıtacaktır.

İkinci cereyan ise: Tabiiyyun, maddiyyun felsefesinden tevellüt eden bir cereyan-ı nemrudâne, gittikçe âhirzamanda felsefe-i maddiye vasıtasıyla intişar ederek kuvvet bulup, Ulûhiyeti inkâr edecek bir dereceye gelir. Nasıl bir padişahı tanımayan ve ordudaki zâbitan ve efrad onun askerleri olduğunu kabul etmeyen vahşî bir adam, herkese, her askere bir nevi padişahlık ve bir gûnâ hâkimiyet verir. Öyle de, Allah'ı inkâr eden o cereyan efradları, birer küçük Nemrud hükmünde nefislerine birer rububiyet

verir. **Ve onların başına geçen en büyükleri, ispritizma ve manyetizmanın hâdisâtı nevinden müthiş harikalara mazhar olan Deccal ise, daha ileri gidip, cebbârâne surî hükümetini bir nevi rububiyet tasavvur edip ulûhiyetini ilân eder. Bir sineğe mağlûp olan ve bir sineğin kanadını bile icad edemeyen âciz bir insanın ulûhiyet dâvâ etmesi ne derece ahmakçasına bir maskaralık olduğu malûmdur. İşte böyle bir sırada, o cereyan pek kuvvetli göründüğü bir zamanda, Hazret-i İsâ Aleyhisselâmın şahsiyet-i mâneviyesinden ibaret olan hakikî İsevîlik dini zuhur edecek, yani rahmet-i İlâhiyenin semâsından nüzul edecek, halihazır Hıristiyanlık dini o hakikate karşı tasaffi edecek, hurafattan ve tahrifattan sıyrılacak, hakaik-i İslâmiye ile birleşecek, mânen Hıristiyanlık bir nevi İslâmiyete inkılâp edecektir. Ve Kur'ân'a iktida ederek, o İsevîlik şahs-ı mânevîsi tâbi ve İslâmiyet metbû makamında kalacak, din-i hak bu iltihak neticesinde azîm bir kuvvet bulacaktır. Dinsizlik cereyanına karşı ayrı ayrı iken mağlûp olan İsevîlik ve İslâmiyet, ittihad neticesinde dinsizlik cereyanına galebe edip dağıtacak istidadında iken, âlem-i semâvatta cism-i beşerîsiyle bulunan şahs-ı İsâ Aleyhisselâm, o din-i hak cereyanının başına geçeceğini, bir Muhbir-i Sadık, bir Kadîr-i Külli Şeyin vaadine istinad ederek haber vermiştir. Madem haber vermiş, haktır. Madem Kadîr-i Külli Şey vaad etmiş, elbette yapacaktır. (Nisa Suresi'nin 156-159. Ayetleri)**

Evet, her vakit semâvattan melâikeleri yere gönderen ve bazı vakitte insan suretine vaz' eden (Hazret-i Cibril'in Dıhye suretine girmesi gibi) ve ruhanîleri âlem-i ervahtan gönderip beşer suretine temessül ettiren, hattâ ölmüş evliyaların çoklarının ervahlarını cesed-i misaliyle dünyaya gönderen bir Hakîm-i Zülcelâl, **Hazret-i İsâ Aleyhisselâmı, İsâ dinine ait en mühim bir hüsn-ü hâtimesi için, değil semâ-i dünyada cesediyle bulunan ve hayatta olan Hazret-i İsâ, belki âlem-i âhiretin en uzak köşesine gitseydi ve hakikaten ölseydi, yine şöyle bir netice-i azîme için ona yeniden ceset giydirip dünyaya göndermek, o Hakîmin hikmetinden uzak değil. Belki onun hikmeti öyle iktiza ettiği için vaad etmiş ve vaad ettiği için elbette gönderecek. Hazret-i İsâ Aleyhisselâm geldiği vakit, herkes onun hakikî İsâ olduğunu bilmek lâzım değildir. Onun mukarreb ve havassı, nur-u imanla onu tanır. Yoksa, bedâhet derecesinde herkes onu tanımayacaktır. (Mektubat, sf. 59-61)**

2.

Saidu'n-Nursî imzalı "Tekbirâtü'l-Huccac fî Arafat" başlıklı mektupta, "Nurun ehemmiyetli bir kısım şakirtleri pek musırrâne olarak âhirzamanda gelen âl-i Beytin büyük bir mürşidi seni zannediyorlar. Sen de onların fikirlerini musırrâne kabul etmiyorsun, çekiniyorsun. Bu bir tezattır. Hallini isteriz" diye sormaları sebebiyle, onlara cevap olmak üzere, **BUNDAN SONRA GELECEK MEHDÎ-İ RESULÜN (3. TEKRAR),** temsil ettiği kudsî cemaatin şahs-ı mânevîsinin üç vazifesi olduğu, **bunların**

imanı kurtarmak, hilâfet-i Muhammediye (a.s.m.) ünvanıyla şeâir-i İslâmiyeyi ihyâ etmek ve inkılâbât-ı zamaniye ile çok ahkâm-ı Kur'âniyenin ve şeriat-ı Muhammediyenin (a.s.m.) kanunlarının bir derece tâdile uğramasıyla O ZÂT (4. TEKRAR), bu vazife-i uzmâyı yapmaya çalışır. Nur şakirtleri birinci vazifeyi tamamıyla Risale-i Nur'da gördüklerinden, ikinci, üçüncü vazifeleri de, buna nisbeten ikinci, üçüncü derecededir diye, Risale-i Nur'un şahs-ı mânevîsini haklı olarak bir nevi mehdi telâkki ediyorlar. Bir kısmı, o şahs-ı mânevînin bir mümessili olan bîçare tercümanını zannettiklerinden, bazan o ismi ona da veriyorlar. Hattâ, evliyanın bir kısmı, keramet-i gaybiyelerinde Risale-i Nur'u aynı o âhirzamanın hidâyet edicisi olduğu, bu tahkikatla teville anlaşılır diyorlar. İki noktada bir iltibas var; tevil lâzımdır. Birincisi: âhirde iki vazife, gerçi hakikat noktasında birinci vazife derecesinde değiller. Fakat hilâfet-i Muhammediye (a.s.m.) ve ittihad-ı İslâm avamda ve ehl-i siyasette, hususan bu asrın efkârında o birinci vazifeden bin derece geniş görünüyor. **Gerçi her asırda hidayet edici bir nevi mehdî ve müceddid geliyor ve gelmiş. Fakat herbiri üç vazifeden birisini bir cihette yapması itibarıyla, ÂHİRZAMANIN BÜYÜK MEHDÎSİ (5. TEKRAR), ünvanını almamışlar.**

İkincisi: ÂHİR ZAMANIN O BÜYÜK ŞAHSI (6. TEKRAR), ÂL-İ BEYT'TEN OLACAK. Gerçi mânen ben Hazret-i Ali'nin (r.a.) bir veled-i mânevîsi hükmündeyim. Ondan hakikat dersini aldım. Ve âl-i Muhammed (a.s.m.) bir mânâda hakikî Nur şakirtlerine şâmil olmasından, ben de âl-i Beytten sayılabilirim. Fakat Nurun mesleğinde hiçbir cihette benlik, şahsiyet, şahsî makamları arzu etmek, şan ve şeref kazanmak olmaz. Nurda ihlâsı bozmamak için uhrevî makamat dahi bana verilse, bırakmaya kendimi mecbur bilirim diye, yarı muvafakat şeklinde bir cevap verilmekte ve bu mehdîlik teklifi açık ve kesin olarak reddedilmemektedir. **(Şualar, sf. 381, 382)**

3.

Aziz, sıddık kardeşlerim,

Evvela: Nurun ehemmiyetli ve çok hayırlı bir şakirdi, çokların namına benden sordu ki: "Nurun halis ve ehemmiyetli bir kısım şakirtleri, pek musırrane olarak, ahir zamanda gelen Al-i Beytin büyük bir mürşidi seni zannediyorlar ve o kadar çekindiğin halde onlar ısrar ediyorlar. Sen de bu kadar musırrane onların fikirlerini kabul etmiyorsun, çekiniyorsun. Elbette onların elinde bir hakikat ve kat i bir hüccet var ve sen de bir hikmet ve hakikate binaen onlara muvafakat etmiyorsun. Bu ise bir tezattır, herhalde hallini istiyoruz." Ben de bu zatın temsil ettiği çok mesaillere cevaben derim ki: O has Nurcuların ellerinde bir hakikat var. Fakat iki cihette bir tabir ve tevil lazım.

BİRİNCİSİ : Çok defa mektuplarımda işaret ettiğim gibi, Mehdi-i Al-i Resulün temsil ettiği kudsi cemaatinin şahs-ı manevisinin üç vazifesi var. Eğer çabuk kıyamet

kopmazsa ve beşer bütün bütün yoldan çıkmazsa, o vazifeleri onun cemiyeti ve seyyidler cemaati yapacağını rahmet-i İlahiyeden bekliyoruz. Ve onun üç büyük vazifesi olacak:

Birincisi : Fen ve felsefenin tasallutuyla ve maddiyun ve tabiiyyun taunu, beşer içine intişar etmesiyle, herşeyden evvel felsefeyi ve maddiyun fikrini tam susturacak bir tarzda imanı kurtarmaktır. Ehl-i imanı dalaletten muhafaza etmek ve bu vazife hem dünya, hem herşeyi bırakmakla, çok zaman tedkikat ile meşguliyeti iktiza ettiğinden, HAZRET-İ MEHDİNİN (7. TEKRAR) , o vazifesini bizzat kendisi görmeye vakit ve hal müsaade edemez. Çünkü hilafet-i Muhammediye (a.s.m.) cihetindeki saltanatı, onunla iştigale vakit bırakmıyor. Herhalde o vazifeyi ondan evvel bir taife bir cihette görecek.

O ZÂT (8. TEKRAR), o taifenin uzun tedkikatı (o topluluğun uzun araştırmaları, incelemeleri) ile yazdıkları eseri KENDİNE (9. TEKRAR) hazır bir program yapacak, onun ile o birinci vazifeyi tam yapmış olacak. Bu vazifenin istinad ettiği (dayandığı) kuvvet ve manevî ordusu, yalnız ihlas ve sadakat ve tesanüd (dayanışma) sıfatlarına tam sahib olan bir kısım şakirdlerdir (öğrencilerdir). Ne kadar da az da olsalar, manen bir ordu kadar kuvvetli ve kıymetli sayılırlar. (Emirdağ Lâhikası-1, sf. 266-267)

4.

Şimdi hakikat-i hal böyle olduğu halde, en birinci vazifesi ve en yüksek mesleği olan imanı kurtarmak ve imanı, tahkiki bir surette umuma ders vermek, hatta avamın da imanını tahkiki yapmak vazifesi ise, manen ve hakikaten hidayet edici, irşad edici manasının tam sarahatini ifade ettiği için, Nur şakirtleri bu vazifeyi tamamıyla Risale-i Nur'da gördüklerinden, ikinci ve üçüncü vazifeler buna nisbeten ikinci ve üçüncü derecedir diye, Risale-i Nur'un şahs-ı manevisini haklı olarak bir nevi Mehdi telakki ediyorlar. O şahs-ı manevinin de bir mümessili, Nur şakirtlerinin tesanüdünden gelen bir şahs-ı manevisi ve o şahs-ı manevide bir nevi mümessili olan biçare tercümanını zannettiklerinden, bazan o ismi ona da veriyorlar. Gerçi bu, bir iltibas ve bir sehivdir, fakat onlar onda mes ul değiller. Çünkü ziyade hüsn-ü zan, eskiden beri cereyan ediyor ve itiraz edilmez. Ben de o kardeşlerimin pek ziyade hüsn-ü zanlarını bir nevi dua ve bir temenni ve Nur talebelerinin kemal-i itikatlarının bir tereşşuhu gördüğümden, onlara çok ilişmezdim. Hatta eski evliyanın bir kısmı, keramet-i gaybiyelerinde Risale-i Nur'u aynı o ahir zamanın hidayet edicisi olduğu diye keşifleri, bu tahkikat ile tevili anlaşılır. Demek iki noktada bir iltibas var; tevil lazımdır. Birincisi: Ahirdeki iki vazife, gerçi hakikat noktasında birinci vazife derecesinde değiller; fakat hilafet-i Muhammediye (a.s.m.) ve ittihad-ı İslam ordularıyla zemin yüzünde saltanat-ı İslamiyeyi sürmek cihetinde herkeste, hususan avamda, hususan ehl-i siyasette, hususan bu asrın efkarında, o birinci vazifeden

bin derece geniş görünüyor. Ve bu isim bir adama verildiği vakit, bu iki vazife hatıra geliyor; siyaset manasını ihsas eder, belki de bir hodfuruşluk manasını hatıra getirir; belki bir şan, şeref ve makamperestlik ve şöhretperestlik arzularını gösterir. Ve eskiden beri ve şimdi de çok safdil ve makamperest zatlar, Mehdi olacağım diye dava ederler. Gerçi her asırda hidayet edici, bir nevi Mehdi ve müceddid geliyor ve gelmiş. Fakat herbiri, üç vazifelerden birisini bir cihette yapması itibarıyla, ahir zamanın Büyük Mehdi unvanını almamışlar. Hem mahkemede Denizli ehl-i vukufu, bazı şakirtlerin bu îtikadlarına göre, bana karşı demişler ki: "Eğer Mehdilik dava etse, bütün şakirdleri kabul edecekler." Ben de onlara demiştim: **"BEN, KENDİMİ SEYYİD BİLEMİYORUM. BU ZAMANDA NESİLLER BİLİNMİYOR. HALBUKİ AHİRZAMANIN O BÜYÜK ŞAHSI (10. TEKRAR), ÂL-İ BEYTTEN (11. TEKRAR) OLACAKTIR .** Gerçi manen ben Hazret-i Ali'nin (r.a.) bir veled-i manevîsi hükmünde ondan hakikat dersini aldım ve Âl-i Muhammed Aleyhisselam bir manada hakikî Nur Şakirdlerine şamil olmasından, ben de Âl-i Beytten sayılabildim; fakat bu zaman şahs-ı manevî zamanı olmasından ve Nurun mesleğinde hiçbir cihette benlik ve şahsiyet ve şahsî makamları arzu etmek ve şan şeref kazanmak olmaz; ve sırr-ı ihlasa tam muhalif olmasından, Cenab-ı Hakka hadsiz şükür ediyorum ki, beni kendime beğendirmemesinden, ben öyle şahsî ve haddimden hadsiz derece fazla makamata gözümü dikmem ve Nurdaki ihlası bozmamak için, uhrevî makamat dahi bana verilse, bırakmaya kendimi mecbur biliyorum" dedim. O ehl-i vukuf sustu. **(Emirdağ Lâhikası, sf. 232)**

5.

Aziz ve gayretli âhiret kardeşim ve hizmet-i Kur'ân'da yoldaşım Hulûsî-i sânî ve Sabri-i evvel,

MâşâAllah, Yirminci Mektubun kıymetini güzel anlamışsınız ve güzel de yazmışsınız. Mektubunda ilm-i kelâm dersini benden almak arzu etmişsiniz. Zaten o dersi alıyorsunuz. Yazdığınız umum Sözler, o nurlu ve hakikî ilm-i kelâmın dersleridir. İmam-ı Rabbânî gibi bazı kudsî muhakkikler demişler ki: Âhirzamanda ilm-i kelâmı, yani ehl-i hak mezhebi olan mesâil-i imaniye-i kelâmiyeyi, birisi öyle bir surette beyan edecek ki, umum ehl-i keşif ve tarikatın fevkinde, o nurların neşrine sebebiyet verecektir. Hattâ İmam-ı Rabbânî kendisini o şahıs gibi görmüştür. **Senin şu âciz ve fakir ve hiç ender hiç olan kardeşin, bin derece haddimin fevkinde olarak, kendimi o gelecek adam olduğumu iddia edemem, hiçbir cihette liyakatim yoktur. FAKAT O İLERİDE GELECEK ACİP ŞAHSIN (12. TEKRAR) BİR HİZMETKÂRI VE ONA (13. TEKRAR) YER HAZIR EDECEK BİR DÜMDÂRI VE O BÜYÜK KUMANDANIN (14. TEKRAR) PÎŞDÂR BİR NEFERİ OLDUĞUMU ZANNEDİYORUM.** Ve ondadır ki, sen de yazılan şeylerden o acip kokusunu aldın. **(Barla Lahikası, sf. 162)**

6.

Elcevap: Cenab-ı Hakk; kemal-i rahmetinden, şeriat-i İslamiyetin edebiyetine bir eser-i himayet olarak, her bir fesad-ı ümmet zamanında bir muslih veya bir müceddit veya bir halife-i zişan veya bir kutb-u a'zam veya bir mürşid'i ekmel veyahut bir nevi Mehdi hükmünde mübaret zatları göndermiş; fesadı izale edip, milleti ıslah etmiş; Din-i Ahmediye (A.S.M) muhafaza etmiş. Madem adeti öyle cereyan ediyor, AHİRZAMANIN EN BÜYÜK FESADI ZAMANINDA, ELBETTE EN BÜYÜK BİR MÜÇTEHİD (15. TEKRAR), HEM EN BÜYÜK BİR MÜCEDDİD (16. TEKRAR), HEM HAKİM (17. TEKRAR), HEM MEHDİ (18. TEKRAR), HEM MÜRŞİD (19. TEKRAR), HEM KUTB-U AZAM (20. TEKRAR) OLARAK BİR ZAT-İ NURANİYİ (21. TEKRAR) GÖNDERECEK VE O ZAT (22. TEKRAR) DA, EHL-İ BEYT-İ NEBEVİDEN OLACAKTIR. Cenab-ı Hakk, bir dakika zarfında beyn-es-sema vel-arz alemini bulutlarla doldurup boşalttığı gibi, bir saniyede denizin fırtınalarını teskin eder ve **BAHAR İÇİNDE BİR SAATTE YAZ MEVSİMİNİN NÜMUNESİNİ VE YAZDA BİR SAATTE KIŞ FIRTINASINI İCAD EDEN KADİR-İ ZÜLCELAL; MEHDİ (23. TEKRAR) İLE DE, ALEM-İ İSLAM'IN ZULÜMATINI DAĞITABİLİR.** Ve va'detmiştir, va'dini elbette yapacaktır. Kudret-i İlahiye noktasında bakılsa, gayet kolaydır. Eğer daire-i esbab ve hikmet-i Rabbaniye noktasında düşünülse, yine o kadar makul ve vukua layıktır ki; 'Eğer muhbir-i Sadık'tan rivayet olmazsa dahi, herhalde öyle olmak lazım gelir. Ve olacaktır' diye ehl-i tefekkür hükmeder.

... Âl-i İbrahim Aleyhisselâm gibi öyle bir vaziyet almış ki, umum mübarek silsilelerin başında, umum aktar ve âsârın mecmalarında o nuranî zatlar kumandanlık ediyorlar. Ve öyle bir kesrettedirler ki, o kumandanların mecmuu, muazzam bir ordu teşkil ediyorlar. Eğer maddî şekle girse ve bir tesanütle bir fırka vaziyetini alsalar, **İSLÂMİYET DİNİNİ MİLLİYET-İ MUKADDESE HÜKMÜNDE RABITA-İ İTTİFAK VE İNTİBAH YAPSALAR, HİÇBİR MİLLETİN ORDUSU ONLARA KARŞI DAYANAMAZ. İŞTE, O PEK KESRETLİ O MUKTEDİR ORDU, ÂL-İ MUHAMMED ALEYHİSSALÂTÜ VESSELÂMDIR VE HAZRET-İ MEHDÎNİN (24. TEKRAR) EN HAS ORDUSUDUR.** Evet, bugün tarih-i Âlemde hiçbir nesil, şecere ile ve senetlerle ve anane ile birbirine muttasıl ve en yüksek şeref ve Âli hasep ve asil neseple mümtaz hiçbir nesil yoktur ki, Âl-i Beytten gelen seyyidler nesli kadar kuvvetli ve ehemmiyetli bulunsun. Eski zamandan beri bütün ehl-i hakikatin fırkaları başında onlar ve ehl-i kemÂlin namdar reisleri yine onlardır. Şimdi de, kemiyeten milyonları geçen bir nesl-i mübarektir. Mütenebbih ve kalbleri imanlı ve muhabbet-i Nebevî ile dolu ve cihandeğer şeref-i intisabıyla serfirazdırlar. Böyle bir cemaat-i azîme içindeki mukaddes kuvveti tehyiç edecek ve uyandıracak hâdisât-ı azîme vücuda geliyor. **ELBETTE O KUVVET-İ AZÎMEDEKİ BİR HAMİYET-İ ÂLİYE FEVERAN EDECEK VE HAZRET-İ MEHDÎ (25. TEKRAR) BAŞINA GEÇİP TARİK-İ HAK VE**

HAKİKATE SEVK EDECEK. BÖYLE OLMAK VE BÖYLE OLMASINI, BU KIŞTAN SONRA BAHARIN GELMESİ GİBİ, ÂDETULLAHTAN VE RAHMET-İ İLÂHİYEDEN BEKLERİZ VE BEKLEMEKTE HAKLIYIZ. (Mektubat, ss.425-426)

Bediüzzamanın bu sözünde kullandığı yukarıdaki vasıflar, anlamlarından da anlaşılacağı gibi tek kişiye ait olacak özelliklerdir.

… bir müçtehid
… bir müceddid
… hâkim
… Hz. Mehdi
… mürşid
… kutb-u a'zam
… bir zât-ı nuranî

7.

Âhir fıkrasında, Muhbir-i Sâdıkın haber verdiği "Mânevî fütuhat yapmak ve zulümatı dağıtmak zaman ve zemin hemen hemen gelmesi" diye fıkrasına, bütün ruhu canımızla rahmet-i İlahiyeden niyaz ediyoruz, temenni ediyoruz. Fakat biz Risale-i Nur şakirtleri ise, vazifemiz hizmettir; vazife-i İlahiyeye karışmamak ve hizmetimizi onun vazifesine bina etmekle bir nevi tecrübe yapmamak olmakla beraber, kemiyete değil, keyfiyete bakmak, hem çoktan beri sukut-u ahlâka ve hayat-ı dünyeviyeyi her cihetle hayat-ı uhreviyeye tercih ettirmeye sevk eden dehşetli esbap altında **Risale-i Nur'un şimdiye kadar fütuhatı ve zındıkların ve dalâletlerin savletlerini kırması ve yüz binler biçarelerin imanlarını kurtarması ve herbiri yüze ve bine mukabil yüzer ve binler hakikî mümin talebeleri yetiştirmesi, Muhbir-i Sâdıkın ihbarını aynen tasdik etmiş ve vukuatla ispat etmiş ve ediyor, inşaAllah daha edecek. Ve öyle kökleşmiş ki, inşaAllah hiçbir kuvvet Anadolu'nun sinesinden onu (Risale-i Nur'u) çıkaramaz. TÂ AHİR ZAMANDA, HAYATIN GENİŞ DAİRESİNDE, ASIL SAHİPLERİ, YANİ MEHDÎ (26. TEKRAR) VE ŞAKİRTLERİ CENAB-I HAKKIN İZNİYLE GELİR, O DAİREYİ GENİŞLETTİRİR VE O TOHUMLAR SÜMBÜLLENİR. BİZLER DE KABRİMİZDE SEYREDİP ALLAH'A ŞÜKREDERİZ. (Kastamonu Lahikası, Sayfa 72, Tarihçe-i Hayat, Sayfa 258, Hizmet Rehberi, Sayfa 267, Sikke-i Tasdik-i Gaybi, Sayfa 153)**

8.

Aziz, sadık, muhterem kardeşimiz Hoca Haşmet, Senin, müceddid hakkındaki mektubunu hayretle okuduk ve Üstadımıza da söyledik. Üstadımız diyor ki: "Evet, bu zaman hem iman ve din için, hem hayat-ı içtimaî ve şeriat için, hem hukuk-u âmme ve

siyaset-i İslamiye için gayet ehemmiyetli birer müceddid ister. Fakat en ehemmiyetlisi, hakaik-i imaniyeyi muhafaza noktasında tecdid vazifesi, en mukaddes ve en büyüğüdür. Şeriat ve hayat-ı içtimaiye ve siyasiye daireleri ona nispeten ikinci, üçüncü, dördüncü derecede kalıyor. Rivâyât-ı hadisiyede, tecdid-i din hakkında ziyade ehemmiyet ise, imanî hakaikteki tecdid itibarıyladır. Fakat efkâr-ı âmmede, hayatperest insanların nazarında zahiren geniş ve hâkimiyet noktasında cazibedar olan hayat-ı içtimaiye-i İslamiye ve siyaset-i diniye cihetleri daha ziyade ehemmiyetli göründüğü için, o adese ile, o nokta-i nazardan bakıyorlar, mana veriyorlar. "**Hem bu üç vezâifi birden bir şahısta, yahut cemaatte bu zamanda bulunması ve mükemmel olması ve birbirini cerh etmemesi pek uzak, âdeta kabil görülmüyor. ÂHİRZAMANDA, ÂL-İ BEYT-İ NEBEVÎNİN (A.S.M.) CEMAAT-İ NURANİYESİNİ TEMSİL EDEN HAZRET-İ MEHDÎDE (27. TEKRAR) VE CEMAATİNDEKİ ŞAHS-I MANEVİDE ANCAK İÇTİMA EDEBİLİR.** Bu asırda, Cenab-ı Hakka hadsiz şükür olsun ki, Risale-i Nur'un hakikatine ve şakirtlerinin şahs-ı manevisine, hakaik-i imaniye muhafazasında tecdid vazifesini yaptırmış; yirmi seneden beri o vazife-i kudsiyede tesirli ve fatihâne neşriyle gayet dehşetli ve kuvvetli zındıka ve dalâlet hücumuna karşı tam mukabele edip, yüz binler ehl-i imanın imanlarını kurtardığını kırk binler adam şehadet eder. "Amma, benim gibi aciz ve zayıf bir biçarenin, böyle binler derece haddimden fazla bir yükü yüklemek tarzında şahsımı, medâr-ı nazar etmemeli" diyor. Ve size selam ediyor. Biz de zâtınıza ve oradaki Risale-i Nur'la alâkadar olanlara selam ediyoruz. (**Kastamonu Lahikası, sf. 146)**

9.

Mehdî'nin üç vazifesi

Nurun ehemmiyetli ve çok hayırlı bir şakirdi, çokların namına benden sordu ki: "Nurun halis ve eh(emmiyetli bir kısım şakirdleri, pek musırrane olarak ahirzamanda gelen al-i Beytin büyük bir mürşidi seni zannediyorlar ve o kadar çekindiğin halde onlar ısrar ediyorlar.

Sen de bu kadar musırrane onların fikirlerini kabul etmiyorsun, çekiniyorsun. Elbette onların elinde bir hakikat ve kat'î bir hüccet var ve sen de bir hikmet ve hakikata binaen onlara muvafakat etmiyorsun. Bu ise bir tezattır, her halde hallini istiyoruz." Ben de bu zatın temsil ettiği çok mesaillere cevaben derim ki: O has Nurcuların ellerinde bir hakikat var. Fakat iki cihette bir tabir ve te'vil lazım.

Birincisi: ÇOK DEFA MEKTUPLARIMDA İŞARET ETTİĞİM GİBİ, MEHDÎ AL-İ RESÛLÜN (28. TEKRAR) TEMSİL ETTİĞİ KUDSÎ CEMAATİNİN ŞAHS-I MANEVÎSİNİN ÜÇ VAZİFESİ VAR. EĞER ÇABUK KIYAMET KOPMAZSA VE BEŞER BÜTÜN BÜTÜN YOLDAN ÇIKMAZSA, O VAZİFELERİ ONUN (29. TEKRAR) CEMİYETİ VE SEYYİDLER CEMAATİ

YAPACAĞINI RAHMET-İ İLAHİYEDEN BEKLİYORUZ. VE ONUN (30. TEKRAR) ÜÇ BÜYÜK VAZİFESİ OLACAK:

Birincisi: Fen ve felsefenin tasallutiyle ve maddiyyun ve tabiiyyun taunu beşer içine intişar etmesiyle, her şeyden evvel felsefeyi ve maddiyyûn fikrini tam susturacak bir tarzda îmanı kurtarmaktır. Ehl-i îmanı dalaletten muhafaza etmek ve bu vazife hem dünya, hem herşeyi bırakmakla, çok zaman tetkikat ile meşguliyeti iktiza ettiğinden, **HAZRET-İ MEHDÎ'NİN (31. TEKRAR), O VAZİFESİNİ BİZZAT KENDİSİ (32. TEKRAR) GÖRMEYE VAKİT VE HAL MÜSAADE EDEMEZ. ÇÜNKÜ HİLAFET-İ MUHAMMEDİYE (A.S.M.) CİHETİNDEKİ SALTANATI (33. TEKRAR)**, onun ile iştigale vakit bırakmıyor. **HERHALDE O VAZİFEYİ ONDAN EVVEL (34. TEKRAR) BİR TAİFE BİR CİHETTE GÖRECEK. O ZAT (35. TEKRAR), O TAİFENİN UZUN TETKİKATI İLE YAZDIKLARI ESERİ KENDİNE (36. TEKRAR) HAZIR BİR PROĞRAM YAPACAK, ONUN İLE O BİRİNCİ VAZİFEYİ TAM YAPMIŞ OLACAK. BU VAZİFENİN İSTİNAD ETTİĞİ KUVVET VE MANEVÎ ORDUSU, YALNIZ İHLAS VE SADAKAT VE TESANÜD SIFATLARINA TAM SAHİP OLAN BİR KISIM ŞAKİRDLERDİR. NE KADAR DA AZ OLSALAR, MANEN BİR ORDU KADAR KUVVETLİ VE KIYMETLİ SAYILIRLAR.**

İkinci vazifesi: HİLAFET-İ MUHAMMEDİYE (A.S.M.) ÜNVANI İLE ŞEAİR-İ İSLAMİYEYİ İHYA ETMEKTİR. ALEM-İ İSLAMIN VAHDETİNİ NOKTA-İ İSTİNAD EDİP, BEŞERİYETİ MADDÎ VE MANEVÎ TEHLİKELERDEN VE GADAB-I İLAHÎDEN KURTARMAKTIR. BU VAZİFENİN, NOKTA-İ İSTİNADI VE HADİMLERİ, MİLYONLARLA EFRADI BULUNAN ORDULAR LAZIMDIR.

Üçüncü vazifesi: İNKILABAT-I ZAMANİYE İLE ÇOK AHKAM-I KUR'ANİYENİN ZEDELENMESİYLE VE ŞERİAT-I MUHAMMEDÎYENİN (A.S.M.) KANUNLARI BİR DERECE TATİLE UĞRAMASIYLA O ZAT (37. TEKRAR), BÜTÜN EHL-İ ÎMANIN MANEVÎ YARDIMLARIYLA VE İTTİHAD-I İSLAMIN MUAVENETİYLE VE BÜTÜN ULEMA VE EVLİYANIN VE BİLHASSA AL-İ BEYTİN NESLİNDEN HER ASIRDA KUVVETLİ VE KESRETLİ BULUNAN MİLYONLAR FEDAKAR SEYYİDLERİN İLTİHAKLARIYLA O VAZİFE-İ UZMAYI YAPMAYA ÇALIŞIR.

Şimdi hakikat-ı hal böyle olduğu halde, en birinci vazifesi ve en yüksek mesleği olan îmanı kurtarmak ve îmanı, tahkikî bir surette umuma ders vermek, hatta avamın da îmanını tahkikî yapmak vazifesi ise, manen ve hakikaten hidayet edici, irşad edici manasının tam sarahatını ifade ettiği için, Nur Şakirtleri bu vazifeyi tamamıyla

Risale-i Nur'da gördüklerinden, ikinci ve üçüncü vazifeler buna nisbeten ikinci ve üçüncü derecededir, diye Risale-i Nur'un şahs-ı manevîsini haklı olarak bir nevi Mehdî telakki ediyorlar. O şahs-ı manevînin de bir mümessili, Nur Şakirdlerinin tesanüdünden gelen bir şahs-ı manevîsi ve o şahs-ı manevîde bir nevi mümessili olan bîçare tercümanını zannettiklerinden, bazan o ismi ona da veriyorlar. **Gerçi bu, bir iltibas ve bir sehivdir, fakat onlar onda mes'ul değiller.** Çünkü ziyade hüsn-ü zan, eskidenberi cereyan ediyor ve itiraz edilmez. Ben de o kardeşlerimin pek ziyade hüsn-ü zanlarını bir nevi dua ve bir temennî ve Nur Talebelerinin kemal-i itikadlarının bir tereşşuhu gördüğümden onlara çok ilişmezdim. Hatta eski evliyanın bir kısmı, keramet-i gaybiyelerinden Risale-i Nur'u aynı o ahirzamanın hidayet edicisi olduğu, diye keşifleri bu tahkikat ile te'vili anlaşılır. Demek iki noktada bir iltibas var, te'vil lazımdır.

Birincisi: AHİRDEKİ İKİ VAZİFE, GERÇİ HAKİKAT NOKTASINDA BİRİNCİ VAZİFE DERECESİNDE DEĞİLLER, fakat hilafet-i Muhammediye (a.s.m.) ve ittihad-ı İslam ordularıyla zemin yüzünde saltanat-ı İslamiyeyi sürmek cihetinde herkeste, hususan avamda, hususan ehl-i siyasette, hususan bu asrın efkarında o birinci vazifeden bin derece geniş görünüyor; ve bu isim bir adama verildiği vakit, bu iki vazife hatıra geliyor; siyaset manasını ihsas eder; belki de bir hodfüruşluk manasını hatıra getirir; belki bir şan, şeref ve makamperestlik ve şöhretperestlik arzularını gösterir. Ve eskidenberi ve şimdi de çok safdil ve makamperest zatlar "Mehdî olacağım," diye dava ederler. **GERÇİ HER ASIRDA HİDAYET EDİCİ BİR NEVİ MEHDÎ VE MÜCEDDİD GELİYOR VE GELMİŞ, FAKAT HERBİRİ ÜÇ VAZİFELERDEN BİRİSİNİ BİR CİHETTE YAPMASI İTİBARİYLE, AHİRZAMANIN BÜYÜK MEHDÎSİ (38. TEKRAR) ÜNVANINI ALMAMIŞLAR.** Hem mahkemede Denizli ehl-i vukufu, bazı şakirtlerin bu îtikadlarına göre, bana karşı demişler ki: "Eğer Mehdilik dava etse, bütün şakirdleri kabul edecekler." Ben de onlara demiştim: **"BEN, KENDİMİ SEYYİD BİLEMİYORUM. BU ZAMANDA NESİLLER BİLİNMİYOR. HALBUKİ AHİRZAMANIN O BÜYÜK ŞAHSI (39. TEKRAR), ÂL-İ BEYTTEN OLACAKTIR.** Gerçi manen ben Hazret-i Ali'nin (r.a.) bir veled-i manevîsi hükmünde ondan hakikat dersini aldım ve Âl-i Muhammed Aleyhisselam bir manada hakikî Nur Şakirdlerine şamil olmasından, ben de Âl-i Beytten sayılabildim; fakat bu zaman şahs-ı manevî zamanı olmasından ve Nurun mesleğinde hiçbir cihette benlik ve şahsiyet ve şahsî makamları arzu etmek ve şan şeref kazanmak olmaz; ve sırr-ı ihlasa tam muhalif olmasından, Cenab-ı Hakka hadsiz şükür ediyorum ki, beni kendime beğendirmemesinden, ben öyle şahsî ve haddimden hadsiz derece fazla makamata gözümü dikmem ve Nurdaki ihlası bozmamak için, uhrevî makamat dahi bana verilse, bırakmaya kendimi mecbur biliyorum" dedim. O ehl-i vukuf sustu. **(Emirdağ Lahikası-1, ss. 231-233)**

10.

Aziz, sıddık kardeşlerim, Evvelâ: Nurun fevkalâde has şakirtleri, Sikke-i Gaybiye müştemilâtıyla, o evliya-yı meşhûreden, kırk günde bir defa ekmek yiyip kırk gün yemeyen Osman-ı Hâlidî'nin sarih ihbarı ve evlâtlarına vasiyetiyle ve Isparta'nın meşhur ehl-i kalb âlimlerinden Topal Şükrü'nün zahir haber vermesiyle çok ehemmiyetli bir hakikatı dâvâ edip, fakat iki iltibas içinde, bu biçare, ehemmiyetsiz kardeşleri Said'e bin derece ziyade hisse vermişler. On seneden beri kanaatlerini tâdile çalıştığım halde, o bahadır kardeşler kanaatlerinde ileri gidiyorlar. Evet, onlar, On **Sekizinci Mektuptaki iki ehl-i kalb çobanın macerası gibi, hak bir hakikati görmüşler; fakat tabire muhtaçtır. O hakikat de şudur:**

ÜMMETİN BEKLEDİĞİ, AHİR ZAMANDA GELECEK ZATIN (40. TEKRAR) ÜÇ VAZİFESİNDEN EN MÜHİMMİ VE EN BÜYÜĞÜ VE EN KIYMETDARI OLAN İMAN-I TAHKİKİYİ NEŞR VE EHL-İ İMANI DALALETTEN KURTARMAK CİHETİYLE, o en ehemmiyetli vazifeyi aynen bitemâmihâ Risâle-i Nur'da görmüşler. İmam-ı Ali ve Gavs-ı âzam ve Osman-ı Hâlidî gibi zatlar, bu nokta içindir ki, o gelecek zatın makamını Risâle-i Nur'un şahs-ı mânevîsinde keşfen görmüşler gibi işaret etmişler. Bazan da o şahs-ı mânevîyi bir hâdimine vermişler, o hâdime mültefitane bakmışlar. **BU HAKİKATTEN ANLAŞILIYOR Kİ, SONRA GELECEK O MÜBAREK ZAT (41. TEKRAR), RİSÂLE-İ NUR'U BİR PROGRAMI OLARAK NEŞİR VE TATBİK EDECEK'.**

O ZATIN (42. TEKRAR) İKİNCİ VAZİFESİ, şeriatı icra ve tatbik etmektedir. Birinci vazife, maddî kuvvetle değil, belki kuvvetli itikad ve ihlâs ve sadakatle olduğu halde, bu ikinci vazife gayet büyük maddî bir kuvvet ve hakimiyet lâzım ki, o ikinci vazife tatbik edilebilsin.

O ZATIN (43. TEKRAR) ÜÇÜNCÜ VAZİFESİ, hilâfet-i İslâmiyeyi ittihad-ı İslâma bina ederek, İsevî ruhanîleriyle ittifak edip din-i İslâma hizmet etmektir. Bu vazife, pek büyük bir saltanat ve kuvvet ve milyonlar fedakârlarla tatbik edilebilir. Birinci vazife, o iki vazifeden üç-dört derece daha ziyade kıymettardır. Fakat o ikinci, üçüncü vazifeler pek parlak ve çok geniş bir dairede ve şaşaalı bir tarzda olduğundan, umumun ve avâmın nazarında daha ehemmiyetli görünüyorlar. İşte o has Nurcular ve bir kısmı evliya olan o kardeşlerimizin tâbire ve tevile muhtaç fikirlerini ortaya atmak, ehl-i dünyayı ve ehl-i siyaseti telâşe verir ve vermiş; hücumlarına vesile olur. Çünkü, birinci vazifenin hakikatini ve kıymetini göremiyorlar; öteki cihetlere hamlederler.

Kardeşlerimin ikinci iltibası:

Fâni ve çürütülebilir bir şahsiyeti, bazı cihetlerle birinci vazifede pişdarlık eden Nur şakirtlerinin şahs-ı mânevîsini temsil eden o âciz kardeşine veriyorlar. Halbuki bu iki iltibas da Risale-i Nur'un hakikî ihlâsına ve hiçbir şeye, hattâ mânevî ve uhrevî makamata dahi âlet olmamasına bir cihette zarar verdiği gibi, ehl-i siyaseti de evhama düşürüp Risale-i Nur'un neşrine zarar gelir. Bu zaman, şahs-ı mânevî zamanı olduğu için, böyle büyük ve bâkî hakikatler, fâni ve âciz ve sukut edebilir şahsiyetlere bina edilmez.

Elhasıl: O GELECEK ZATIN (44. TEKRAR) İSMİNİ VERMEK, üç vazifesi birden hatıra geliyor; yanlış olur. Hem hiçbir şeye âlet olmayan nurdaki ihlâs zedelenir, avâm-ı mü'minîn nazarında hakikatlerin kuvveti bir derece noksanlaşır. Yakîniyet-i bürhaniye dahi, kazâyâ-yı makbûledeki zann-ı galibe inkılâp eder; daha muannid dalâlete ve mütemerrid zındıkaya tam galebesi, mütehayyir ehl-i imanda görünmemeye başlar. Ehl-i siyaset evhama ve bir kısım hocalar itiraza başlar. **Onun için, Nurlara o ismi vermek münasip görülmüyor. Belki "Müceddiddir, onun pişdarıdır" denilebilir.**

Umum kardeşlerimize binler selâm. (Sikke-i Tasdik-i Gaybi, s. 9-11)

11.

Azîz kardeşlerim! Sadakatınızdan tereşşuh eden ve haddimin pek çok fevkinde hüsn-ü zannınıza karşı bundan evvel verdiğim cevabın bir tetimmesi olarak, bu gelecek fıkrayı iki gün evvel yazmıştık. **SİZİN FEVKALÂDE SADÂKAT VE ULÜVV-Ü HİMMETİNİZDEN TEREŞŞUH EDEN BİR HAFTA EVVELKİ MEKTUBUNUZA KARŞI HÜSN-Ü ZANNINIZI BİR DERECE CERHEDEN BENİM CEVABIMIN HİKMETİ ŞUDUR Kİ**: "…**BU ZAMANDA ÖYLE FEVKALÂDE HÂKİM CEREYANLAR VAR Kİ, HERŞEYİ KENDİ HESABINA ALDIĞI İÇİN, FARAZA HAKİKİ BEKLENİLEN VE BİR ASIR SONRA GELECEK O ZAT (45. TEKRAR) dahi bu zamanda gelse, harekâtını o cereyanlara kaptırmamak için siyaset âlemindeki vaziyetten feragat edecek ve hedefini değiştirecek diye tahmin ediyorum.**

Hem üç mes'ele var: Biri hayat, biri şeriat, biri imandır. Hakikat noktasında en mühimmi ve en a'zamı, iman mes'elesidir. **FAKAT ŞİMDİKİ UMUMUN NAZARINDA VE HAL-İ ÂLEM İLCAATI DA EN MÜHİM MES'ELE, HAYAT VE ŞERİAT GÖRÜNDÜĞÜNDEN O ZÂT (46. TEKRAR) ŞİMDİ OLSA DA, üç mes'eleyi birden umum rûy-i zeminde vaziyetlerini değiştirmek nev'-i beşerdeki câri olan âdetullaha muvafık gelmediğinden, her halde en a'zam mes'eleyi esas yapıp, öteki mes'eleleri esas yapmayacak. Tâ ki iman hizmeti safvetini umumun nazarında bozmasın ve avamın çabuk iğfal olunabilen akıllarında, o hizmet başka maksadlara âlet olmadığı tahakkuk etsin." (Kastamonu Lahikası, s. 61-62)**

12.

On Dokuzuncu Mesele

Rivayetlerde, âhirzamanın alâmetlerinden olan ve ÂL-İ BEYT-İ NEBEVÎDEN HAZRET-İ MEHDÎNİN (RADIYALLAHU ANH) (47. TEKRAR) hakkında ayrı ayrı haberler var. Hattâ bir kısım ehl-i ilim ve ehl-i velâyet, eskide onun çıkmasına hükmetmişler. Allahu a'lem bissavab, bu ayrı ayrı rivayetlerin bir tevili şudur ki: **BÜYÜK MEHDÎNİN (48. TEKRAR) ÇOK VAZİFELERİ VAR. VE SİYASET ÂLEMİNDE, DİYANET ÂLEMİNDE, SALTANAT ÂLEMİNDE, CİHAD ÂLEMİNDEKİ ÇOK DÂİRELERDE İCRAATLARI OLDUĞU GİBİ,** her bir asır, me'yusiyet vaktinde kuvve-i maneviyesini teyid edecek bir nevi Mehdîye veyahut Mehdînin onların imdadına o vakitte gelmek ihtimaline muhtaç olduğundan, rahmet-i İlâhiye ile her devirde, belki her asırda bir nevi Mehdî âl-i Beytten çıkmış, ceddinin şeriatını muhafaza ve sünnetini ihya etmiş. Meselâ, siyaset âleminde Mehdî-i Abbâsî ve diyanet âleminde **GAVS-I ÂZAM VE ŞÂH-I NAKŞİBEND VE AKTÂB-I ERBAA VE ON İKİ İMAM GİBİ BÜYÜK MEHDÎNİN (49. TEKRAR) BİR KISIM VAZİFELERİNİ İCRA EDEN ZATLAR** dahi, Mehdî hakkında gelen rivâyetlerde, medâr-ı nazar Muhammed Aleyhissalâtü Vesselâm olduğundan, rivayetler ihtilâf ederek, bir kısım ehl-i hakikat demiş: "Eskide çıkmış." Her ne ise... Bu mesele Risale-i Nur'da beyan edildiğinden, onu ona havale ile burada bu kadar deriz ki: Dünyada mütesanit hiçbir hanedan ve mütevafık hiçbir kabile ve münevver hiçbir cemiyet ve cemaat yoktur ki, **ÂL-İ BEYTİN HANEDANINA (50. TEKRAR) VE KABİLESİNE VE CEMİYETİNE VE CEMAATİNE YETİŞEBİLSİN. EVET, YÜZER KUDSÎ KAHRAMANLARI YETİŞTİREN VE BİNLER MÂNEVÎ KUMANDANLARI ÜMMETİN BAŞINA GEÇİREN VE HAKİKAT-İ KUR'ÂNİYENİN MAYASIYLA VE İMANIN NURUYLA VE İSLÂMİYETİN ŞEREFİYLE BESLENEN, TEKEMMÜL EDEN ÂL-İ BEYT, ELBETTE ÂHİR ZAMANDA, ŞERİAT-I MUHAMMEDİYEYİ VE HAKİKAT-I FURKANİYEYİ VE SÜNNET-İ AHMEDİYEYİ (A.S.M.) İHYA İLE, İLÂN İLE, İCRA İLE, BAŞKUMANDANLARI OLAN BÜYÜK MEHDÎNİN (51. TEKRAR) KEMÂL-İ ADALETİNİ VE HAKKANİYETİNİ DÜNYAYA GÖSTERMELERİ GAYET MÂKUL OLMAKLA BERABER, GAYET LÂZIM VE ZARURÎ VE HAYAT-I İÇTİMAİYE-İ İNSANİYEDEKİ DÜSTURLARIN MUKTEZASIDIR.** **(Şualar, ss.509-510)**

13.

Hem hapis usûlü tecrid onbeş gün kadar olduğu halde, beni üçbuçuk ay tecrid-i mutlakta hiçbir arkadaşımla temas ettirmediler. Hem üç aydan beri benim aleyhimde kırk sahifelik bir iddianame yazılıp bana gösterildi. Yeni hurufu bilmediğimden, hem rahatsız ve hattım çok noksan olmasından çok rica ettim ki, "Bana biri iddianameyi okuyacak ve

dilimi bilen talebelerimden benim itiraznamemi yazacak iki adama izin veriniz" dedim; izin vermediler. Dediler, "Avukat gelsin, okusun." Sonra onu da bırakmadılar. Yalnız bir kardeşe dediler ki: "Eski hurufa çevir, ona ver." Halbuki o kırk sahifeyi yazmak altı-yedi günde ancak olur. Bir saatte bana okumak işini, altı-yedi güne kadar uzatmak, tâ benimle kimse temas etmesin fikri ise, pek dehşetli bir istibdad ile benim bütün hukuk-u müdafaamı iskat etmektir. Dünyada, yüz cinayeti bulunan ve asılacak bir adam dahi böyle muamele göremez. Ben hakikaten bu emsalsiz işkencenin hiçbir sebebini bilmediğimden çok azab çekiyorum. Ben haber aldım ki, mahkeme reisi vicdanlı ve merhametlidir. Bu kanaate binaen, ilk ve son bir tecrübe olarak makamınıza bu istirhamname ve şekvayı yazdım.

Tecrid-i mutlakta hasta ve perişan
Said Nursî

İDDİANAMEDE BENİM HAKKIMDA DÖRT ESAS VAR:

Birinci Esas: Güya bende tefahur ve hodfüruşluk var ve kendimi müceddid biliyorum. **Ben bütün kuvvetimle bunu reddederim. HEM MEHDİLİK İSNADINI HİÇ KABUL ETMEDİĞİME BÜTÜN KARDEŞLERİM ŞEHADET EDERLER. HATTÂ DENİZLİ'DEKİ EHL-İ VUKUF, "EĞER SAİD MEHDİLİĞİNİ ORTAYA ATSA BÜTÜN ŞAKİRDLERİ KABUL EDECEK" DEDİKLERİNE MUKABİL, SAİD İTİRAZNAMESİNDE DEMİŞ Kİ: "BEN SEYYİD DEĞİLİM. MEHDİ (52. TEKRAR) SEYYİD OLACAK." (Şualar, 14. Şua, s. 355)**

14.

Beşinci Sebep: Çok zaman evvel bir ehl-i velâyetten işittim ki: O zat, eski velîlerin gaybî işaretlerinden istihraç etmiş ve kanaati gelmiş ki, "Şark tarafından bir nur zuhur edecek, bid'alar zulümâtını dağıtacak." Ben böyle bir nurun zuhuruna çok intizar ettim ve ediyorum. FAKAT ÇİÇEKLER BAHARDA GELİR. ÖYLE KUDSÎ ÇİÇEKLERE ZEMİN HAZIR ETMEK LÂZIM GELİR. VE ANLADIK Kİ, BU HİZMETİMİZLE O NURANÎ ZATLARA (53. TEKRAR) ZEMİN İHZAR EDİYORUZ. Madem kendimize ait değil; elbette, Sözler namındaki nurlara ait olan inâyât-ı İlâhiyeyi beyan etmekte medar-i fahir ve gurur olamaz; belki medar-ı hamd ve şükür ve tahdis-i nimet olur. **(Sikke-i Tasdik-i Gaybi, s. 189) (Barla Lahikası, 28. Mektuptan 7. Risale Olan 7. Mesele)**

15.

...Şimdi hatıra geldi ki, eğer şeddeli 'lar ve ikişer sayılsa, **BUNDAN BİR ASIR SONRA ZULÜMATI DAĞITACAK ZATLAR** ise, **HAZRET-İ MEHDİ'NİN (54. TEKRAR) şakirdleri olabilir**." **(Şualar, s. 605)**

16.

İkinci İşaret, yani: Altıncı İşaret

HAZRET-İ MEHDÎNİN (55. TEKRAR) cemiyet-i nuraniyesi, Süfyan komitesinin tahribatçı rejim-i bid'akârânesini tamir edecek, Sünnet-i Seniyyeyi ihyâ edecek, yani Âlem-i İslâmiyette risalet-i Ahmediyeyi (a.s.m.) inkâr niyetiyle şeriat-ı Ahmediyeyi (a.s.m.) tahribe çalışan Süfyan komitesi, Hazret-i Mehdî cemiyetinin mucizekâr mânevî kılıcıyla öldürülecek ve dağıtılacak. Hem Âlem-i insaniyette inkâr-ı ulûhiyet niyetiyle medeniyet ve mukaddesât-ı beşeriyeyi zîr ü zeber eden Deccal komitesini, Hazret-i İsâ Aleyhisselâmın din-i hakikîsini İslâmiyetin hakikatiyle birleştirmeye çalışan hamiyetkâr ve fedakâr bir İsevî cemaati namı altında ve "Müslüman İsevîleri" ünvanına lâyık bir cemiyet, o Deccal komitesini, Hazret-i İsâ Aleyhisselâmın riyaseti altında öldürecek ve dağıtacak, beşeri inkârı ulûhiyetten kurtaracak. Şu mühim sır pek uzundur. Başka yerlerde bir nebze bahsettiğimizden, burada bu kısa işaretle iktifâ ediyoruz. **(Mektubat, s.426)**

17.

Beşinci nokta: Hem her iki deccalın, asırlarına ait olan harikaları, onların bahsiyle ve münasebetiyle rivayet edildiğinden, onların şahıslarından sudûr edeceği telâkki ve tevehhüm edilmesinden, o rivayet müteşabih olmuş, mânâsı gizlenmiş, meselâ tayyare ve şimendiferle gezmesi... Hem meselâ, meşhur olmuş ki, İslâm Deccalı öldüğü vakit ona hizmet eden şeytan, İstanbul'da Dikilitaş'ta bütün dünyaya bağıracak ve herkes o sesi işitecek ki, "O öldü." Yani pek acip ve şeytanları dahi hayrette bırakan radyoyla bağırılacak, haber verilecek.

Hem Deccalın rejimine ve teşkil ettiği komitesine ve hükûmetine ait garip halleri ve dehşetli icraatı, onun şahsıyla münasebettar rivayet edilmesi cihetiyle mânâsı gizlenmiş. Meselâ, "O kadar kuvvetlidir ve devam eder; yalnız Hazret-i İsa (a.s.) onu öldürebilir, başka çare olamaz" rivayet edilmiş. Yani, onun mesleğini ve yırtıcı rejimini bozacak, öldürecek, ancak semâvî ve ulvî hâlis bir din İsevîlerde zuhur edecek ve hakikat-i Kur'âniyeye iktida ve ittihad eden bu İsevî dinidir ki, Hazret-i İsa Aleyhisselâmın nüzulüyle o dinsiz meslek mahvolur, ölür. Yoksa onun şahsı bir mikrop, bir nezle ile öldürülebilir.

Hem bir kısım râvîlerin kabil-i hatâ içtihadlarıyla olan tefsirleri ve hükümleri, hadîs kelimelerine karışıp hadis zannedilir, mânâ gizlenir. Vâkıa mutabakatı görünmez, müteşabih hükmüne geçer. Hem eski zamanda, bu zaman gibi cemaatin ve cemiyetin şahs-ı mânevîsi inkişaf etmediğinden ve fikr-i infirâdî galip olduğundan, cemaatin sıfat-ı azîmesi ve büyük harekâtı o cemaatin başında bulunan şahıslara verildiği cihetiyle, o şahıslar, harika ve küllî sıfatlara lâyık ve muvafık olmak için yüz derece cisminden ve kuvvetinden büyük bir acûbe cisim ve müthiş bir heykel ve çok harika bir kuvvet ve iktidar bulunmak lâzım geldiğinden öyle tasvir edilmiş. Vâkıa mutabakatı görünmüyor ve o rivayet müteşabih olur. **HEM İKİ DECCALİN SIFATLARI VE HALLERİ AYRI AYRI OLDUĞU HALDE, MUTLAK GELEN RİVAYETLERDE İLTİBAS OLUYOR; BİRİ, ÖTEKİ ZANNEDİLİR. HEM BÜYÜK MEHDÎNİN HALLERİ (56. TEKRAR) SÂBIK MEHDÎLERE İŞARET EDEN RİVAYETLERE MUTABIK ÇIKMIYOR,** hadîs-i müteşabih hükmüne geçer. İmam-ı Ali (r.a.) yalnız İslâm Deccalından bahseder. Mukaddime bitti, meselelere başlıyoruz.

(Şualar, ss.500- 501)

18.

Sekizinci Asıl: Cenab-ı Hakîm-i Mutlak, şu dâr-ı tecrübe ve meydan-ı imtihanda çok mühim şeyleri, kesretli eşya içinde saklıyor. O saklamakla çok hikmetler, çok maslahatlar bağlıdır. Meselâ: Leyle-i Kadri, umum ramazanda; saat-ı icabe-i duayı, Cum'a gününde; makbul velisini, insanlar içinde; eceli, **ömür içinde ve kıyametin vaktini, ömr-ü dünya içinde saklamış.** Zira ecel-i insan muayyen olsa, yarı ömrüne kadar gaflet-i mutlaka, yarıdan sonra darağacına adım adım gitmek gibi bir dehşet verecek. Halbuki âhiret ve dünya müvazenesini muhafaza etmek ve her vakit havf u reca ortasında bulunmak maslahatı iktiza eder ki; her dakika hem ölmek, hem yaşamak mümkün olsun. Şu halde mübhem tarzdaki yirmi sene mübhem bir ömür, bin sene muayyen bir ömre müreccahtır. İşte kıyamet dahi şu insan-ı ekber olan dünyanın ecelidir. Eğer vakti taayyün etseydi, bütün kurûn-u ûlâ ve vustâ gaflet-i mutlakaya dalacak idiler ve kurûn-u uhrâ dehşette kalacaktı. İnsan nasıl hayat-ı şahsiyesiyle hanesinin ve köyünün bekasıyla alâkadardır. Öyle de; hayat-ı içtimaiye ve nev'iyesiyle, küre-i arzın ve dünyanın yaşamasıyla alâkadardır. Kur'an **"Kıyamet yaklaştı, ay yarıldı**. (Kamer Sûresi: 1.)" der. **"Kıyamet yakındır"** ferman ediyor. Bin bu kadar sene geçtikten sonra gelmemesi, yakınlığına halel vermez. Zira kıyamet, dünyanın ecelidir. Dünyanın ömrüne nisbeten bin veya ikibin sene, bir seneye nisbetle bir-iki gün veya bir-iki dakika gibidir. Saat-ı Kıyamet yalnız insaniyetin eceli değil ki, onun ömrüne nisbet edilip baîd görülsün. İşte bunun içindir ki, Hakîm-i Mutlak, kıyameti mugayyebat-ı hamseden olarak ilminde saklıyor. İşte bu ibham sırrındandır ki, her asır, hattâ asr-ı hakikatbîn olan Asr-ı Saadet dahi daima kıyametten korkmuşlar. Hattâ bazıları, "Şeraiti hemen hemen çıkmış" demişler.İşte bu hakikatı bilmeyen insafsız insanlar derler ki: "Âhiretin tafsilatını ders alan müteyakkız

kalbli, keskin nazarlı olan sahabelerin fikirleri, niçin 1000 sene hakikattan uzak olarak fikirleri düşmüş gibi, **İSTİKBAL-İ DÜNYEVİYEDE 1400 SENE SONRA GELECEK BİR HAKİKATİ ASIRLARINDA KARİB ZANNETMİŞLER.**

Elcevab: Çünki Sahabeler, feyz-i sohbet-i nübüvvetten herkesten ziyade dâr-ı âhireti düşünerek, dünyanın fenasını bilerek, kıyametin ibham-ı vaktindeki hikmet-i İlahiyeyi anlayarak ecel-i şahsî gibi dünyanın eceline karşı dahi daima muntazır bir vaziyet alarak, âhiretlerine ciddî çalışmışlar. Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm "Kıyameti bekleyiniz, intizar ediniz" tekrar etmesi, şu hikmetten ileri gelmiş bir irşad-ı Nebevîdir. Yoksa vuku-u muayyene dair bir vahyin hükmüyle değildir ki, hakikattan uzak olsun. İllet ayrıdır, hikmet ayrıdır. İşte Peygamber Aleyhissalâtü Vesselâm'ın bu nevi sözleri hikmet-i ibhamdan ileri geliyor. **Hem şu sırdandır ki; HZ. MEHDİ (A.S.) (57. TEKRAR), SÜFYAN GİBİ ÂHİRZAMANDA GELECEK EŞHASLARI (58. TEKRAR) çok zaman evvel hattâ Tâbiîn zamanında onları beklemişler, yetişmek emelinde bulunmuşlar. Hattâ bazı ehl-i velayet "Onlar geçmiş" demişler. İşte bu da, kıyamet gibi, hikmet-i İlahiye iktiza eder ki; vakitleri taayyün etmesin. Çünki her zaman, her asır, kuvve-i maneviyenin takviyesine medar olacak ve yeisten kurtaracak "Mehdi" manasına muhtaçtır.** Bu manada, her asrın bir hissesi bulunmak lâzımdır. Hem gaflet içinde fenalara uymamak ve lâkaydlıkta nefsin dizginini bırakmamak için, nifakın başına geçecek müdhiş şahıslardan her asır çekinmeli ve korkmalı. Eğer tayin edilseydi, maslahat-ı irşad-ı umumî zayi' olurdu.

19.

Şimdi Mehdi gibi eşhasın hakkındaki rivayatın ihtilafatı ve sırrı şudur ki: Ehadîsi tefsir edenler, metn-i ehadîsi tefsirlerine ve istinbatlarınatatbik etmişler. Meselâ: Merkez-i saltanat o vakit Şam'da veya Medine'de olduğundan, vukuat-ı Mehdiye veya Süfyaniyeyi Hz. merkez-i saltanat civarında olan Basra, Kûfe, Şam gibi yerlerde tasavvur ederek öyle tefsir etmişler. Hem de o eşhasın şahs-ı manevîsine veya temsil ettikleri cemaate ait âsâr-ı azîmeyi o eşhasın zâtlarında tasavvur ederek öyle tefsir etmişler ki, O EŞHAS-I HÂRİKA (59. TEKRAR) çıktıkları vakit bütün halk onları tanıyacak gibi bir şekil vermişler. Halbuki demiştik: Bu dünya tecrübe meydanıdır. Akla kapı açılır, fakat ihtiyarı elinden alınmaz. ÖYLE İSE O EŞHAS (60. TEKRAR), hattâ o müdhiş Deccal dahi çıktığı zaman çokları, hattâ kendisi de bidayeten Deccal olduğunu bilmez. Belki nur-u imanın dikkatiyle, O EŞHAS-I (61. TEKRAR) ÂHİRZAMAN TANINABİLİR. (Sözler, s.318)

20.

Yirmi Dokuzuncu Mektubun Yedinci Kısmı,

Şeâir-i İslâmiyenin tağyirine asla razı olmayan ve tahammül edemeyerek kulaklarını tıkayanların kanaatlerindeki isabete kat'î bir hüccet; Te'vilkârâne "Zahirî muvafakat gösteriyorum" iddiasında bulunanları birinci zümreye ilhak ettirecek müessir bir kuvvet; Ulemâü's-sû' ahzâbına şedit bir tokat; Muhtelif nam ve vesilelerle, dinsizlik gayesiyle bid'alar çıkaranlara, kahir bir darbe-i kudret ve tavk-ı lânet; **BEŞİNCİ VE ALTINCI İŞARETLER, ISLAH-I ÂLEMİN BİZZAT HAZRET-İ MEHDÎNİN (62. TEKRAR) ZUHURUNA VÂBESTE OLDUĞUNA KANAAT EDEN ZÜMREDEN, BU ZÂT-I ÂLÎŞÂNIN (63. TEKRAR) DAHİ BU EMİRDE MUKTEDİR OLMASINDA ŞÜPHE DUYANLARIN, BU VEHİMLERİNİ BERTARAF EDECEK, İTİMATLARINI TEMİN EDECEK, GAYET KUVVETLİ GÜNEŞ GİBİ BİR HAKİKAT;**

Yedinci İşaret, bu asrın en mâkul mücahedesinin nasıl yapılmak iktiza ettiğine delâlet eden, mahz-ı hikmet gibi hâssaları câmidir.

Âciz kardeşinizin kısa vasfı da, elbette aczine şehadet eder. Yoksa bu hakaiki lâyıkıyla vasfeylemek, bu biçarenin haddi değildir. **(Mektubat, s. 174)**

AHİR ZAMANIN BÜYÜK MEHDİSİ ÜÇ VAZİFEYİ BİR ARADA YAPACAKTIR

Mehdî'nin üç vazifesi

Nurun ehemmiyetli ve çok hayırlı bir şakirdi, çokların namına benden sordu ki: "Nurun halis ve eh(emmiyetli bir kısım şakirdleri, pek musırrane olarak ahirzamanda gelen al-i Beytin büyük bir mürşidi seni zannediyorlar ve o kadar çekindiğin halde onlar ısrar ediyorlar.

Sen de bu kadar musırrane onların fikirlerini kabul etmiyorsun, çekiniyorsun. Elbette onların elinde bir hakikat ve kat'î bir hüccet var ve sen de bir hikmet ve hakikata binaen onlara muvafakat etmiyorsun. Bu ise bir tezattır, her halde hallini istiyoruz."

Ben de bu zatın temsil ettiği çok mesaillere cevaben derim ki: O has Nurcuların ellerinde bir hakikat var. Fakat iki cihette bir tabir ve te'vil lazım.

Birincisi: ÇOK DEFA MEKTUPLARIMDA İŞARET ETTİĞİM GİBİ, MEHDÎ AL-İ RESÛLÜN TEMSİL ETTİĞİ KUDSÎ CEMAATİNİN ŞAHS-I MANEVÎSİNİN ÜÇ VAZİFESİ VAR. EĞER ÇABUK KIYAMET KOPMAZSA VE BEŞER BÜTÜN BÜTÜN YOLDAN ÇIKMAZSA, O VAZİFELERİ ONUN CEMİYETİ VE SEYYİDLER CEMAATİ YAPACAĞINI RAHMET-İ İLAHİYEDEN BEKLİYORUZ. VE ONUN ÜÇ BÜYÜK VAZİFESİ OLACAK:

Birincisi : Fen ve felsefenin tasallutiyle ve maddiyyun ve tabiiyyun taunu beşer içine intişar etmesiyle, her şeyden evvel felsefeyi ve maddiyyûn fikrini tam susturacak bir tarzda îmanı kurtarmaktır. Ehl-i îmanı dalaletten muhafaza etmek ve bu vazife hem dünya, hem herşeyi bırakmakla, çok zaman tetkikat ile meşguliyeti iktiza ettiğinden, HAZRET-İ MEHDÎ'NİN, O VAZİFESİNİ BİZZAT KENDİSİ GÖRMEYE VAKİT VE HAL MÜSAADE EDEMEZ. ÇÜNKÜ HİLAFET-İ MUHAMMEDİYE (A.S.M.) CİHETİNDEKİ SALTANATI onun ile iştigale vakit bırakmıyor. **HERHALDE O VAZİFEYİ ONDAN EVVEL BİR TAİFE BİR CİHETTE GÖRECEK. O ZAT O TAİFENİN UZUN TETKİKATI İLE YAZDIKLARI ESERİ KENDİNE HAZIR BİR PROĞRAM YAPACAK, ONUN İLE O BİRİNCİ VAZİFEYİ TAM YAPMIŞ OLACAK. BU VAZİFENİN İSTİNAD ETTİĞİ KUVVET VE MANEVÎ ORDUSU, YALNIZ İHLAS VE SADAKAT VE TESANÜD SIFATLARINA TAM SAHİP OLAN BİR KISIM ŞAKİRDLERDİR. NE KADAR DA AZ OLSALAR, MANEN BİR ORDU KADAR KUVVETLİ VE KIYMETLİ SAYILIRLAR.**

İkinci vazifesi : HİLAFET-İ MUHAMMEDİYE (A.S.M.) ÜNVANI İLE ŞEAİR-İ İSLAMİYEYİ İHYA ETMEKTİR. ALEM-İ İSLAMIN VAHDETİNİ NOKTA-İ İSTİNAD EDİP, BEŞERİYETİ MADDÎ VE MANEVÎ TEHLİKELERDEN VE GADAB-I İLAHÎDEN KURTARMAKTIR. BU VAZİFENİN, NOKTA-İ İSTİNADI VE HADİMLERİ, MİLYONLARLA EFRADI BULUNAN ORDULAR LAZIMDIR.

Üçüncü vazifesi : İNKILABAT-I ZAMANİYE İLE ÇOK AHKAM-I KUR'ANİYENİN ZEDELENMESİYLE VE ŞERİAT-I MUHAMMEDÎYENİN (A.S.M.) KANUNLARI BİR DERECE TATİLE UĞRAMASIYLA O ZAT BÜTÜN EHL-İ ÎMANIN MANEVÎ YARDIMLARIYLA VE İTTİHAD-I İSLAMIN MUAVENETİYLE VE BÜTÜN ULEMA VE EVLİYANIN VE BİLHASSA AL-İ BEYTİN NESLİNDEN HER ASIRDA KUVVETLİ VE KESRETLİ BULUNAN MİLYONLAR FEDAKAR SEYYİDLERİN İLTİHAKLARIYLA O VAZİFE-İ UZMAYI YAPMAYA ÇALIŞIR.

Şimdi hakikat-ı hal böyle olduğu halde, en birinci vazifesi ve en yüksek mesleği olan îmanı kurtarmak ve îmanı, tahkikî bir surette umuma ders vermek, hatta avamın da îmanını tahkikî yapmak vazifesi ise, manen ve hakikaten hidayet edici, irşad edici manasının tam sarahatını ifade ettiği için, Nur Şakirtleri bu vazifeyi tamamıyla Risale-i Nur'da gördüklerinden, ikinci ve üçüncü vazifeler buna nisbeten ikinci ve üçüncü derecededir, diye Risale-i Nur'un şahs-ı manevîsini haklı olarak bir nevi Mehdî telakki ediyorlar. O şahs-ı manevînin de bir mümessili, Nur Şakirdlerinin tesanüdünden gelen bir şahs-ı manevîsi ve o şahs-ı manevîde bir nevi mümessili olan bîçare tercümanını zannettiklerinden, bazan o ismi ona da veriyorlar. **Gerçi bu, bir iltibas ve bir sehivdir, fakat onlar onda mes'ul değiller.** Çünkü ziyade hüsn-ü zan, eskidenberi cereyan ediyor ve itiraz edilmez. Ben de o kardeşlerimin pek ziyade hüsn-ü zanlarını bir nevi dua ve bir temennî ve Nur Talebelerinin kemal-i itikadlarının bir tereşşuhu gördüğümden onlara çok ilişmezdim. Hatta eski evliyanın bir kısmı, keramet-i gaybiyelerinden Risale-i Nur'u aynı o ahirzamanın hidayet edicisi olduğu, diye keşifleri bu tahkikat ile te'vili anlaşılır. Demek iki noktada bir iltibas var, te'vil lazımdır.

Birincisi: AHİRDEKİ İKİ VAZİFE, GERÇİ HAKİKAT NOKTASINDA BİRİNCİ VAZİFE DERECESİNDE DEĞİLLER, fakat hilafet-i Muhammediye (a.s.m.) ve ittihad-ı İslam ordularıyla zemin yüzünde saltanat-ı İslamiyeyi sürmek cihetinde herkeste, hususan avamda, hususan ehl-i siyasette, hususan bu asrın efkarında o birinci vazifeden bin derece geniş görünüyor; ve bu isim bir adama verildiği vakit, bu iki vazife hatıra geliyor; siyaset manasını ihsas eder; belki de bir hodfüruşluk manasını hatıra getirir; belki bir şan, şeref ve makamperestlik ve şöhretperestlik arzularını gösterir. Ve eskidenberi ve şimdi de çok safdil ve makamperest zatlar "Mehdî olacağım," diye dava

ederler. **GERÇİ HER ASIRDA HİDAYET EDİCİ BİR NEVİ MEHDÎ VE MÜCEDDİD GELİYOR VE GELMİŞ, FAKAT HERBİRİ ÜÇ VAZİFELERDEN BİRİSİNİ BİR CİHETTE YAPMASI İTİBARİYLE, AHİRZAMANIN BÜYÜK MEHDİSİ ÜNVANINI ALMAMIŞLAR.**

Hem mahkemede Denizli ehl-i vukufu, bazı şakirtlerin bu îtikadlarına göre, bana karşı demişler ki: "Eğer Mehdilik dava etse, bütün şakirdleri kabul edecekler." Ben de onlara demiştim: **"BEN, KENDİMİ SEYYİD BİLEMİYORUM. BU ZAMANDA NESİLLER BİLİNMİYOR. HALBUKİ AHİRZAMANIN O BÜYÜK ŞAHSI ÂL-İ BEYTTEN OLACAKTIR.** Gerçi manen ben Hazret-i Ali'nin (r.a.) bir veled-i manevîsi hükmünde ondan hakikat dersini aldım ve Âl-i Muhammed Aleyhisselam bir manada hakikî Nur Şakirdlerine şamil olmasından, ben de Âl-i Beytten sayılabildim; fakat bu zaman şahs-ı manevî zamanı olmasından ve Nurun mesleğinde hiçbir cihette benlik ve şahsiyet ve şahsî makamları arzu etmek ve şan şeref kazanmak olmaz; ve sırr-ı ihlasa tam muhalif olmasından, Cenab-ı Hakka hadsiz şükür ediyorum ki, beni kendime beğendirmemesinden, ben öyle şahsî ve haddimden hadsiz derece fazla makamata gözümü dikmem ve Nurdaki ihlası bozmamak için, uhrevî makamat dahi bana verilse, bırakmaya kendimi mecbur biliyorum" dedim. O ehl-i vukuf sustu. **(Emirdağ Lahikası-1, ss. 231-233)**

On Dokuzuncu Mesele

Rivayetlerde, âhirzamanın alâmetlerinden olan ve ÂL-İ BEYT-İ NEBEVÎDEN HAZRET-İ MEHDÎNİN (RADIYALLAHU ANH) hakkında ayrı ayrı haberler var. Hattâ bir kısım ehl-i ilim ve ehl-i velâyet, eskide onun çıkmasına hükmetmişler.

Allahu a'lem bissavab, bu ayrı ayrı rivayetlerin bir tevili şudur ki: **BÜYÜK MEHDÎNİN ÇOK VAZİFELERİ VAR. VE SİYASET ÂLEMİNDE, DİYANET ÂLEMİNDE, SALTANAT ÂLEMİNDE, CİHAD ÂLEMİNDEKİ ÇOK DÂİRELERDE İCRAATLARI OLDUĞU GİBİ,** her bir asır, me'yusiyet vaktinde kuvve-i maneviyesini teyid edecek bir nevi Mehdîye veyahut Mehdînin onların imdadına o vakitte gelmek ihtimaline muhtaç olduğundan, rahmet-i İlâhiye ile her devirde, belki her asırda bir nevi Mehdî âl-i Beytten çıkmış, ceddinin şeriatını muhafaza ve sünnetini ihya etmiş. Meselâ, siyaset âleminde Mehdî-i Abbâsî ve diyanet âleminde **GAVS-I ÂZAM VE ŞÂH-I NAKŞİBEND VE AKTÂB-I ERBAA VE ON İKİ İMAM GİBİ BÜYÜK MEHDÎNİN BİR KISIM VAZİFELERİNİ İCRA EDEN ZATLAR** dahi, Mehdî hakkında gelen rivâyetlerde, medâr-ı nazar Muhammed Aleyhissalâtü Vesselâm olduğundan, rivayetler ihtilâf ederek, bir kısım ehl-i hakikat demiş: "Eskide çıkmış." Her ne ise... Bu mesele Risale-i Nur'da beyan edildiğinden, onu ona havale ile burada bu kadar deriz ki: Dünyada mütesanit hiçbir hanedan ve mütevafık hiçbir kabile ve münevver hiçbir cemiyet ve cemaat yoktur ki, **ÂL-İ BEYTİN HANEDANINA VE KABİLESİNE VE CEMİYETİNE VE CEMAATİNE YETİŞEBİLSİN.**

EVET, YÜZER KUDSÎ KAHRAMANLARI YETİŞTİREN VE BİNLER MÂNEVÎ KUMANDANLARI ÜMMETİN BAŞINA GEÇİREN VE HAKİKAT-İ KUR'ÂNİYENİN MAYASIYLA VE İMANIN NURUYLA VE İSLÂMİYETİN ŞEREFİYLE BESLENEN, TEKEMMÜL EDEN ÂL-İ BEYT, ELBETTE ÂHİR ZAMANDA, ŞERİAT-I MUHAMMEDİYEYİ VE HAKİKAT-I FURKANİYEYİ VE SÜNNET-İ AHMEDİYEYİ (A.S.M.) İHYA İLE, İLÂN İLE, İCRA İLE, BAŞKUMANDANLARI OLAN BÜYÜK MEHDÎNİN KEMÂL-İ ADALETİNİ VE HAKKANİYETİNİ DÜNYAYA GÖSTERMELERİ GAYET MÂKUL OLMAKLA BERABER, GAYET LÂZIM VE ZARURÎ VE HAYAT-I İÇTİMAİYE-İ İNSANİYEDEKİ DÜSTURLARIN MUKTEZASIDIR. (Şualar, ss.509-510)

Saidu'n-Nursî imzalı "Tekbirâtü'l-Huccac fî Arafat" başlıklı mektupta, "Nurun ehemmiyetli bir kısım şakirtleri pek musırrâne olarak âhirzamanda gelen âl-i Beytin büyük bir mürşidi seni zannediyorlar. Sen de onların fikirlerini musırrâne kabul etmiyorsun, çekiniyorsun. Bu bir tezattır. Hallini isteriz" diye sormaları sebebiyle, onlara cevap olmak üzere, **BUNDAN SONRA GELECEK MEHDÎ-İ RESULÜN,** temsil ettiği kudsî cemaatin şahs-ı mânevîsinin **ÜÇ VAZİFESİ OLDUĞU, BUNLARIN İMANI KURTARMAK, HİLÂFET-İ MUHAMMEDİYE (A.S.M.) ÜNVANIYLA ŞEÂİR-İ İSLÂMİYEYİ İHYÂ ETMEK VE İNKILÂBÂT-I ZAMANİYE İLE ÇOK AHKÂM-I KUR'ÂNİYENİN VE ŞERİAT-I MUHAMMEDİYENİN (A.S.M.) KANUNLARININ BİR DERECE TÂDİLE UĞRAMASIYLA O ZÂT, BU VAZİFE-İ UZMÂYI YAPMAYA ÇALIŞIR.** Nur şakirtleri birinci vazifeyi tamamıyla Risale-i Nur'da gördüklerinden, ikinci, üçüncü vazifeleri de, buna nisbeten ikinci, üçüncü derecededir diye, Risale-i Nur'un şahs-ı mânevîsini haklı olarak bir nevi mehdi telâkki ediyorlar. Bir kısmı, o şahs-ı mânevînin bir mümessili olan bîçare tercümanını zannettiklerinden, bazan o ismi ona da veriyorlar. Hattâ, evliyanın bir kısmı, keramet-i gaybiyelerinde Risale-i Nur'u aynı o âhirzamanın hidâyet edicisi olduğu, bu tahkikatla teville anlaşılır diyorlar. İki noktada bir iltibas var; tevil lâzımdır.

BİRİNCİSİ: ÂHİRDE İKİ VAZİFE, GERÇİ HAKİKAT NOKTASINDA BİRİNCİ VAZİFE DERECESİNDE DEĞİLLER. FAKAT HİLÂFET-İ MUHAMMEDİYE (A.S.M.) VE İTTİHAD-I İSLÂM AVAMDA VE EHL-İ SİYASETTE, HUSUSAN BU ASRIN EFKÂRINDA O BİRİNCİ VAZİFEDEN BİN DERECE GENİŞ GÖRÜNÜYOR. Gerçi her asırda hidayet edici bir nevi mehdî ve müceddid geliyor ve gelmiş. **FAKAT HERBİRİ ÜÇ VAZİFEDEN BİRİSİNİ BİR CİHETTE YAPMASI İTİBARIYLA, ÂHİRZAMANIN BÜYÜK MEHDÎSİ ÜNVANINI ALMAMIŞLAR.**

İkincisi: ÂHİR ZAMANIN O BÜYÜK ŞAHSI ÂL-İ BEYT'TEN OLACAK. Gerçi mânen ben Hazret-i Ali'nin (r.a.) bir veled-i mânevîsi hükmündeyim. Ondan hakikat dersini aldım. Ve âl-i Muhammed (a.s.m.) bir mânâda hakikî Nur şakirtlerine şâmil olmasından, ben de âl-i Beytten sayılabilirim. Fakat Nurun mesleğinde hiçbir cihette

benlik, şahsiyet, şahsî makamları arzu etmek, şan ve şeref kazanmak olmaz. Nurda ihlâsı bozmamak için uhrevî makamat dahi bana verilse, bırakmaya kendimi mecbur bilirim diye, yarı muvafakat şeklinde bir cevap verilmekte ve bu mehdîlik teklifi açık ve kesin olarak reddedilmemektedir. **(Şualar, ss. 381-382)**

Aziz, sıddık kardeşlerim, Evvelâ: Nurun fevkalâde has şakirtleri, Sikke-i Gaybiye müştemilâtıyla, o evliya-yı meşhûreden, kırk günde bir defa ekmek yiyip kırk gün yemeyen Osman-ı Hâlidî'nin sarih ihbarı ve evlâtlarına vasiyetiyle ve Isparta'nın meşhur ehl-i kalb âlimlerinden Topal Şükrü'nün zahir haber vermesiyle çok ehemmiyetli bir hakikatı dâvâ edip, fakat iki iltibas içinde, bu biçare, ehemmiyetsiz kardeşleri Said'e bin derece ziyade hisse vermişler. On seneden beri kanaatlerini tâdile çalıştığım halde, o bahadır kardeşler kanaatlerinde ileri gidiyorlar. Evet, onlar, On **Sekizinci Mektuptaki iki ehl-i kalb çobanın macerası gibi, hak bir hakikati görmüşler; fakat tabire muhtaçtır. O hakikat de şudur:**

ÜMMETİN BEKLEDİĞİ, AHİR ZAMANDA GELECEK ZATIN ÜÇ VAZİFESİNDEN EN MÜHİMMİ VE EN BÜYÜĞÜ VE EN KIYMETDARI OLAN İMAN-I TAHKİKİYİ NEŞR VE EHL-İ İMANI DALALETTEN KURTARMAK CİHETİYLE, o en ehemmiyetli vazifeyi aynen bitemâmihâ Risâle-i Nur'da görmüşler. İmam-ı Ali ve Gavs-ı âzam ve Osman-ı Hâlidî gibi zatlar, bu nokta içindir ki, o gelecek zatın makamını Risâle-i Nur'un şahs-ı mânevîsinde keşfen görmüşler gibi işaret etmişler. Bazan da o şahs-ı mânevîyi bir hâdimine vermişler, o hâdime mültefitane bakmışlar. **BU HAKİKATTEN ANLAŞILIYOR Kİ, SONRA GELECEK O MÜBAREK ZAT RİSÂLE-İ NUR'U BİR PROGRAMI OLARAK NEŞİR VE TATBİK EDECEK'.**

O ZATIN İKİNCİ VAZİFESİ, şeriatı icra ve tatbik etmektedir. Birinci vazife, maddî kuvvetle değil, belki kuvvetli itikad ve ihlâs ve sadakatle olduğu halde, bu ikinci vazife gayet büyük maddî bir kuvvet ve hakimiyet lâzım ki, o ikinci vazife tatbik edilebilsin.

O ZATIN ÜÇÜNCÜ VAZİFESİ, hilâfet-i İslâmiyeyi ittihad-ı İslâma bina ederek, İsevî ruhanîleriyle ittifak edip din-i İslâma hizmet etmektir. Bu vazife, pek büyük bir saltanat ve kuvvet ve milyonlar fedakârlarla tatbik edilebilir. Birinci vazife, o iki vazifeden üç-dört derece daha ziyade kıymettardır. Fakat o ikinci, üçüncü vazifeler pek parlak ve çok geniş bir dairede ve şaşaalı bir tarzda olduğundan, umumun ve avâmın nazarında daha ehemmiyetli görünüyorlar. İşte o has Nurcular ve bir kısmı evliya olan o kardeşlerimizin tâbire ve tevile muhtaç fikirlerini ortaya atmak, ehl-i dünyayı ve ehl-i siyaseti telâşe verir ve vermiş; hücumlarına vesile olur. Çünkü, birinci vazifenin hakikatini ve kıymetini göremiyorlar; öteki cihetlere hamlederler.

Kardeşlerimin ikinci iltibası:

Fâni ve çürütülebilir bir şahsiyeti, bazı cihetlerle birinci vazifede pişdarlık eden Nur şakirtlerinin şahs-ı mânevîsini temsil eden o âciz kardeşine veriyorlar. Halbuki bu iki iltibas da Risale-i Nur'un hakikî ihlâsına ve hiçbir şeye, hattâ mânevî ve uhrevî makamata dahi âlet olmamasına bir cihette zarar verdiği gibi, ehl-i siyaseti de evhama düşürüp Risale-i Nur'un neşrine zarar gelir. Bu zaman, şahs-ı mânevî zamanı olduğu için, böyle büyük ve bâkî hakikatler, fâni ve âciz ve sukut edebilir şahsiyetlere bina edilmez.

Elhasıl: O GELECEK ZATIN İSMİNİ VERMEK, ÜÇ VAZİFESİ BİRDEN HATIRA GELİYOR; yanlış olur. Hem hiçbir şeye âlet olmayan nurdaki ihlâs zedelenir, avâm-ı mü'minîn nazarında hakikatlerin kuvveti bir derece noksanlaşır. Yakîniyet-i bürhaniye dahi, kazâyâ-yı makbûledeki zann-ı galibe inkılâp eder; daha muannid dalâlete ve mütemerrid zındıkaya tam galebesi, mütehayyir ehl-i imanda görünmemeye başlar. Ehl-i siyaset evhama ve bir kısım hocalar itiraza başlar. **Onun için, Nurlara o ismi vermek münasip görülmüyor. Belki "Müceddiddir, onun pişdarıdır" denilebilir.**

Umum kardeşlerimize binler selâm. (Sikke-i Tasdik-i Gaybi, ss. 9-11)

Aziz, sıddık kardeşlerim,

Evvela: Nurun ehemmiyetli ve çok hayırlı bir şakirdi, çokların namına benden sordu ki: "Nurun halis ve ehemmiyetli bir kısım şakirtleri, pek musırrane olarak, ahir zamanda gelen Al-i Beytin büyük bir mürşidi seni zannediyorlar ve o kadar çekindiğin halde onlar ısrar ediyorlar. Sen de bu kadar musırrane onların fikirlerini kabul etmiyorsun, çekiniyorsun. Elbette onların elinde bir hakikat ve kat i bir hüccet var ve sen de bir hikmet ve hakikate binaen onlara muvafakat etmiyorsun. Bu ise bir tezattır, herhalde hallini istiyoruz." Ben de bu zatın temsil ettiği çok mesaillere cevaben derim ki: O has Nurcuların ellerinde bir hakikat var. Fakat iki cihette bir tabir ve tevil lazım.

BİRİNCİSİ : ÇOK DEFA MEKTUPLARIMDA İŞARET ETTİĞİM GİBİ, MEHDİ-İ AL-İ RESULÜN TEMSİL ETTİĞİ KUDSİ CEMAATİNİN ŞAHS-I MANEVİSİNİN ÜÇ VAZİFESİ VAR. EĞER ÇABUK KIYAMET KOPMAZSA VE BEŞER BÜTÜN BÜTÜN YOLDAN ÇIKMAZSA, O VAZİFELERİ ONUN CEMİYETİ VE SEYYİDLER CEMAATİ YAPACAĞINI RAHMET-İ İLAHİYEDEN BEKLİYORUZ. VE ONUN ÜÇ BÜYÜK VAZİFESİ OLACAK:

BİRİNCİSİ : FEN VE FELSEFENİN TASALLUTUYLA VE MADDİYUN VE TABİİYYUN TAUNU, BEŞER İÇİNE İNTİŞAR ETMESİYLE, HERŞEYDEN EVVEL FELSEFEYİ VE MADDİYUN FİKRİNİ TAM SUSTURACAK BİR TARZDA İMANI KURTARMAKTIR. EHL-İ İMANI DALALETTEN MUHAFAZA ETMEK VE BU VAZİFE HEM DÜNYA, HEM HERŞEYİ BIRAKMAKLA, ÇOK ZAMAN TEDKİKAT İLE MEŞGULİYETİ İKTİZA

ETTİĞİNDEN, HAZRET-İ MEHDİNİN, O VAZİFESİNİ BİZZAT KENDİSİ GÖRMEYE VAKİT VE HAL MÜSAADE EDEMEZ. ÇÜNKÜ HİLAFET-İ MUHAMMEDİYE (A.S.M.) CİHETİNDEKİ SALTANATI, ONUNLA İŞTİGALE VAKİT BIRAKMIYOR. HERHALDE O VAZİFEYİ ONDAN EVVEL BİR TAİFE BİR CİHETTE GÖRECEK.

O ZÂT o taifenin uzun tedkikatı (o topluluğun uzun araştırmaları, İNCELEMELERİ) İLE YAZDIKLARI ESERİ KENDİNE HAZIR BİR PROGRAM YAPACAK, ONUN İLE O BİRİNCİ VAZİFEYİ TAM YAPMIŞ OLACAK. BU VAZİFENİN İSTİNAD ETTİĞİ (DAYANDIĞI) KUVVET VE MANEVÎ ORDUSU, YALNIZ İHLAS VE SADAKAT VE TESANÜD (DAYANIŞMA) SIFATLARINA TAM SAHİB OLAN BİR KISIM ŞAKİRDLERDİR (ÖĞRENCİLERDİR). NE KADAR DA AZ DA OLSALAR, MANEN BİR ORDU KADAR KUVVETLİ VE KIYMETLİ SAYILIRLAR. (Emirdağ Lâhikası-1, ss. 266-267)

BEDİÜZZAMAN'IN; KENDİSİNİN SEYYİD OLMADIĞINI, AHİR ZAMANDA ZUHUR EDECEK OLAN HZ. MEHDİ (A.S.)'IN İSE EHL-İ BEYT'E MENSUP YANİ SEYYİD OLACAĞINI İFADE ETTİĞİ SÖZLERİ (OSMANLICA)

1.

Altıncısı: Nurun şakirtlerinden bazılarının Nurlardan fevkalâde iman hüccetlerini ve sarsılmaz, aynelyakîn ulûm-u imaniyeyi görüp istifade ettiklerinden, bu bîçare tercümanına bir nevi teşvik ve tebrik ve takdir ve teşekkür nev'inde ziyade hüsn-ü zanla müfritâne methetmeleriyle beni suçlu gösterene derim:

Ben âciz, zayıf, gurbette, menfî, yarım ümmî, aleyhimde propaganda ile halkı benden ürkütmek hâleti içinde Kur'ân'ın ilâçlarından ve imanî ve kudsî hakikatlerinden dertlerime tam derman olarak kendime bulduğum zaman, bu millete ve bu vatan evlâtlarına dahi tam bir ilâç olacağına kanaat getirdiğim için, o kıymettar hakikatleri kaleme aldım. Hattım pek noksan olmasından yardımcılara pek çok muhtaç iken, inayet-i İlâhiye bana sadık, has, metin yardımcıları verdi.

Elbette ben onların hüsn-ü zanlarını ve samimâne medihlerini bütün bütün reddetmek ve hatırlarını tekdirle kırmak, o hazine-i Kur'âniyeden alınan Nurlara bir ihanet ve adavet hükmüne geçer. Ve o elmas kalemli ve kahraman kalbli muavinleri kaçıracak diye, onların âdi, müflis şahsıma karşı medh ü senâlarını, asıl mal sahibi ve bir mânevî mucize-i Kur'âniye olan Risale-i Nur'a ve has şakirtlerinin şahsiyet-i mâneviyesine çeviriyordum. "Benim haddimden yüz derece ziyade hisse veriyorsunuz" diye bir cihette hatırlarını kırıyordum. Acaba hiç bir kanun, müstenkif ve razı olmayan bir adamı başkaların onu methetmesiyle suçlu yapar mı ki, kanun namına hareket eden resmî memur beni suçlu yapıyor? Hem neşrettiğimiz aleyhimizde yazılan kararnamenin elli dördüncü sayfasında, **"ÂHİRZAMANIN O BÜYÜK ŞAHSI NESLEN ÂL-İ BEYTTEN OLACAK. BİZ NUR ŞAKİRTLERİ, ANCAK MÂNEVÎ ÂL-İ BEYTTEN SAYILABİLİRİZ. ... (Şualar, Sayfa 390)**

2.

55: "Hazret-i Ali'nin (r.a.) ilm-i hakikat itibariyle şakirdi olduğumdan, mânevî evlâdı olabilirim" demesiyle kendine atfedilen makamlara liyakatini kabul etmiş görülmektedir.

Bedî' mânâsında olan Celcelûtiye kasidesinde (Hz. Ali (r.a.) tarafından telif edilen bir kasîde) İmam-ı Ali'nin (r.a.) çok cihetlerle Risale-i Nur'a sarahat derecesine yakın işarâtı içinde, Bediüzzaman ismini Risale-i Nur'a vermesinden, bana emaneten verilen o ismi Risale-i Nur'a iade ettiğimi yazmışım. Bununla beraber, **"BEN DE MÂNEVÎ ÂL-İ BEYTTEN SAYILABİLİRİM" DEMEKTEN MAKSADIM, BİR KISIM MÜÇTEHİDLERİN, "ONUN ÂİLESİNE VE ASHABINA SELÂM OLSUN" DUASINDA, "SEYYİD OLMAYAN, FAKAT EHL-İ TAKVÂ BULUNANLAR O DUADA DAHİLDİRLER" DEDİKLERİNDEN, O UMUMÎ DUADA BENİM DE BİR HİSSEM BULUNMASI İÇİN RİCAKÂRÂNE BİR TEVİLDİR.** Yoksa, o hatâkârane mânâ (hatalı anlam) hiç hatırıma gelmemiş. **(Şualar, 14. Şua, sayfa: 358)**

3.

Hem mahkemede Denizli ehl-i vukufu (bilgi sahibi kişileri), bazı şakirtlerin (talebelerin) bu itikatlarına (inançlarına, düşüncelerine) göre, bana karşı demişler ki:

"EĞER MEHDİLİK DAVA ETSE, BÜTÜN ŞAKİRDLERİ (talebeleri) KABUL EDECEKLER." BEN DE ONLARA DEMİŞTİM: "BEN, KENDİMİ SEYYİD BİLEMİYORUM. BU ZAMANDA NESİLLER BİLİNMİYOR. HALBUKİ AHİR ZAMANIN O BÜYÜK ŞAHSI, AL-İ BEYTTEN OLACAKTIR. GERÇİ MANEN BEN HAZRET-İ ALİ'NİN (R.A.) BİR VELED-İ MANEVİSİ HÜKMÜNDE ONDAN HAKİKAT DERSİNİ ALDIM VE AL-İ MUHAMMED ALEYHİSSELAM BİR MANADA HAKİKİ NUR ŞAKİRTLERİNE ŞAMİL OLMASINDAN BEN DE AL-İ BEYTTEN SAYILABİLİRİM. Fakat bu zaman şahs-ı manevi zamanı olmasından ve Nurun mesleğinde hiçbir cihette benlik ve şahsiyet ve şahsi makamları arzu etmek ve şan şeref kazanmak olmaz; ve sırr-ı ihlasa tam muhalif olmasından, Cenab-ı Hakka hadsiz şükür ediyorum ki, beni kendime beğendirmemesinden, ben öyle şahsi ve haddimden hadsiz derece fazla makamata gözümü dikmem. Ve Nurdaki ihlası bozmamak için, uhrevi makamat dahi bana verilse, bırakmaya kendimi mecbur biliyorum" dedim, o ehl-i vukuf

4.

İddianamede benim hakkımda dört esas var.

Birinci Esas: Güya bende tefahhur ve odfüruşluk var ve kendimi müceddid biliyorum.

Ben bütün kuvvetimle bunu reddederim. HEM MEHDİLİK İSNADINI HİÇ KABUL ETMEDİĞİME BÜTÜN KARDEŞLERİM ŞEHADET EDERLER. HATTÂ DENİZLİ'DEKİ EHL-İ VUKUF, "EĞER SAİD MEHDİLİĞİNİ ORTAYA ATSA BÜTÜN ŞAKİRDLERİ KABUL EDECEK" DEDİKLERİNE MUKABİL

SAİD İTİRAZNAMESİNDE DEMİŞ Kİ: "BEN SEYYİD DEĞİLİM. MEHDİ SEYYİD OLACAK." DİYE ONLARI REDDETMİŞ. (Şualar, 14. Şua, sayfa: 355)

5.

SEYYİD OLMAYAN "SEYYİDİM" VE SEYYİD OLAN "DEĞİLİM" DİYENLER, İKİSİ DE GÜNAHKAR VE DUHUL İLE HURUC HARAM OLDUKLARI GİBİ...HADİS VE KURAN'DA DAHİ, ZİYADE VEYA NOKSAN (fazla veya eksik) ETMEK MEMNU'DUR. Fakat ziyade etmek, nizamı bozduğu ve vehme kapı açtığı için, daha zararlıdır. Noksana cehil bir derece özür olur. Fakat ziyade etmek, ilimle olur. Âlim olan mâzur değildir. Kezalik, dinden birşeyi fasl veya olmayanı vasl etmek ikisi de caiz değildir. (Muhakemat, sayfa: 46)

BEDİÜZZAMAN'IN; KENDİSİNİN SEYYİD OLMADIĞINI, AHİR ZAMANDA ZUHUR EDECEK OLAN HZ. MEHDİ (A.S.)'IN İSE EHL-İ BEYT'E MENSUP YANİ SEYYİD OLACAĞINI İFADE ETTİĞİ SÖZLERİ (TÜRKÇE)

1.

Altıncısı: Nurun şakirtlerinden bazılarının Nurlardan fevkalâde iman hüccetlerini ve sarsılmaz, aynelyakîn ulûm-u imaniyeyi görüp istifade ettiklerinden, bu bîçare tercümanına bir neivi teşvik ve tebrik ve takdir ve teşekkür nev'inde ziyade hüsn-ü zanla müfritâne methetmeleriyle beni suçlu gösterene derim:

Ben âciz, zayıf, gurbette, menfî, yarım ümmî, aleyhimde propaganda ile halkı benden ürkütmek hâleti içinde Kur'ân'ın ilâçlarından ve imanî ve kudsî hakikatlerinden dertlerime tam derman olarak kendime bulduğum zaman, bu millete ve bu vatan evlâtlarına dahi tam bir ilâç olacağına kanaat getirdiğim için, o kıymettar hakikatleri kaleme aldım. Hattım pek noksan olmasından yardımcılara pek çok muhtaç iken, inayet-i İlâhiye bana sadık, has, metin yardımcıları verdi.

Elbette ben onların hüsn-ü zanlarını ve samimâne medihlerini (methetmelerini, övgülerini) bütün bütün reddetmek ve hatırlarını tekdirle (üzerek, ikaz ederek) kırmak, o hazine-i Kur'âniyeden alınan Nurlara bir ihanet ve adavet (düşmanlık, kin) hükmüne geçer. Ve o elmas kalemli ve kahraman kalbli muavinleri kaçıracak diye, onların âdi, müflis (herşeyini kaybetmiş) şahsıma karşı medh ü senâlarını (meth edip övmelerin), asıl mal sahibi ve bir mânevî mucize-i Kur'âniye olan Risale-i Nur'a ve has şakirtlerinin şahsiyet-i mâneviyesine çeviriyordum. "Benim haddimden yüz derece ziyade hisse veriyorsunuz" diye bir cihette hatırlarını kırıyordum. Acaba hiç bir kanun, müstenkif (reddeden) ve razı olmayan bir adamı başkaların onu methetmesiyle suçlu yapar mı ki, kanun namına hareket eden resmî memur beni suçlu yapıyor? Hem neşrettiğimiz aleyhimizde yazılan kararnamenin elli dördüncü sayfasında, **"ÂHİRZAMANIN O BÜYÜK ŞAHSI NESLEN ÂL-İ BEYTTEN OLACAK. BİZ NUR ŞAKİRTLERİ, ANCAK MÂNEVÎ ÂL-İ BEYTTEN SAYILABİLİRİZ. ... (Şualar, sayfa: 390)**

2.

55: "Hazret-i Ali'nin (r.a.) ilm-i hakikat (hakikat ilmi) itibariyle şakirdi (talebesi) olduğumdan, mânevî evlâdı olabilirim" demesiyle kendine atfedilen makamlara liyakatini (layık olduğunu) kabul etmiş görülmektedir.

Bedî' (hayret verici, garib) mânâsında olan Celcelûtiye kasidesinde (Hz. Ali (r.a.) tarafından telif edilen bir kasîde) İmam-ı Ali'nin (r.a.) çok cihetlerle Risale-i Nur'a sarahat (açıklık) derecesine yakın işarâtı (işareti) içinde, Bediüzzaman ismini Risale-i Nur'a vermesinden, bana emaneten verilen o ismi Risale-i Nur'a iade ettiğimi yazmışım. Bununla beraber, **"BEN DE MÂNEVÎ ÂL-İ BEYTTEN SAYILABİLİRİM" DEMEKTEN MAKSADIM, BİR KISIM MÜÇTEHİDLERİN, "ONUN ÂİLESİNE VE ASHABINA SELÂM OLSUN" DUASINDA, "SEYYİD OLMAYAN, FAKAT EHL-İ TAKVÂ BULUNANLAR O DUADA DAHİLDİRLER" DEDİKLERİNDEN, O UMUMÎ (genel) DUADA BENİM DE BİR HİSSEM BULUNMASI İÇİN RİCAKÂRÂNE BİR TEVİLDİR.** Yoksa, o hatâkârane mânâ (hatalı anlam) hiç hatırıma gelmemiş. **(Şualar, 14. Şua, sayfa: 358)**

3.

Hem mahkemede Denizli ehl-i vukufu (bilgi sahibi kişileri), bazı şakirtlerin (talebelerin) bu itikatlarına (inançlarına, düşüncelerine) göre, bana karşı demişler ki:

"EĞER MEHDİLİK DAVA ETSE, BÜTÜN ŞAKİRDLERİ (talebeleri) KABUL EDECEKLER." BEN DE ONLARA DEMİŞTİM: "BEN, KENDİMİ SEYYİD BİLEMİYORUM. BU ZAMANDA NESİLLER BİLİNMİYOR. HALBUKİ AHİR ZAMANIN O BÜYÜK ŞAHSI, AL-İ BEYTTEN (Peygamberimiz (s.a.v.)'in neslinden) OLACAKTIR. GERÇİ MANEN (MANEVİ OLARAK) BEN HAZRET-İ ALİ'NİN (R.A.) BİR VELED-İ MANEVİSİ (MANEVİ EVLADI) HÜKMÜNDE ONDAN HAKİKAT DERSİNİ ALDIM VE AL-İ MUHAMMED ALEYHİSSELAM BİR MANADA HAKİKİ NUR ŞAKİRTLERİNE ŞAMİL OLMASINDAN (GERÇEK NUR TALEBELERİNİ DE KAPSADIĞI İÇİN), BEN DE AL-İ BEYTTEN (PEYGAMBERİMİZ (SAAS)'İN NESLİNDEN) SAYILABİLİRİM. Fakat bu zaman şahs-ı manevi zamanı olmasından ve Nurun mesleğinde hiçbir cihette (hiç bir yönden) benlik ve şahsiyet ve şahsi makamları arzu etmek ve şan şeref kazanmak olmaz; ve sırr-ı ihlasa tam muhalif olmasından (samimiyetin sırrına ters düşmesinden), Cenab-ı Hakka hadsiz (sonsuz) şükür ediyorum ki, beni kendime beğendirmemesinden, ben öyle şahsi ve haddimden hadsiz derece fazla makamata (kendi sınırlarımdan sonsuz derecede fazla makama) gözümü dikmem. Ve Nurdaki ihlası (samimiyeti) bozmamak için, uhrevi makamat (makam) dahi bana verilse, bırakmaya kendimi mecbur biliyorum" dedim, o ehl-i vukuf (bilgi sahibi kişiler) sustu. **(Emirdağ Lahikası, sayfa: 233)**

4.

İddianamede benim hakkımda dört esas var. Birinci Esas: Güya bende tefahhur (böbürlenme) ve hodfüruşluk (kendini beğenmişlik) var ve kendimi müceddid (büyük alim) biliyorum.

Ben bütün kuvvetimle bunu reddederim. HEM MEHDİLİK İSNADINI HİÇ KABUL ETMEDİĞİME BÜTÜN KARDEŞLERİM ŞEHADET EDERLER. HATTÂ DENİZLİ'DEKİ EHL-İ VUKUF, "EĞER SAİD MEHDİLİĞİNİ ORTAYA ATSA BÜTÜN ŞAKİRDLERİ KABUL EDECEK" DEDİKLERİNE MUKABİL SAİD İTİRAZNAMESİNDE DEMİŞ Kİ: "BEN SEYYİD DEĞİLİM. MEHDİ SEYYİD OLACAK." DİYE ONLARI REDDETMİŞ. (Şualar, 14. Şua, sayfa: 355)

5.

SEYYİD OLMAYAN "SEYYİDİM" VE SEYYİD OLAN "DEĞİLİM" DİYENLER, İKİSİ DE GÜNAHKAR VE DUHUL (dahil olmak) İLE HURUC (isyan) HARAM OLDUKLARI GİBİ ...HADİS VE KURAN'DA DAHİ, ZİYADE VEYA NOKSAN (fazla veya eksik) ETMEK MEMNU'DUR (yasaklanmıştır). Fakat ziyade etmek (ilave yapmak), nizamı bozduğu (düzeni bozduğu) ve vehme (şüpheye) kapı açtığı için, daha zararlıdır. Noksana cehil (cahil olanın eksikleri) bir derece özür olur. Fakat ziyade etmek (ilave yapmak), ilimle olur. Âlim olan mâzur değildir (bilgili olanın özrü yoktur). Kezalik (Bu nedenle), dinden birşeyi fasl (ayırmak) veya olmayanı vasl etmek (ortaya getirmek), ikisi de caiz değildir (sakıncalıdır). **(Muhakemat, sayfa: 46)**

BEDİÜZZAMAN'IN İSLAM BİRLİĞİ (İTTİHAD-I İSLAM) İLE İLGİLİ SÖZLERİ 27 Mart 1909

Tarîk-ı Muhammedî (Muhammed'in yolu) (a.s.m), şüphe ve hileden münezzeh (hiç bir şeye muhtaç olmayan, kusursuz) olduğundan, şüphe ve hileyi ima eden gizlemekten de müstağnîdir (ihtiyaç duymayandır). Hem de o derece azîm (büyük) ve geniş ve muhit (Her şeyi kuşatan) bir hakikat (gerçek), bahusus (özellikle) bu zaman ehline karşı hiçbir cihetle (sebeple) saklanmaz. Bahr-ı umman (Okyanus) nasıl bir destide (Testide) saklanacak! Tekraren (Defalarca) söylüyorum ki, ittihad-ı islâm (İslam Birliği) hakikatında (gerçeğinde) olan ittihad-ı Muhammedînin (İslam Birliğinin) (a.s.m.) cihetü'l-vahdeti (Birlik yönü) Tevhid-i İlâhîdir (Allah'ın birliğine iman ve ondan başka ilah olmadığını tasdik etmektir). Peyman (Ahd) ve yemini de îmandır. Müntesibîni (Intisab edenleri, girenleri), umum (tüm) mü'minlerdir. Nizamnâmesi (tüzük metni), sünen-i Ahmediyedir (peygamberin sünnetidir) (a.s.m.). Kânunu (yasası), evâmir (emirleri, kanunları) ve nevâhi-i şer'iyedir (Şeriatın yasakladığı şeylerdir). Bu ittihat (Birlik); âdetten (gelenekten, alışkanlıktan) değil, ibâdettir.

İhfa (gizlenmek), havf (korkmak); riyâdandır (gösteriştendir, iki yüzlülüktendir). Farzda riyâ (gösteriş, iki yüzlülük) yoktur. **BU ZAMANIN EN BÜYÜK FARZ VAZÎFESİ (GÖREVİ), İTTİHAD-I İSLÂMDIR (İSLAM BİRLİĞİDİR). ITTİHADIN (BİRLİĞİN) HEDEF VE MAKSADI; O KADAR UZUN, MÜNŞAİB (KOLLARA AYRILMIŞ), MUHİT (HER ŞEYİ KUŞATAN), MERÂKİZ (KARAR YERLERİ) VE MAÂBİD-İ İSLÂMİYEYİ (İSLAMIN İBADET YERLERİNİ) BİRBİRİNE RABTETTİREN (BAĞLAYAN) BİR SİLSİLE-İ NURANİYİ (NURANİ SİLSİLE, SOY) İHTİZAZA GETİRMEKLE (HAREKETE GEÇMEKLE) ONUNLA MERBUT (BAĞLANMIŞ) OLANLARI İKAZ (UYARMA) VE TARÎK-I TERAKKİYE (YÜKSELME, İLERLEME YOLUNA) BİR HÂHİŞ (İSTEK) VE EMR-İ VİCDANÎ (VİCDANİ EMİR) İLE SEVK ETMEKTİR. BU İTTİHADIN (BİRLİĞİN) MEŞREBİ (YOLU) MUHABBETTİR. (SEVGİ BESLEMEKTİR). HUSUMET (DÜŞMANLIK) İSE, CEHALET (BİLGİSİZLİK) VE ZARURET (İSTER İSTEMEZ) NİFAKADIR (İKİ YÜZLÜLÜKTÜR). GAYR-I MÜSLİMLER (MÜSLÜMAN OLMAYANLAR) EMİN OLSUNLAR Kİ, BU İTTİHADIMIZ (BİRLİĞİMİZ), BU ÜÇ SIFATA (VASFA) HÜCUMDUR (KARŞI ÇIKMAKTIR, SALDIRIDIR). GAYR-I MÜSLİME (MÜSLÜMAN OLMAYANA) KARŞI HAREKETİMİZ İKNÂDIR (RAZI ETMEKTİR). ZİRA ONLARI MEDENÎ (FAZİLETLİ, TERBİYELİ) BİLİRİZ. VE İSLÂMİYETİ MAHBUP (SEVİLEN, SEVGİLİ) VE ULVÎ (YÜCE) GÖSTERMEKTİR. Zira (Çünkü) onları munsif (İnsaflı) zannediyoruz. Lâübaliler**

(Geveze, zevzek) iyi bilsinler ki, dinsizlikle kendilerini hiçbir ecnebîye (yabancıya) sevdiremezler. Zira (Çünkü) mesleksizliklerini göstermiş olurlar. Mesleksizlik, anarşilik sevilmez. Ve bu ittihada (Birliğe) tahkik (araştırma) ile dahil olanlar, onları taklit edip çıkmazlar. İttihad-ı Muhammedî (İslam Birliği) (aleyhissalâtü vesselâm) olan ittihad-ı islâmın (İslam Birliğinin) efkâr (fikirler) ve meslek ve hakikatini (gerçeğini) efkâr-ı umumiyeye (Halkın fikirlerine) arz ederiz. Kimin bir itirazı varsa etsin, cevaba hazırız. **(Hutbe-i Şamiye, Sâdâ-yı Hakikat, s. 94)**

Aziz, sıddık kardeşlerim,

Ruh-u canımızla mübarek bayramınızı tebrik ediyoruz. **İNŞAALLAH, ÂLEM-İ İSLÂMIN (İslam aleminin) DA BÜYÜK BİR BAYRAMINA YETİŞİRSİNİZ. CEMAHİR-İ MÜTTEFİKA-I İSLÂMİYENİN (Birleşik İslam Cumhuriyetlerinin) KUDSÎ (Mukaddes) KANUN-U ESASİYELERİNİN (Anayasasının) MENBAI OLAN (kaynağı olan) KUR'ÂN-I HAKÎM, İSTİKBALE (geleceğe) TAM HÂKİM OLUP BEŞERİYETE (insanlığa) TAM BİR BAYRAMI GETİRECEĞİNE ÇOK EMARELER (işaretler-deliller) VAR.**

Saniyen (İkinci olarak): Şüphe kalmadı ki, Nur Risaleleri ve talebeleri, hıfz ve inayet-i İlâhiyeye (Allah'ın koruması ve yardımına) mazhardırlar (şereflenmişlerdir) ki, bu zamanın hassasiyetle (titizlikle) ve bazı keyfî (isteğe bağlı) kanunlarla pek hiddetli bir inatla uzun zamandan beri Nur talebelerine ancak yüzde bir nisbetinde (oranında) zarar verebildiler. Nurun faal talebelerinden altı yüz talebesinin mahkemelerle meşgul edilmesine dehşetli bir plân varken, yalnız altı talebeye muvakkaten (geçici olarak) ilişildi. Hattâ Nur kahramanının yazdığı gibi, yirmi beş adliye mahkemeleri yüz binler nüshalarında (yazılı belgelerde) ve yüz binler talebelerinde medâr-ı mes'uliyet (sorumluluk sebebi) birşey bulamıyorlar. Ve o kesretli (çeşitli) adliyelerin **"Nurlarda suç yok ve bulamıyoruz"** demeleri kat'î (kesin) bir delildir.

(Emirdağ Lahikası, s. 315)

Ümmetin beklediği, âhirzamanda gelecek zâtın üç vazifesinden en mühimi ve en büyüğü ve en kıymettarı (değerlisi) olan iman-ı tahkikîyi (sarsılmaz imanı) neşir (yaymak) ve ehl-i imanı (iman sahiplerini) dalâletten (hak yoldan, dinden sapmaktan) kurtarmak cihetiyle (sebebiyle), o en ehemmiyetli vazifeyi aynen bitemâmihâ Risale-i Nur'da görmüşler. İmam-ı Ali ve Gavs-ı âzam ve Osman-ı Hâlidî gibi zatlar, bu nokta içindir ki, o gelecek zatın makamını Risale-i Nur'un şahs-ı mânevîsinde keşfen (gizli birşeyin Allah tarafından birisine ilhâm edilmesi yoluyla bilinmesiyle) görmüşler gibi işaret etmişler. Bazan da o şahs-ı mânevîyi bir hâdimine (hizmetkarına) vermişler, o hâdime (hizmetkara) mültefitane (iltifat ederek) bakmışlar. **Bu hakikatten anlaşılıyor ki, sonra gelecek o mübarek zat, Risale-i Nur'u bir programı olarak neşir (yayacak) ve tatbik edecek (yerine getirecek).**

O zatın ikinci vazifesi, şeriatı (İslam dinini) icra ve tatbik etmektedir (yerine getirmektedir). Birinci vazife, maddî kuvvetle değil, belki kuvvetli itikad (inanç) ve ihlâs ve sadakatle olduğu halde, bu ikinci vazife gayet büyük maddî bir kuvvet ve hakimiyet lâzım ki, o ikinci vazife tatbik edilebilsin.

O ZATIN ÜÇÜNCÜ VAZİFESİ, HİLÂFET-İ İSLÂMİYEYİ (İSLAM HALİFELİĞİNİ) İTTİHAD-I İSLÂMA (İSLAM BİRLİĞİNE) BİNA EDEREK, İSEVÎ RUHANÎLERİYLE (HIRİSTİYANLARLA) İTTİFAK EDİP DİN-İ İSLÂMA (İSLAM DİNİNE) HİZMET ETMEKTİR. Bu vazife, pek büyük bir saltanat ve kuvvet ve milyonlar fedakârlarla tatbik edilebilir. Birinci vazife, o iki vazifeden üç-dört derece daha ziyade kıymettardır. Fakat o ikinci, üçüncü vazifeler pek parlak ve çok geniş bir dairede ve şaşaalı bir tarzda olduğundan, umumun (herkesin) ve avâmın (halkın) nazarında daha ehemmiyetli görünüyorlar. İşte o has Nurcular ve bir kısmı evliya olan o kardeşlerimizin tâbire ve tevile (açıklamaya) muhtaç fikirlerini ortaya atmak, ehl-i dünyayı ve ehl-i siyaseti telâşe verir ve vermiş; hücumlarına vesile olur. Çünkü, birinci vazifenin hakikatini ve kıymetini göremiyorlar; öteki cihetlere hamlederler (atılırlar).

(Sikke-i Tasdik-i Gaybi, 9)

<u>Hâmisen:</u> Şimdi bu zamanda en büyük tehlike olan zındıka (inançsızlık) ve dinsizlik ve anarşilik ve maddiyunluğa (maddeciliğe) karşı yalnız ve yalnız tek bir çare var. O da Kur'ân'ın hakikatlerine sarılmaktır. Yoksa koca Çin'i az bir zamanda komünistliğe çeviren musibet-i beşeriye (insanlara gelen belâ ve musîbetler), siyasî, maddî kuvvetlerle susmaz. Yalnız onu susturan hakikat-i Kur'âniye (Kuran'ın hakikatleri)dir.

Rehber Risalesindeki Leyle-i Kadir (Kadir gecesi) meselesi, şimdi hem Amerika, hem Avrupa'da eseri (izi) görülüyor. Onun için, **ŞİMDİKİ BU HÜKÛMETİMİZİN HAKİKİ (ASIL) KUVVETİ, HAKAİK-İ KUR'ÂNİYEYE (KURAN'IN GERÇEKLERİNE) DAYANMAK VE HİZMET ETMEKTİR. BUNUNLA, İHTİYAT (YEDEK) KUVVETİ OLAN ÜÇ YÜZ ELLİ MİLYON UHUVVET-İ İSLÂMİYE (İSLAM KARDEŞLİĞİ) İLE İTTİHAD-I İSLÂM (İSLAM BİRLİĞİ) DAİRESİNDE KARDEŞLERİ KAZANIR. ESKİDEN HIRISTİYAN DEVLETLERİ BU İTTİHAD-I İSLÂMA (İSLAM BİRLİĞİNE) TARAFTAR DEĞİLDİLER. FAKAT ŞİMDİ KOMÜNİSTLİK VE ANARŞİSTLİK ÇIKTIĞI İÇİN, HEM AMERİKA, HEM AVRUPA DEVLETLERİ KUR'ÂN'A VE İTTİHAD-I İSLÂMA (İSLAM BİRLİĞİNE) TARAFTAR OLMAYA MECBURDURLAR...**

Kardeşiniz Said Nursî
(Emirdağ Lâhikası, s. 297)

ÜSTAD; BEN MEKKE-İ MÜKERREME'DE OLSAYDIM, MEDİNE-İ MÜKERREME'DE OLSAYDIM, TÜRKİYE'YE GELİRDİM. ALEM-İ İSLAM'IN KAPISI, KİLİDİ TÜRKİYE'DİR. BU KAPI AÇILACAK, ALEM-İ İSLAM AÇILACAK."

-

1 MAYIS 2010 ÜLKE TV
AÇIK DENİZ PROGRAMI'NDAN

Sunucu: Bediüzzaman Hazretleri'nin huzuruna ilk ne zaman gittiniz?

Said (Özdemir) Abi: 1953. Bizim Bediüzzaman Hazretleri'ne gidişimiz biraz enteresan oldu. Ben 25-26 yaşlarındayken Diyanette memurdum. Orada bir zat geldi ve harika şeyler anlatıyor. "Ben Peygamberimizi görüyorum. Bana diyorlar ki: Sen ileride Mehdi olacaksın." Öyle şeyler anlatıyor ki Peygamber Efendimiz'den sonra gelen Peygamberlerin hayat hikâyeleri gibi benim gözümün önüne getiriyorlar." Ve onları anlatıyor. Biz de o zaman gençlik sahikasıyla dedik mi madem bu ileride Mehdi olacak. Biz de o zaman onunla arkadaş olalım dedik. Ve arkadaş olduk. 2 sene beraber gezdik. 2 seneden sonra Kendisi Yüksek Mühendisti, Konya'da bir iş aldı oraya gitti. Bende Diyanetten izin aldım, oraya gittim. Kalbime bir şüphe geldi. Hakikaten bu zat Mehdi olacak mı? Ve 3'ler 7'ler mezarlıkları var, gidiyorum oraya. Diyorum ki : "Yarabbi bana hakikati bildir. Hakikaten bu zat Mehdi olacak mı?" **Aklıma geldi ki: "Ben bu zatı Bediüzzaman Hazretlerine götürsem, bu zatın Mehdi olup olmayacağını anlar.** O zaman neden bunu esinlendim. Bizim köye gelmiş. Bizim Siirt'in Tillo köyünde. Bediüzzaman Hazretleri orada 3 ay kalmışlar... Orada biz bütün köylü, O'nun hatıraları ile büyüdük. Onun için O'na karşı bir güven var. Ben götürürsem bunun ileride Mehdi olup-olmayacağını anlar diyorum. Çünkü Peygamber Efendimiz'in hadisi şeriflerinde var. Hadislerde çok büyük hizmetler göreceğine dair bazı rivayetler var. Nihayet bir gün dedim ki: Bediüzzaman Hazretleri diye bir zat var. Gidip O'nu ziyaret edelim dedim. Olur dedi. Peder hayattaydı. Onunla bir telgraf çektik. Üçümüz bir arabaya bindik, Isparta'ya geldik. Dedik ki biraz geç olmuştur ama Bediüzzaman Hazretlerini ziyaret edelim. Bizim Mehdi kapıyı çaldı. Sungur Abi çıktı. Sungur Abi'ye "Ben Mehdiyim, Peygamberimiz'den selamlar, görüşmek istiyorum. O da biraz düşündü. "Kardeşim Üstad yatmış, yarın." Kapıyı kapattı. Bizim ki biraz kızdı. "Olur mu ben buraya kadar gelmişim. Tekrar kapıyı çaldı. Bu sefer rahmetli Bayram çıktı. "Kardeşim ben Mehdi'yim. Peygamberimiz'den selam var. Görüşmek istiyorum. O da dedi ki: "Kardeşim pencereye bak, pencerede ışık sönmüş, yatmış, uyandıramayız." O da kapıyı kapayınca bizimki kızdı. "Bir daha gelmem" dedi. Dedim ki "bir otele gidelim". Nihayetinde bir otele gittik. Yattık. Baktık ki sabah namazında bizim otel kapısı açıldı. Bediüzzaman Hazretlerine hizmet eden Ceylan geldi. Ceylan Çalışkan. Dedi ki: "Bediüzzaman Hazretleri beni gönderdi. Yalnız onlar 3

kişiymiş. Bana 2 kişi getireceksin. 3 kişi getirmeyeceksin." demiş. "Kimi götüreyim?" Biz pederle birbirimize baktık. O dedi ki, "ben zaten gelmeyecektim", biz pederle, baba-oğul beraber ‘ın huzuruna çıktık. Elini öptüm, oturdum. **Bana dedi ki: "Nerelisin?". "Efendim Siirt'in Tillo köyündenim. "Bak" dedi. Tam 70 sene evvel sizin köydeydim. Oradan bana bir yardımcı çıkması için Cenab-ı Hakka dua etmiştim. Demek ki Cenab-ı Hak seni gönderdi" dedi**. Dedim ki. "Cenab-ı Hak layık kılsın."

(…) ÜSTADIM BEN BU MEMLEKETTEN GİDECEĞİM DEDİM.

"NEREYE GİDECEKSİN?" DEDİ.

"HİCAZ'A. YA MEKKE-İ MÜKKERREME'YE YA MEDİNE-İ MÜKERREME'YE."

"NİYE GİDİYORSUN?" DEDİ.

"EFENDİM" DEDİM "BURASI GİTTİKÇE BOZULUYOR. PAVYONLAR, GAZİNOLAR ÇOĞALDI. VE ÇOCUKLAR BOZULUR" DEDİM.

"BAK KARDEŞİM" DEDİ.

"BEN MEKKE-İ MÜKERREME'DE OLSAYDIM, MEDİNE-İ MÜKERREME'DE OLSAYDIM, TÜRKİYE'YE GELİRDİM" DEDİ.

"NEDEN?" DEDİM.

"ALEM-İ İSLAM'IN KAPISI, KİLİDİ TÜRKİYE'DİR. BU KAPI AÇILACAK, ALEM-İ İSLAM AÇILACAK."

BAKIN BUNU 56 SENE EVVEL SÖYLEDİ, bakın bugün elhamdülillah kapılar açıldı, Japonya'da eserler okunuyor. Malezya, Endonezya, Pakistan ve Filipinler'e kadar. Ve kapılar açıldı. Bugün dünyanın her yerinde elhamdülillah eserleri okunuyor.

ÜSTAD BEDİÜZZAMAN SAİD NURSİ HAZRETLERİ'NİN, KENDİSİNDEN 100 YIL SONRASINA YÖNELİK YAPTIĞI AÇIKLAMALAR

ÜSTAD'IN "EY YÜZ SENE SONRA GELENLER" İFADESİ HZ. MEHDİ (A.S.)'IN ZUHUR DÖNEMİNE İŞARETTİR

Aziz kardeşlerim,

Eski Said'in matbu eski eserlerinden birisi elime geçti. Merak ve dikkatle baktım. Bu gelen fıkra kalbe geldi. Münasipse Mektubat âhirinde yazılsın.

Evvelâ: Hürriyetin üçüncü senesinde aşâirler arasında meşrutiyet-i meşruayı aşâire tam bildirmek ve kabul ettirmek için Ertuş aşâiri içinde hususan Küdan ve Mamhuran'a verdiği ders ve 1329'da Matbaa-i Ebüzziya'da tab edilen, kırk bir sene evvel tab edilmiş, fakat maatteessüf yirmi otuz seneden beri arıyordum, bulamamıştım. Bu defa birisi bir nüsha bulup bana göndermiş. Ben de Eski Said kafasını alıp ve Yeni Said'in sünuhatıyla dikkatle mütalâa ettim. Anladım ki, Eski Said acip bir hiss-i kablelvuku ile, otuz kırk sene sonra şimdi vukua gelen vukuat-ı maddiye ve mâneviyeyi hissetmiş. Ve bedevî Ekrad aşâiri perdesi arkasında, bu zamanın medenî perdesini kendilerine maske yapan ve vatanperverlik perdesi altında dinsiz ve hakikî bedevî ve hakikî mürteci, yani, bu milleti, İslâmiyetten evvelki âdetlerine sevk eden hainleri görmüş gibi, onlarla konuşup başlarına vuruyor.

Saniyen: O matbu eserin yüz beşinci sayfadan tâ yüz dokuza kadar parçaya dikkatle baktım. O zamanda aşâire ders verdiğim o sualler ve cevaplar vaktinde, mühim bir veli içlerinde bulunuyormuş. Benim de haberim yok. O makamda şiddetli itiraz etti. Dedi:

"Sen ifrat ediyorsun, hayali hakikat görüyorsun, bizi de tahkir ediyorsun. Âhir zamandır. Gittikçe daha fenalaşacak."

O vakit ona karşı matbu kitapta böyle cevap vermiş: Herkese dünya terakkî dünyası olsun; yalnız bizim için mi tedennî dünyasıdır? Öyle mi? İşte, ben de sizinle konuşmayacağım. Şu tarafa dönüyorum; müstakbeldeki insanlarla konuşacağım:

EY YÜZDEN tâ üç yüz seneden SONRAKİ (bu ifade bazı nur sitelerinde "ey yüzden..." ifadesi çıkarılarak "ta üç yüz seneden sonraki..." olarak yazılmıştır.)

YÜKSEK ASRIN ARKASINDA GİZLENMİŞ, SÂKİTÂNE BENİM SÖZÜMÜ DİNLEYEN VE BİR NAZAR-I HAFİYY-İ GAYBÎ İLE BENİ TEMÂŞÂ EDEN SAİD, HAMZA, ÖMER, OSMAN, YUSUF, AHMED, V.S. SİZE HİTAP EDİYORUM. TARİH DENİLEN MÂZİ DERELERİNDEN SİZİN YÜKSEK İSTİKBALİNİZE UZANAN TELSİZ TELGRAFLA SİZİNLE KONUŞUYORUM. NE YAPAYIM, ACELE ETTİM, KIŞTA GELDİM. SİZ İNŞAALLAH CENNET-ÂSÂ BİR BAHARDA GELİRSİNİZ. ŞİMDİ EKİLEN NUR TOHUMLARI ZEMİNİNİZDE ÇİÇEK AÇACAKLAR. Sizden şunu rica ederim ki, mâzi kıt'asına geçmek için geldiğiniz vakit mezarıma uğrayınız. O çiçeklerin birkaç tanesini, mezartaşı denilen, kemiklerimi misafir eden toprağın kapıcısının başına takınız. Yâni, İhtiyar Risalesinin On Üçüncü Ricasında beyan ettiği gibi, Medresetü'z-Zehranın mekteb-i iptidaîsi ve Van'ın yekpare taşı olan kalesinin altında bulunan Horhor medresemin vefat etmesi ve Anadolu'da bütün medreselerin kapatılmasıyla vefat etmelerine işaret ederek, umumunun bir mezar-ı ekberi hükmünde olmasına bir alâmet olarak, o azametli mezara azametli Van Kalesi mezartaşı olmuş. **"EY YÜZ SENE SONRA GELENLER! (Üstad'ın buradaki "yüz sene sonra gelenler" ifadesi bazı nur sitelerince "ey üç yüz sene sonra gelenler" olarak değiştirilmiştir.) 'ŞU KALENİN BAŞINDA BİR MEDRESE-İ NURİYE ÇİÇEĞİNİ YAPINIZ. CİSMEN DİRİLMEMİŞ, FAKAT RUHEN BÂKİ VE GENİŞ BİR HEYETTE YAŞAYAN MEDRESETÜ'Z-ZEHRAYI CİSMANÎ BİR SURETTE BİNA EDİNİZ" DEMEKTİR. ZATEN ESKİ SAİD EKSER HAYATI O MEDRESENİN HAYALİYLE GİTMİŞ VE O MATBU RİSALENİN 147'NCİ SAYFADAN TÂ 157'NCİ SAYFAYA KADAR MEDRESETÜ'Z-ZEHRANIN TESİSİNE VE FAYDALARINA DAİR EHEMMİYETLİ HAKİKATLERİ YAZMIŞ. (Emirdağ Lahikası, Sayfa: 343-344)**

BEDİÜZZAMAN KENDİSİNDEN YÜZ SENE SONRA HZ. MEHDİ (A.S.)'IN CEMALİNİN GÖRÜLECEĞİNİ İFADE ETMİŞTİR

Sual: "Tarif ettiğin meşrûtiyetin ne miktarı bize gelmiş ve niçin bütün gelmiyor?"

Cevap: Ancak on kısımdan bir kısmı size gelebilmiş. Zîra sizin şu vahşetengiz, cehalet-perver husumetefza olan sarp dağ ve derelerinizdeki vahşet ayılarından, cehalet ejderhasından, husûmet kurtlarından bîçare meşrûtiyet korkar, kolaylıkla gelmeye cesaret edemez. **EĞER SİZ TENBEL KALIP DA ONUN YOLUNU YAPMAZSANIZ, TENBELLİK ETSENİZ, YÜZ SENE SONRA TAMAMEN CEMÂLİNİ GÖRECEKSİNİZ. ZÎRA SİZİNLE İSTANBUL ARASINDAKİ MESAFE BİR AYLIKTIR;** fakat sizinle ehl-i meşrûtiyet arasındaki mesafe bin aydan fazladır. Zîra eski zamanın adamlarına benzersiniz. O nazik meşrû-tiyet, İstanbul havalisindeki yılanlardan kurtulsa, şu uzun mesafeden geçmekle, cehalet gibi müthiş bataklığı, fakr gibi mütevahhiş kıraçları, husûmet gibi gayet keyşer dağları katetmekle beraber, eşkiyaya rast gelecektir. Ezcümle, bazı ceza-i sezasını hazmetmeyen, bir kısım da başkasının etini yemekten dişi çıkarılan ve bazı bir meşhur bektaşi gibi mânâ verenler, yol üzerine çıkıp, gasp ve garet edi-yorlar. Daha onların öte tarafında da bir kısım gevezeler vardır; bazı bahane ile, parça parça etmek istiyorlar. Öyle ise, ona bir yol veyahut bir balon yapınız. (**Beyanat ve Tenvirler, Sayfa: 75-76)**

(Üstad BU SÖZÜ ESERİNE 1910-1911 TARİHİNDE YAZMIŞTIR. BU TARİHTEN YÜZ SENE SONRASI İSE 2010-2011 TARİHLERİNE DENK GELMEKTEDİR. DOĞRUSUNU ALLAH BİLİR)

BEDİÜZZAMAN SAİD NURSİ HAZRETLERİ, RİSALE-İ NUR'A "GERÇEK KIYMETİNİ" HZ. MEHDİ (A.S.)'IN VERECEĞİNİ İFADE ETMİŞTİR

Biri, Risale-i Nur'dur.

Biri de, onun bir tercümanı.

Ve Risale-i Nur hakkındaki hüsn-ü zannınız daha fevkinde Risale-i Nur'a lâyıktır. Çünki Kur'an-ı Hakîm'in bir mu'cize-i maneviyesidir. **ÂHİRZAMANDA GELECEK HAZRET-İ MEHDİ DE ONA O KIYMETİ VERECEK İTİKADINDAYIM.**

Üstad'ın bu ifadesi Emirdağ Lahikası'nın el yazmasında yer almaktadır.

BAZI NUR TALEBELERİNİN RİSALELERDE DEĞİŞİKLİKLER YAPMALARI NEDENİYLE ÜSTAD'IN HAYATTA KALAN TALEBELERİ BU KİŞİLERE BİR İHTAR MEKTUBU YAZMIŞLARDIR

MEKTUBU GÖNDEREN ABİLER:

Mustafa Sungur, Hüsnü, Abdullah, Ahmed Aydemir, Tillolu Said, Seyyid Salih

Aziz Muhterem Kardeşlerimiz !

Evvela: Bu gelen Ramazan-ı Şerifinizi ve hizmetlerinizi tebrik ederiz.

Biz Üstadın vasiyetnamesinde yazdığı hayatta kalan varisleri olarak 27 Ağustos 2008 Çarşamba günü İstanbul'da biraraya geldik. Nur'un bazı meselelerine ve neşriyata dair hususlar görüşüldü. Her tarafta kardeşlerimizin kemal-i sadakat ve ciddiyetle nurlara sarılmalarını kemal-i hürmet, sevinç ve şükranla yad ettik.

Neşriyata dair bazı hususların nazar-ı dikkate alınmasını maslahat-ı nuriye namına elzem gördük şöyle ki:

Dahil ve hariçte nurların neşriyatının fevkalhad yayılması ve nur derslerinin her tarafta okunmasını; Rahmet-i İlahiye'nin bu millete ve Alem-i İslama bir bayram sevinci yaşattığını görmekte ve şükranla karşılamaktayız.

Saniyen Risale-i Nur'un dahil ve hariçteki neşriyatında bazı noktalara dikkat edilmesi lazım geldiği kanaatindeyiz.

Nurlar neşriyatının aynen Üstadımızın zamanında olduğu gibi yapılması zaruridir ki; sadakatımızı ve Üstadımıza layık bir talebe olabilme şükranımızı ifa etmiş olalım.

MESELA: ÜSTADIMIZIN BAZI LAHİKA MEKTUPLARINDA ŞERH VE TASHİH MANASINDA İLAVELER YAPMAK VE BAZILARINI ÇIKARMAK GİBİ TASARRUFATTA BULUNMAK SADAKATTAN UZAKLAŞMAKTIR. BU TAHRİFATI ASLA TASVİB ETMİYORUZ.

Üstadımız, Risale-i Nur'un te'lifinden sonra "BİR HARFİNİ DE DEĞİŞTİRMEYE ME'ZUN DEĞİLİM", dediği halde bazı neşriyatların,

Üstadımızın bu ikazlarına uymaması ve tasarruflarda bulunmaları kat'iyyen tasvib edilemez.

Üstadımız, Risale-i Nur'da aynen şöyle buyuruyor, **" Risale-i Nur bu vazifeyi en dehşetli bir zamanda, en lüzumlu ve nazik bir vakitte, herkesin anlayacağı bir tarzda hakaik-ı Kur'aniye ve İmaniye'nin en derin ve en gizlilerini gayet kuvvetli burhanlarla ispat ediyor"** gibi çok beyanlarla nura sadakatımızı ders verdiği halde.. bazıların bilerek veya bilmeyerek sahife altına lugat koymaları ve **uzun izahlarla İLAVELER VE ŞERHLER yapmaları sadakatımıza ve Üstadımızın tanzim ve tertibine muhalefet olduğu malumdur.**

Üstadımızın nazarından geçip tasvib ettiği orjinal neşriyatlar devam etmektedir.
Muhabbet, İhlas ve sadakatımızın devamını Cenab-ı Hak'tan niyaz ederiz.

RİSALE-İ NUR KÜLLİYATI'NDA; "TA AHİR ZAMANDA HAYATIN GENİŞ DAİRESİNDE..." VE "...RİSALE-İ NUR'U BİR PROGRAM OLARAK NEŞR VE TATBİK EDECEK..." İFADELERİNİN GEÇTİĞİ YERLER

1- "TA AHİR ZAMANDA HAYATIN GENİŞ DAİRESİNDE"... İFADESİ

Âhir fıkrasında, Muhbir-i Sâdıkın (Peygamberimiz (s.a.v.)'in) haber verdiği "Mânevî fütuhat yapmak (galibiyetler kazanmak) ve zulümatı dağıtmak zaman ve zemin hemen hemen gelmesi" diye fıkrasına, bütün ruhu canımızla rahmet-i İlahiyeden niyaz ediyoruz, temenni ediyoruz. Fakat biz Risale-i Nur şakirtleri ise, vazifemiz hizmettir; vazife-i İlahiyeye karışmamak ve hizmetimizi onun vazifesine bina etmekle bir nevi tecrübe yapmamak olmakla beraber, kemiyete değil (miktara değil), keyfiyete bakmak, hem çoktan beri sukut-u ahlâka (ahlak kaybına) ve hayat-ı dünyeviyeyi (dünya hayatını) her cihetle hayat-ı uhreviyeye (ahirete) tercih ettirmeye sevk eden dehşetli esbap (sebepler) altında Risale-i Nur'un şimdiye kadar fütuhatı (galibiyeti) ve zındıkların (kafirlerin, dinsizlerin) ve dalâletlerin savletlerini (saldırılarını) kırması ve yüz binler biçarelerin imanlarını kurtarması ve herbiri yüze ve bine mukabil yüzer ve binler hakikî mümin talebeleri yetiştirmesi, Muhbir-i Sâdıkın (Peygamberimiz (s.a.v.)'in) ihbarını aynen tasdik etmiş ve vukuatla ispat etmiş ve ediyor, inşaAllah daha edecek. Ve öyle kökleşmiş ki, inşaAllah hiçbir kuvvet Anadolu'nun sinesinden onu (Risale-i Nur'u) çıkaramaz. **TÂ AHİR ZAMANDA, HAYATIN GENİŞ DAİRESİNDE, ASIL SAHİPLERİ, YANİ MEHDÎ VE ŞAKİRTLERİ CENAB-I HAKKIN İZNİYLE GELİR, O DAİREYİ GENİŞLETTİRİR VE O TOHUMLAR SÜMBÜLLENİR. BİZLER DE KABRİMİZDE SEYREDİP ALLAH'A ŞÜKREDERİZ.**

(Kastamonu Lahikası, Sayfa: 72,
Tarihçe-i Hayat, Sayfa: 258,
Hizmet Rehberi, Sayfa: 267,
Sikke-i Tasdik-i Gaybi, Sayfa: 153)

2- HZ. MEHDİ (A.S.)'IN RİSALE-İ NUR'U BİR PROGRAM OLARAK NEŞR VE TATBİK ETMESİYLE İLGİLİ İFADELER...

Ümmetin beklediği, ahirzamanda gelecek zatın üç vazifesinden en mühimi ve en büyüğü ve en kıymettarı (değerlisi) olan îman-ı tahkîkiyi (Tahkiki iman, imana dair bütün meseleleri inceleyip delil ve bürhan ile inanma) neşr (Dağıtma, yayma...) ve ehl-i îmanı dalaletten (batıla yönelmekten) kurtarmak cihetiyle, o en ehemmiyetli vazifeyi aynen bitemamiha Risale-i Nur'da görmüşler. İmam-ı Ali ve Gavs-ı a'zam ve Osman-ı Halidî gibi zatlar bu nokta içindir ki, o gelecek zatın makamını Risale-i Nur'un şahs-ı manevîsinde keşfen görmüşler gibi işaret etmişler. Bazan da o şahs-ı manevîyi bir hadimine (hizmetçisine) vermişler, o hadime (hizmetçiye) mültefitane (iltifat edene yakışır şekilde) bakmışlar. BU HAKİKATTEN ANLAŞILIYOR Kİ; SONRA GELECEK O MÜBAREK ZAT, RİSALE-İ NUR'U BİR PROGRAMI OLARAK NEŞR VE TATBİK EDECEK. (Beyanat ve Tenvirler, Sayfa: 310)

ÜMMETİN BEKLEDİĞİ, ÂHİRZAMANDA GELECEK ZÂTIN ÜÇ VAZİFESİNDEN EN MÜHİMİ VE EN BÜYÜĞÜ VE EN KIYMETTARI OLAN İMAN-I TAHKİKÎYİ NEŞİR VE EHL-İ İMANI DALÂLETTEN KURTARMAK CİHETİYLE (YÖNÜYLE), o en ehemmiyetli vazifeyi aynen bitemâmihâ Risale-i Nur'da görmüşler. İmam-ı Ali ve Gavs-ı âzam ve Osman-ı Hâlidî gibi zatlar, bu nokta içindir ki, o gelecek zatın makamını Risale-i Nur'un şahs-ı mânevîsinde keşfen görmüşler gibi işaret etmişler. Bazan da o şahs-ı mânevîyi bir hâdimine (hizmetçisine) vermişler, o hâdime mültefitane (iltifat edene yakışır şekilde) bakmışlar. **BU HAKİKATTEN ANLAŞILIYOR Kİ, SONRA GELECEK O MÜBAREK ZAT, RİSALE-İ NUR'U BİR PROGRAMI OLARAK NEŞİR VE TATBİK EDECEK.**

(Sikke-i Tasdik-i Gaybi, Sayfa: 11)

ÜSTAD, HZ. MEHDİ (A.S.)'IN ZUHURUNUN KIŞTAN SONRA BAHARIN GELMESİ GİBİ ALLAH'IN BİR ADETULLAHI OLDUĞUNU İFADE ETMİŞTİR

Elcevap: **CENAB-I HAKK; KEMAL-İ RAHMETİNDEN, ŞERİAT-İ İSLAMİYETİN EDEBİYETİNE BİR ESER-İ HİMAYET OLARAK, HER BİR FESAD-I ÜMMET ZAMANINDA BİR MUSLİH VEYA BİR MÜCEDDİT VEYA BİR HALİFE-İ ZİŞAN VEYA BİR KUTB-U A'ZAM VEYA BİR MÜRŞİD'İ EKMEL VEYAHUT BİR NEVİ MEHDİ HÜKMÜNDE MÜBARET ZATLARI GÖNDERMİŞ;** **fesadı izale edip, milleti ıslah etmiş; Din-i Ahmediye (A.S.M) muhafaza etmiş. Madem adeti öyle cereyan ediyor,** **AHİR ZAMANIN EN BÜYÜK FESADI ZAMANINDA, ELBETTE EN BÜYÜK BİR MÜÇTEHİD, HEM EN BÜYÜK BİR MÜCEDDİD, HEM HAKİM, HEM MEHDİ, HEM MÜRŞİD, HEM KUTB-U AZAM OLARAK BİR ZAT-I NURANİYİ GÖNDERECEK VE O ZAT DA, EHL-İ BEYT-İ NEBEVİDEN OLACAKTIR.** **CENAB-I HAKK, BİR DAKİKA ZARFINDA BEYN-ES-SEMA VEL-ARZ ALEMİNİ BULUTLARLA DOLDURUP BOŞALTTIĞI GİBİ, BİR SANİYEDE DENİZİN FIRTINALARINI TESKİN EDER VE BAHAR İÇİNDE BİR SAATTE YAZ MEVSİMİNİN NÜMUNESİNİ VE YAZDA BİR SAATTE KIŞ FIRTINASINI İCAD EDEN KADİR-İ ZÜLCELAL; MEHDİ İLE DE, ALEM-İ İSLAM'IN ZULÜMATINI DAĞITABİLİR. VE VA'DETMİŞTİR, VA'DİNİ ELBETTE YAPACAKTIR.** Kudret-i İlahiye noktasında bakılsa, gayet kolaydır. Eğer daire-i esbab ve hikmet-i Rabbaniye noktasında düşünülse, yine o kadar makul ve vukua layıktır ki; 'Eğer muhbir-i Sadık'tan rivayet olmazsa dahi, herhalde öyle olmak lazım gelir. Ve olacaktır' diye ehl-i tefekkür hükmeder. Şöyle ki ki:

Felillâhilhamd,... Allah'ım! Tıpkı Âlemlerde İbrahim'e ve İbrahim'in Âline salât ettiğin gibi, Efendimiz Muhammed'e ve Efendimiz Muhammed'in Âline de salât et. Muhakkak ki Sen her türlü hamd ve övgüye nihayetsiz derecede lâyıksın ve şan ve şerefin her şeyden nihayetsiz derecede yüksektir. Âl-i İbrahim Aleyhisselâm gibi öyle bir vaziyet almış ki, umum mübarek silsilelerin başında, umum aktar ve âsârın mecmalarında o nuranî zatlar kumandanlık ediyorlar. Ve öyle bir kesrettedirler ki, o kumandanların mecmuu, muazzam bir ordu teşkil ediyorlar. Eğer maddî şekle girse ve bir tesanütle bir fırka vaziyetini alsalar, **İSLÂMİYET DİNİNİ MİLLİYET-İ MUKADDESE HÜKMÜNDE RABITA-İ İTTİFAK VE İNTİBAH YAPSALAR, HİÇBİR MİLLETİN ORDUSU ONLARA KARŞI DAYANAMAZ. İŞTE, O PEK KESRETLİ O MUKTEDİR ORDU, ÂL-İ MUHAMMED ALEYHİSSALÂTÜ VESSELÂMDIR VE HAZRET-İ MEHDÎNİN EN HAS ORDUSUDUR.** Evet, bugün tarih-i Âlemde

hiçbir nesil, şecere ile ve senetlerle ve anane ile birbirine muttasıl ve en yüksek şeref ve Âli hasep ve asil neseple mümtaz hiçbir nesil yoktur ki, Âl-i Beytten gelen seyyidler nesli kadar kuvvetli ve ehemmiyetli bulunsun. Eski zamandan beri bütün ehl-i hakikatin fırkaları başında onlar ve ehl-i kemÂlin namdar reisleri yine onlardır. Şimdi de, kemiyeten milyonları geçen bir nesl-i mübarektir. Mütenebbih ve kalbleri imanlı ve muhabbet-i Nebevî ile dolu ve cihandeğer şeref-i intisabıyla serfirazdırlar. **BÖYLE BİR CEMAAT-İ AZÎME İÇİNDEKİ MUKADDES KUVVETİ TEHYİÇ EDECEK VE UYANDIRACAK HÂDİSÂT-I AZÎME VÜCUDA GELİYOR. ELBETTE O KUVVET-İ AZÎMEDEKİ BİR HAMİYET-İ ÂLİYE FEVERAN EDECEK VE HAZRET-İ MEHDÎ BAŞINA GEÇİP TARİK-İ HAK VE HAKİKATE SEVK EDECEK. BÖYLE OLMAK VE BÖYLE OLMASINI, BU KIŞTAN SONRA BAHARIN GELMESİ GİBİ, ÂDETULLAHTAN VE RAHMET-İ İLÂHİYEDEN BEKLERİZ VE BEKLEMEKTE HAKLIYIZ.**

(Mektubat, ss.425-426)

BEDİÜZZAMAN; RİSALELERİN ŞAHSI MANEVİSİNİ VE ÜSTAD'I MEHDİ OLARAK GÖRMENİN BİR YANLIŞLIK VE YANILMA OLDUĞUNU İFADE ETMİŞTİR

MEHDÎ'NİN ÜÇ VAZİFESİ

(Emirdağ Lahikası 1, sf. 231-233.)

ÜSTAD AHİR ZAMANDA ZUHUR EDECEK HZ. MEHDİ (A.S.)'IN ÜÇ VAZİFEYİ BİR ARADA YAPACAĞINI BU ÖZELLİĞİNİN ONU AHİR ZAMANA KADARKİ TÜM DİĞER MÜCEDDİDLERDEN AYIRACAĞINI İFADE ETMİŞTİR. BU NEDENLE BEDİÜZZAMAN'I VE RİSALELERİ HZ. MEHDİ (A.S.) ZANNEDENLER AÇISINDAN BU DURUMUN BİR İLTİBAS, BİR SEHİV OLDUĞUNU YANİ BÖYLE DÜŞÜNEN KİŞİLERİN HATA YAPTIKLARINI DOLAYISIYLA DA YANILDIKLARINI İFADE ETMİŞTİR.

Mehdî'nin üç vazifesi

Nurun ehemmiyetli ve çok hayırlı bir şakirdi, çokların namına benden sordu ki: "Nurun halis ve eh(emmiyetli bir kısım şakirdleri, pek musırrane olarak ahirzamanda gelen al-i Beytin büyük bir mürşidi seni zannediyorlar ve o kadar çekindiğin halde onlar ısrar ediyorlar.

Sen de bu kadar musırrane onların fikirlerini kabul etmiyorsun, çekiniyorsun. Elbette onların elinde bir hakikat ve kat'î bir hüccet var ve sen de bir hikmet ve hakikata binaen onlara muvafakat etmiyorsun. Bu ise bir tezattır, her halde hallini istiyoruz." Ben de bu zatın temsil ettiği çok mesaillere cevaben derim ki: O has Nurcuların ellerinde bir hakikat var. Fakat iki cihette bir tabir ve te'vil lazım.

Birincisi: ÇOK DEFA MEKTUPLARIMDA İŞARET ETTİĞİM GİBİ, MEHDÎ AL-İ RESÛLÜN TEMSİL ETTİĞİ KUDSÎ CEMAATİNİN ŞAHS-I MANEVÎSİNİN ÜÇ VAZİFESİ VAR. EĞER ÇABUK KIYAMET KOPMAZSA VE BEŞER BÜTÜN BÜTÜN YOLDAN ÇIKMAZSA, O VAZİFELERİ ONUN CEMİYETİ VE SEYYİDLER CEMAATİ YAPACAĞINI RAHMET-İ İLAHİYEDEN BEKLİYORUZ. VE ONUN ÜÇ BÜYÜK VAZİFESİ OLACAK:

Birincisi: Fen ve felsefenin tasallutiyle ve maddiyyun ve tabiiyyun taunu beşer içine intişar etmesiyle, her şeyden evvel felsefeyi ve maddiyyûn fikrini tam susturacak bir tarzda îmanı kurtarmaktır. Ehl-i îmanı dalaletten muhafaza etmek ve bu vazife hem dünya,

hem herşeyi bırakmakla, çok zaman tetkikat ile meşguliyeti iktiza ettiğinden, Hazret-i Mehdî'nin, o vazifesini bizzat kendisi görmeye vakit ve hal müsaade edemez. **Çünkü hilafet-i Muhammediye (a.s.m.) cihetindeki saltanatı, onun ile iştigale vakit bırakmıyor. HERHALDE O VAZİFEYİ ONDAN EVVEL BİR TAİFE BİR CİHETTE GÖRECEK. O ZAT, O TAİFENİN UZUN TETKİKATI İLE YAZDIKLARI ESERİ KENDİNE HAZIR BİR PROĞRAM YAPACAK, ONUN İLE O BİRİNCİ VAZİFEYİ TAM YAPMIŞ OLACAK. BU VAZİFENİN İSTİNAD ETTİĞİ KUVVET VE MANEVÎ ORDUSU, YALNIZ İHLAS VE SADAKAT VE TESANÜD SIFATLARINA TAM SAHİP OLAN BİR KISIM ŞAKİRDLERDİR. NE KADAR DA AZ OLSALAR, MANEN BİR ORDU KADAR KUVVETLİ VE KIYMETLİ SAYILIRLAR.**

İkinci vazifesi: HİLAFET-İ MUHAMMEDİYE (A.S.M.) ÜNVANI İLE ŞEAİR-İ İSLAMİYEYİ İHYA ETMEKTİR. ALEM-İ İSLAMIN VAHDETİNİ NOKTA-İ İSTİNAD EDİP, BEŞERİYETİ MADDÎ VE MANEVÎ TEHLİKELERDEN VE GADAB-I İLAHÎDEN KURTARMAKTIR. BU VAZİFENİN, NOKTA-İ İSTİNADI VE HADİMLERİ, MİLYONLARLA EFRADI BULUNAN ORDULAR LAZIMDIR.

Üçüncü vazifesi: İNKILABAT-I ZAMANİYE İLE ÇOK AHKAM-I KUR'ANİYENİN ZEDELENMESİYLE VE ŞERİAT-I MUHAMMEDÎYENİN (A.S.M.) KANUNLARI BİR DERECE TATİLE UĞRAMASIYLA O ZAT, BÜTÜN EHL-İ ÎMANIN MANEVÎ YARDIMLARIYLA VE İTTİHAD-I İSLAMIN MUAVENETİYLE VE BÜTÜN ULEMA VE EVLİYANIN VE BİLHASSA AL-İ BEYTİN NESLİNDEN HER ASIRDA KUVVETLİ VE KESRETLİ BULUNAN MİLYONLAR FEDAKAR SEYYİDLERİN İLTİHAKLARIYLA O VAZİFE-İ UZMAYI YAPMAYA ÇALIŞIR.

Şimdi hakikat-ı hal böyle olduğu halde, en birinci vazifesi ve en yüksek mesleği olan îmanı kurtarmak ve îmanı, tahkikî bir surette umuma ders vermek, hatta avamın da îmanını tahkikî yapmak vazifesi ise, manen ve hakikaten hidayet edici, irşad edici manasının tam sarahatını ifade ettiği için, Nur Şakirtleri bu vazifeyi tamamıyla Risale-i Nur'da gördüklerinden, ikinci ve üçüncü vazifeler buna nisbeten ikinci ve üçüncü derecededir, diye Risale-i Nur'un şahs-ı manevîsini haklı olarak bir nevi Mehdî telakki ediyorlar. O şahs-ı manevînin de bir mümessili, Nur Şakirdlerinin tesanüdünden gelen bir şahs-ı manevîsi ve o şahs-ı manevîde bir nevi mümessili olan bîçare tercümanını zannettiklerinden, bazan o ismi ona da veriyorlar. GERÇİ BU, BİR İLTİBAS VE BİR SEHİVDİR, FAKAT ONLAR ONDA MES'UL DEĞİLLER. ÇÜNKÜ ZİYADE HÜSN-Ü ZAN, ESKİDENBERİ CEREYAN EDİYOR VE İTİRAZ EDİLMEZ. Ben de o kardeşlerimin pek ziyade hüsn-ü zanlarını bir nevi dua ve bir temennî ve Nur Talebelerinin kemal-i itikadlarının bir

tereşşuhu gördüğümden onlara çok ilişmezdim. Hatta eski evliyanın bir kısmı, keramet-i gaybiyelerinden Risale-i Nur'u aynı o ahirzamanın hidayet edicisi olduğu, diye keşifleri bu tahkikat ile te'vili anlaşılır. Demek iki noktada bir iltibas var, te'vil lazımdır. Birincisi: **AHİRDEKİ İKİ VAZİFE, GERÇİ HAKİKAT NOKTASINDA BİRİNCİ VAZİFE DERECESİNDE DEĞİLLER**, fakat hilafet-i Muhammediye (a.s.m.) ve ittihad-ı İslam ordularıyla zemin yüzünde saltanat-ı İslamiyeyi sürmek cihetinde herkeste, hususan avamda, hususan ehl-i siyasette, hususan bu asrın efkarında o birinci vazifeden bin derece geniş görünüyor; ve bu isim bir adama verildiği vakit, bu iki vazife hatıra geliyor; siyaset manasını ihsas eder; belki de bir hodfüruşluk manasını hatıra getirir; belki bir şan, şeref ve makamperestlik ve şöhretperestlik arzularını gösterir. Ve eskidenberi ve şimdi de çok safdil ve makamperest zatlar "Mehdî olacağım," diye dava ederler. **GERÇİ HER ASIRDA HİDAYET EDİCİ BİR NEVİ MEHDÎ VE MÜCEDDİD GELİYOR VE GELMİŞ, FAKAT HERBİRİ ÜÇ VAZİFELERDEN BİRİSİNİ BİR CİHETTE YAPMASI İTİBARİYLE, AHİRZAMANIN BÜYÜK MEHDÎSİ ÜNVANINI ALMAMIŞLAR.** Hem mahkemede Denizli ehl-i vukufu, bazı şakirtlerin bu îtikadlarına göre, bana karşı demişler ki: "Eğer Mehdilik dava etse, bütün şakirdleri kabul edecekler." Ben de onlara demiştim: **"BEN, KENDİMİ SEYYİD BİLEMİYORUM. BU ZAMANDA NESİLLER BİLİNMİYOR. HALBUKİ AHİRZAMANIN O BÜYÜK ŞAHSI, ÂL-İ BEYTTEN OLACAKTIR.** Gerçi manen ben Hazret-i Ali'nin (r.a.) bir veled-i manevîsi hükmünde ondan hakikat dersini aldım ve Âl-i Muhammed Aleyhisselam bir manada hakikî Nur Şakirdlerine şamil olmasından, ben de Âl-i Beytten sayılabildim; fakat bu zaman şahs-ı manevî zamanı olmasından ve Nurun mesleğinde hiçbir cihette benlik ve şahsiyet ve şahsî makamları arzu etmek ve şan şeref kazanmak olmaz; ve sırr-ı ihlasa tam muhalif olmasından, Cenab-ı Hakka hadsiz şükür ediyorum ki, beni kendime beğendirmemesinden, ben öyle şahsî ve haddimden hadsiz derece fazla makamata gözümü dikmem ve Nurdaki ihlası bozmamak için, uhrevî makamat dahi bana verilse, bırakmaya kendimi mecbur biliyorum" dedim. O ehl-i vukuf sustu.

(Emirdağ Lahikası-I, ss. 231-233.)

RİSALELERİN DOĞRU OKUNMASI VE ANLAŞILMASI GEREKTİĞİNE VE HERKESİN ANLAYACAĞI KADAR ANLAŞILIR OLDUĞUNA DAİR BEDİÜZZAMAN'IN BAZI AÇIKLAMALARI

"Nur'un metni, izaha ihtiyacı olsa, ya satırın üstünde, ya kenarda haşiyecikler (açıklamalar) yazılsa daha münasiptir (uygundur). Çünkü metin içine girse, teksir edilen nüshalar ayrı ayrı olur, tashih (düzeltme) lazım gelir. Hem su-i isti'male kapı açılır, muarızlar (karşı çıkanlar) istifade ederler. Hem herkes senin gibi muhakkik (hakikati araştırıp inceleyip bulan) müdakkik (inceden inceye tetkik eden, en ufak gizli şeyleri bile görmeye çalışan) olmaz, YANLIŞ MANA VERİR, BİR KELİME İLAVE EDER, EHEMMİYETLİ BİR HAKİKATİ KAYBETMEYE SEBEP OLUR. BEN TASHİHATIMDA (düzeltmelerimde) BÖYLE ZARARLI İLAVELERİ ÇOK GÖRDÜM…

(Emirdağ Lahikası El yazma, sf. 661)

"Yol ikidir: Ya sükut etmektir (susmaktır). Çünkü söylenilen her sözün doğru olması lazımdır. Veya sıdktır (doğruluk). Çünkü İslamiyetin esası, sıdktır (doğruluktur). İmanın hassası, sıdktır (doğruluktur). Bütün kemalata isal edici (iyiliklere ulaştıran), sıdktır. Ahlak-ı aliyenin (yüksek ahlakın) hayatı, sıdktır (doğruluktur). Terakkiyatın mihveri (ilerlemenin merkezi) sıdktır (doğruluktur).

Alem-i İslam'ın nizamı (İslam aleminin düzeni) sıdktır (doğruluktur).

Nev'i beşeri kabe-i kemalata isal eden, (insanlığı ahlak ve terbiyeye ulaştıran) sıdktır (doğruluktur). Ashab-ı Kiram'ı (sahabeleri) bütün insanlara tefevvuk ettiren (üstün kılan) sıdktır (doğruluktur). Muhammed-i Haşimi Aleyhisselatü Vesselam'ı meratib-i beşeriyenin (insanlık derecesinin) en yükseğine çıkaran, sıdktır (doğruluktur)."

(İşarat-ül İcaz, sf. 82)

-

"Risale-i Nur; bütün tabakat-ı beşere (insan gruplarına) hem medrese, hem mektep, hem kışla, hem hekim, hem hakim olarak, **en ami (cahil) avamdan en ehass-ı havassa (en halis ilim sahiplerine) kadar ders verip, talim ve terbiye etmesi bizce muşhuddur (aşikardır, açıkça görülmektedir)."**

(Kastamonu Lahikası, sf.70)

-

"…Bir ortaokul çocuğu veya okumasını bilen bir kadın, büyük bir feylesofun eserini okuduğu zaman istifade edememiştir. Fakat Risale-i Nur'dan herkes derecesine göre istifade etmektedir."

(Şualar, sf.549)

TEVRAT'TA VE DİĞER MUSEVİ KAYNAKLARDA MEHDİYET İNANCI

TEVRAT'TA HZ. MEHDİ (A.S.)'IN ÖZELLİKLERİ

1. ... (MEHDİ) SADECE SEDİRİNDEN HÜKÜMDARLIK EDECEK... (Talmud: Sanhedrin 20b)

2. ... **ONUN ADI HARİKA ÖĞÜTÇÜ... OLACAK**. (Tevrat: Yeşaya, 9:6)

3. ... **(MEHDİ) UNUTULDUĞU/BEKLENMEDİĞİ BİR ANDA GELECEK**. (Talmud: Sanhedrin 97a)

4. **(HALK MEHDİ'Yİ) BÜTÜN GÜZELLİĞİYLE GÖRECEK**... (Yeşaya, 33:17)

5. **SEN İNSANLARIN EN GÜZELİSİN...** (Mezmurlar, 45:2)

6. **Kral için söylüyorum... SEN İNSANLARIN EN GÜZELİSİN, LÜTUF SAÇILMIŞ DUDAKLARINA… Doğruluğu sever, kötülükten nefret edersin.** (Tevrat: Mezmurlar, 45:1-7)

7. ... (Mehdi) **ULUSLARA BARIŞI DUYURACAK**... (Zekeriya, 9:10)

8. ... **O ADİL KURTARICI VE ALÇAKGÖNÜLLÜDÜR**… (Zekeriya, 9:9)

9. **ADALETİ SADAKATLE ULAŞTIRACAK. Yeryüzünde adaleti sağlayana dek umudunu, cesaretini yitirmeyecek**... (Tevrat: Yeşaya, 42:4)

10. **BASKI GÖRÜP EZİYET ÇEKTİYSE DE AĞZINI AÇMADI. KESİME GÖTÜRÜLEN KUZU GİBİ, kırkıcıların önünde sessizce duran koyun gibi açmadı ağzını.** (Yeşaya, 53:7)

11. **"... GÜÇLE KUVVETLE DEĞİL, ANCAK BENİM RUHUM'LA BAŞARACAKSIN" diyor. Böyle diyor herşeye egemen Rab.** (Tevrat: Zekeriya, 4:6)

12. **... ZEVKİ RAB'BİN ŞERİATINDADIR. Ve gece gündüz O'nun şeriatını derin derin düşünür.** (Mezmurlar, 1:2)

13. ... (Mehdi) **ULUSLARA BARIŞI DUYURACAK...** (Zekeriya, 9:10)

14. **BAĞIRMAYACAK VE SESİNİ YÜKSELTMEYECEK...** (YEŞAYA, 42:2)

15. Onu güzel iyilik bereketler ile karşıladın, başına saf altından taç koydun. **SENDEN YAŞAM İSTEDİ, VERDİN ONA UZUN... BİR ÖMÜR.** (Mezmurlar, 21:3-4)

16. **...YERYÜZÜNDE EZİLENLER İÇİN DÜRÜSTÇE KARAR VERECEK…** (Tevrat: Yeşaya, 11:4)

17. **...KIYI HALKLARI ONUN (MEHDİ'NİN) YASASINA UMUT BAĞLAYACAK.** (Tevrat: Yeşaya, 42:4)

18. **... GÖZÜYLE GÖRDÜĞÜNE GÖRE YARGILAMAYACAK, KULAĞIYLA İŞİTTİĞİNE GÖRE KARAR VERMEYECEK.** (Tevrat: Yeşaya, 11:3)

19. ... **YÖNETİM ONUN OMUZLARINDA OLACAK**... (Tevrat: Yeşaya, 9:6)

20. **VE MİLLETLER ARASINDA HÜKMEDECEK VE ÇOK KAVİMLER HAKKINDA KARAR VERECEK**... (Tevrat: Yeşaya, 2:4)

21. Bakın, kulum [Hz. Mehdi (as)] **BAŞARILI OLACAK; ÜSTÜN OLACAK, EL ÜSTÜNDE TUTULUP ALABİLDİĞİNE YÜCELTİLECEK.** (Yeşaya, 52:13)

22. Ona [Hz. Mehdi (as)'a] egemenlik, yücelik ve krallık verildi. **BÜTÜN HALKLAR, ULUSLAR VE HER DİLDEN İNSAN ONA HİZMET ETTİ...** (Daniel, 7:14)

23. SAVAŞ ARABALARINI... UZAKLAŞTIRACAĞIM. SAVAŞ YAYLARI KIRILACAK. KRALINIZ [HZ. MEHDİ (AS)] ULUSLARA BARIŞI DUYURACAK... (Zekeriya, 9:10)

24. Mesih [Hz. Mehdi (as)] döneminde... **SAVAŞLAR OLMAYACAK VE BİR MİLLET DİĞER BİR MİLLETE KILIÇ KALDIRMAYACAK...** (Maimonides, Mişna Tora, Sanhedrin 10:1)

25. ...Rab korkusu ruhu onun [Hz. Mehdi (as)'ın] üzerinde olacak. **RAB KORKUSU HOŞUNA GİDECEK... (Yeşaya, 11:2-3)**

26. Davud soyundan çıkacak olan o kral [Hz. Mehdi (as)] **TÜM İNSANLARA ALLAH'IN YOLLARINI VE O'NDAN KORKMAYI ÖĞRETEBİLECEK...** (Maimonides, Mişna Tora, Tövbe 9:2)

27. Haham Nahman dedi ki: "Eğer [Mesih [Hz. Mehdi (as)] bugün yaşasaydı, bana benzeyen biri olurdu, çünkü şöyle yazılmıştır: **ÖNDERLERİ KENDİLERİNDEN BİRİ OLACAK, YÖNETİCİLERİ KENDİ ARALARINDAN ÇIKACAK."** [Yeremya 30:21] (Talmud, Sanhedrin 98b)

28. Bir kimse... **KRAL MESİH'İN [HZ. MEHDİ (AS)'IN] MUCİZELER VE HARİKALAR YAPMASI GEREKTİĞİ, DÜNYAYA YENİ OLAĞANÜSTÜLÜKLER GETİRECEĞİ, ÖLÜLERİ DİRİLTECEĞİ VEYA BENZERİ İŞLER YAPACAĞI KANISINDA OLMAMALI. BU DOĞRU DEĞİL.** (Maimonides, Mişna Tora, Kralların Kanunları 11:3)

TEVRAT'TA HZ. MEHDİ (A.S.) DÖNEMİNDE YAŞANACAK DÜNYA HAKİMİYETİNE İŞARET EDEN SÖZLER

Soyunu gökteki yıldızlar kadar çoğaltacağım. Bu ülkelerin tümünü onlara vereceğim. YERYÜZÜNDEKİ BÜTÜN ULUSLAR SENİN SOYUN ARACILIĞIYLA KUTSANACAK. (Yaratılış, 26:4)

Yeryüzünün tozu kadar sayısız bir soya sahip olacaksın. **DOĞUYA, BATIYA, KUZEYE, GÜNEYE DOĞRU YAYILACAKSINIZ. YERYÜZÜNDEKİ BÜTÜN HALKLAR SEN VE SOYUN ARACILIĞIYLA KUTSANACAK.** (Yaratılış, 28:14)

Seni (Hz. İbrahim (a.s.)'i) ziyadesiyle mübarek kılacağım; senin zürriyetini, göklerin yıldızları gibi, deniz kenarında olan kum gibi ziyadesiyle çoğaltacağım; **SENİN ZÜRRİYETİN DÜŞMANLARININ KAPISINA HAKİM OLACAKTIR VE ZÜRRİYETİN ARACILIĞIYLA YERYÜZÜNDEKİ BÜTÜN MİLLETLER MÜBAREK KILINACAKLAR;** çünkü sözümü dinledin. (Yaratılış, 22:17-18)

O [HZ. MEHDİ (AS)] TÜM DÜNYAYI ALLAH'A BİRLİKTE KULLUK ETMELERİ İÇİN ISLAH EDECEK, çünkü şöyle yazılmıştır: "O zaman, birlikte Bana yakarmaları, omuz omuza Bana hizmet etmeleri için, halkların dudaklarını pak kılacağım." [Sefenya, 3:9] (Maimonides, Mişna Tora, Kralların Kanunları 11:4)

Ona [Hz. Mehdi (as)'a] egemenlik, yücelik ve krallık verildi. BÜTÜN HALKLAR, ULUSLAR VE HER DİLDEN İNSAN ONA HİZMET ETTİ... **(Daniel, 7:14)**

... SENİ [HZ. MEHDİ (AS)'I]... ULUSLARA IŞIK YAPACAĞIM. Öyle ki, kör gözleri açasın, zindandaki tutsakları, cezaevi karanlığında yaşayanları özgür kılasın. (Yeşaya, 42:6-7)

... **HALKLARA SANCAK OLACAK, ULUSLAR ONA [HZ. MEHDİ (AS)'A] YÖNELECEK...** (Yeşaya, 11:10)

BÜTÜN MİLLETLER ONU [HZ. MEHDİ (AS)'I] DİNLEMEYE GELECEK... (Maimonides, Mişna Tora, Tövbe 9:2)

... **KIYI HALKLARI ONUN [HZ. MEHDİ (AS)'IN] YASASINA UMUT BAĞLAYACAK.** (Yeşaya, 42:4)

ULUSLAR SENİN IŞIĞINA, KRALLAR ÜZERİNE DOĞAN AYDINLIĞA GELECEK. "Başını kaldır da çevrene bir bak, hepsi toplanmış sana geliyor..." (Yeşaya, 60:3-4)

Sahibi (Şilo) [Hz. Mehdi (as)] gelene kadar... [sonra] **ULUSLAR ONUN SÖZÜNÜ DİNLEYECEK**. (Yaratılış, 49:10)

... **KIYI HALKLARI ONUN (MEHDİ'NİN) YASASINA UMUT BAĞLAYACAK.** (Tevrat: Yeşaya, 42:4)

Onun [Hz. Mehdi (as)'ın] fevkalade doğruluğu ve vesile olacağı harikalıklar [şaşırtıcı güzellikler] nedeniyle **İNSANLAR ONUNLA BARIŞ YAPACAK VE TÜM ÜLKELER ONA HİZMET EDECEK.** (Maimonides, Mişna Tora, Sanhedrin 10:1)

Gelecek zamanda, Kral Mesih [Hz. Mehdi (as)] çıkacak ve **DAVUD KRALLIĞINI GEÇMİŞTEKİ HAKİMİYETİNE YENİDEN KAVUŞTURACAK.** (Maimonides, Mişna Tora, Kralların Kanunları 11:4)

[HZ. MEHDİ (AS)] EGEMENLİK SÜRSÜN DENİZDEN DENİZE, FIRAT'TAN YERYÜZÜNÜN UCUNA DEK! (Mezmurlar, 72:8)

O [Hz. Mehdi (as)] **BÜTÜN DÜNYAYI** Allah'a kulluk etmeleri için mükemmelleştirecek. (Maimonides, Mişna Tora, Kralların Kanunları 11:4)

O dönemde [Hz. Mehdi (as) döneminde]... **TÜM DÜNYANIN TEK MEŞGULİYETİ ALLAH'I BİLİP TANIMAK OLACAK**... (Maimonides, Mişna Tora, Kralların Kanunları 12:5)

O **dönemde [Hz. Mehdi (as) döneminde]... insan için mümkün olan en üst seviyede Yaratıcılarını anlamaları mümkün olacak...** Çünkü şöyle yazılmıştır: "**ÇÜNKÜ SULAR DENİZİ NASIL DOLDURUYORSA, DÜNYA DA RAB'BİN YÜCELİĞİNİN BİLGİSİYLE DOLACAK**...." (Maimonides, Mişna Tora, Kralların Kanunları 12:5)

O zaman Rab'bin Yüceliği görünecek, BÜTÜN İNSANLAR HEP BİRLİKTE O'NU GÖRECEK... (Yeşaya, 40:5)

MUSEVİ KAYNAKLARDA HZ. MEHDİ (A.S)'IN ÇIKIŞ ALAMETLERİ

Ateizmin yaygınlaşması:

(Mehdi'nin) geleceği nesilde... tüm devletler Minim dinini [ateizmi] kabul edecek ve verilen öğütlerden yüz çevrilecek... (Talmud, Sanhedrin 11:97a)

Dindarların hor görülmesi:

Davud oğlunun [Hz. Mehdi (as)'ın] geldiği nesilde... Allah'tan korkan kişiler hor görülecek. (Talmud, Sanhedrin 97a)

Din ahlakından uzaklaşılması:

(Mehdi'nin) geleceği nesilde... Haktan uzaklaşılacak... (Talmud, Sanhedrin 97a)

Yönetimlerin din ahlakından uzaklaşması:

Mesih'in [Hz. Mehdi (as)'ın] çağı gelmeden önceki sürede... devlet yönetimleri delalete düşecek [dini inançlara ters düşecek] ve onları kınayacak kimse olmayacak... (Talmud, Sota 49b)

Kadın yöneticilerin artması:

Çocuklar onları eziyor, kadınlar onu yönetiyor... (Yeşaya, 3:12)

Yoksulluğun artması:

Davud oğlu [Hz. Mehdi (as)]... ceplerde metelik bitene dek gelmeyecek... (Talmud, Sanhedrin 97a)

Haksız kazancın artması:

Davud oğlunun [Hz. Mehdi (as)'ın] geleceği nesilde... soyguncular ve soyguncuların soyguncuları olacak... (Talmud, Kethuboth 112b)

Açlık ve kıtlık olması:

Davud oğlunun [Hz. Mehdi (as)'ın] geleceği yedi yıllık sürenin sonunda... açlık okları gönderilecek... büyük bir kıtlık olacak ve bunda erkekler, kadınlar, çocuklar, dindar adamlar ve azizler ölecek... (Talmud, Sanhedrin 97a)

Toprakların bereketinin azalması:

Tarlalar harap oldu, toprak acılı. Çünkü tahıl mahvoldu... Arpa, buğday için dövünün... çünkü tarlaların ürünü yok oldu. Asmalar kurudu, incir ağaçları soldu; nar, hurma, elma bütün meyve ağaçları kurudu... (Yoel, 1:10-12)

Sıkıntı ve zorluk dönemi olması:

... En yiğit asker bile acı acı feryat edecek... Acı ve sıkıntı, yıkım ve felaket, zifiri karanlık bir gün olacak, bulutlu, koyu karanlık bir gün. (Sefanya, 1:14-15)

Belaların ardı ardına gelmesi:

Davud oğlunun [Hz. Mehdi (as)'ın] geldiği nesilde... sürekli yeni belalar ve şeytani kararların yürürlüğe konması olacak; her yeni kötülük, bir diğeri bitmeden hızla gelecek... (Talmud, Sanhedrin 97a)

Davud oğlunun [Hz. Mehdi (as)'ın] geleceği nesilde... imtihan arkasından imtihan gelecek... (Talmud, Kethuboth 112b)

Ümitsizliğin hakim olması:

Tekrar kurtulacaklarına dair ümitlerini kaybetmedikçe [Hz. Mehdi (as)] gelmeyecek... (Talmud, Sanhedrin 97a)

Fuhuşun yaygınlaşması:

Davud oğlunun [Hz. Mehdi (as)'ın] geleceği nesilde, alimlerin toplanma meclisleri, gayri meşru evler haline gelecek... (Talmud, Sanhedrin 97a)

İnsanlarda utanma hissinin azalması:

Mesih'in [Hz. Mehdi (as)'ın] geleceği nesilde... babası ayıpladığında oğlu utanmayacak... (Talmud, Sanhedrin 97a)

Mesih'in [Hz. Mehdi (as)'ın] çağı gelmeden önceki sürede... oğul babasına küfredecek... oğul babasının önünde utanmayacak... (Talmud, Sota 49b)

Ahlaksızlığın artması:

Haham Johanan dedi ki: Davud oğlu [Hz. Mehdi (as)] yalnız... tümüyle kötü yolda bir nesil geldiğinde çıkacak. (Talmud, Sanhedrin 98a)

Yalan ve sahtekarlıkların artması:

... Yalan peşindeler... (Yeremya, 23:14)

İnsan insana, komşu komşuya haksızlık edecek... (Yeşaya, 3:5)

İsyankarlığın artması

Mesih'in [Hz. Mehdi (as)'ın] çağı gelmeden önceki sürede... oğul babasına küfredecek; bir kız annesine, gelin kaynanasına karşı gelecek... (Talmud, Sota 49b)

Ailevi bağların zayıflaması:

Mesih'in [Hz. Mehdi (as)'ın] çağı gelmeden önceki sürede... bir adamın ailesi kendi düşmanı olacak... (Talmud, Sota 49b)

Münafıkların artması:

Davud oğlu [Hz. Mehdi (as)], [iman edenlere] ihanet edenler artana kadar gelmeyecek... (Talmud, Sanhedrin 97a)

İlim adamların sayısının azalması:

Davud oğlunun [Hz. Mehdi (as)'ın] geldiği nesilde, alimler sayıca az olacak... (Talmud, Sanhedrin 97a)

Savaşların artması:

Davud oğlunun [Hz. Mehdi (as)'ın] geleceği yedi yıllık sürenin sonunda... yedinci yılda, savaşlar [olacak]; yedi yıllık sürenin bitiminde Davud oğlu [Hz. Mehdi (as)] gelecek... (Talmud, Sanhedrin 97a)

... Göklerde ve yerde alametler göstereceğim; kan ve ateş ve duman direkleri. (Yoel, 2:30)

Ortadoğu'da kan dökülmesi:

... Mesih [Hz. Mehdi (as)] ne zaman gelecek?... Bize bir işaret söyle... Paneas* mağarasının suları, kana dönünce... (Talmud, Sanhedrin 98a)

* Paneas: Ürdün Nehri civarında, Kudüs'e 200 km uzaklıkta eski bir şehir ismi.

Ortadoğu'da yıkımın olması:

Mesih'in [Hz. Mehdi (as)'ın] çağı gelmeden önceki sürede... Celile* yıkıma uğrayacak ve Gavlan** bölgesi harap olacak... (Talmud, Sanhedrin 97a; Sota 49b)

* Celile: Ürdün Nehri'nin batısında, Filistin'deki Taberiye Gölü'nün kuzeyinde yer alan, günümüzde İsrail'de bir bölge.

** Gavlan: Bugünkü Golan Tepeleri'nin bir kısmını kapsayan, kuzeybatı Ürdün ve güneybatı Suriye üzerindeki bölge.

İnsanların mutsuz olması:

... Sevinçten eser kalmadı, dünyanın coşkusu yok oldu. (Yeşaya, 24:11)

Depremler olması:

... Dünyanın temelleri sarsılacak... sarsıldıkça sarsılacak. Dünya... yalpalayacak, bir kulübe gibi sallanacak... (Yeşaya, 24:18-20)

Bir yerde sel olurken, diğer bir yerde kuraklık olması:

Davud oğlıunun [Hz. Mehdi (as)'ın] geleceği yedi yıllık sürenin sonunda, ilk yılda bu ayet gerçekleşecek: Bir şehrin üzerine yağmur yağdırırken, diğerinin üzerine yağmur yağdırmayacağım... (Talmud, Sanhedrin 97a)

Irak topraklarındaki savaşa, uzak ülkelerden gelinmesi:

... Yeşaya'nın Babil'le* ilgili bildirisi:... Araçlarıyla uzak bir ülkeden, dünyanın öbür ucundan bütün ülkeyi yerle bir etmek üzere geliyor. (Yeşaya, 13:1, 5)

* Babil: Günümüz Irak'ın başkenti Bağdat yakınlarında bulunan eski bir şehir ismidir.

Yecüc ve Mecüc'ün ahir zamandaki ortaya çıkışı (I. ve II. Dünya Savaşları):

[Dünya'daki zamanın]... bir kısmı Yecüc ve Mecüc ile savaşarak [geçecek] ve geri kalan [dönem] Mesih [Hz. Mehdi (as)] devri olacaktır. Yüce ve Kutsal Olan [Allah] dünyasını **yedi bin yıl sonra** yenileyecektir. (Talmud, Sanhedrin 97b)

Çok uluslu bir topluluk olmaları:

... Birçok ulustan oluşan tümü ata binmiş büyük bir kalabalık... (Hezekiel, 38:15)

İNCİL'DE MEHDİYET İNANCI

HZ. ZEKERİYA (A.S), HZ. DAVUD (A.S)'IN SOYUNDAN GELEN GÜÇLÜ BİR KURTARICIYI YANİ HZ. MEHDİ (A.S.)'I HABER VERMEKTEDİR

Zekeriya Peygamberin ilerisi ile ilgili bildirisi:

Eski çağlardan beri Kutsal Peygamberlerinin ağzından bildirdiği gibi, KULU DAVUT'UN SOYUNDAN BİZİM İÇİN GÜÇLÜ BİR KURTARICI ÇIKARDI.

Düşmanlarımızdan, bizden nefret edenlerin hepsinin elinden kurtuluşumuzu sağladı. (Luka, Bap 1, 69-70)

İNCİL'DEKİ "SU TESTİSİ TAŞIYAN ADAM" HZ. MEHDİ (A.S.)'A İŞARET ETMEKTEDİR

(Havariler) O'na, "Nerede hazırlık yapmamızı istersin?" diye sordular. İsa onlara, "Bakın" dedi, "Kente girdiğinizde karşınıza su testisi taşıyan bir adam çıkacak. Adamı, gideceği eve kadar izleyin". (Luka, 9-11)

...Öğrencilerinden ikisini şu sözlerle önden gönderdi: "Kente gidin, orada **su testisi taşıyan bir adam çıkacak karşınıza. Onu izleyin**..." (Markos, 13)

FARAKLİT

Eğer beni seviyorsanız, emirlerimi gözetirsiniz. Ben de Allah'a yalvaracağım ve O size başka bir "Faraklit" gönderecektir. (Yuhanna, 14:15-16)

Faraklit, öyle bir hakikat ruhudur ki, RAB ONU BENİM İSMİMLE (MESİH) gönderecektir. O size her şeyi öğretecek ve benim size söylediklerimi de tekrar hatırlatacaktır. (Yuhanna, 14:26)

Faraklit geldiğinde benim için şahitlik edecektir ve siz de bana şahitlik edersiniz. (Yuhanna, 15:26-27)

Ben size hakkı söylüyorum. Benim gitmem sizin için hayırlıdır. **Çünkü ben gitmezsem Faraklit size gelmez. Ama ben gidersem, Allah onu size gönderir.** (Yuhanna, 16:7)

Faraklit geldiğinde bütün alemi hataları sebebiyle kınar ve onları terbiye eder. (Yuhanna, 16:8)

Günah için, çünkü bana iman etmezler. Salah için, çünkü Allah'a gidiyorum ve artık beni göremezsiniz. Ve hüküm için, çünkü bu dünyanın reisinde hükmedilmiştir. Size

söyleyecek daha çok şeylerim var, fakat şimdi dayanamazsınız. Fakat **o hakikat ruhu gelince size her hakikate yol gösterecek. Zira kendiliğinden söylemeyecektir, fakat her ne işitirse söyleyecek ve gelecek şeyleri size bildirecektir.** (Yuhanna, 16:9-13)

Mesih şöyle dedi: Artık ben sizinle çok söyleşmem. **Çünkü BU ALEMİN REİSİ GELİYOR.** Bende asla onun nesnesi yoktur. (Yuhanna, 14:30)

HİNDU METİNLERİNDE AHİR ZAMAN VE HZ. MEHDİ (A.S.)'A İŞARETLER

"Kali-yuga": Ahlak bozukluğu, yıkım dönemi (Ahirzaman)

"Kali" *: Bu bozulma dönemin hakim lideri. Kötülükleri, acıları, bozulmayı temsil eden negatif güç. (**Deccal**)*

"Kalki" *: Bozulma dönemine son vermek için gelecek kişi. (Hz. Mehdi (a.s.))*

"Satya-yuga"*: Doğruluk ve manevi saflık dönemi. (Altınçağ)*

Hinduların Vişnu mezhebinin kitaplarından

"Srimad Bhagavatam"ın 12. bölümü, bozulma dönemini anlatır:

DECCAL-KALİ

12.2.1: Kali **(Deccal) döneminin güçlü etkisinden dolayı din, doğruluk, temizlik, hoşgörü, şefkat... gün be gün azalacak.**

12.2.6: **Mideyi doldurmak yaşam amacı olacak, arsızlar doğru kabul edilecektir.**

12.2.9: **İnsanlar açlık ve yüksek vergilerle zorlanacak... Kuraklıkla vurulacaklar, tümüyle mahvolacaklardır.**

12.2.10: **Halklar soğuk, rüzgar, sıcak, yağmur ve karla azaplanacak. Daha sonra savaşlar, açlık, susuzluk, hastalık ve aşırı korkuyla daha da azaba uğrayacaktır.**

12.3.43: Ah Kral, Kali **(Deccal) dönemindeki insanların zihni ateizmle sapacak...**

12.2.3: **Erkekler ve kadınlar yalnız yüzeysel çekicilik nedeniyle birlikte olacaklar, iş yerlerinde başarı dolandırıcılığa dayanacaktır...**

12.3.25: Kali **(Deccal) döneminde insanlar aç gözlü, ahlaksız, merhametsiz olacaklar ve birbirleriyle sebep olmaksızın savaşacaklar. Maddi isteklerle bedbaht olup, hırslanacaklar, Kali-yuga (Ahirzaman) döneminde insanlık neredeyse tümüyle barbardır.**

12.3.30: **Dolandırıcılık, yalancılık, tembellik, uyuşukluk, zulüm, depresyon, ağlamalar, şaşkınlık, korku ve yokluk yaygınlaştığında, bu Kali (Deccal) dönemi, cehaletin yaşandığı dönemdir.**

12.3.31: Kali **(Deccal) dönemindeki kötülükler nedeniyle insanlar basiretsiz, bedbaht, açgözlü, şehvet düşkünü olacaklar ve onlara yoksulluk isabet edecek. Kadınlar iffetsiz olacaklar**, bir erkekten diğerine serbestçe gezecekler.

12.3.24: Kali **(Deccal)** döneminde dini ilkelerin yalnız dörtte biri kalır. **Son kalanlar da sürekli giderek artan dinsizlik sonucunda azalacak ve sonunda tümüyle terk edilecektir.**

AHİR ZAMAN-KALİ-YUGA

12.2.6: Dinin gerekleri yalnız itibar için yerine getirilecektir.

12.3.39-40: **Bozulma döneminde insanlar huzursuz yaşayacaklar. Açlık ve vergilerle zayıf düşecekler, sürekli korku ve kuraklık korkusuyla sıkıntıya düşecekler. Yeterli giysileri, gıdaları ve içecekleri olmayacak... Kali-yuga (Ahirzaman) insanlar hayalet gibi, karanlık canlılar gibi gözükecekler.**

12.3.41: **Kali-yuga (Ahirzaman) döneminde erkekler birkaç kuruş için bile birbirlerinden nefret edecekler. Tüm dostluk ilişkilerini bırakacaklar, kendilerini öldürmeye veya yakın akrabalarını öldürmeye hazır olacaklar.**

12.3.42: **Erkekler yaşlı anne babalarını, çocuklarını veya saygın eşlerini korumayacaklar. Tümüyle aşağılık durumda sadece kendi midelerini ve şehvetlerini düşünecekler.**

12.2.2: Kali-yuga'da (Ahirzamanda) **kişinin sadece zengin olması... üstünlük sayılacaktır. Kanun ve adalet ise ancak sadece kişinin gücüne göre uygulanacaktır.**

12.2.4: **Kelime oyunları yapmada ustalık yapanlar eğitimli alimler olarak tanınacaktır.**

12.2.5: Bir kişinin parası olmazsa, değerli olmadığı yönünde karar verilecek, **münafıklık erdem olarak kabul görecektir.**

12.3.32: Şehirlerde hırsızlar hakim olacak... (Kutsal metinler) **ateistlerin şüpheli yorumlarıyla bozulacak, politik liderler vatandaşları neredeyse tüketecekler, sözde rahipler ve insanlar midelerinin ve hevalarının düşkünü olacaklar.**

12.3.34: **Kadınlar... utanma duygularını tümüyle kaybedecekler. Her zaman merhametsizce konuşacaklar, her türlü sahtekarlık, aldatmaca ve arsızlık sergileyecekler.**

12.3.35: **İş adamları aşağılık ticari faaliyetler yapacaklar, paralarını dolandırıcılıkla kazanacaklar. Zorda olmasalar dahi, insanlar aşağılık meslekleri kolaylıkla kabullenecekler.**

12.2.7: **Yeryüzü ahlaksız bir nüfusla dolacak**, sosyal sınıflar içinde kendini en güçlü gösteren politikada iktidar olacaktır.

HZ. MEHDİ (A.S.) DÖNEMİNİN ÖZELLİKLERİ

12.2.12-16: Kali (Deccal) döneminin son zamanlarında... dini ilkeleri izleyenler zarara uğramış olacaklar... insanların sözde dinleri çoğunlukla ateizm olacaktır. Kralların çoğu hırsızlık yapacak, insanlar çalarak, yalan söyleyerek, gereksiz zulüm yaparak yaşayacak ve sosyal sınıflar en alt seviyeye düşecektir... Mescitlerin dünyevi evlerden farkı kalmayacak... Bitkiler ve yeşillikler zayıflaşacak, tüm ağaçlar bodur kalacaktır. Bulutlar şimşeklerle yüklü olacak, evlerde dindarlık kalmayacak ve tüm insanlar eşeklere benzeyecektir. Bu dönemde yeryüzüne Allah'ın Yüce Şahsiyeti (Hz. Mehdi (a.s.)**) gelecektir. Saf manevi faziletlerle hareket edecek, ebedi dini kurtaracaktır.**

12.2.17: Allah'ın Yüce Şahsiyeti (Hz. Mehdi (a.s.)), tüm hareketli ve hareketsiz **canlıların manevi lideri... dinin ilkelerini korumak ve mübarek dindarları maddesel işlerin tesirinden kurtarmak için doğacaktır.**

12.2.19-20: Kalki (Hz. Mehdi (a.s.)), **yeryüzünün hükümdarı... benzersiz ihtişamıyla, son derece süratle atını sürecek...**

12.2.21: Tüm sahtekar krallar etkisiz hale getirdikten sonra, **şehirlerin ve kasabaların sakinlerinin... zihinleri manevi saflığa kavuşacaktır.**

12.2.23: Allah'ın Yüce Şahsiyeti, yeryüzünde **Kalki (Hz. Mehdi (a.s.)) olarak, dinin koruyucusu sıfatıyla geldiğinde, Satya-yuga (Altınçağ) başlayacak ve insan toplulukları erdemli nesiller yetiştirecektir.**

12.3.45: Kali-yuga'da (Ahirzamanda), **eşyalar, yerler ve hatta insan kişiliklerinin hepsi kirlenmiş olacak**. Allah'ın Yüce Şahsiyeti **(Hz. Mehdi (a.s.)), bütün kiri Allah'ı, zihnine yerleşik kılanın hayatından giderebilecek.**

12.3.50: Benim sevgili Kralım, Allah'ın Yüce Şahsiyeti **(Hz. Mehdi (a.s.)), denetleyicidir... bütün varlıkların koruyucusudur.**

HİNDU İNANCINDA MEHDİYET KAVRAMI

1- En eski akidelerden biri, Hinduların inancıdır. Hindularca semavî kitap olarak kabul edilen Vedalar'da şöyle yazılmıştır: "DÜNYANIN TAHRİP OLMASINDAN SONRA, AHİR ZAMANDA BÜTÜN MAHLUKLARIN ÖNDERİ OLACAK MANSUR ((Nasr. dan) Yardım görmüş. Muzaffer. Zafer bulmuş., Cenab-ı Hak tarafından her işinde nusrete mazhar olunan,) İSMİNİ TAŞIYAN BİR PADİŞAH ORTAYA ÇIKACAK. O, BÜTÜN CİHANI FETHEDİP, KENDİ DİNİNE SOKACAKTIR. O, MÜMİN VE KÂFİR HERKESİ TANIYACAK VE ONUN ALLAH'TAN İSTEDİĞİ HER ŞEY OLACAKTIR." (Bişarat'ül-Ahdeyn, s.245.)

"Dünyanın padişahlığı ve devleti, iki cihanın efendisi büyük Kaşin'in oğlu ile son bulacaktır. **O (HZ. MEHDİ (A.S.)) DÜNYANIN DOĞU VE BATISINDA BULUNAN BÜTÜN DAĞLARA HÜKÜM SÜRECEK KİMSEDİR.** O (Hz. Mehdi (a.s.)) bulutlara binecek, melekler onun emrinde olacak, cinler ve insanlar ona hizmet edecektir. O (Hz. Mehdi (a.s.)) ekvatorun altında olan Sudan'dan kuzey kutbun altında olan Sibirya'ya ve okyanusların ötesine egemen olacaktır. **ALLAH'IN DİNİ, BİR DİN OLACAK; ALLAH'IN DİNİ İHYA EDİLECEK VE ONUN (HZ. MEHDİ (A.S.)'IN) İSMİ 'AYAKTA OLAN' (KAİM) OLACAKTIR.**" (Bişarat'ül-Ahdayn, s. 242.)

Yine Hinduların **Opanşad' adlı kitaplarında** şöyle geçer: "Vişno'nun onuncu mazharı Kalki (Hz. Mehdi (a.s.)), **SON ZAMANDA** veya demir asrında **BEYAZ BİR ATA BİNMİŞ OLARAK** elinde **KUYRUKLU YILDIZ GİBİ** parlak ve yalın bir kılıç olduğu hâlde zahir olacak ve **KÖTÜLERİ TAMAMIYLA FİKREN MAĞLUP EDECEK, YARATILIŞI YENİ BAŞTAN YENİLEYECEK VE İYİLİĞİ TEKRAR GETİRECEKTİR."** (Opanşad kitabı, s. 737.)

-

Yine Hinduların **Bask** kitabında şöyle yazmıştır: "**DÜNYA HAYATI AHİR ZAMANDA HÂKİM OLACAK ADİL BİR PADİŞAHLA (HZ. MEHDİ (A.S.) İLE) SONA ERECEKTİR. O (HZ. MEHDİ (A.S.)) MELEKLERİN VE İNSANLARIN ÖNDERİDİR. DOĞRULUK VE HAK ONUNLA OLACAKTIR. O (HZ. MEHDİ**

(A.S.)) DENİZLERDE, YERLERDE VE DAĞLARDA GİZLİ OLAN HER ŞEYİ ELDE EDECEK, GÖKLERDE VE YERDE OLAN HER ŞEYDEN HABER VERECEKTİR. VE ONDAN (HZ. MEHDİ (A.S.)'DAN) BÜYÜK BİR KİMSE DÜNYAYA GELMEYECEKTİR." (Bişarat'ül-Ahdayn s. 242.)

ZERDÜŞTLÜKTE MEHDİLİK İNANCI

- Eski İran'da yaygın olan ve Hint- Avrupa kültürüne ait putperest bir din olarak bilinen zerdüştlük İslam dini öncesinde gelmiş ancak zaman içinde aslından tamamen saptırılıp tahrif edilmiş, muhtemelen hak bir din olabilir.

- 2600 yıl önce varolan ve bugün tamamen tahrif olan bu batıl dini, Allah'ın hak bir din olarak Mezopotamya bölgesinde yaşayan halklara bir peygamber aracılığıyla göndermiş olduğu anlaşılmaktadır. (Doğrusunu Allah bilir.)

- Zerdüştlükte ***Aklın Efendisi*** olarak adlandırdıkları **Allah'tır**.

- Allah'a yardımcı olarak melekler bulunmaktadır.

- Kötülüğü ise **ehrimen** yani şeytan temsil etmektedir. Zerdüşt inançlarına göre kıyamet günü Allah ve onun safında yer alanlar galip geleceklerdir.

- Ayrıca insanlara dünyada güzel bir hayat yaşatacak olan, zuhur ettiği vakit dünyaya güzellik, fayda, huzur ve barış getirecek olan bir kurtarıcıdan yani Hz. Mehdi (a.s.)'dan de bahsedilmektedir.

Zerdüşt inancında ***SAUŞYANT*** **(DÜNYANIN KURTARICISI) adında biri zuhur edecek ve ehrimen'i yani şeytanı malup ederek dünyayı şeytanın etkisinden kurtaracaktır.** Bu inanca göre Suaşyant olarak tanımlanan kişi Hz. Mehdi (a.s.)'dır ve ahir zamanda dünyayı şeytandan ve onun etkisinden, onun dinsiz felsefelerinden ve ideolojilerinden temizleyecektir.

Zerdüştün öğrencisi **Camasb'ın** kendi adıyla meşhur olan kitabında şöyle geçer: **"Araplar diyarından, Haşim Oğulları'ndan (Peygamberimiz (s.a.v.)'in mensubu olduğu sülaledir) birisi çıkacaktır. O, heybetli, ..., büyük başlıdır; ceddinin** dini **üzeredir; çok kalabalık bir orduyla İran'a gidecek, oraları onaracak ve yeryüzünü adaletle dolduracaktır. Onun adaleti sayesinde, kurtla koyun bir arada su içecektir."** (Camasbname)

-

"Cihanın güneşi ve zamanın padişahı olarak adlandırılan **peygamberin** kızının **zürriyetinden olan bir kimse, o peygamberin son vasisi olarak Allah'ın hükmüyle dünyanın ortası olan Mekke'de padişah olacaktır. Onun devleti kıyamete kadar sürecektir. Onun hükümdarlığından sonra dünya hayatı sona erecek, gökyüzü**

dürülecek, yerküre suya dalacak, dağlar kaybolup gidecek. O, Yezdan'ın (Allah'ın) ... asi kulu olan büyük Hermen'i (büyük şeytanı) yakalayıp hapsedecektir... (Camasbname)

"Şuşyant Hz. Mehdi (a.s.), **dini dünyaya yayacak, fakirlik ve yoksulluğu yeryüzünden kaldıracak, iyileri kötülerin elinden kurtaracak**, dünya insanlarına fikir, konuşma ve eylem birliğini getirecektir." (Camasbname, s. 121.)

"FEREVHER ESTEVT'E SELAM GÖNDERİYORUZ O KİMSE Kİ ONA "SAUŞYANT (HZ. MEHDİ (A.S.)) VE ESTEVT İRİTE (HZ. MEHDİ (A.S.)) DERLER. (Ferverdin Yeşt, 128-129, paragraf)

-

Zerdüştlerin kitabı olan Ferverdin Yeşt'de Hz. Mehdi (a.s.)'ın gelmesiyle birlikte dünya üzerinde tüm canlı varlıkların çok müreffeh, huzurlu ve mutlu bir yaşama kavuşacakları ifade edilmiştir.

"O TÜM MADDİ VARLIKLARA YARAR VERECEĞİ İÇİN ONA SAUŞYANT DERLER."

"DÜNYADA İSMİ VE CANI OLAN HER ŞEY ONUN IŞIĞI İLE FENA BULMAYAN YAŞAMA KAVUŞACAĞI İÇİN ONA ESTEVT İRİTE DERLER." (Ferverdin Yeşt, 128-129, paragraf)

-

"... ESTEVT İRİTE (HZ. MEHDİ (A.S.)), MİZDA AHURA'NIN (ALLAH'IN) ELÇİSİ OLARAK ZUHUR ETTİĞİ ZAMAN DOĞRU DÜRÜST, DÜNYAYI YALANDAN TEMİZLEYECEKTİR. ... O (HZ. MEHDİ (A.S.)) BİLGİLİ GÖZLERLE YARATICI'YA BAKACAKTIR ... ESTEVT İRİTE'NİN (HZ. MEHDİ (A.S.)'IN) MUZAFFER YARDIMCILARI DA ONUNLA ZUHUR EDECEKLERDİR ..."

(Zamyad Yeşt, 89-93 paragraf)

-

"Bütün dertlerin ve acıların çaresi ve ilâcı onun (Hz. Mehdi (a.s.)'ın) vesilesiyledir. O (Hz. Mehdi (a.s.)) acıyı, hastalığı, ihtiyarlığı, zulmü, dinsizliği ve fesadı kökten yok edecek, kötü insanları fikren mağlup edip onları iktidardan düşürecektir." (Şuşyant, s. 104.)

BEŞİNCİ ŞUA
(OSMANLICA)

Otuz sene evvel yazılan matbu Muhakemat-ı Bediiyyede bahsedilen "Sedd-i Zülkarneyn" ve Ye'cüc, Me'cüc ve sâir eşrat-ı kıyametten yirmi mesele, o Muhakemat'a bir tetimme olarak on üç sene evvel bir kısım müsveddesi yazılmış idi. Aziz bir dostumun hatırı için tebyiz edildi, Beşinci Şua oldu. Otuz Birinci Mektuptan Otuz Birinci Lem'anın Beşinci Şuasıdır.

İhtar: Evvelce mukaddimeden sonra gelen Meseleler okunsun, tâ mukaddimedeki maksat anlaşılsın. Rahman ve Rahîm olan Allah'ın adıyla. Onun alâmetleri gelmiştir. **(Muhammed Sûresi, 47:18.)** âyetinin bir nüktesi, bu zamanda akîde-i avâm-ı mü'minîni vikaye ve şübehattan muhafaza için yazılmış. âhirzamanda vukua gelecek hâdisâta dair hadislerin bir kısmı, müteşabihat-ı Kur'âniye gibi, derin mânâları var. Muhkemat gibi tefsir edilmez ve herkes bilemez. Belki tefsir yerinde tevil ederler. Halbuki o âyetlerin tefsirini Allah'tan ve İlimde derinlik ve istikamet sahibi olanlardan başkası bilemez. (Al-i İmrân Sûresi, 3:7.) sırrıyla, vukuundan sonra tevilleri anlaşılır ve murat ne olduğu bilinir ki, ilimde râsih olanlar Biz buna inandık. Muhkem âyetler de, müteşâbih âyetler de, hepsi Rabbimizin katından indirilmiştir. (Al-i İmrân Sûresi, 3:7.) deyip o gizli hakikatleri izhar ederler. Bu Beşinci Şuanın bir Mukaddimesi ve yirmi üç Meselesi vardır.

Mukaddime Beş noktadır.

Birinci nokta: İman ve teklif, ihtiyar dairesinde bir imtihan, bir tecrübe, bir müsabaka olduğundan, perdeli ve derin ve tetkik ve tecrübeye muhtaç olan nazarî meseleleri elbette bedihî olmaz. Ve herkes ister istemez tasdik edecek derecede zarurî olmaz. Tâ ki, Ebu Bekir'ler âlâ-yı illiyyîne çıksınlar ve Ebu Cehil'ler esfel-i sâfilîne düşsünler. İhtiyar kalmazsa teklif olamaz. Ve bu sır ve hikmet içindir ki, mucizeler seyrek ve nâdir verilir. Hem dâr-ı teklifte gözle görünecek olan alâmet-i kıyamet ve eşrât-ı saat, bir kısım müteşabihat-ı Kur'âniye gibi kapalı ve tevilli oluyor. Yalnız, güneşin mağripten çıkması bedahet derecesinde herkesi tasdike mecbur ettiğinden, tevbe kapısı kapanır, daha tevbe ve iman makbul olmaz. Çünkü, Ebu Bekir'ler Ebu Cehil'ler ile tasdikte beraber olurlar. Hattâ Hazret-i İsa Aleyhisselâmın nüzûlü dahi ve kendisi İsa Aleyhisselâm olduğu, nur-u imanın dikkatiyle bilinir; herkes bilemez. Hattâ Deccal ve Süfyan (Süfyan denilen İslâm deccalının varlığı hakkında bir çok hadis vardır. Bunlardan birisi için bk: el-Hâkim, el-Müstedrek: 4:520.) gibi eşhâs-ı müthişe, kendileri dahi kendilerini bilmiyorlar.

İkinci nokta: Peygambere bildirilen umûr-u gaybiye, bir kısmı tafsil ile bildirilir. Bu kısımda hiç tasarruf edilmez ve karışamaz: Kur'ân'ın ve hadis-i kudsînin muhkematı gibi.

Ve diğer bir kısmı icmal ile bildirilir, tafsilât ve tasviratı onun içtihadına havâle edilir: İmana girmeyen hâdisât-ı kevniyeye ve vukuat-ı istikbâliyeye dair hadisler gibi. Bu

kısımda, Peygamberimiz (Aleyhissalâtü Vesselâm) belâgatiyle, temsiller suretinde, sırr-ı teklif hikmetine muvafık tafsil ve tasvir eder. Meselâ, bir sohbette derin bir gürültü işitildi. Ferman etti ki: "Bu gürültü, yetmiş seneden beri Cehennem tarafına yuvarlanan bir taşın bu dakikada Cehennemin dibine yetişip düşmesinin gürültüsüdür." Bu garip haberden beş altı dakika sonra birisi geldi, dedi: "Ya ResulAllah, yetmiş yaşında bulunan filân münafık vefat etti, Cehenneme gitti." (Müslim: Cennet, 31, Hadis No: 2844; Müsned, 3:341, 346.) Peygamberin yüksek belîğâne kelâmının tevilini gösterdi. İhtar : Hakaik-i imaniyeye girmeyen cüzî hâdisât-ı istikbaliye nazar-ı Nübüvvette ehemmiyetsizdir.

Üçüncü nokta: İki Nüktedir.

Birincisi: Teşbihler ve temsiller suretinde rivayet edilen bir kısım hadisler, mürûr-u zamanla avâmın nazarında hakikat telâkki edildiğinden, vâkıa mutabık çıkmıyor. Ayn-ı hakikat olduğu halde, vâkıa mutabakatı görünmüyor. Meselâ, Hamele-i Arş gibi arzın hamelesinden olan "Sevr" ve "Hut" namında ve misalinde iki melâike, koca bir öküz ve pek büyük bir balık tasavvur edilmiş.

İkincisi: Bir kısım hadisler İslâmların ekseriyeti noktasında veya hükûmet-i İslâmiyenin veya merkez-i hilâfetin nokta-i nazarında vürud ettiği halde, umum ehl-i dünyaya şamil zannedilmiş ve bir cihette hususî bulunduğu halde, küllî ve âmm telâkki edilmiş. Meselâ rivayette vardır ki, "Bir zaman gelecek, Allah Allah diyen kalmayacak." (Tirmizi, Fiten: 35; el-Hâkim, el-Müstedrek: 4:494; İbn-i Hibban, Sahih: 8:299.) Yani, "Zikirhaneler kapanacak ve Türkçe ezan ve kamet okunacak" demektir.

Dördüncü nokta: Ecel ve mevt gibi umur-u gaybiye çok hikmet ve maslahat cihetiyle gizli kaldığı misilli, dünyanın sekeratı ve mevti ve nev-i beşerin ve cins-i hayvanın eceli ve vefatı olan kıyamet dahi çok maslahatlar için gizlenilmiş. Evet, eğer ecel vakti muayyen olsaydı, yarı ömür gaflet-i mutlaka içinde ve yarıdan sonra, darağacına asılmak için her gün bir ayak daha onun tarafına atılmakla dehşet-i mutlaka içinde, havf ve recanın muvazene-i maslahatkârâne ve hakîmânesi bozulduğu gibi; aynen öyle de, dünyanın eceli ve sekeratı olan kıyamet vakti muayyen olsaydı, kurûn-u ûlâ ve vustâ fikr-i âhiretten pek az müteessir olacaktı. Ve kurûn-u uhrâ, dehşet-i mutlaka içinde bulunup ne hayat-ı dünyeviyenin lezzeti ve kıymeti kalır ve ne de havf ve reca içinde ihtiyar ile itaatkârâne olan ubudiyetin ehemmiyeti ve hikmeti bulunurdu. Hem eğer muayyen olsa, bir kısım hakaik-i imaniye bedahet derecesine girer, herkes ister istemez tasdik eder. İhtiyar ve irade ile bağlı olan sırr-ı teklif ve hikmet-i iman bozulur. İşte bunun gibi çok maslahatlar için umûr-u gaybiye gizli kaldığından, herkes her dakikada hem ecelini, hem bekasını düşündüğü için hem dünyaya, hem âhiretine çalışabildiği gibi, her asırda dahi hem kıyamet kopacağını, hem dünyanın devamını düşünebildiği için, hem dünyanın fâniliğinde hayat-ı bâkiyeye, hem hiç ölmeyecek gibi imaret-i dünyaya

çalışabilir. Hem de musibetlerin vakti muayyen olsaydı, musibet başına gelen adam, musibetin intizarında o gelen musibetin belki on mislinden ziyade mânevî bir musibet, o intizardan çekmemesi için, hikmet ve rahmet-i İlâhiye tarafından gizli, perdeli bırakılmış. Ve ekser hâdisât-ı kevniye-i gaybiye böyle hikmetleri bulunduğundandır ki, gaybdan haber vermek yasak edilmiş. Gaybı ancak Allah bilirdüsturuna karşı hürmetsizlik ve itaatsizlik etmemek içindir ki, medâr-ı teklif ve hakaik-i imaniyeden başka olan umûr-u gaybiyeden izn-i Rabbânî ile haber verenler dahi, yalnız işaret suretinde perdeli ve kapalı ihbar etmişler. Hattâ Tevrat ve İncil ve Zebur'da Peygamberimiz hakkında gelen müjdeler ve haberler dahi bir derece perdeli ve kapalı gelmiş ki, o kitapların bir kısım tâbileri tevil edip iman etmediler. Fakat itikadât-ı imaniyeye giren meseleleri tasrihle ve tekrarla ihbar etmek ve açık bir surette tebliğ etmek hikmet-i teklifin muktezası olduğundan, Kur'ân-ı Mucizü'l-Beyan ve Tercüman-ı Zîşânı (a.s.m.) umûr-u uhreviyeden tafsilen ve hâdisât-ı istikbaliye-i dünyeviyeden icmalen haber vermişler.

Beşinci nokta: Hem her iki deccalın, asırlarına ait olan harikaları, onların bahsiyle ve münasebetiyle rivayet edildiğinden, onların şahıslarından sudûr edeceği telâkki ve tevehhüm edilmesinden, o rivayet müteşabih olmuş, mânâsı gizlenmiş, meselâ tayyare ve şimendiferle gezmesi...

Hem meselâ, meşhur olmuş ki, İslâm Deccalı öldüğü vakit ona hizmet eden şeytan, İstanbul'da Dikilitaş'ta bütün dünyaya bağıracak (Müslim, Fiten: 34.)ve herkes o sesi işitecek ki, "O öldü." Yani pek acip ve şeytanları dahi hayrette bırakan radyoyla bağırılacak, haber verilecek.

Hem Deccalın rejimine ve teşkil ettiği komitesine ve hükûmetine ait garip halleri ve dehşetli icraatı, onun şahsıyla münasebettar rivayet edilmesi cihetiyle mânâsı gizlenmiş. Meselâ, "O kadar kuvvetlidir ve devam eder; yalnız Hazret-i İsa (a.s.) onu öldürebilir, başka çare olamaz"(Tirmizi, Fiten: 62; Ebû Dâvud, Melâhim: 14; Müsned, 3:420, 4:226; el-Hâkim, el-Müstedrek, 4:529-530.) rivayet edilmiş. Yani, onun mesleğini ve yırtıcı rejimini bozacak, öldürecek, ancak semâvî ve ulvî hâlis bir din İsevîlerde zuhur edecek ve hakikat-i Kur'âniyeye iktida ve ittihad eden bu İsevî dinidir ki, Hazret-i İsa Aleyhisselâmın nüzulüyle o dinsiz meslek mahvolur, ölür. Yoksa onun şahsı bir mikrop, bir nezle ile öldürülebilir.

Hem bir kısım râvîlerin kabil-i hatâ içtihadlarıyla olan tefsirleri ve hükümleri, hadîs kelimelerine karışıp hadis zannedilir, mânâ gizlenir. Vâkıa mutabakatı görünmez, müteşabih hükmüne geçer.

Hem eski zamanda, bu zaman gibi cemaatin ve cemiyetin şahs-ı mânevîsi inkişaf etmediğinden ve fikr-i infirâdî galip olduğundan, cemaatin sıfat-ı azîmesi ve büyük

harekâtı o cemaatin başında bulunan şahıslara verildiği cihetiyle, o şahıslar, harika ve küllî sıfatlara lâyık ve muvafık olmak için yüz derece cisminden ve kuvvetinden büyük bir acûbe cisim ve müthiş bir heykel ve çok harika bir kuvvet ve iktidar bulunmak lâzım geldiğinden öyle tasvir edilmiş. Vâkıa mutabakatı görünmüyor ve o rivayet müteşabih olur. Hem iki deccalın sıfatları ve halleri ayrı ayrı olduğu halde, mutlak gelen rivayetlerde iltibas oluyor; biri, öteki zannedilir. Hem Büyük Mehdînin halleri sâbık mehdîlere işaret eden rivayetlere mutabık çıkmıyor, hadîs-i müteşabih hükmüne geçer. İmam-ı Ali (r.a.) yalnız İslâm Deccalından bahseder. Mukaddime bitti, meselelere başlıyoruz.

Şimdilik o hâdisât-ı gaybiyenin yüzer misallerinden, mülhidler tarafından avâmın akidelerini bozmak fikriyle işâa edilen yirmi üç meseleleri, tevfik-i Rabbânî ile, gayet muhtasar bir surette beyan edilecek. Ve o meseleler mülhidlerin tahmini gibi zarar vermemekle beraber, herbiri bir lem'a-i i'câz-ı Nebevî olduğu görünmekle ve hakikî tevilleri ispat ve izhar edilmekle akîde-i avâmı kuvvetlendirmeye mühim bir sebep olmasını rahmet-i Rabbânîden rica edip hatîâtımı ve galatatımı afv ve mağfiret altına almasını Rabb-i Rahîmimden niyaz ederim.

BEŞİNCİ ŞUA
(TÜRKÇE)

"Andolsun alametleri geldi" ayetinin derin manalarından biri de, bu zamanda halktan müminlerin imanını korumak ve şüphelerden arındırmak için yazılmış olmasıdır. Ahir zamanda meydana gelecek olaylara dair hadislerin bir kısmının, benzetmelerle anlatılan Kuran ayetlerinde olduğu gibi derin anlamları vardır. Bu hadisler, anlamı açık olan ayetler gibi yorumlanmaz ve bu yorumları herkes bilemez. Ancak kimileri bu hadisleri gerçek anlamına uyacak şekilde tevil etmek yerine, bunları yanlış bir şekilde yorumlarlar.

"Onun gerçek yorumunu ancak Allah ve ilimde derinleşmiş olanlar bilir" sırrıyla, bu hadislerin gerçek manaları ve kastedilenin ne olduğu, ancak bu olaylar ortaya çıkıp gerçekleştikten sonra anlaşılır. İlimde derinleşmiş, dini bilgileri sağlam ve kuvvetli olanlar, **"Biz buna inandık. Muhkem ayetler de, müteşabih ayetler de, hepsi Rabbimiz'in Katından indirilmiştir."** (Al-İ İmran Suresi, 7) deyip, o gizli gerçekleri açığa çıkarırlar.

Birinci Nokta:

İman ve sorumluluk; irade ve bir şeyi tercih edebilme gücü açısından bir imtihan, tecrübe, ve bir yarışma olduğundan, perdeli yani üstü örtülü; derin ve inceleme, araştırma ve tecrübe gerektiren konular elbette çok belirgin ve açık olmaz. Ve bu konular, vicdan kullanmaksızın, herkesin ister istemez kayıtsız şartsız kabul edeceği gibi, 'mecburen inanılacak şekilde' olmaz. Çünkü ancak o zaman Ebu Bekirler yücelerin en yücesine çıkabilir ve Ebu Cehiller de aşağıların en aşağısına düşebilirler. Eğer insandaki, bir şeyi tercih edebilme gücü; yani irade ortadan kalkarsa, bu durumda kişinin sorumluluğu da kalmaz. Mucizelerin çok nadir olarak gerçekleşmesinin sırrı ve hikmeti de budur. Zaten dünya hayatındaki, kıyametin kopacağını haber veren şartlar ve kıyametin kopmasını haber veren belirtiler de, Kuran'daki, hükmü açık olmayan, yorumlanması gereken bazı ayetler gibi, kapalı ve yorum gerektirecek şekilde oluyor. Yalnız, Güneş'in Batı'dan doğması çok açık bir şekilde herkesin görüp inanacağı bir olay olacağından, tevbe kapısı kapanır ve bu olay gerçekleştikten sonra, Allah Katında kişinin tevbesi ve iman etmesi kabul edilmez. Çünkü o zaman Ebu Bekirler ve Ebu Cehiller, yani iyiler de kötüler de bu gerçekleri kabul eder ve her ikisi de aynı konumda olmuş olur.

Hattâ Hazret-i İsa Aleyhisselâm'ın ikinci kez yeryüzüne inişi ve kendisinin İsa Aleyhisselâm olduğu dahi, ancak iman gözüyle; iman nuruyla fark edilebilir; herkes bilemez.

İkinci Nokta:

Geleceğe yönelik olan bilinmeyen işlerin ve gelişmelerin bir kısmı Peygambere detaylı olarak bildirilir. Bu konuda, şahsi olarak isteğe göre müdahale edilemez ve karışamaz. Kuran'ın ve Peygamberimiz (sav)'in naklettiği hadislerin, yoruma gerek kalmayacak şekilde açık olanları gibi. Ancak bu hadislerin diğer bir kısmı ise, Peygamberimiz (sav)'e sadece özetle bildirilir; açıklamalar ve tasvirler ise Peygamberin anlayışına bırakılır. Örneğin imani konuların dışındaki; kainatta gerçekleşen ve gelecekte meydana gelecek olaylara dair hadisler gibi. Bu kısımda, Peygamberimiz (sav), amaca ve şartlara en uygun olacak şekilde yaptığı; yerinde, isabetli ve hikmetli anlatımlarıyla, kıyaslama tarzında benzetmelerle bu konuları imtihanın sırrına uygun şekilde, ayrıntılı olarak örneklerle açıklar. Mesela: Bir sohbette derin bir gürültü işitildi. Buyurdu ki: "Bu gürültü, yetmiş seneden beri Cehennem tarafına yuvarlanan bir taşın bu dakikada Cehennem'in dibine yetişip düşmesinin gürültüsüdür." Bu hayret verici haberden sonra birisi geldi dedi: "Ya ResulAllah! Yetmiş yaşında bulunan filan münafık vefat etti, Cehennem'e gitti. *(Müslim: Cennet, 31, hadis no: 2844; Müsned, 3:341, 346)* Bu örnek, Peygamber'in kusursuz, yerinde, hal ve duruma en uygun şekilde söylediği sözünün yorumunu ve açıklamasını gösterdi.

Üçüncü Nokta: İki derin anlamlı söz'dür.

Birincisi:

Benzetmeler ve kıyaslamalar tarzında örneklerin kullanıldığı bir kısım hadisler, aradan zaman geçtikçe, halk arasında dıştan görünen yani zahiri anlamıyla kabul edilmiş; bu sebeple de meydana gelen gelişmeler hadislere uygun değil gibi görünmüştür. Hadiste anlatılan olaylar aslında tam olarak gerçekleştiği halde, bunların birebir, tam anlatıldığı şekilde gerçekleştiği anlaşılamıyor.

İkincisi:

Bazı hadisler, Müslümanların çoğunluk olduğu, İslam ahlakının yaşandığı veya hilafetin merkezinin bulunduğu yere yönelik olduğu halde, bu hadislerin tüm insanları kapsadığı ve bütün dünyaya yönelik olarak anlatıldığı zannedilmiş; ve belirli bir kesime özel olduğu halde, bütün insanları içine alan ve genel bir husus olarak kabul edilmiştir.

Dördüncü Nokta:

Ölüm vakti ve ölüm gibi bilinmeyen işlerin birçok hikmet ve maksata binaen gizli kalması gibi, dünyanın can çekişme anı ve ölümü, ve insanların ve hayvanların ölümü olan kıyamet de birçok fayda ve hikmetle gizlenilmiştir...

... Eğer bu konular açık olarak bilinseydi, imanın bazı esasları ve gerçekleri çok açık ve aleni bir şekilde görünecek hale gelir; ve bütün insanlar vicdan kullanmaksızın,

ister istemez bu gerçekleri kabul etmek durumunda kalır ve iman ederlerdi. O zaman, vicdan kullanılarak bir şeyi tercih edebilme gücü ve iradeye dayalı olan imtihanın sırrı ve iman etmenin ardındaki hikmet ve amaç da ortadan kalkmış olurdu.

İşte geleceğe dair bilinmeyen işler ve gelişmeler, bu gibi çok çeşitli amaç ve hikmetlerle gizli kaldığından, herkes aynı anda hem ecelini hem de hayatını düşündüğü için hem dünyaya, hem ahiretine çalışabilir. Aynı şekilde, her asırda da, hem kıyamet kopacağını, hem dünyanın devamını düşünebildiği için; hem geçici dünya hayatında sonsuz ahiret hayatını, hem de hiç ölmeyecek gibi dünyasını güzelleştirmeye çalışabilir.

Ve maddî âlemde gelecekte meydana gelecek olan olayların çoğunun böyle hikmetleri olduğundan, gelecekten haber vermek yasak edilmiştir. Allah'ın adetullahındaki, **"Gaybı ancak Allah bilir"** kuralına karşı hürmetsizlik ve itaatsizlik etmemek içindir ki, Allah'ın izni ve takdiriyle, dinin gerektirdiği sorumluluklar ve imanın esasları dışındaki konularda, geleceğe yönelik bilinmeyen ve gizli olaylardan haber veren kimseler dahi, sadece işaret türünden üstü kapalı bilgiler vermişlerdir. Hatta Tevrat, İncil ve Zebur'da Peygamberimiz (sav) hakkında gelen müjdeler ve haberler bile bir derece perdeli ve kapalı gelmiş ki; o kitaplara uyan bir kısım insanlar, bu gerçekleri kendilerine göre yanlış yorumlayarak, iman etmediler. Fakat imanın inanç esaslarıyla ilgili konularda açıklayarak ve tekrarlayarak haber vermek ve açıkça anlatmak imtihanın sırrı gereği olduğundan, Kuran ve Allah'tan aldığı bilgileri insanların anlayacağı şekilde anlatan Peygamberimiz (sav), ahirete dair konuları ayrıntılı olarak, gelecekte dünya üzerinde meydana gelecek olayları da kısaca haber vermişlerdir.

Beşinci Nokta:

... Deccal'in asırlarına ait olan harikalar, onlarla bağlantılı olarak nakledildiğinden, bu özelliklerin onların şahıslarında görüleceği kabul edildiği ve öyle zannedildiği için o rivayetin anlamı örtülmüş, manası gizlenmiş. Mesela, uçak ve trenle gezmesi…

Hem mesela ünlü olmuş ki; İslam Deccali öldüğü zaman ona hizmet eden şeytan, İstanbul'da Dikilitaş'ta bütün dünyaya bağıracak (Müslim: Fiten, 34) ve herkes o sesi işitecek: "O öldü." Yani pek şaşırtıcı ve şeytanları bile hayrette bırakan radyo ile bağırılacak, haber verilecek.

Hem Deccal'in yönetimine ve oluşturduğu **(gizli derin dünya devleti)** ve hükümetine ait garip halleri ve korkunç uygulamaları, onun şahsıyla bağlantılı olarak rivayet edildiği için anlamı gizlenmiş. Mesela hadiste, "O kadar kuvvetlidir ve devam eder, yalnız Hz. İsa (A.S.) onu öldürebilir, başka çare olamaz" (Tirmizi, Fiten: 62; Ebû Dâvud, Melâhim: 14; Müsned, 3:420, 4:226; el-Hâkim, el-Müstedrek, 4:529-530) diye rivayet edilmiş. Yani onun usulünü ve yırtıcı yönetimini bozacak, öldürecek; ancak Allah

Katından gönderilmiş ve yüce, samimi, katışıksız bir din Hıristiyanlarda ortaya çıkacak ve Kuran gerçeğine tabi olup İslamiyet ile birleşen Hıristiyanlık dinidir ki, Hz. İsa'nın inişi ile o dinsiz ekol mahvolur, ölür. Yoksa onun şahsı bir mikrop, bir nezle ile öldürülebilir.

Hadis rivayet eden kişilerin bir kısmının hatalı şekilde hüküm çıkararak yaptıkları yorumlar, hadislerin kelimelerine karışıp hadis zannedilir, bu sebeple de hadislerin gerçek anlamı gizlenir. Dolayısıyla bu hadislerin gerçekleşen olaylara uygun düştüğü anlaşılamaz, bunların yorumlanmaya ihtiyacı olan hadisler olduğu sanılır**.**

Eski zamanda, şimdiki gibi topluluğun ve toplumun manevi kişiliği ortaya çıkmadığından ve birçok özelliği tek bir kişi üzerine yükleme fikri hakimdi. Topluluğun belirleyici özelliği ve büyük hareketleri, o topluluğun başında bulunan kişilere verildiği için; o kişiler, harika tarzında ve bütün özelliklere uygun düşmesi için, yüz derece cisminden ve kuvvetinden büyük, alışılmışın dışında, şaşılacak bir cisim ve müthiş bir heykel ve çok harika bir kuvvet ve kudret gerektiğinden gözde öyle canlandırılıp öyle anlatılmış. Bu yüzden de bu hadislerin, gerçekleşen olaylara uygun düştüğü anlaşılamaz, bunların yorumlanmaya ihtiyacı olan hadisler olduğu sanılır.

... Hem "Büyük Mehdi"nin halleri önceki Mehdilere işaret eden rivayetlere uygun çıkmıyor, yorumlanabilir, anlamı kapalı hadis hükmüne geçer.

PEYGAMBERİMİZ (S.A.V.)'İN ALLAH'IN İZNİYLE GAYBTEN HABERLER VERDİĞİNE DAİR BAZI ÖRNEKLER

ALLAH'IN GAYBI, ELÇİLERİNDEN DİLEDİĞİNE BİLDİRDİĞİNE DAİR KURAN AYETLERİ

GAYBI ALLAH'TAN BAŞKA KİMSENİN BİLMEYECEĞİNE DAİR AYETLER

De ki: "Göklerde ve yerde gaybı Allah'tan başka kimse bilmez. Onlar ne zaman dirileceklerinin şuuruna varmıyorlar." **(Neml Suresi, 65)**

Gaybın anahtarları O'nun Katındadır, O'ndan başka hiç kimse gaybı bilmez... (Enam Suresi, 59)

ALLAH KULLARINDAN DİLEDİKLERİNE GAYBI BİLDİRİR

O, gaybı bilendir. Kendi gaybını (görülmez bilgi hazinesini) kimseye açık tutmaz (ona muttali kılmaz.) Ancak elçileri (peygamberleri) içinde razı olduğu (seçtikleri kimseler) başka... (Cin Suresi, 26-27)

... **Allah sizi gayb üzerine muttali kılacak değildir. Ama Allah, elçilerinden dilediğini seçer**. Öyleyse siz de Allah'a ve elçisine iman edin. Eğer iman eder ve sakınırsanız, sizin için büyük bir ecir vardır. **(Al-i İmran Suresi, 179)**

Bunlar, gayb haberlerindendir; bunları sana vahyediyoruz. Onlardan hangisi Meryem'i sorumluluğuna alacak diye kalemleriyle kur'a atarlarken sen yanlarında değildin; çekişirlerken de yanlarında değildin. **(Al-i İmran Suresi, 44)**

Bunlar: Sana vahyettiğimiz gayb haberlerindendir. Bunları sen ve kavmin bundan önce bilmiyordun. Şu halde sabret. Şüphesiz (güzel olan) sonuç takva sahiplerinindir. **(Hud Suresi, 49)**

Bu, sana (ey Muhammed) vahyettiğimiz gayb haberlerindendir. Yoksa onlar, (Yusuf'un kardeşleri) o hileli-düzeni kurarlarken, yapacakları işe topluca karar verdikleri zaman sen yanlarında değildin. **(Yusuf Suresi, 102)**

Hani Peygamber, eşlerinden bazılarına gizli bir söz söylemişti. Derken o (eşlerinden biri), bunu haber verip Allah da ona bunu açığa vurunca, o da (Peygamber) bir kısmını açıklamış bir kısmını (söylemekten) vazgeçmişti. **Sonunda haberi verince (eşi) demişti ki: "Bunu sana kim haber verdi?" O da: "Bana bilen, (herşeyden) haberdar olan (Allah) haber verdi" demişti.** **(Tahrim Suresi, 3)**

HZ. İSA (A.S.)

Hani Meryem oğlu İsa da: "Ey İsrailoğulları, gerçekten ben, sizin için Allah'tan gönderilmiş bir elçiyim. Benden önceki Tevrat'ı doğrulayıcı ve benden sonra ismi "Ahmed" olan bir elçinin de müjdeleyicisiyim" demişti. Fakat o, onlara apaçık belgelerle gelince: "Bu, açıkça bir büyüdür" dediler. **(Saff Suresi, 6)**

... Yediklerinizi ve biriktirdiklerinizi size haber veririm. Şüphesiz, eğer inanmışsanız bunda sizin için kesin bir ayet vardır." (Al-i İmran Suresi, 49)

HZ. YUSUF (A.S.)

Dedi ki: "Size rızıklanacağınız bir yemek gelecek olsa, ben mutlaka size daha gelmeden önce onun ne olduğunu haber veririm. Bu, Rabbimin bana öğrettiklerindendir... **(Yusuf Suresi, 37)**

PEYGAMBERİMİZ (S.A.V.)'E KIYAMETE KADAR OLAN BAZI OLAYLARIN BİLDİRİLDİĞİNE DAİR HADİSLER

İmam Taberani 'nin naklinde İbn-i Ömer (r.a.) kainatın hocası Efendimiz Hazretleri'nden rivayet eder: "GERÇEKTEN HAK TEALA HAZRETLERİ DÜNYANIN TAMAMINI BANA YÜKSELTTİ. YANİ DÜNYANIN HER YERİNİ BENİM KARŞIMA TUTTU. BEN O DÜNYAYA VE KIYAMET GÜNÜNE DEĞİN ONDA OLACAK HADİSELERE ŞU AVUCUMUN İÇİNE BAKTIĞIM GİBİ BAKARIM." (Mevahib-i Ledünniyye, Osmanlıcaya çeviren: Baki, 2. Cilt, sf.376)

Hz. Huzeyfe anlatıyor: "**Resulullah (s.a.s) bir gün kalktı; bize kıyamete kadar olacak şeyleri anlattı.** Bunları belleyen belledi, unutan unuttu. Bu arkadaşlarım bunu bilirler. **Resulullah (s.a.s)'ın haber verip de, benim zamanla unuttuğum şeyleri, o şey**

olduğunda hatırlıyorum. Tıpkı, kişi birisini yokluğunda hatırlamayıp onu gördüğünde tanıması gibi..." (Tirmizi, Fiten: 23)

Yine O şöyle demiştir: **"Rasûlullâh (sav) bana kıyamete kadar olacakları anlattı. Ben O'na olacak herşeyden sordum, sadece Medine halkını neyin çıkaracağını sormadım. (**Müslim, Fiten ve Eşrâtu's-Sâat (18/16 Nevevi Şerhi)

Ebû Zeyd Amr b. Ahtab el-Ensârî (ra) şöyle demiştir: "**Rasûlüllâh (sav) bize sabah namazını kıldırdıktan sonra minbere çıktı, öğleye kadar hutbe verdi ve indi. Namazı kıldı. Sonra minbere çıktı. Güneş batana kadar hutbe verdi. Bize olmuş ve olacak şeyleri anlattı. Onları en iyi bilenimiz en çok ezberleyenimizdir.**" (Müslim, Fiten ve Eşrâtu's-Sâat (18/16 Nevevi Şerhi)

Huzeyfe b. Yemân (ra) şöyle demiştir: **"Vallahi ben kıyamete kadar olacak fitneleri insanlar içinde en iyi bilenim. Rasûlullâh (sav) bana gizli olarak anlattığı bu şeyleri başka kimseye anlatmamıştır. Fakat Rasûlüllâh (sav) fitneleri benim de içinde bulunduğum bir mecliste anlatıyordu. Fitneleri sayarak dedi ki: (Onlardan üç tanesi neredeyse hiçbir şeyin peşini bırakmaz, bazıları yaz rüzgârı gibidir. Küçüğü de vardır, büyüğü de.)"**

Huzeyfe şöyle demiştir: "Benden başka o mecliste bulunan insanların hepsi gitti." (Müslim, Fiten ve Eşrâtu's-Sâat (18/16 Nevevi Şerhi))

Resulullah (s.a.s), kendisinin bu farklılığına şu sözleriyle dikkat çeker: **"Ben sizin görmediğinizi görür, duymadığınızı duyarım."** (Tirmizi, Zühd: 9; İbn Mace, Zühd, 19 D. el-Marife, Beyrut, 1996)

PEYGAMBERİMİZ (S.A.V.)'İN OLACAĞINI BİLDİRİP, O HAYATTAYKEN GERÇEKLEŞMİŞ OLAN BAZI OLAYLAR

Bir gün Resulullah (s.a.s) mihraptayken der: "Saflarınızı düzgün tutun. Ben sizi önümde iken gördüğüm gibi, sırtım dönük olduğunda da görürüm." (Buhari, Ezan: 72)

Hz. Peygamber (s.a.s), **Bedir Savaşı'ndan bir gün önce küfrün liderlerinden kimin nerede öldürüleceğini teker teker haber vermiştir**. (Müslim, Cennet: 76)

Habeş kralı Necaşi'nin öldüğü gün Hz. Peygamber (s.a.s) ashabına: **"Bugün bir kardeşiniz vefat etti. Haydi namazını kılalım"** der. Kalkarlar, onun cenaze namazını kılarlar**. (Buhari, Cenaiz: 55)**

Bir hadiste Peygamberimiz (sav) **Ebu Süfyan'ın içinden geçirdiklerine bir cevap vermiş ve Ebu Süfyan bu durum karşısında bu mübarek insanın peygamberliğine şahitlik ettiğini söylemiştir**:

*Ebu Süfyan mescidin bir kenarında oturuyordu. Birgün Rasulullah (sav) elbisesine bürünerek evinden çıktı. Ebu Süfyan oturduğu yerden: "Acaba bu ne ile mağlub etti" dedi. Rasulullah (sav) Ebu Süfyan'ın yanına gelip eliyle onun sırtına vurdu ve: "Seni Allah ile mağlup ettim" dedi. Ebu Süfyan: "Senin Allah Rasulu olduğuna şahitlik ederim" dedi. (*Haris; İbn Hacer Askalani, Metalib-u Aliye 4, Tevhid Yayınları, 1996, 3839, s. 17)

Peygamber Efendimiz (sav)'in insanların içinden geçirdiklerini anlayıp, buna göre cevap vermesine bir diğer örnek ise **Vabısa (r.a.)** ile ilgili olan hadistir:

Resulullah (sav)'a geldim. Niyetim iyilik ve günahtan ona sormadık bir şeyi bırakmamaktı. Etrafını Müslümanlardan bir cemaat çevirmişti, durmadan ona sorup fetva istiyorlardı. Onları yara yara ilerlemek istedim.

- "Allah Resulünden uzak dur, ey Vabısa!" dediler. Şöyle cevap verdim:

- Bırakın beni de ona iyice yaklaşayım! Kendine yakın olmak istediğim insanların en sevimlisidir o!

- "Bırakın Vabısa'yı!" buyurdu. İki veya üç kere de bana hitaben:

- "Ey Vabısa yaklaş!" dedi. Nihayet O'na yaklaşıp önünde oturdum. Bana şöyle buyurdu:

- "Ey Vabısa" sana ben mi haber vereyim, yoksa sen mi bana sorarsın!"

- Bilakis sen bana haber ver! dedim. Şöyle buyurdu:

- İyilik ve günah hakkında sormak için geldin değil mi?

- Evet! dedim. Bunun üzerine parmaklarının uçlarını bir araya getirip onlarla göğsüme vurarak şöyle buyurdu:

"Ey Vabısa, kalbine danış, kendine danış! –iyilik, insanlar sana fetva verseler, fetva vermeseler de, kendi kalbinin yatıştığı şeydir; günah da, kalbi kazıyan (rahatsız eden) göğüste dolaşıp duran şeydir!" (İbn-i Kesir, Peygamberimiz (sav)'in Şemaili, Mucizeleri, Çelik Yayınevi, s. 361)

PEYGAMBERİMİZ (SAV)'İN AHİR ZAMANA YÖNELİK OLAYLARI HABER VERDİĞİ BAZI HADİSLER

Kabe Baskını (Hicri 1400'in ilk günü – 1 MUHARREM 1400) **(1979)**

Onun çıkacağı yıl, insanlar hacca, başlarında bir emir bulunmadan gidecekler... Hep birlikte Beyt-i Şerif'i tavaf edecekler, sonra Mina'ya indiklerinde, köpekler gibi birbirine saldıracak, hacılar soyulacak, kanlar Akabe Cemresinin üzerine akacak. (Kıyamet Alametleri, s. 168-169)

İnsanlar başlarında bir imam bulunmaksızın hac ederler. Mina'ya indiklerinde etrafları, köpeklerin sarışı gibi sarılıp, kabilelerin birbirine girmesi ile büyük savaşlar olur. Öyle ki ayaklar kan gölü içinde kalır. (Kitab-ül Burhan Fi Alameti-il Mehdiyy-il Ahir Zaman, s. 35)

Kabe'de Kan Akıtılması (1987)

Resulullah buyurdu: Ramazan'da bir seda, Şevval'de bir ses, Zilkade'de kabileler arasında savaş olur. Hacılar talana uğrar. Mina'da ölülerin çok olacağı bir savaş olur, öyle ki orada taşları kan gölü içinde bırakacak kadar kan akar. (Kitab-ül Burhan Fi Alameti-il Mehdiyy-il Ahir Zaman, s. 31)

Zilkade ayında kabileler savaşır, hacılar kaçırılır, melhameler (kanlı harpler) olur. (Kitab-ül Burhan Fi Alameti-il Mehdiyy-il Ahir Zaman, s. 34)

Doğu Tarafından Geceyi Aydınlatan Büyük Bir Ateşin Görülmesi (1979)

Hüseyin b. Ali (RA) dan şöyle rivayet olunmuştur: "GÖKYÜZÜNDE DOĞU CİHETİNDEN, GECEYİ AYDINLATAN BÜYÜK BİR ATEŞ GÖRDÜĞÜNÜZ VAKİT, İŞTE O AN, HZ. MEHDİ (A.S.)'IN GELİŞ VAKTİDİR." (Mer'iy b. Yusuf b. Ebi bekir b. Ahmet b. Yusuf el-Makdi'si "Feraidu Fevaidi'l Fikr Fi'l İmam El-Mehdi El-Muntazar)

İran-Irak Savaşı (1980)

Şevval ayında ayaklanma Zilkade'de harb konuşmaları, Zilhicce'de ise harb vaki olacak. (Kıyamet Alametleri, s. 166)

Fırat'ın Suyunun Kesilmesi

Fırat Nehri'nin suyu çekilerek altın hazinesini açıklaması zamanı yaklaşıyor. Her kim, o zaman orada bulunursa o hazineden bir şey almasın. (Riyazü's Salihin, 3/332)

Fırat Nehri altın bir dağ üzerinden açılmadıkça kıyamet kopmayacaktır. İnsanlar onun için harb edecek ve her yüz kişiden doksan dokuzu öldürülecek, onlardan her adam, "keşke kurtulan ben olsaydım", diyecektir, buyurmuşlar. (Sahih-i Müslim, 11/320)

Iraklıların Parası Kalmayacak

"Irak halkına ölçeğin (gıdanın) ve dirhemin (paranın) yasaklanması yakındır. Sahabi sorar: 'Ya Resulullah, bu nasıl olacak?' Resulullah cevap verir: 'Acemler bunu yapacak. Bunları, Irak ehlinden men edecekler. " (Müslim, Fiten: 67)

"Iraklıların elinde ölçecekleri bir tartı aleti ve alış-veriş yapabilecekleri bir para hemen hemen kalmayacak." (Kenzul Ummal, Kitab-ul kıyame kısm-ul efal, c.5, s. 45)

Bağdat'ın Alevlerle Yok Edilmesi

Ahir zamanda Bağdat alevlerle yok edilir... (Risalet-ül Huruc-ül Mehdi, Cilt 3, sf. 177)

Bir Ordunun Kaybolması

Mehdi'nin beş alameti bulunur. Bunlar Süfyani, Yemani, semadan bir sayha (çağrı, nara), Beyda'da bir ordunun batışı ve günahsız insanların öldürülmesidir. (Naim Bin Hammad)

...Kendisine bir ordu gönderilecek. Bunlar yerin bir çölünde iken yere batırılacaklardır. (Müslim'den; Geleceğin Tarihi 4, s.31)

Bir ordu savaş için gelir, çöle girdiğinde baş ve sonundakileri batar, ortadakiler de kurtulmaz. (Hanbel, Tirmizi, İbni Mace, Ebu Davud'dan; Geleceğin Tarihi 4, s.30)

Afganistan'ın İşgali (1979)

Talikan'a (Afganistan'a) yazık oldu. Şüphesiz Allah Teala'nın orada altın ve gümüş olmayan hazineleri vardır. "

(Kitab-ul Burhan Fi Alamet-il Mehdiyy-il Ahir Zaman, s. 59)

Ramazan Ayında 15 Gün Arayla Ay ve Güneş tutulması (1981-1982)

Mehdi için 2 alamet vardır ki... Bunun birincisi, Ramazan'ın birinci gecesi Ay'ın ikincisi de ortasında Güneş'in tutulmasıdır.(El-Kavlu'l Muhtasar Fi Alamatil Mehdiyy-il Muntazar, s. 47)

Ramazan'ın birinci gecesi Ay, ortasında Güneş tutulacaktır. (Kıyamet Alametleri, s. 199)

Onun saltanatı zamanında, Ramazan Ayı'nın on dördünde Güneş tutulacaktır, o ayın ilkinde ise Ay kararacak... (Mektubat-ı Rabbani, 380. Mektup, 2/1163)

KUYRUKLU YILDIZIN DOĞMASI

HALLEY KUYRUKLU YILDIZI (1986)

O gelmeden önce, doğudan ışık veren bir kuyruklu yıldız görünecektir. (El-Kavlu'l Muhtasar Fi Alamatil Mehdiyy-il Muntazar, s. 53)

Fitnelerin Artması

"Fitneler olacak. O fitnelerde oturan ayakta olandan, ayakta olan yürüyenden, yürüyen koşandan daha hayırlı olacak. Ona yaklaşan kendini kurtaramayacak. Kim o fitnelerde bir melce, bir sığınak bulursa, onunla kendini kurtarsın. (Buhari, Fiten: 9; Müslim, Fiten: 10; Tirmizi, Fiten: 29.)

"Zaman birbirine yaklaşacak. Amel azalacak. Cimrilik artacak. Fitneler zuhur edecek. HERC çoğalacak. " derler: 'HERC nedir?' Resulullah cevap verir: 'Öldürmek, öldürmek'. (Buhari, Fiten:5)

Boynuzu Andıran İki Uçlu Yıldızın Çıkışı LULİN KUYRUKLU YILDIZI (2009)

Resulullah (sav) Efendimiz şöyle buyurmuştur: "Vaad edilen Mehdi'nin zuhur mukaddimeleri olan Abbasi Melik Horasan'a vardığı zaman, ŞARK TARAFINDA İKİ DİŞLİ, MÜNEVVER BİR BOYNUZ ÇIKAR." (İmam-ı Rabbani, Mektubat-ı Rabbani, 381. Mektup, s.1184)

Ekonomik Durumun Kötüleşmesi

Herkesin az kazançtan yakınması... Paraları için zenginlerin saygı görmesi... (Kıyamet Alametleri, s. 146)

Piyasanın durgun olması, kazançların azalması... (Kıyamet Alametleri, s. 148)

İşlerin kesad gitmesi. Herkes "satamıyorum, alamıyorum, kazanamıyorum!" diye yakınacak. (Kıyamet Alametleri, s. 152), (Ebu Davud'dan; Geleceğin Tarihi 4, s.30)

Azerbaycan'ın İşgal Edilmesi (1990)

...Ebu Basîr der ki: İmam Ebu Abdullah Cafer-i Sadık aleyhisselam şöyle buyurdu: Babam bana şöyle buyurdu: AZERBAYCAN'DAN MUTLAKA BİR ATEŞ ÇIKACAKTIR. VE HİÇBİR ŞEY ONUN KARŞISINDA DURAMAYACAK. BÖYLE BİR ŞEY OLUNCA EVİNİZDE OTURUN. Biz ne yaparsak siz de onu yapın. (Yani biz evde otururken siz de oturun). Ve bizim kıyam edenimiz (Hz. Mehdi (a.s.)) hareket ettiğinde süratle ve hiç durmadan ona doğru koşun... (Şeyh Muhammed b. İbrahim-i Numani, Gaybet-i Numani s. 311)

Tozlu Dumanlı Bir Fitne (11 Eylül 2001)

Tozlu dumanlı, karanlık bir fitne görülecek, bunu diğerleri takip edecek... (Kitab-ül Burhan fi Alamet-il Mehdiyy-il Ahir Zaman, s. 26)

Kuraklığın Yaşanması

"Deccal'ın çıkmasından önce gökyüzü üç sene yağmurunu tutar. Birinci senede normal yağmurun üçte birini tutup üçte ikisini yağdırır. Yeryüzü, bitkisinin üçte birini bitirmez. İkinci yılda gökyüzü normal yağmurunun üçte ikisini yağdırmaz. Yeryüzü de bitkisinin üçte ikisini bitirmez. Üçüncü yılda ise gökyüzü yağmurunun tamamını keser, yeryüzü de bitkisinden hiçbirini bitirmez." (Ebu Davud, İbni Mace, Taberani; Geleceğin Tarihi 3, s. 241)

Depremlerin Çoğalması

"DEPREMLER ÇOĞALMADIKÇA, fitneler zahir olmadıkça, cinayetler çoğalmadıkça kıyamet kopmaz." (Kıyamet Alametleri, s. 109)

"Ümmetimde **ZELZELELER** olur. Öyle ki**, BU ZELZELELERDE ON BİN, YİRMİ BİN, OTUZ BİN KİŞİ ÖLÜR.** Allah, bu ölümü muttakilere öğüt, müminlere rahmet, kafirlere ise azap kılar." (İbni Asakır, Geleceğin Tarihi 1, Orhan Baytan, Mevsim Yayıncılık, sf.81)

Vatikan'da Deprem (2009)

"… Hz. Mehdi (a.s.) ve talebeleri … (Roma'yı) tesbih ve tekbirle feth edeceklerdir… O şehrin (VATİKAN'IN) surları bir bir yıkılacaktır..."(Muhammed B. Resul El Hüseyin El Berzenci, Kıyamet Alametleri, sf. 204)

BEDİÜZZAMAN SAİD NURSİ HAZRETLERİ'NİN ALLAH'IN İZNİYLE GAYBA YÖNELİK BİLDİRDİĞİ BAZI HABERLER

GECE GÖRDÜKLERİNİN GÜNDÜZ OLMASI

ALTINCISI VE EN MÜHİMİ: RÜYA-YI SADIKA BENİM İÇİN HAKKALYAKİN DERECESİNE GELMİŞ VE PEK ÇOK TECRÜBÂTIMLA KADER-İ İLÂHÎNİN HER ŞEYE MUHİT OLDUĞUNA BİR HÜCCET-İ KÀTI' HÜKMÜNE GEÇMİŞTİR. EVET, BU RÜYALAR, BENİM İÇİN, HUSUSAN BU BİRKAÇ SENE ZARFINDA O DERECEYE GELMİŞTİR Kİ, MESELÂ YARIN BAŞIMA GELECEK EN KÜÇÜK HADİSAT VE EN EHEMMİYETSİZ MUAMELÂT VE HATTÂ EN ÂDİ MUHAVERAT YAZILI OLDUĞUNU VE DAHA GELMEDEN MUAYYEN OLDUĞUNU; VE GECEDE ONLARI GÖRMEKLE, DİLİMLE DEĞİL, GÖZÜMLE OKUDUĞUM BANA KATÎ OLMUŞTUR. BİR DEĞİL, YÜZ DEĞİL, BELKİ BİN DEFA, GECEDE, HİÇ DÜŞÜNMEDİĞİM HALDE GÖRDÜĞÜM BAZI ADAMLAR VEYAHUT SÖYLEDİĞİM MESELELER, O GECENİN GÜNDÜZÜNDE, AZ BİR TABİRLE AYNEN ÇIKIYOR. Demek, en cüz'î hadisat, vukua gelmeden evvel hem mukayyettir, hem yazılmıştır. Demek tesadüf yok; hadisat başıboş gelmiyor, intizamsız değillerdir.

Yedincisi: Senin müjdeli, mübarek ve güzel rüyanın tabiri, Kur'ân için ve bizim için çok güzeldir. Hem zaman tabir etti ve ediyor, tabirimize ihtiyaç bırakmıyor. Hem kısmen tabiri güzel olarak çıkmış. **Sen dikkat etsen anlarsın. Yalnız bir iki noktasına işaret ederiz. Yani bir hakikat beyan ederiz; senin hakikat-i rüya nevinden olan vakıalar, o hakikatin temessülâtıdır.** Şöyle ki: **O vâsi meydanlık, Âlem-i İslâmiyettir. Meydanlığın nihayetindeki mescid, Isparta vilâyetidir. Etrafı bulanık, çamurlu su, hal ve zamanın sefahet ve atalet ve bid'atlar bataklığıdır. Sen selâmetle, bulaşmadan,süratle mescide eriştiğin, herkesten evvel envâr-ı Kur'âniyeye sahip çıkıp, kalbini bozmadan sağlam kaldığına işarettir.** Mesciddeki küçük cemaat ise, Hakkı, Hulûsi, Sabri, Süleyman, Rüştü, Bekir, Mustafa, Ali, Zühtü, Lütfi, Hüsrev, Refet gibi, Sözlerin hameleleridir. Ufak kürsü ise, Barla gibi küçük bir köydür. **YÜKSEK SES İSE, SÖZLERDEKİ KUVVET VE SÜRAT-İ İNTİŞARLARINA İŞARETTİR. BİRİNCİ SAFTA SANA TAHSİS EDİLEN MAKAM İSE, ABDURRAHMAN'DAN SANA MÜNHAL KALAN YERDİR. O CEMAAT, TELSİZ ÂLETLERİN ÂHİZELERİ HÜKMÜNDE, BÜTÜN DÜNYAYA DERS İŞİTTİRMEK İSTEMEK İŞARETİ VE HAKİKATİ İSE, İNŞAALLAH TAMAMIYLA SONRA ÇIKACAK.**

ŞİMDİ EFRADI BİRER KÜÇÜK ÇEKİRDEK İSELER DE, İLERİDE TEVFİK-İ İLÂHÎ İLE BİRER ŞECERE-İ ÂLİYE (temiz büyük yüce bir sülale, soy, ağaç) HÜKMÜNE GEÇERLER VE BİRER TELSİZ TELGRAFIN MERKEZİ OLURLAR. Sarıklı, küçük, genç bir zat ise, Hulûsi'ye omuz omuza verecek, belki geçecek birisi, naşirler ve talebeler içine girmeye namzettir. Bazılarını zannederim, fakat katî hükmedemem. O genç, kuvve-i velâyetle meydana atılacak bir zattır. Sair noktaları sen benim bedelime tabir et.

Senin gibi dostlarla uzun konuşmak hem tatlı, hem makbul olduğundan, şu kısa meselede uzun konuştum, belki de israf ettim. Fakat nevme ait olan âyât-ı Kur'âniyenin bir nevi tefsirine işaret etmek niyetiyle başladığımdan, inşaAllah o israf affolur veya israf olmaz. (**Mektubat, Sayfa 334)**

İÇİNDEN GEÇİRDİKLERİNİN ANINDA GERÇEKLEŞMESİ - "NİS'DEN GELEN KİTAP VE KONUŞMAK İSTEDİĞİ ADAMIN KAPISINA GELMESİ

İkinci misal: Gayet küçük ve lâtîf, bugünlerde vaki olan meseleyi söyleyeceğim. Şöyle ki: Fecirden evvel hatırıma geldi ki; bir zâtın kalbine vesvese verecek bir tarzda tarafımdan sözler söylenilmişti; **keşke dedim onu görseydim, kalbindeki dağdağayı (ızdırabı, telaşı) izale (giderebilseydim) etseydim.** Aynı dakikada, **Nis'e (Eğirdir ilçesinin sahilinde bir ada- Üstad Barla'ya bu adadan kayıkla götürülüyormuş) gitmiş bir parça kitabım bana lâzım idi; keşke elime geçseydi dedim. Sabah namazından sonra oturdum; baktım aynı zat, o kitab parçası elinde olduğu halde içeri girdi. Ona dedim: "Senin elindeki nedir?" Dedi: "Bilmiyorum, kapının önünde Nis'ten gelmiş diye birisi bana verdi; ben de size getirdim." FesübhanAllah dedim; böyle bir vakitte bu adamın evinden çıkıp gelmesi ve şu Söz'ün Nis'den gelmesi, hiç tesadüfe benzemiyor.** Ve böyle bir adama şöyle bir parça kitabı aynı dakikada eline verip bana gönderen, elbette Kur'an-ı Hakîm'in himmetidir diyerek, Elhamdülillah dedim; benim en küçük, ehemmiyetsiz, hafî arzu-yu kalbimi (gizli kalbi arzumu) bilen birisi, elbette bana merhamet ediyor, beni himaye ediyor; öyle ise dünyanın minnetini beş paraya almam..." (**Mektubat, Sayfa 341)**

ABDÜLHAMİD'İN TAHTAN İNDİRİLECEĞİ VE BÜYÜK OSMANLI HİLAFETİNİN SON BULACAĞI TARİHİ BİLMESİ

OTUZ BİRİNCİ MEKTUBUN OTUZ BİRİNCİ LEM'ASININ OTUZ BİR MESELESİNDEN BİR MESELEDİR

Bir tek cümle olan kısacık bu hadisin beş lem'a-i i'caziyesine dair bir nüktedir. Buraya bir münasebetle girmiş.

"Benden sonra hilafet otuz senedir." hadis-i şerifin ihbar-ı gaybî nev'inden tarihçe musaddak beş lem'a-i i'caziyesi vardır.

Birincisi: Hulefâ-yı Râşidînin hilâfetleri ile Hazret-i Hasan Radıyallahü Anh'ın altı aylık hilâfetinin müddeti otuz sene (30) olacağını ihbardır. Aynen çıkmış.

İkincisi: Otuz senelik halifeleri olan Hazret-i Ebu Bekir Radıyallahu Anh, Hazret-i Ömer Radıyallahu Anh, Hazret-i Osman Radıyallahu Anh ve Hazret-i Ali Radıyallahu Anh'ın ebcedî ve cifrî hesapları bin üç yüz yirmi altı (Rumi 1326) (Miladi 1909) eder ki, o tarihten sonra şerait-i hilafet daha takarrür etmedi. Hilâfet-i âliye-i Osmaniye bitti. ... **(Sikke-i Tasdik-i Gaybi, Sayfa 123)**

Üstad bu tespitiyle 2. Abdülhamit'in tahttan indirilme tarihi olan 1909 yılına dikkat çekmiş, dolayısıyla da büyük Osmanlı hilafetinin son bulacağı tarihi çok açık bir şekilde ifade etmiştir.

1971 OLAYLARINI HABER VERMESİ

Bu sûreye (Felak Suresi) ait bir nükte-i i'câziyenin haşiyesidir.

FELAK SURESİ

Rahman Rahim olan Allah'ın adıyla
113/1- De ki: Sabahın Rabbine sığınırım. (1)
113/2- Yarattığı şeylerin şerrinden,(2)
113/3- Karanlığı çöktüğü zaman gecenin şerrinden,(3)
113/4- Düğümlere üfüren-kadınların şerrinden,(4)
113/5- Ve hased ettiği zaman, hasetçinin şerrinden.

"Nasıl, bu sure beş cümlesinden dört cümlesi ile bu asrımızın dört büyük şerli inkılaplarına ve fırtınalarına mana-i işari ile bakar; aynen öyle de, dört defa tekraren ***Min Şerri (şeddesiz)- şerrinden*** kelimesiyle alem-i İslamca en dehşetli olan **Cengiz ve Hulagü fitnesinin** ve Abbasi devletlerinin inkıraz (dağılıp, yok olma) zamanının asrına dört defa mana-i işari ile ve makam-ı cıfri eli bakar ve parmak basar.

Evet şeddesiz ***şerri*** beş yüz (500) eder; ***min*** doksandır (90). İstikbale bakan çok ayetler hem bu asrımıza, hem o asırlara işaret etmeleri cihetinde, istikbalden haber veren İmam-ı Ali (r.a.) ve Gavs-ı Azam (k.s.) dahi, aynen hem bu asrımızda, hem o asra bakıp haber vermişler.

Ğasikin iza vekab (Karanlık çöktüğünde geceden) kelimeleri bu zamana değil, belki ***gecenin karanlığı*** **bin yüz altmış bir (1161)** ve ***çöktüğünde*** sekiz yüz on (810) ederek, o zamanlarda ehemmiyetli maddi manevi şerlere işaret eder. Eğer beraber olsa, **Miladi bin dokuz yüz yetmiş bir (1971)** olur. O tarihte dehşetli bir şerden haber verir. Yirmi sene sonra şimdiki tohumların mahsulü ıslah olmazsa, elbette tokatları dehşetli olacak." (Şualar, On Birinci Şua, s. 421-422)

Ğasikin iza vekab (karanlık çöktüğü zaman): ebced değeri 1971

Cengizhan'ın doğum ve ölüm tarihleri 1162–1227

Bediüzzaman Şualar risalesini 1936-1949 yılları arasında yazmıştır. Dolayısıyla Üstad, 1971 yılında meydana gelecek sosyal olayları yaklaşık 35 yıl öncesinden haber vermiş ve söyledikleri tek tek gerçekleşmiştir.

AVRUPA BİRLİĞİ'NİN OLUŞACAĞINI HABER VERMESİ VE SONRASINDA İSLAM AHLAKININ HAKİMİYETİNİ MÜJDELEMESİ

O vakit Eski Said demiş: "**Osmanlı hükûmeti Avrupa ile hâmiledir. Avrupa gibi bir hükûmeti doğuracak. Avrupa da İslâmiyete hâmiledir; o da bir İslâm devleti doğuracak**," Şeyh Bâhid'e söylemiş. O allâme zât demiş: "Ben de tasdik ediyorum." (Münazarat, sf. 147)

Bediüzzaman **1911 yılında hazırladığı Münazarat** adlı eserinde **46 yıl sonrasında** temelleri atılacak olan Avrupa Birliği oluşumunu haber vermiştir. (Emirdağ Lahikası, sf. 499)

Bediüzzaman, **Avrupa Birliği'ni** haber verirken aynı zamanda ahir zamanda **İslam ahlakının hakimiyetini** de müjdelemiştir. Bediüzzaman'ın bu müjdeyi bildirdiği diğer bazı sözleri de şöyledir:

Bizim muradımız, medeniyetin mehasini ve beşere menfaati bulunan iyiliklerdir. Yoksa, medeniyetin günahları, seyyiatları değil ki, ahmaklar o seyyiatları, o sefahetleri mehasin zannedip taklit edip, malımızı harap ettiler. Medeniyetin günahları, iyiliklerine galebe edip, seyyiatı hasenatına racih gelmekle, beşer iki Harb-i Umumi ile iki dehşetli tokat yeyip, o günahkâr medeniyeti zîr ü zeber edip öyle bir kustu ki, yeryüzünü kanla bulaştırdı. **İnşaAllah, istikbaldeki İslâmiyetin kuvvetiyle, medeniyetin mehasini galebe edecek, zemin yüzünü pisliklerden temizleyecek, sulh-u umumîyi de temin edecek.** (Müellif-i muhteremi sonradan ilâve etmiştir.) (Sünuhat, sf. 58, haşiye)

"Şark husumeti, İslâm inkişafını boğuyordu; zâil oldu ve olmalı. Garp husumeti, İslâmın ittihadına, uhuvvetin inkişafına en müessir sebeptir; bâki kalmalı." Birden o meclisten tasdik emareleri tezahür etti. Dediler: **"Evet, ümitvar olunuz. Şu istikbal inkılâbı içinde, en yüksek gür sada İslâmın sadası olacaktır!"** (Sünuhat, sf. 62)

Bununla beraber imanın mahiyetindeki hârikulâde şehamet, izzet-i İslâmiyenin tabiatındaki âlempesent şecaat, uhuvvet-i İslâmiyenin intibahıyla her vakit mucizeleri gösterebilir. **Birgün olur elbette doğar şems-i hakikat Hiç böyle müebbed mi kalır zulmet-i âlem?** (Sünuhat, sf. 73)

ÜSTAD RİSALE-İ NUR'DA 1956 YILINA DİKKAT ÇEKMİŞTİR

Gerçekten münafıklar, ateşin en alçak tabakasındadırlar. Onlara bir yardımcı bulamazsın. (Nisa Suresi, 145)

... Eğer şedde iki nun sayılsa, okunmayan hemzeler ve (ye) de sayılsa 1376 (1956-1957) ederek, bu zulümatlı nifakın *((dinsizlik ve zulme dayalı, ikiyüzlü münafıkane sistemin)* sukut mertebesine *(susma, son bulma derecesine)...* *(Emirdağ Lahikası (1), Mektup no: 15)*

Bediüzzaman Said Nursi, Emirdağ Lahikası adlı eserinde, Nisa Suresi'nin 145'inci ayetinin ebcedinin "1956 yılına" işaret ettiğini ifade etmiştir. Kuran'da 1956 yılının ebcedini veren bir başka ayet ise Al-i İmran Suresi'nin 81. ayetidir:

Hani Allah peygamberlerden 'kesin bir söz (misak)' almıştı: "Andolsun size kitap ve hikmetten verip sonra size beraberinizdekini doğrulayan bir elçi geldiğinde, ona kesin olarak iman edecek ve ona yardımda bulunacaksınız." Demişti ki: "Bunu ikrar ettiniz ve bu ağır yükümü aldınız mı?" Onlar: "İkrar ettik" demişlerdi de "Öyleyse şahid olun, Ben de sizinle birlikte şahid olanlardanım," demişti. (Al-i İmran Suresi, 81)

Bu ayette geçen **"... sonra size beraberinizdekini doğrulayan bir elçi geldi..." sözlerinin ebcedi "1956 yılını" göstermektedir.** 1956 yılında, 8 yıldır Afyon'da süren davanın sonuçlanmasıyla risalelerin hiçbir suç unsuru taşımayan imani eserler olduğu, mahkeme huzurunda karara bağlanmıştır.

BEDİÜZZAMAN'DAN 1981-1991 YILLARINA İŞARETLER

Evet şimdi olmasa da **30-40 SENE SONRA** fen ve hakiki marifet (hüner, sanat , ilim ve fenlerle öğrenilen bilgi) ve medeniyetin mehasini (iyi ve faydalı yönlerini) o üç kuvveti tam teçhiz edip (o üç kuvvetle donatıp), cihazatını verip (gerekli ihtiyacını karşılayıp) o dokuz manileri mağlup edip (o dokuz engelleri yenip) dağıtmak için taharri-i hakikat meyelanını (gerçekleri araştırma eğilimi) ve insaf ve muhabbet-i insaniyeyi (insan sevgisini) o dokuz düşman taifesinin (sınıfının) cephesine göndermiş, inşaAllah **YARIM ASIR SONRA** onları darmadağın edecek. *(Hutbe-i Şamiye, s. 25)*

Bediüzzaman, hicri 1327'de Şam'daki Emevi Camii'nde on bin kişilik bir cemaate verdiği Şam hutbesinde de yine, 1371'den sonraki İslam aleminin geleceğine yönelik izahlar yapmış, ahir zamandan çeşitli tarihler vererek, İslam ahlakının mücadele ve galibiyet zamanına dikkat çekmiştir.

... Evet şimdi olmasa da 30-40 SENE SONRA…

Bediüzzaman'ın vermiş olduğu bu tarih ile, bu hutbenin okunduğu tarihten 30-40 yıl sonrası, yani **hicri 1401-1411** yılları kastedilmiştir. Miladi olarak ise bu tarihler **"1981-1991 tarihlerine"** denk gelmektedir.

Bediüzzaman'ın 1981-1991 yıllarının önemini açıkladığı sözlerinden bir başkası ise şöyledir:

Yetmiş birde fecr-i sadık başladı veya başlayacak. Eğer bu, fecr-i kazib de olsa, otuz-kırk sene sonra fecr-i sadık çıkacak. (Hutbe-i Şamiye, s. 23)

Fecir: Tan yerinin ağarması, güneş doğmadan önceki kızıllık, sabah vakti

Fecr-i Kazib: Sabaha karşı ufukta yayılmaya başlayan birinci kızıllık.

Fecr-i Sadık: Fecr-i Kazib'den sonra yayılmaya başlayan ikinci aydınlanma

1371 + 30 = 1401 = 1981

1371 + 40 = 1411 = 1991

ÜSTAD'IN 2001 YILINA YÖNELİK İŞARETLERİ

O dokuz düşman sınıfının cephesine göndermiş, inşaAllah yarım asır sonra (50 sene) onları darmadağın eder". (Hutbe-i Şamiye, s. 25)

Bediüzzaman Said Nursi, Kuran ahlakının tüm dünyaya hakim kılınmasının **yarım asır yani 50 yıl içinde tamamlanacağını bildirmiştir**.

"1371 + 50 = 1421 (Miladi 2001)

Bediüzzaman hicri 1400 yılı başlarında Mehdi (a.s.)'ın inkarcı felsefe ile mücadeleye başlaması zamanına, 1401-1411 = 1981-1991 yılları arası fen, hüner, sanat ve medeniyetin iyiliklerini birleştirip bunlarla mücadelesine ve fikren darmadağın edeceği tarih olarak da 1421 = 2001'e dikkat çekmektedir.

Bediüzzaman bu sözleriyle materyalist, Darwinist ve ateist felsefelerinin insanlar üzerindeki etkisinin 10 yıl gibi kısa bir süre içinde yok olacağına işaret etmektedir. Bu tarih ise Hicri 1421 yani Miladi "**2001 yılına**" denk gelmektedir.

Bediüzzaman, aşağıda da yer verilen 1981-1991 yılarına işaret eden sözünde yine bir kez daha "**2001 yılına**" dikkat çekmektedir:

Yetmiş birde fecr-i sadık başladı veya başlayacak. Eğer bu, fecr-i kazib de olsa, otuz-kırk sene sonra fecr-i sadık çıkacak. (Hutbe-i Şamiye, s. 23)

Bediüzzaman bu açıklamasında, Hakkın karşısındaki batılı temsil eden düşünce olan **ateizmin ve materyalist felsefenin dağıtılmaya başlamasının 1981-1991 yılları, fikren tam anlamıyla susturulup dağıtılmasının ise "2001 yılında" olacağına işaret etmiştir.**

"Şimdi hatıra geldi ki, eğer şeddeli "lamlar" ve "mimler" ikişer sayılsa bundan bir asır sonra zulümatı dağıtacak zatlar ise, **Hazret-i Mehdi'nin şakirtleri (talebeleri) olabilir." (Şualar, sf. 605)**

KOMÜNİZMİN YIKILACAĞINI BİLMESİ

"Divan-ı Harb-i Örfi'den beraat alıp, İstanbul'dan ayrılır. Deniz yolu ile Batum'a gelir ve Tiflis'e geçer. Şeyh Sanan Tepesine çıkarak, şehri yukarıdan temaşa ederken, yanına bir Rus polisi gelir ve sorar:

- "Niye böyle dikkat ediyorsun?"

Bediüzzaman der;

- "Medresemin planını yapıyorum."

O der;

- "Nerelisin?"

Bediüzzaman;

- "Bitlisliyim"

Rus Polisi

- "Bu Tiflis'tir"

Bediüzzaman;

- "Bitlis, Tiflis birbirinin kardeşidir"

Rus polisi:

- "Ne demek?"

Bediüzzaman;

- "Asya'da alem-i İslam'da üç nur birbiri arkasında inkişafa başlıyor (görülüyor, meydana çıkıyor)**.** Sizde birbiri üstünde üç zulmet (zulümat, karanlık) inkişafa başlayacaktır (görülmeye başlayacaktır). **ŞU PERDE-İ MÜSTEBİDANE (KEYFİ PERDE, ZORBACA) YIRTILACAK, TAKALLÜS EDECEK (TOPLANACAK), BEN DE GELİP BURADA MEDRESEMİ YAPACAĞIM."**

Rus Polisi:

- "Heyhat şaşarım senin ümidine?"

Bediüzzaman:

- "Ben de şaşarım senin aklına. Bu kışın devamına ihtimal verebilir misin? Her kışın bir baharı, her gecenin bir neharı vardır."

(Bilinmeyen Taraflarıyla Bediüzzaman Said Nursi, sf.144, Nesil Yayınevi)

ÖLÜM TARİHİNİ VE MEZARININ YIKILACAĞINI BİLMESİ EDDÂİ

(Şiirin adı olan Eddai kelimesinin ebcedi 86 sayısıdır ve Üstad'ın da vefat yaşıdır.)

Yıkılmış bir mezarım ki, yığılmıştır içinde

Said'den **yetmiş dokuz** emvat (ölüler) bâ-âsam (günahlar ile) âlâma (elemler). **(Bediüzzaman, Hicri 1379'da vefat etmiştir.)**

Sekseninci olmuştur, mezara bir mezar taş. **(Hicri 1380'de mezarı yıkılmıştır.)**

Beraber ağlıyor hüsrân-ı İslâm'a. (sıkıntı çeken İslama)

Mezar taşımla pür-emvat (ceset dolu) enindar (inleyen) o mezârımla

Revânım sâha-i ukba-yı ferdâma. (yürüyorum gelecek olan ahiret hayatıma)

Yakinim var ki (kesinlikle eminim ki): İstikbal semâvatı zemin-i Asya (Asya Kıtası, geleceğin aydınlığı)

Bâhem (beraber) olur teslim, yed-i beyza-yı İslâm'a. (İslam'ın aydınlık ve dost eline birlikte teslim olur,)

Zira yemin-i yümn-i imandır (çünkü İmandan gelen kuvvet ve bereket)

Verir emn-ü eman ile enâma (İnsanlara güven ve huzur verir)...

Said Nursi, bu şiirinde, *yetmiş dokuz emvat* ifadesi ile Hicri 1379 yılına işaret etmektedir. Üstad bu tarihte vefat etmiştir.

Yine şiirinde "Sekseninci olmuştur mezara bir mezar taş" ifadesiyle belirttiği gibi, ölümünden bir süre sonra, yani Hicri 1380 yılında mezarı yıkılmış ve mübarek bedeni başka bir yere nakledilmiştir.

Üstad, Eddai'yi 1918-1920 yılları arasında yazmış yani vefatından *yaklaşık 40 sene öncesinden kendi vefat vaktini bildirmiştir*.

BEDİÜZZAMAN SAİD NURSİ HAZRETLERİ'NİN BAZI KERAMETLERİ

Bediüzzaman'ın, hapiste olduğu halde, insanlarca 2-3 defa camide sabah namazını kılarken görülmesi

Bediüzzaman Denizli hapsinde iken , halk, iki-üç defa Üstad'ı muhtelif camilerde sabah namazını kılarken görür. Savcı işitir; hapishane müdürüne pürhiddet, "Bediüzzaman'ı sabah namazında dışarıya, camiye çıkarmışsınız" der. Tahkîkat yapar ki, Üstad hapishaneden dışarıya katiyen çıkarılmamış. Eskişehir Hapishanesinde iken de, bir Cuma günü, hapishane müdürü, katip ile otururken bir ses duyuyor: "Müdür Bey! Müdür Bey!" Müdür bakıyor; Bediüzzaman yüksek bir sesle: "Benim mutlaka bugün Ak Camide bulunmam lazım."

Müdür, "Peki Efendi Hazretleri" diye cevap veriyor. Kendi kendine, "Herhalde Hoca Efendi kendisinin hapiste olduğunu ve dışarıya çıkamayacağını bilemiyor" diye söylenir ve odasına çekilir.

Öğle vakti, Bediüzzaman'ın gönlünü alayım, Ak Camiye gidemeyeceğini izah edeyim düşüncesiyle **Üstadın koğuşuna gider. Koğuş penceresinden bakar ki, Bediüzzaman içeride yok! Hemen jandarmaya sorar. "İçeride idi; hem, kapı kilitli" cevabını alır**.

Derhal camiye koşar. Bediüzzaman'ın ileride, birinci safta, sağ tarafta namaz kıldığını görür. Namazın sonlarında Bediüzzaman'ı yerinde göremeyip, hemen hapishaneye döner; Hazret-i Üstadın "Allahü Ekber" diyerek secdeye kapandığını hayretler içerisinde görür. (**Bu hadíseyi bizzat o zamanki hapishane müdürü anlatmıştır**.)

Demir kelepçelerin Bediüzzaman namaz kılmak istediğinde açılması

"Molla Said elleri bağlı, muhafız nezaretinde Bitlis'e nakledildi. Jandarmalarla yolda giderken namaz vakti gelir. Namaz kılmak için, kelepçelerin açılmasını jandarmalara ihtar eder. Jandarmalar kabul etmeyince, demir kelepçeleri bir mendil gibi açarak önlerine atar. Jandarmalar, bu hali keramet addedip (keramet olarak düşünüp) hayretler içinde kalırlar. Teslimiyetle, rica ve istirham ile: Biz şimdiye kadar muhafızınız idik, bundan sonra hizmetçiniziz! derler. Bir gün Bediüzzaman'a soruldu: Kelepçeyi nasıl açtın? Dedi: Ben de bilmem. Fakat olsa olsa namazın kerametidir. (Tarihçe-i Hayat, s.42)

Bediüzzaman tecriddeyken aynı vakitte çarşıda görülmesi

Bediüzzaman hapiste iken, birgün o zamanın Eskişehir müdde-i umûmisi (savcısı) Üstadı çarşıda görür. Hayret ve taaccüble (şaşkınlıkla) ve vazifesine son vereceği ihtarıyla, hapishane müdürüne: "Ne için Bediüzzaman'ı çarşıya çıkardınız? Şimdi çarşıda gördüm." Müdür de: "Hayır, efendim. Bediüzzaman hapishanede, hatta tecriddedir; bakınız" diye cevap verir. (Tarihçe-i Hayat, s.192)

Dağ başında tam ihtiyacı varken ekmek bulması

Süleyman isminde mübarek bir misafirim vardı. Benim ekmeğim de ve onun ekmeği de bitiyordu. Çarşamba günü idi dedim ona: Git ekmek getir. İki saat, her tarafımızda kimse yok ki, oradan ekmek alınsın. "Cuma gecesi senin yanında bu dağda beraber dua etmek arzu ediyorum" dedi. Ben de dedim: "kal". Sonra hiç ilgisi olmadığı halde ve bir bahane yokken, ikimiz yürüye yürüye bir dağın tepesine çıktık. İbrikte bir parça su vardı. Bir parça şeker ile çayımız vardı. Dedim: "Kardeşim, bir parça çay yap." O ona başladı, ben de derin bir dereye bakar bir katran ağacı altında oturdum. Üzülerek şöyle düşündüm ki: Küflenmiş bir parça ekmeğimiz var; bu akşam ancak ikimize yeter. İki gün nasıl yapacağız ve bu temiz kalpli adama ne diyeceğim? diye düşünmede iken, birden bire başım çevrilir gibi başımı çevirdim, gördüm ki: Koca bir ekmek, katran ağacının üstünde, dalları içinde bize bakıyor. Dedim: "Süleyman müjde! Cenab-ı Hak bize rızık verdi." O ekmeği aldık, bakıyoruz ki kuşlar ve vahşi hayvanlar hiçbiri ilişmemiş. Yirmi-otuz gündür hiçbir insan o tepeye çıkmamıştı. O ekmek, ikimize iki gün kâfi geldi. Bir yerden, bitmek üzere iken, dört sene sâdık bir dostum olan müstakîm (temiz, doğru) Süleyman, ekmekle aşağıdan çıkageldi. (Tarihçe-i Hayat, ss.249-251)

Vefat edeceği tarihi ve mezarının gizli kalacağını önceden bilmesi

Bediüzzaman öleceği tarihi, ölümünden bir süre sonra kendi mezarının yıkılacağını ve ayrıca bu olayın 1921 yılında gerçekleşeceğini "Eddai" isimli şiirinde detaylı olarak bildirmiştir. (Sözler, s.635)

EDDÂİ

(Şiirin adı olan *Eddai* kelimesinin ebcedi : 86'dır. Üstad da 86 yaşında vefat etmiştir.)

Yıkılmış bir mezarım ki, yığılmıştır içinde

Said'den **yetmiş dokuz emvat** (ölüler) bâ-âsam (günahlar ile) âlâma (elemler). **Hicri 1379'da vefat ediyor)**

Sekseninci olmuştur, mezara bir mezar taş. **(Hicri 1380'de mezarı yıkılıyor)**

Beraber ağlıyor hüsrân-ı İslâm'a. (sıkıntı çeken İslama)

Mezar taşımla pür-emvat (ceset dolu) enindar (inleyen) o mezârımla

Revânım sâha-i ukba-yı ferdâma. (yürüyorum gelecek olan ahiret hayatıma)

Yakinim var ki (kesinlikle eminim ki): İstikbal semâvatı zemin-i Asya (Asya Kıtası, geleceğin aydınlığı)

Bâhem (beraber) olur teslim, yed-i beyza-yı İslâm'a. (İslam'ın aydınlık ve dost eline birlikte teslim olur,)

Zira yemin-i yümn-i imandır (çünkü İmandan gelen kuvvet ve bereket)

Verir emn-ü eman ile enâma (İnsanlara güven ve huzur verir)...

Said Nursi, bu şiirinde işaret ettiği gibi, yetmiş dokuz yılı Hicri 1379 yılıdır. Üstad bu tarihte vefat etmiştir. Yine şiirinde "Sekseninci olmuştur" ifadesiyle belirttiği gibi ölümünden bir süre sonra, yani Hicri 1380 yılında mezarı yıkılmış ve mübarek bedeni başka bir yere nakledilmiştir.

Üstad Eddai'yi 1918-1920 yılları arasında yazmış yani vefatından yaklaşık 40 sene öncesinden vefat vaktini bildirmiştir.

Rüyada bir hitabe

Meâli ve hatırda kalan elfazı aynendir.

1335 senesi Eylül'ünde, dehrin hadisatının verdiği yeisle, şiddetle muztarip idim. Şu kesif zulmet içinde bir nur arıyordum. **Mânen rüya olan yakazada bulamadım. Hakikaten yakaza olan rüya-yı sâdıkada bir ziya gördüm. Tafsilâtı terk ile, yalnız bana söylettirilmiş noktaları kaydedeceğim**. Şöyle ki:

Bir Cuma gecesinde nevm ile âlem-i misale girdim. Biri geldi, dedi:

"**Mukadderat-ı İslâm için teşekkül eden bir meclis-i muhteşem seni istiyor.**"

Gittim, gördüm ki, münevver, emsalini dünyada görmediğim, **Selef-i Salihînden ve a'sârın meb'uslarından her asrın meb'usları içinde bulunur bir meclis gördüm.** Hicap edip kapıda durdum. Onlardan bir zat dedi ki: "Ey felâket, helâket asrının adamı, senin de reyin var. Fikrini beyan et." Ayakta durup dedim: "Sorun, cevap vereyim." Biri dedi: "Bu mağlûbiyetin neticesi ne olacak; galibiyette ne olurdu?" Dedim: **"Musibet şerr-i mahz olmadığı için, bazan saadette felâket olduğu gibi, felâketten dahi saadet çıkar.** Eskiden beri i'lâ-yı kelimetullah ve beka-yı istiklâliyet-i İslâm için, farz-ı kifaye-i cihadı deruhte ile kendini yekvücut olan âlem-i İslâma fedaya vazifedar ve hilâfete bayraktar görmüş olan **bu devlet-i İslâmiyenin felâketi, âlem-i İslâmın saadet-i müstakbelesiyle telâfi edilecektir.** Zira, şu musibet, maye-i hayatımız ve âb-ı hayatımız olan uhuvvet-i İslâmiyenin inkişaf ve ihtizazını hârikulâde tacil etti. Biz incinirken âlem-i İslâm ağlıyor. Avrupa ziyade incitse, bağıracaktır. **Şayet ölsek, yirmi öleceğiz, üç yüz dirileceğiz.** Harikalar asrındayız…" **(Sünuhat, ss. 55-57)**

Gece gördüklerinin gündüz aynen çıkması

Rü'ya-yı sâdıka benim için hakkalyakîn (Mârifet mertebesinin en yükseği. En yakînî bir surette hakikatı müşahede edip yaşamak hali.) derecesine gelmiş .... Bir değil, yüz değil, belki bin defa; gecede, hiç düşünmediğim halde gördüğüm bazı adamlar veyahut söylediğim mes'eleler, o gecenin gündüzünde az bir tabir ile aynen çıkıyor. Demek en cüz'î hâdisat (en küçük bir olay) vukua gelmeden (meydana gelmeden) evvel hem mukayyeddir (kayıtlıdır), hem yazılmıştır. Demek tesadüf yok, hâdisat (olaylar) başıboş gelmiyor, intizamsız değillerdir. (Mektubat, s.372)

Komünizmin yıkılacağını bilmesi

"Divan-ı Harb-i Örfi'den beraat alıp, İstanbul'dan ayrılır. Deniz yolu ile Batum'a gelir ve Tiflis'e geçer. Şeyh Sanan Tepesine çıkarak, şehri yukarıdan temaşa ederken, yanına bir Rus polisi gelir ve sorar:

- "Niye böyle dikkat ediyorsun?"

Bediüzzaman der;

- "Medresemin planını yapıyorum."

O der;

- "Nerelisin?"

Bediüzzaman;

- "Bitlisliyim"

Rus Polisi

- "Bu Tiflis'tir"

Bediüzzaman;

- "Bitlis, Tiflis birbirinin kardeşidir"

Rus polisi:

- "Ne demek?"

Bediüzzaman;

- **"Asya'da alem-i İslam'da üç nur birbiri arkasında inkişafa başlıyor (görülüyor, meydana çıkıyor). Sizde birbiri üstünde üç zulmet (zulümat, karanlık) inkişafa başlayacaktır (görülmeye başlayacaktır). Şu perde-i müstebidane (keyfi perde, Zorbaca) yırtılacak, takallüs edecek (toplanacak), ben de gelip burada medresemi yapacağım."**

Rus Polisi:

- "Heyhat şaşarım senin ümidine?"

Bediüzzaman:

- "Ben de şaşarım senin aklına. Bu kışın devamına ihtimal verebilir misin? **Her kışın bir baharı, her gecenin bir neharı vardır.**" **(Bilinmeyen Taraflarıyla Bediüzzaman Said Nursi, sf.144, Nesil Yayınevi)**

Geleceğe dair çok haber alması ancak bunların bir kısmını aktarmasına izin verilmediğini ifade etmesi

Bu makamda perde indi. Yazmaya izin verilmedi. Başka zamana te'hir edildi (ertelendi). (Şualar, s.266)

Mânevî ve ehemmiyetli bir cânibden (yönden), şimdiki zelzele münâsebetiyle altı yedi cüz'î suâle karşı, **yine mânevî ihtar (uyarı) yardımıyla cevapları kalbe geldi. Tafsilen (uzun uzadıya) yazmak kaç defa niyet ettimse de izin verilmedi**. **Yalnız icmalen (özlüce) kısacık yazılacak**. **(Sözler, s.178)**

İçinden geçirdiklerinin anında gerçekleşmesi

İkinci misal: Gayet küçük ve lâtîf, bugünlerde vaki olan meseleyi söyleyeceğim. Şöyle ki: Fecirden evvel hatırıma geldi ki; bir zâtın kalbine vesvese verecek bir tarzda tarafımdan sözler söylenilmişti; keşke dedim onu görseydim, kalbindeki dağdağayı (ızdırabı, telaşı) izale (giderebilseydim) etseydim. Aynı dakikada, Nis'e (*Eğirdir ilçesinin sahilinde bir ada)* gitmiş bir parça kitabım bana lâzım idi; keşke elime geçseydi dedim. Sabah namazından sonra oturdum; baktım aynı zat, o kitab parçası elinde olduğu halde içeri girdi. Ona dedim: "Senin elindeki nedir?" Dedi: "Bilmiyorum, kapının önünde Nis'ten gelmiş diye birisi bana verdi; ben de size getirdim." FesübhanAllah dedim; böyle bir vakitte bu adamın evinden çıkıp gelmesi ve şu Söz'ün Nis'den gelmesi, hiç tesadüfe benzemiyor. Ve böyle bir adama şöyle bir parça kitabı aynı dakikada eline verip bana gönderen, elbette Kur'an-ı Hakîm'in himmetidir diyerek, Elhamdülillah dedim; benim en küçük, ehemmiyetsiz, hafî arzu-yu kalbimi (gizli kalbi arzumu) bilen birisi, elbette bana merhamet ediyor, beni himaye ediyor; öyle ise dünyanın minnetini beş paraya almam..." (Mektubat, Sayfa 341)

Avrupa Birliği'nin oluşacağını haber vermesi ve sonrasında İslam ahlakının hakimiyetini müjdelemesi

O vakit Eski Said demiş:"**Osmanlı hükûmeti Avrupa ile hâmiledir. Avrupa gibi bir hükûmeti doğuracak. Avrupa da İslâmiyete hâmiledir; o da bir İslâm devleti doğuracak**," Şeyh Bâhid'e söylemiş. O allâme zât demiş: "Ben de tasdik ediyorum." (Münazarat, sf. 147)

Bir rüyasında İslam ahlakının gelecekteki hakimiyetini izah etmesi

Rüyada bir hitabe:

Meâli ve hatırda kalan elfazı aynendir.

1335 senesi Eylül'ünde, dehrin hadisatının verdiği yeisle, şiddetle muztarip idim. Şu kesif zulmet içinde bir nur arıyordum. Mânen rüya olan yakazada bulamadım. **Hakikaten**

yakaza olan rüya-yı sâdıkada bir ziya gördüm. Tafsilâtı terk ile, yalnız bana söylettirilmiş noktaları kaydedeceğim. Şöyle ki:

Bir Cuma gecesinde nevm ile âlem-i misale girdim. Biri geldi, dedi:

"Mukadderat-ı İslâm için teşekkül eden bir meclis-i muhteşem seni istiyor."

Gittim, gördüm ki, münevver, emsalini dünyada görmediğim, **Selef-i Salihînden ve a'sârın meb'uslarından her asrın meb'usları içinde bulunur bir meclis gördüm.** Hicap edip kapıda durdum. Onlardan bir zat dedi ki: "Ey felâket, helâket asrının adamı, senin de reyin var. Fikrini beyan et." Ayakta durup dedim: "Sorun, cevap vereyim." Biri dedi: "Bu mağlûbiyetin neticesi ne olacak; galibiyette ne olurdu?" Dedim: **"Musibet şerr-i mahz olmadığı için, bazan saadette felâket olduğu gibi, felâketten dahi saadet çıkar.** Eskiden beri i'lâ-yı kelimetullah ve beka-yı istiklâliyet-i İslâm için, farz-ı kifaye-i cihadı deruhte ile kendini yekvücut olan âlem-i İslâma fedaya vazifedar ve hilâfete bayraktar görmüş olan **bu devlet-i İslâmiyenin felâketi, âlem-i İslâmın saadet-i müstakbelesiyle telâfi edilecektir.** Zira, şu musibet, maye-i hayatımız ve âb-ı hayatımız olan uhuvvet-i İslâmiyenin inkişaf ve ihtizazını hârikulâde tacil etti. Biz incinirken âlem-i İslâm ağlıyor. Avrupa ziyade incitse, bağıracaktır. **Şayet ölsek, yirmi öleceğiz, üç yüz dirileceğiz.** Harikalar asrındayız…" **(Sünuhat, ss. 55-57)**

Bediüzzaman'ı ağlatan Eskişehir Lisesi'ndeki hanım öğrenciler

"Bir zaman, Eskişehir hapishanesinin penceresinde bir cumhuriyet bayramında oturmuştum. Karşısındaki lise mektebinin büyük kızları, onun avlusunda gülerek raksediyorlardı. Birden manevî bir sinema ile elli sene sonraki vaziyetleri bana göründü. Ve gördüm ki: O elli-altmış kızlardan ve talebelerden kırk-ellisi kabirde toprak oluyorlar, azab çekiyorlar. Ve on tanesi, yetmiş-seksen yaşında çirkinleşmiş, gençliğinde iffetini muhafaza etmediğinden sevmek beklediği nazarlardan nefret görüyorlar.. kat'î müşahede ettim. Onların o acınacak hallerine ağladım. **Hapishanedeki bir kısım arkadaşlar ağladığımı işittiler. Geldiler, sordular. Ben dedim: Şimdi beni kendi halime bırakınız, gidiniz." (Şuâlar, s. 198)**

Üstad'ın kendi vefat yaşını 26 yıl öncesinden bilmesi

Barla Lahikasında sayfa 186'da talebesi Hafi Ali ağabeyin bir mektubunda,

(... öyle de 14. asrın hadim-i Kur'anı da dokuz yaşından altmış yaşına kadar bila-istisna doğrudan doğruya Kur'an namına hizmet ...) ifadesi geçmektedir. Ve bu mektup yazıldığında Üstad Hazretleri 60 yaşındadır. Ve o tarihte **aynı mektubun "altmış" ifadesinin üzerine Üstad Hazretleri kendi el yazısıyla "seksenaltı" ifadesini eklemiştir.** Yani hem **SEKSENALTI yaşına kadar yaşayacağını hem de Kur'an namına hizmet edeceğini** vefatından 26 sene önce haber vermektedir.

GELECEKTEKİ BAZI OLAYLARI ALLAH'IN KENDİSİNE SİNEMA PERDESİ GİBİ SEYRETTİRDİĞİNE DAİR ÜSTAD'IN AÇIK İZAHI

"1926 senesinde, İdris Köşkü Caddesi'ndeki, yine İdris-i Bitlisi Çeşmesi'nin karşısındaki evde dünyaya gelmişim. Babam merhum Vanlı Fakih İsa Cafer (1876-1963) Efendiydi. Pederim de Hizan'da dünyaya gelmişti. Daha çok gençken, Sultan Abdülhamid zamanında on beş-yirmi yaşlarında buraya, İstanbul'a tahsile gelmişti. Üstad Bediüzzaman'ı tâ Hizan ve Van'dan tanıyordu. Üstad Bediüzzaman'ın gıyabında evimizde bizlere, onun ilminden ve kahramanlığından sitayişle bahisler açardı. Üstad için 'Molla Said' ifadesini kullanırdı. "Üstad Bediüzzaman Rus esaretinden geldiği zamanlarda Eyüp'te bir müddet kalmıştı. Hatta İdris-i Bitlisi'nin hanımının adıyla anılan Zeyneb Hatun Camiinde bir Ramazan'da itikafta kalmıştı.

"Birgün, zannediyorum 1952 veya 53 senelerindeydi. Ben yalnız başıma evimizden çıkıp İdris-i Bitlisi'nin hanımının adıyla anılan Zeyneb Hatun Camii'ne doğru gidiyordum. Sokağın başında karşıma üç kişi çıktı. Bunların ikisi genç ve kıravatlıydı. Talebe oldukları belliydi. Üçüncü zat, cübbeli ve dar şalvarlı birisiydi. Ben bu zatlara selam verdim. Bu zat heybetli bir şekildeydi. Selam verince de zaten bakışlarıyla heybetini göstermişti. Gençler yirmi-yirmi sekiz yaşlarını gösteriyorlardı. Temiz kıyafetliydi ve üniversiteli oldukları anlaşılıyordu. Bu heybetli zat bana selam verdi ve 'Sen kimin oğlusun?' diye sordu. Ben hiç cevap vermeyerek, hemen eve koştum. Babamı çağırdım, 'Baba, baba, bir muhterem zat seni soruyor' dedim. Babam, 'Bu zat bizim Molla Said Efendi olmasın?' dedi. 'Bilmiyorum' dedim. Babam ise kapıdan çıkarak, bu zatları karşılamak için koştu. Bize doğru on beş-yirmi adım kadar gelmişlerdi. Babam tanıdı ve hemen Üstad'ın ellerine kapandı, ellerini öpmek istedi, Üstad elini çekti ve öptürmedi. Yürüyerek mezarlığın başına kadar gittiler. **Üstad Bediüzzaman, uzun bir ağacın yanındaki yuvarlak bir taşın üzerine varıp oturdu**.

"Merhum babam da Üstadın yanına oturdu, diğer genç üniversiteliler de oraya oturdular. Ben ise arkada ve ayakta durarak konuşmalarını dinlemeye çalışıyordum. Bazen Kürtçe konuşuyorlardı. Ben o zaman konuşmalarını anlayamıyordum. Türkçe konuştukları zaman ben de anlıyordum. Galiba babam Üstada bir şey söyledi. Üstad ona cevaben: 'HİÇ ÜZÜLMEYE DEĞMEZ. BEN ŞİMDİKİ BU HALLERİ, BUGÜNÜN BÖYLE OLACAĞINI, SENELER EVVEL GÖRMÜŞTÜM. HANİ ŞİMDİ SİNEMA DİYORLAR YA, BUNUN BEN BÖYLE OLACAĞINI, AYNEN BU TAŞIN ÜZERİNE OTURMUŞTUM VE AŞAĞIDAKİ DENİZİ SEYREDİYORDUM, SİNEMA PERDELERİ GİBİ BUGÜNLER GÖZLERİMİN ÖNÜNDEN GELİP GEÇMİŞTİ.'

"Bu bahisten sonra Üstad'la babam yine Kürtçe konuşmaya başladılar. Bu yuvarlak taşın üzerinde on beş dakika kadar oturdular. Oradan kalkarak babamla vedalaştılar ve ayrıldılar. Üstad Bediüzzaman Eyüb'e doğru yürüyüp gitti. Biz babamla eve dönerken, ben babama sormaya başlamıştım. Babam bana 'Bu zat benim sana daima bahsini ettiğim Molla Said dediğim zattır,Bediüzzaman'dır.'

"Üstad Bediüzzaman Zeyneb Hatun Camiinde itikafta kalırken, ablam Emine akşamları iftarlık yemek götürürdü. Üstad ise sadece bir çorbayı alırdı.

"1952 senelerinde 'Üstad Bediüzzaman'ın Sirkeci'deki ağır ceza mahkemesinde mahkemesi var' demişlerdi ve ben de bu mahkemeyi takip etmek için gitmiştim. Ama o zaman mahkeme günü Sirkeci'deki şimdiki postahane olan yerde mahşerî bir kalabalık vardı. Bu kalabalık ve izdiham yüzünden mahkemeye girememiş, sadece seyirci olarak dışarıda kalmıştım."

KAYNAK: (Son Şahitler adlı eserin, dördüncü cildinden derlenmiştir.)

BEDİÜZZAMAN SAİD NURSİ HAZRETLERİ YILLAR ÖNCESİNDEN İNTERNETİ TARİF ETMİŞTİR

1. Bediüzzaman Said Nursi Hazretleri 1929 yılında kaleme aldığı Mektubat'ta 1980'li yıllarda kullanılmaya başlayan internet teknolojisinden bahsetmiştir

ALTINCISI VE EN MÜHİMİ: RÜYA-YI SADIKA BENİM İÇİN HAKKALYAKİN DERECESİNE GELMİŞ VE PEK ÇOK TECRÜBÂTIMLA KADER-İ İLÂHÎNİN HER ŞEYE MUHİT OLDUĞUNA BİR HÜCCET-İ KÀTI' HÜKMÜNE GEÇMİŞTİR. EVET, BU RÜYALAR, BENİM İÇİN, HUSUSAN BU BİRKAÇ SENE ZARFINDA O DERECEYE GELMİŞTİR Kİ, MESELÂ YARIN BAŞIMA GELECEK EN KÜÇÜK HADİSAT VE EN EHEMMİYETSİZ MUAMELÂT VE HATTÂ EN ÂDİ MUHAVERAT YAZILI OLDUĞUNU VE DAHA GELMEDEN MUAYYEN OLDUĞUNU; VE GECEDE ONLARI GÖRMEKLE, DİLİMLE DEĞİL, GÖZÜMLE OKUDUĞUM BANA KATÎ OLMUŞTUR. BİR DEĞİL, YÜZ DEĞİL, BELKİ BİN DEFA, GECEDE, HİÇ DÜŞÜNMEDİĞİM HALDE GÖRDÜĞÜM BAZI ADAMLAR VEYAHUT SÖYLEDİĞİM MESELELER, O GECENİN GÜNDÜZÜNDE, AZ BİR TABİRLE AYNEN ÇIKIYOR. Demek, en cüz'î hadisat, vukua gelmeden evvel hem mukayyettir, hem yazılmıştır. Demek tesadüf yok; hadisat başıboş gelmiyor, intizamsız değillerdir.

Yedincisi: Senin müjdeli, mübarek ve güzel rüyanın tabiri, Kur'ân için ve bizim için çok güzeldir. Hem zaman tabir etti ve ediyor, tabirimize ihtiyaç bırakmıyor. Hem kısmen tabiri güzel olarak çıkmış. **Sen dikkat etsen anlarsın. Yalnız bir iki noktasına işaret ederiz. Yani bir hakikat beyan ederiz; senin hakikat-i rüya nevinden olan vakıalar, o hakikatin temessülâtıdır (bir şekil ya da surete girmiş, cisimlenmiş halidir).**

Şöyle ki:

O vâsi meydanlık, Âlem-i İslâmiyettir. Meydanlığın nihayetindeki mescid, Isparta vilâyetidir. Etrafı bulanık, çamurlu su, hal ve zamanın sefahet ve atalet ve bid'atlar bataklığıdır. Sen selâmetle, bulaşmadan,süratle mescide eriştiğin, herkesten evvel envâr-ı Kur'âniyeye sahip çıkıp, kalbini bozmadan sağlam kaldığına işarettir. Mesciddeki küçük cemaat ise, Hakkı, Hulûsi, Sabri, Süleyman, Rüştü, Bekir, Mustafa, Ali, Zühtü, Lütfi, Hüsrev, Refet gibi, Sözlerin hameleleridir. Ufak kürsü ise, Barla gibi küçük bir köydür. **YÜKSEK SES İSE, SÖZLERDEKİ KUVVET VE SÜRAT-İ**

İNTİŞARLARINA İŞARETTİR. BİRİNCİ SAFTA SANA TAHSİS EDİLEN MAKAM İSE, ABDURRAHMAN'DAN SANA MÜNHAL KALAN YERDİR. O CEMAAT, TELSİZ ÂLETLERİN ÂHİZELERİ HÜKMÜNDE, BÜTÜN DÜNYAYA DERS İŞİTTİRMEK İSTEMEK İŞARETİ VE HAKİKATİ İSE, İNŞAALLAH TAMAMIYLA SONRA ÇIKACAK. ŞİMDİ EFRADI BİRER KÜÇÜK ÇEKİRDEK İSELER DE, İLERİDE TEVFİK-İ İLÂHÎ İLE BİRER ŞECERE-İ ÂLİYE (temiz büyük yüce bir sülale, soy, ağaç) HÜKMÜNE GEÇERLER VE BİRER TELSİZ TELGRAFIN MERKEZİ OLURLAR. Sarıklı, küçük, genç bir zat ise, Hulûsi'ye omuz omuza verecek, belki geçecek birisi, naşirler ve talebeler içine girmeye namzettir. Bazılarını zannederim, fakat katî hükmedemem. O genç, kuvve-i velâyetle meydana atılacak bir zattır. Sair noktaları sen benim bedelime tabir et.

Senin gibi dostlarla uzun konuşmak hem tatlı, hem makbul olduğundan, şu kısa meselede uzun konuştum, belki de israf ettim. Fakat nevme ait olan âyât-ı Kur'âniyenin bir nevi tefsirine işaret etmek niyetiyle başladığımdan, inşaAllah o israf affolur veya israf olmaz. (**Mektubat, s. 334)**

2. Üstad Sözler Risalesi'nde ileride, telsiz, telefon, telgraf, radyo gibi teknolojik aletlerin işini toplu olarak yapacak yüksek bir teknolojiden bahsetmiştir

Evet, nasıl ki bir avuç toprak, yüzer çiçeklere nöbetle saksılık eden kabında, eğer tabiata, esbâba havale edilse, lâzım gelir ki, ya o kapta küçük mikyasta yüzer, belki çiçekler adedince mânevî makineler, fabrikalar bulunsun; veyahut o parçacık topraktaki herbir zerre, bütün o ayrı ayrı çiçekleri muhtelif hâsiyetleriyle ve hayattar cihazâtıyla yapmalarını bilsin; âdetâ, bir ilâh gibi, hadsiz ilmi ve nihayetsiz iktidarı bulunsun. Aynen öyle de, emir ve irâdenin bir arşı olan havanın, rüzgârın herbir parçası ve bir nefes ve tırnak kadar olan *Hû"* lâfzındaki HAVADA, KÜÇÜCÜK MİKYASTA, BÜTÜN DÜNYADA MEVCUD TELEFONLARIN, TELGRAFLARIN, RADYOLARIN VE HADSİZ VE MUHTELİF KONUŞMALARIN MERKEZLERİ, SANTRALLARI, ÂHİZE VE NÂKİLELERİ BULUNSUN VE O HADSİZ İŞLERİ BERABER VE BİR ANDA YAPABİLSİN; veyahut *Hû"* deki havanın, belki unsur-u havanın herbir parçasının herbir zerresi, bütün telefoncular ve ayrı ayrı umum telgrafçılar ve radyo ile konuşanlar kadar mânevî şahsiyetleri ve kabiliyetleri bulunsun ve onların umum dillerini bilsin ve aynı zamanda başka zerrelere de bildirsin, neşretsin. Çünkü bilfiil, o vaziyet, kısmen görünüyor ve havanın bütün eczâsında o kabiliyet var. İşte ehl-i küfrün ve tabiiyyun ve maddiyyunların mesleklerinde, değil bir muhâl, belki zerreler adedince muhâller ve imtinâlar ve müşkülâtlar âşikâre görünüyor... (Sözler, s. 147)

PEYGAMBERİMİZ (S.A.V.) "DÜNYANIN 7000 YILLIK ÖMRÜ" İFADESİYLE BİR TAKVİM BAŞLANGICINA DİKKAT ÇEKMEKTEDİR

Peygamberimiz (s.a.v.)'den rivayet edilen hadislerde **DÜNYA'NIN ÖMRÜNÜN 7000 YIL OLDUĞU** bildirilmektedir.

Enes Malik 'den tahric etti. O dedi ki, Resulullah (s.a.v.) buyurdu: DÜNYANIN ÖMRÜ, AHİRET GÜNLERİNDE YEDİ GÜNDÜR. Allah-u Teala buyurdu ki: RABBİN KATINDA BİR GÜN SİZİN SAYDIKLARINIZDAN BİN YIL GİBİDİR. Kim bir din kardeşinin Allah yolunda bir ihtiyacını görürse, Allah Teala onun için gündüzlerini oruçla, gecelerini de ibadetle geçirmişcesine ŞU DÜNYANIN YEDİ BİN YILLIK ÖMRÜ MÜDDETİNCE SEVAP YAZAR.

(Ali B. Hüsameddin el-Muttaki, Kitab-ül Burhan Fi Alamet-il Mehdiyy-il Ahir Zaman, sf. 88)

İbni Asakir diyor ki: Ebu Said Ahmed b. Muhammed Bağdadi (aradaki ravi silsilesi ile) rivayet etti. Enes b. Malik (r.a.)'dan O dedi ki, Resulullah (s.a.v.) buyurdu: Kim bir din kardeşinin Allah yolunda bir ihtiyacını görürse, Allah Teala onun için, gündüzlerini oruçla, gecelerini de ibadetle geçirmişçesine ŞU DÜNYANIN YEDİ BİN YILLIK ÖMRÜ MÜDDETİNCE SEVAP YAZAR. (Ali B. Hüsameddin el-Muttaki, Kitab-ül Burhan Fi Alamet-il Mehdiyy-il Ahir Zaman, sf. 88)

İbni Adiyy diyor ki: Ebu İshak, İbrahim b. Abdullah Nebti, (aradaki ravi silsilesi ile) rivayet etti. Enes b. Malik (r.a.)'dan O dedi ki, Resullullah (s.a.v.) buyurdu: DÜNYANIN ÖMRÜ, AHİRET GÜNLERİNDEN YEDİ GÜNDÜR. ALLAH TEALA BUYURDU Kİ: "SENİN RABBİNİN YANINDAKİ BİRGÜN, SİZİN SAYDIĞINIZ BİN YIL GİBİDİR." (Ali B. Hüsameddin el-Muttaki, Kitab-ül Burhan Fi Alamet-il Mehdiyy-il Ahir Zaman, sf. 88)

Amr bin Yahya, ens hakkında elala' bin Zeyd'e bildirdik Allah ondan razı olsun dedi ki: **Allah'ın Resulu dedi ki (S.A.V): DÜNYANIN ÖMRÜ AHİRET GÜNLERİNDEN YEDİ GÜNDÜR. Yüce Allah dedi ki: Gerçekten senin Rabbinin katında bir gün sizin saymakta olduğunuz bin yıl gibidir.**[1]

(Elkesfu An mucavezeti Hazihilumme el Elf ve Elluma fi Ecvibeti el'-Esile, Suyuti, sf. 10)

Ettaberani Elkebiyr de dedi ki: Ahmed bin Ennadril askeri ve Ceafer bin Muhammedul Aryani'ye (veya uryani de olabilir) bildirdik (haber verdik) ikisi de dediler ki: Elveliyd bin Abdul Melik bin Serhul Sahrani'ye haber verdik, Süleyman bin Ataul Kureyşilharbi haber verdik, Sullemetu bin Abdillahil Cehni hakkında Amr bin ebi Şeceati bin Rabiil Cehni hakkında Eddehhak bin Zemlil Cehni dedi ki: Bir rüya gördüm, onu Resulullah'a (S.A.V.) anlattım. Kendindeki sözü zikretti: Ya Resulullah birden ben seninle içinde yedi derece olan bir minberin (kürsünün) üzerindeyim, sen onun en yüksek bir derecesindesin, (S.A.V.) dedi ki: İçinde yedi derece olan minbere gelince, ben onun en yüksek bir derecesindeyim, DÜNYA İSE YEDİ BİN SENE ... ***(Elkesfu An mucavezeti Hazihilumme el Elf ve Elluma fi Ecvibeti el'-Esile, Suyuti, sf. 10)***

Dakkak b. Zeyd-ü Cüheni 'den rivayet ettiler. Ben gördüğüm bir rüyayı Resulullah (s.a.v.) 'e anlattım. Bu rüyada Peygamber (s.a.v.) yedi basamaklı bir minberin en üst basamağında idi: O buyurdu ki, YEDİ BASAMAKLI GÖRDÜĞÜN MİNBER ŞU DÜNYANIN ÖMRÜ OLAN YEDİ BİN SENEDİR. (Ali B. Hüsameddin el-Muttaki, Kitab-ül Burhan Fi Alamet-il Mehdiyy-il Ahir Zaman, 89)

İbni Ebi Dünya, Zemmil Emel'inde diyor ki: Ali b. Said, Hamza b. Hişan'dan, O da Said b. Cubeyr'den rivayet ettiler ki, Dünya, ahiret haftalarından bir haftadır. (Ali B. Hüsameddin el-Muttaki, Kitab-ül Burhan Fi Alamet-il Mehdiyy-il Ahir Zaman, sf. 88)

İbni Ebi Hatem, Tefsir'inde İbni Abbas'dan rivayet etti ki: DÜNYA, AHİRET HAFTALARINDAN BİR HAFTA OLUP, YEDİ BİN SENEDİR VE BUNUN ALTI BİNİ GEÇMİŞTİR. (Ali B. Hüsameddin el-Muttaki, Kitab-ül Burhan Fi Alamet-il Mehdiyy-il Ahir Zaman, sf. 88)

İbni Abbas'dan sahih olarak nakledilen şöyle bir rivayet vardır. O dedi ki: DÜNYA YEDİ GÜNDÜR. HER BİR GÜN BİN YIL GİBİDİR. Ve Resulullah (s.a.v.)'de onun sonunda gönderildi.

Ehl-i sünnet alimlerinden Hüsameddin el- Muttaki'nin eseri ***Kitab-ül Burhan Fi Alamet-il Mehdiyy-il Ahir Zaman*** kitabında yer alan bu hadislere göre Peygamberimiz (s.a.v.) dünyanın ömrünün 7000 sene olduğunu bildirmektedir. **Yine büyük hadis alimlerinden ve Hanbeli mezhebinin kurucusu olan İmam Ahmed İbni Hanbel gibi birçok alimin birbirlerinden naklettikleri bir hadiste.** Peygamberimiz (s.a.v.) kendine kadar dünyada geçen zamanın 5600 yıl olduğunu **bildirerek bir takvimin başlangıç tarihine dikkat çekmiştir:**

Ahmed İbni Hanbel İlel'inde nakletti. İsmail b. Abdülkerim, Abdüssamed'den O da Vehb'den rivayet etti:

DÜNYADAN BEŞ BİN ALTI YÜZ YIL GEÇMİŞTİR.

(Ali B. Hüsameddin el-Muttaki, Kitab-ül Burhan Fi Alamet-il Mehdiyy-il Ahir zaman, sf. 89)

Ümmetin ömrü ayrıdır dünyanın ömrü ise ayrıdır.

Peygamberimiz (s.a.v.)'in, Dünyanın ömrünün 7000 yıl olduğuna, Peygamberimiz (s.a.v.)'e kadar geçen zamanın 5600 yıl olduğuna yönelik olarak bildirdiği bu tarihleri belli bir takvime göre değerlendirmek gerekir. Ancak bu tarihler kesinlikle insanlık tarihinin başlangıcı olan Hz. Adem (a.s.)'ın dünyaya indiriliş tarihi olarak değerlendirilmemelidir. Günümüzde nasıl Peygamberimiz (s.a.v.)'in Mekke'den Medine'ye hicreti Hicri takvimin başlangıcı, Hz. İsa'nın doğumu Miladi takvimin başlangıcı olarak kabul edilip tarihi hesaplamalar bu tarihlerin öncesi ve sonrası olarak yapılıyorsa Peygamberimiz (s.a.v.)'den rivayet edilen bu 7000 yıllık vakit de onun döneminde milat olarak kabul edilen bir olaya göre verilmiş olabilir. Burada önemli olan, Peygamberimiz (s.a.v.)'in söz konusu bu takvimin başlangıcı üzerinden bir hesap yaparak Dünyanın ömrünün bu takvime göre 7000 yıl olduğunu söylemesi ve kendisine kadar da bu başlangıçtan itibaren 5600 yıl geçtiğini net bir şekilde bildirmesidir.

Peygamberimiz (s.a.v.) ümmetin İslam ümmetinin icabet ömrünün hicri 1500'leri geçmeyeceğini yani hicri 1500'ler itibariyle İslam ahlakının dünya üzeride terk edilmeye başlayacağını ve müslüman kalmayacağını işaret etmektedir.

Said Nursi Hazretleri Müslümanların Allah'ın emri gelinceye kadar hak üzerinde olacaklarını ve 1506'lara kadar galibane olarak devam edeceğini 1545 tarihinde ise kıyametin kopmasının muhtemel olacağını (Doğrusunu Allah bilir) ifade etmektedir:

"Ümmetimden bir taife..." fıkrasının (bölümünün) makam-ı cifrîsi (cifir hesâbına göre olan netice, sayı değeri) 1542 (2117) ederek nihayet-i devamına (varlığının sonuna) îma eder. "Hak üzerinde olacaktır." (şedde sayılır) fıkrası dahi; makam-ı cifrîsi 1506 (2082), bu tarihe kadar zâhir ve aşikârane (açık ve ortada), belki galibane; sonra tâ 1542 (2117) ye kadar, gizli ve mağlubiyet içinde vazife-i tenviriyesine (aydınlatma görevine) devam edeceğine remze (işarete) yakın îma eder. "ALLAH'IN EMRİ GELİNCEYE KADAR" (ŞEDDE SAYILIR) FIKRASI DAHİ; MAKAM-I CİFRÎSİ 1545 (2120), KÂFİRİN BAŞINDA KIYAMET KOPMASINA ÎMA EDER. (Kastamonu Lahikası, s. 33)

Hem ehli sünnet alimlerinden Berzenci ve İmam Suyuti Hazretleri'nin hem de Üstad'ın Peygamberimiz (s.a.v.)'den rivayet edilen hadisler doğrultusunda yaptıkları açıklamalara göre ümmetin ömrünün Hicri 1500'leri geçmeyeceği anlaşılmaktadır.

[1] **Gerçekten, senin Rabbinin katında bir gün, sizin saymakta olduklarınızdan bin yıl gibidir. (Hac Suresi, 47)**

RİSALE-İ NUR'DA
DECCALİYET KONUSU

Bediüzzaman Said Nursi Hazretleri'nin Risalelerde bahsettiği Süfyan; tüm Ortadoğu'yu Darwinist, materialist ve ateist çizgiye çeken, tüm hayatı Suriye'de geçmiş olan bir zalimdir.

*1. Hz. Mehdi (a.s.)'nin üç vazifesinden.... Birincisi: fen ve felsefenin tasallutiyle (etkisiyle) ve **maddiyyun ve tabiiyyun taunu**, (materyalizm, Darwinizm ve ateizm hastalığı) beşer (insanlık) içine intişar etmesiyle (insanlar arasında yayılmasıyla), her şeyden evvel felsefeyi ve **maddiyyun fikrini (materyalizm, Darwinizm ve ateizm gibi Allah'ı inkar eden dinsiz akımları) tam susturacak tarzda imanı kurtarmaktır.** Ehl-i imanı dalâletten muhafaza etmek (iman edenleri sapkınlıktan korumak)... (Emirdağ Lahikası, s. 259)*

*2. Hem deccalın rejimine ve teşkil ettiği komitesine ve hükûmetine ait garib halleri ve dehşetli icraatı, onun şahsıyla münasebetdar rivayet edilmesi cihetiyle manası gizlenmiş. Meselâ: "O kadar kuvvetlidir ve devam eder; yalnız Hazret-i İsa (a.s.) onu (onun fikir sistemini) öldürebilir, başka çare olamaz" rivayet edilmiş. Yani, **onun mesleğini ve yırtıcı rejimini bozacak**, ... ancak semavî ve ulvî, hâlis bir din İsevîlerde zuhur edecek ve hakikat-ı Kur'aniyeye iktida (uyan) ve ittihad eden (birlik olan) bu İsevî dinidir ki, Hazret-i İsa Aleyhisselâm'ın nüzulü ile o dinsiz meslek mahvolur ölür (fikir sistemi yıkılır). **Yoksa onun (deccalin) şahsı bir mikrop, bir nezle ile öldürülebilir.** (Şualar, 5. Şua)*

*3. Maddiyyunluk (ateist, materyalist ve Darwinist felsefeler) manevi taundur (bulaşıcı bir veba hastalığıdır) ki, beşere şu müthiş sıtmayı tutturdu, gazab-ı İlahiye çarptırdı. **Telkin ve tenkid kabiliyeti** tevessü ettikçe (geliştikçe), o taun da (bulaşıcı veba hastalığı da) tevessü eder (gelişir). (Mektubat, s. 513)*

*4.Tabiiyyun, maddiyyun (materyalizm, Darwinizm'den) felsefesinden tevellüd eden (doğan) bir cereyan-ı Nemrudane (isyankar bir cereyan), gittikçe âhirzamanda felsefe-i maddiye vasıtasıyla intişar ederek (yayılarak) kuvvet bulup, **uluhiyeti (Allah'ın varlığını) inkâr edecek bir dereceye gelir.** (Mektubat s. 57)*

*5.Bunun bir tevili (açıklaması) şu olmak gerektir ki: İsa Aleyhisselâm'ı nur-u iman ile tanıyan ve tâbi' olan (O'na uyan) cemaat-ı ruhaniye-i mücahidînin (ruhani mücahidler (ilmen mücadele edenler) cemaatinin) kemmiyeti (sayısı), Deccal'ın **mektebce ve askerce***

ilmî ve maddî ordularına *nisbeten çok az ve küçük olmasına işaret ve kinayedir. (Şualar, s. 588-589)*

6. Hem âlem-i insaniyette (insanlık aleminde) ***inkâr-ı uluhiyet (Allah'ın inkarı) niyetiyle medeniyet ve mukaddesat-ı beşeriyeyi (insanlığın mukaddes değerlerini) zîr ü zeber (darmadağın) eden Deccal komitesini,*** *Hazret-i İsa Aleyhisselâm'ın din-i hakikîsini (gerçek dinini) İslâmiyetin hakikatıyla birleştirmeye çalışan hamiyetkâr ve fedakâr bir İsevî cemaatı namı altında ve "Müslüman İsevîleri" ünvanına lâyık bir cem'iyet, o Deccal komitesini, Hazret-i İsa Aleyhisselâm'ın riyaseti (liderliği) altında öldürecek (fikri sistemini yok edecek) ve dağıtacak; beşeri, inkâr-ı uluhiyetten (Allah'ı inkardan) kurtaracak. (Mektubat s. 441)*

7. *Deccal'ın şahs-ı surîsi (görünüşü) insan gibidir. Mağrur, firavunlaşmış, Allah'ı unutmuş olduğundan; surî (sureti, görünümü), cebbarane (zorla) olan hâkimiyetine,* ***uluhiyet namını vermiş bir şeytan-ı ahmaktır ve bir insan-ı dessastır (aldatıcı insan). Fakat şahs-ı manevîsi olan dinsizlik cereyan-ı azîmi (büyük dinsizlik akımı), pek cesîmdir (büyüktür).*** *Rivayetlerde Deccal'a ait tavsifat-ı müdhişe (dehşet verici vasıflandırmalar) ona işaret eder. (Mektubat s. 270)*

8. *Alâmet-i Kıyametten olan Deccal hakkında hadîs-i şerifte "Birinci günü bir sene, ikinci günü bir ay, üçüncü günü bir hafta, dördüncü günü eyyam-ı saire (diğer günler) gibidir.* ***Çıktığı zaman dünya işitir. Kırk günde dünyayı gezer."*** *rivayet ediliyor.*

Allahu a'lem, bu rivayetler tamamen sahih olmak şartıyla tevilleri şudur: Bu rivayetler mucizâne haber verir ki, "Deccal zamanında vasıta-i muhabere (haberleşme yolları) ve seyahat o derece terakki edecek ki (ilerleyecek ki), ***bir hadise bir günde umum (bütün) dünyada işitilecek. Radyo ile bağırır, şark-garp (doğu-batı) işitir ve umum ceridelerinde (bütün gazetelerde) okunacak.*** *Ve bir adam kırk günde dünyayı devredecek ve yedi kıt'asını ve yetmiş hükûmetini görecek ve gezecek" diye, zuhurundan on asır evvel telgraf, telefon, radyo, şimendifer, tayyareden mucizâne haber verir. Hem Deccal, deccallık haysiyetiyle değil, belki gayet müstebit (diktatör) bir kral sıfatıyla işitilir. Ve gezmesi de her yeri istilâ etmek için değil,* ***belki fitneyi uyandırmak ve insanları baştan çıkarmak içindir.*** *(Şuâlar, s. 496)*

9. *Beşinci Mes'ele: Rivayette vardır ki: "Âhirzamanda Deccal gibi bir kısım şahıslar,* ***uluhiyet (ilahlık) dava edecekler ve kendilerine secde ettirecekler."***

Allahu a'lem, bunun bir tevili şudur ki: Nasılki padişahı inkâr eden bir bedevi kumandan, kendinde ve başka kumandanlarda, hâkimiyetleri nisbetinde birer küçük padişahlık tasavvur eder. Aynen öyle de: ***Tabiiyyun ve maddiyyun (materyalizm,***

Darwinizm) mezhebinin başına geçen o eşhas (şahıslar), kuvvetleri nisbetinde kendilerinde bir nevi rububiyet (terbiye edicilik) tahayyül ederler *(hayal ederler) ve raiyetini (saygısını) kendi kuvveti için kendine ve heykellerine ubudiyetkârane (kulluk ederek) serfüru ettirirler (baş eğdirirler), başlarını rükûa getirirler demektir. (Şualar, s. 584)*

10. Deccâl-misâl Haşiye dehâ-i a'ver (tek gözlü deccal), bir dâr ile bir hayatı anlar, maddeperest olur ve dünyaperver. ***İnsanı yapar birer canavar.***

Evet, ***dehâ sağır tabiata tapar. Kör kuvvete fermanber (itaat eder).*** *Fakat Hüdâ (Allah) şuurlu san'atı tanır, hikmetli kudrete bakar. Dehâ (deccal), zemine küfran perdesi çeker. Hüdâ, şükran nurunu serper. (Sözler, 654)Hz. Mehdi (a.s.)'nin üç vazifesinden.... Birincisi: fen ve felsefenin tasallutiyle (etkisiyle) ve* ***maddiyyun ve tabiiyyun taunu****, (materyalizm, Darwinizm ve ateizm hastalığı) beşer (insanlık) içine intişar etmesiyle (insanlar arasında yayılmasıyla), her şeyden evvel felsefeyi ve* ***maddiyyun fikrini (materyalizm, Darwinizm ve ateizm gibi Allah'ı inkar eden dinsiz akımları) tam susturacak tarzda imanı kurtarmaktır.*** *Ehl-i imanı dalâletten muhafaza etmek (iman edenleri sapkınlıktan korumak)... (Emirdağ Lahikası, s. 259)*

11. Hem deccalın rejimine ve teşkil ettiği komitesine ve hükûmetine ait garib halleri ve dehşetli icraatı, onun şahsıyla münasebetdar rivayet edilmesi cihetiyle manası gizlenmiş. Meselâ: "O kadar kuvvetlidir ve devam eder; yalnız Hazret-i İsa (a.s.) onu (onun fikir sistemini) öldürebilir, başka çare olamaz" rivayet edilmiş. Yani, ***onun mesleğini ve yırtıcı rejimini bozacak****, ... ancak semavî ve ulvî, hâlis bir din İsevîlerde zuhur edecek ve hakikat-ı Kur'aniyeye iktida (uyan) ve ittihad eden (birlik olan) bu İsevî dinidir ki, Hazret-i İsa Aleyhisselâm'ın nüzulü ile o dinsiz meslek mahvolur ölür (fikir sistemi yıkılır).* ***Yoksa onun (deccalin) şahsı bir mikrop, bir nezle ile öldürülebilir.*** *(Şualar, 5. Şua)*

12. Maddiyyunluk (ateist, materyalist ve Darwinist felsefeler) manevi taundur (bulaşıcı bir veba hastalığıdır) ki, beşere şu müthiş sıtmayı tutturdu, gazab-ı İlahiye çarptırdı. ***Telkin ve tenkid kabiliyeti*** *tevessü ettikçe (geliştikçe), o taun da (bulaşıcı veba hastalığı da) tevessü eder (gelişir). (Mektubat, s. 513)*

13. Tabiiyyun, maddiyyun (materyalizm, Darwinizm'den) felsefesinden tevellüd eden (doğan) bir cereyan-ı Nemrudane (isyankar bir cereyan), gittikçe âhirzamanda felsefe-i maddiye vasıtasıyla intişar ederek (yayılarak) kuvvet bulup, ***uluhiyeti (Allah'ın varlığını) inkâr edecek bir dereceye gelir.*** *(Mektubat s. 57)*

14. Bunun bir tevili (açıklaması) şu olmak gerektir ki: İsa Aleyhisselâm'ı nur-u iman ile tanıyan ve tâbi' olan (O'na uyan) cemaat-ı ruhaniye-i mücahidînin (ruhani mücahidler (ilmen mücadele edenler) cemaatinin) kemmiyeti (sayısı), Deccal'ın ***mektebce ve askerce ilmî ve maddî ordularına*** *nisbeten çok az ve küçük olmasına işaret ve kinayedir. (Şualar, s. 588-589)*

15. Hem âlem-i insaniyette (insanlık aleminde) ***inkâr-ı uluhiyet (Allah'ın inkarı) niyetiyle medeniyet ve mukaddesat-ı beşeriyeyi (insanlığın mukaddes değerlerini) zîr ü zeber (darmadağın) eden Deccal komitesini,*** *Hazret-i İsa Aleyhisselâm'ın din-i hakikîsini (gerçek dinini) İslâmiyetin hakikatıyla birleştirmeye çalışan hamiyetkâr ve fedakâr bir İsevî cemaatı namı altında ve "Müslüman İsevîleri" ünvanına lâyık bir cem'iyet, o Deccal komitesini, Hazret-i İsa Aleyhisselâm'ın riyaseti (liderliği) altında öldürecek (fikri sistemini yok edecek) ve dağıtacak; beşeri, inkâr-ı uluhiyetten (Allah'ı inkardan) kurtaracak. (Mektubat s. 441)*

16. Deccal'ın şahs-ı surîsi (görünüşü) insan gibidir. Mağrur, firavunlaşmış, Allah'ı unutmuş olduğundan; surî (sureti, görünümü), cebbarane (zorla) olan hâkimiyetine, ***uluhiyet namını vermiş bir şeytan-ı ahmaktır ve bir insan-ı dessastır (aldatıcı insan). Fakat şahs-ı manevîsi olan dinsizlik cereyan-ı azîmi (büyük dinsizlik akımı), pek cesîmdir (büyüktür).*** *Rivayetlerde Deccal'a ait tavsifat-ı müdhişe (dehşet verici vasıflandırmalar) ona işaret eder. (Mektubat s. 270)*

17. Alâmet-i Kıyametten olan Deccal hakkında hadîs-i şerifte "Birinci günü bir sene, ikinci günü bir ay, üçüncü günü bir hafta, dördüncü günü eyyam-ı saire (diğer günler) gibidir. ***Çıktığı zaman dünya işitir. Kırk günde dünyayı gezer."*** *rivayet ediliyor.*

Allahu a'lem, bu rivayetler tamamen sahih olmak şartıyla tevilleri şudur: Bu rivayetler mucizâne haber verir ki, "Deccal zamanında vasıta-i muhabere (haberleşme yolları) ve seyahat o derece terakki edecek ki (ilerleyecek ki), ***bir hadise bir günde umum (bütün) dünyada işitilecek. Radyo ile bağırır, şark-garp (doğu-batı) işitir ve umum ceridelerinde (bütün gazetelerde) okunacak.*** *Ve bir adam kırk günde dünyayı devredecek ve yedi kıt'asını ve yetmiş hükûmetini görecek ve gezecek" diye, zuhurundan on asır evvel telgraf, telefon, radyo, şimendifer, tayyareden mucizâne haber verir. Hem Deccal, deccallık haysiyetiyle değil, belki gayet müstebit (diktatör) bir kral sıfatıyla işitilir. Ve gezmesi de her yeri istilâ etmek için değil,* ***belki fitneyi uyandırmak ve insanları baştan çıkarmak içindir.*** *(Şuâlar, s. 496)*

18. *Beşinci Mes'ele: Rivayette vardır ki: "Âhirzamanda Deccal gibi bir kısım şahıslar,* ***uluhiyet (ilahlık) dava edecekler ve kendilerine secde ettirecekler."***

Allahu a'lem, bunun bir tevili şudur ki: Nasılki padişahı inkâr eden bir bedevi kumandan, kendinde ve başka kumandanlarda, hâkimiyetleri nisbetinde birer küçük

padişahlık tasavvur eder. Aynen öyle de: ***Tabiiyyun ve maddiyyun (materyalizm, Darwinizm) mezhebinin başına geçen o eşhas (şahıslar), kuvvetleri nisbetinde kendilerinde bir nevi rububiyet (terbiye edicilik) tahayyül ederler*** *(hayal ederler) ve raiyetini (saygısını) kendi kuvveti için kendine ve heykellerine ubudiyetkârane (kulluk ederek) serfüru ettirirler (baş eğdirirler), başlarını rükûa getirirler demektir. (Şualar, s. 584)*

19. *Deccâl-misâl Haşiye dehâ-i a'ver (tek gözlü deccal), bir dâr ile bir hayatı anlar, maddeperest olur ve dünyaperver.* ***İnsanı yapar birer canavar***

Evet, ***dehâ sağır tabiata tapar. Kör kuvvete fermanber (itaat eder).*** *Fakat Hüdâ (Allah) şuurlu san'atı tanır, hikmetli kudrete bakar. Dehâ (deccal), zemine küfran perdesi çeker. Hüdâ, şükran nurunu serper. (Sözler, 654)*

20. Yedinci Mesele: Rivayette var ki, "Süfyan büyük bir âlim olacak, ilimle dalâlete düşer. ***Ve çok âlimler ona tâbi olacaklar****." Ve'l-ilmu indaAllah (ilim Allah katındadır), bunun bir tevili şudur ki: Başka padişahlar gibi ya kuvvet ve kudret veya kabile ve aşiret veya cesaret ve servet gibi vasıta-i saltanat olmadığı halde, zekâvetiyle (çabuk kavrama) ve fenniyle ve siyasî ilmiyle o mevkii kazanır ve aklıyla çok âlimlerin akıllarını teshir eder (emri altına alır), etrafında fetvacı yapar.* ***Ve çok muallimleri (öğretmen) kendine taraftar eder ve din derslerinden tecerrüt eden (soyutlanan) maarifi (eğitimi) rehber edip tâmimine (yayılmasına) şiddetle çalışır,*** *demektir. (Şualar, s. 461)*

21. Büyük Deccal, şeytanın iğvası (telkinleri) ve hükmüyle şeriat-ı İseviyenin ahkamını (İseviliğin hükümlerini) kaldırıp Hıristiyanların hayat-ı içtimaiyelerini (sosyal hayatlarını) idare eden rabıtaları (birleştiren unsurları) bozarak ***anarşistliğe ve Yecüc Mecüc'e zemin hazır eder...*** *Şeriat-ı Muhammediye'nin (a.s.m.) (Peygamberimiz (sav)'in getirdiği Kuran ahlakının gereklerini) ebedi bir kısım ahkamını (hükümlerini) nefis ve şeytanın desiseleriyle (aldatmacalarıyla) kaldırmaya çalışarak hayat-ı beşeriyenin (insan yaşamının) maddi ve manevi rabıtalarını (birleştiren unsurlar) bozarak, serkeş (inatçı) ve sarhoş ve sersem nefisleri başıboş bırakarak hürmet ve merhamet gibi nurani zincirleri çözer; hevesat-ı müteaffine (nefsi tutkular) bataklığında birbirine saldırmak için cebri (zorla) bir serbestiyet (özgürlük) ve ayn-ı istibdat (baskı) bir hürriyet vermek ile dehşetli bir anarşistliğe meydan açar. (Şualar, s. 592)*

22. "Şahs-ı İsa Aleyhisselam'ın kılıncı ve maktul olan (yok edilen) şahs-ı Deccal'in, teşkil ettiği dehşetli maddiyunluk (maddecilik) ve dinsizlik azametli heykeli ve şahs-ı manevisini mahvedecek ancak İsevi ruhanileridir ki; o ruhaniler, din-i İsevinin hakikatini (Hristiyanlığın esaslarını) hakikat-i İslamiye ile mezcederek (katarak) o kuvvetle onu dağıtacak, manen öldürecek. *Hatta "Hazret-i İsa Aleyhisselam gelir. Hazret-i Mehdi'ye namazda iktida eder (uyar), tabi olur." Diye rivayeti bu ittifaka*

ve hakikat-i Kuraniyenin mutbuiyetine ve hakimiyetine (Kuran esaslarının hakimiyetine) işaret eder." (Şualar, s. 493)

23. "Şahs-ı İsa Aleyhisselam'ın kılıncı ve maktul olan (yok edilen) şahs-ı Deccal'in, teşkil ettiği dehşetli maddiyunluk (maddecilik) ve dinsizlik azametli heykeli ve şahs-ı manevisini mahvedecek ancak İsevi ruhanileridir ki; o ruhaniler, din-i İsevinin hakikatini (Hristiyanlığın esaslarını) hakikat-i İslamiye ile mezcederek (katarak) o kuvvetle onu dağıtacak, manen öldürecek. *Hatta "Hazret-i İsa Aleyhisselam gelir. Hazret-i Mehdi'ye namazda iktida eder (uyar), tabi olur." Diye rivayeti bu ittifaka ve hakikat-i Kuraniyenin mutbuiyetine ve hakimiyetine (Kuran esaslarının hakimiyetine) işaret eder." (Şualar, s. 493)*

ÜSTAD ŞUALAR'DA DECCALİYETİ AÇIKLIYOR

Birinci Mes'ele: Rivayetlerde Hazret-i İsa Aleyhisselâm'a "Mesih" namı verildiği gibi her iki Deccal'a dahi "Mesih" namı verilmiş ve bütün rivayetlerde *("Mesih Deccal'in şerrinden ... Mesih Deccal'in şerrinden." Buhari, Ezan: 149; Cenaiz: 88; Tırmizi, Dua: 70, 76, 132; Müsned: 2:185, 186, 414, 416.)* denilmiş. Bunun hikmeti ve tevili nedir?

Elcevab: Allahu a'lem bunun hikmeti şudur ki: Nasılki emr-i İlahî (Allah'ın emri) ile İsa Aleyhisselâm, şeriat-ı Museviyede (Hz. Musa (a.s.)'nın getirdiği dinde) bir kısım ağır tekâlifi (Allah tarafından yüklenen görevler ve sorumlulukları) kaldırıp şarab gibi bazı müştehiyatı (gayri meşru istekler) helâl etmiş. Aynen öyle de; **Büyük Deccal, şeytanın iğvası (aldatması) ve hükmü ile şeriat-ı İseviyenin (Hz. İsa (a.s.)'ın getirdiği şeriatin) ahkâmını (hükümlerini) kaldırıp Hristiyanların hayat-ı içtimaiyelerini (sosyal hayatlarını) idare eden rabıtaları (bağları) bozarak, anarşistliğe ve Ye'cüc ve Me'cüc'e zemin hazır eder. Ve İslâm deccalı olan Süfyan dahi, şeriat-ı Muhammediyenin (A.S.M.) (İslam dininin) ebedî bir kısım ahkâmını (hükümlerini) nefis ve şeytanın desiseleri ile (hile ve aldatmalarıyla) kaldırmağa çalışarak hayat-ı beşeriyenin (toplum hayatının) maddî ve manevî rabıtalarını (bağlarını) bozarak, serkeş (başkaldıran, isyan eden) ve sarhoş ve sersem nefisleri başıboş bırakarak, hürmet ve merhamet gibi nurani zincirleri çözer; hevesat-ı müteaffine (kokuşmuş istek ve arzular) bataklığında, birbirine saldırmak için cebrî (zorlamaya dayalı) bir serbestiyet ve ayn-ı istibdad (baskı ve zorbalığın ta kendisi) bir hürriyet vermek ile dehşetli bir anarşistliğe meydan açar ki, o vakit o insanlar gayet şiddetli bir istibdaddan (baskı, zulüm ve zorbalıktan) başka zabt altına alınamaz.** (Şualar, Beşinci Şua, s. 521)

BEDİÜZZAMAN SAİD NURSİ HAZRETLERİ'NİN RİSALELERİN YAZIMI VE BASIMI HAKKINDA BİRKAÇ HATIRASI

1. Said Özdemir Abi:

Sözleri bastık getirdim, o gördüğünüz Sözler'i. Onu böyle hemen bağrına bastı. Sonra dönüp Kardeşim ölsem, vallahi sevinerek giderim." dedi. Sonra bana döndü: "Bu eserler basıldı ya, milyonlarca insanlar okuyacaklar. İmanlarını kurtaracaklar, ebedi saadete gidecekler." Bana "Kaç Lira bunun fiyatı?". "Üstadım zaten bu eser sizin eseriniz."dedim. "Olsun" dedi. **"Bu işin ihlasla olması için kendi eserimi kendi paramla almam lazım." "Ne kadar?" 25. Lira. Tuttu 25 Lirayı verdi. Bir tek Sözler'i aldı. Ondan sonrada her 25 Lirayı verene vermeyin, 25 kişiye okutturacağım diyene verin." dedi.**

2. Said Özdemir Abi:

(…) Meyve risalesi biliyorsunuz, hepsi Denizli hapishanesinde yazıldı. Onun meselelerini Bediüzzaman Hazretleri yazıyor. Bazı meseleleri, fakat kağıt vermiyorlar. Kesekağıtlarının boş kısımlarına, meyve risalesinin bazı meselelerini yazıyor. Hasan Feyzi geldiği zaman kibrit kutusuna koyup ona pencereden atıyor. O da gidip evde temize geçiriyor.

RİSALE-İ NUR KÜLLİYATI'NDA
HZ. HIZIR (A.S.)

Birinci Sual: HAZRET-İ HIZIR ALEYHİSSELÂM HAYATTA MIDIR? Hayatta ise niçin bazı mühim ulema hayatını kabul etmiyorlar?

Elcevap: **HAYATTADIR, FAKAT MERATİB-İ HAYAT (HAYAT MERTEBELERİ) BEŞTİR. O, İKİNCİ MERTEBEDEDİR. Bu sebebden bazı ulema hayatından şüphe etmişler.**

Birinci Tabaka-i Hayat: Bizim hayatımızdır ki, çok kayıdlarla mukayyeddir.

İKİNCİ TABAKA-İ HAYAT; HAZRET-İ HIZIR VE İLYAS ALEYHİMESSELÂM'IN HAYATLARIDIR Kİ, BİR DERECE SERBESTTİR. YANİ BİR VAKİTTE PEK ÇOK YERLERDE BULUNABİLİRLER. Bizim gibi beşeriyet levazımatıyla daimî mukayyed (sınırlı) değillerdir. Bazan istedikleri vakit bizim gibi yerler, içerler; fakat bizim gibi mecbur değillerdir. Tevatür derecesinde ehl-i şuhud (şahid olan) ve keşif olan evliyanın, Hazret-i Hızır ile maceraları, bu tabaka-i hayatı tenvir (aydınlatır) ve isbat eder. **Hattâ makamat-ı velayette bir makam vardır ki, "Makam-ı Hızır" tabir edilir. O makama gelen bir veli, Hızır'dan ders alır ve Hızır ile görüşür. Fakat bazan o makam sahibi yanlış olarak, ayn-ı Hızır telakki olunur.** (Mektubat, s. 5)

Makamat-ı evliyadan bazı makamlarda Mehdi vazifesinin hususiyeti (özelliği) bulunduğu ve kutbu azama has bir nisbeti göründüğü ve Hazret-i Hızır'ın bir münasebet-i hâssası (özel bir münasebeti) olduğu gibi, bazı meşahirle (teşhirle) münasebetdar (münasebeti olan) bazı makamat var. HATTÂ O MAKAMLARA "MAKAM-I HIZIR", "MAKAM-I ÜVEYS", "MAKAM-I MEHDİYET" TABİR EDİLİR.

İşte bu sırra binaen, o makama ve o makamın cüz'î bir nümunesine (küçük bir örneğine) veya bir gölgesine girenler, kendilerini o makamla has münasebetdar meşhur zâtlar zannediyorlar. Kendini Hızır telakki eder veya Mehdi itikad eder veya kutb-u azam tahayyül eder. (Mektubat, s. 480)

BEDİÜZZAMAN SAİD NURSÎ, RUS ESARETİNDEN ALLAH'IN YARDIMIYLA VE HIZIR ALEYHİSSELÂMIN REHBERLİĞİNDE KAÇIP KURTULMUŞTU. Bu kaçışta ise esarette geldiği yoldan değil, bizzat komünist

yangın ve fitnesinin çıktığı yere, yani eski ismiyle Petersburg, Petrogard yeni ismiyle Leningrad'a gelmişti. Bu çok mânâlı ve mânidar hareket Bediüzzaman'ın müceddid olduğunun yüzlerce delilinden sadece birisidir. Kızıl yangını yerinde görüyor ve tesbit ediyordu. 1918 yazında İstanbul'a gledığinde ilk işi harb yâdigârı İşaratü'l-İ'caz tefsirini bastırmak olmuştu... Birinci Şua isimli harika eserinde 1918 senesinden bahsederken; şunları ifade buyurmaktadır: **"Risale-i Nurun Fatihası olan İşaratü'l-İ'catz tefsirinin zuhuru tab'ı tarihine (baskı tarihine) tevafukla bakar denilmiş. Dârü'l-Hikmet tarafından ekser müftülere gönderilen nüshalar, müteaddit ve maddî ve mânevî inkılabların sarsıntılarından vikaye (koruma, sahip çıkma) noktasında çok emareler ve müftülerin itirafiyle birer kal'a (hisar, büyük kale) ve ekser müftülerin ellerinde birer elmas kılınç hükmüne geçmeleri tarihine tevafukla takdirkârane bakar."** (Bilinmeyen Taraflarıyla Said Nursi Kronolojik Hayatı, s.191 Adet:1)

Reşat Bey arkadaşı ile birlikte mübarek bir zat olan Ahmed Ağa'nın yanına gidiyor ve kanaatlerini sunuyorlar. Ahmed Ağa şu şekilde karşılık veriyor:

"Ben size onu nasıl anlatayım ki? O bizim gibi herhangi bir tarikat silsilesine bağlı değildir. O ne Kutbü'l-Aktab'a, ne de herhangi bir kutuba bağlıdır. O doğrudan doğruya Peygamberimizden (a.s.m.) feyiz alır, ona göre hareket eder. Bir hatıramla onun manevî makamını size anlatmaya çalışayım.

"BİRGÜN HIZIR (A.S.) GELEREK, 'Eskişehir'de zelzele olacak. Taş üstünde taş kalmayacak. Gel, Bediüzzaman'a gidelim ve dua etmesini isteyelim ki, bu zelzele hafiflesin' dedi.

Beraberce gidip, Bediüzzaman'a vaziyetini anlattık. 'Haberim var, haberim var' dedi. Hızır (a.s.), 'Dağlara gidip dua edelim' dedi. **Bediüzzaman, 'Ben hastayım, siz dağlara çıkıp dua edin, ben buradan dua edeceğim' dedi. EĞER ONUN DUASI OLMASAYDI, ESKİŞEHİR'DE GERÇEKTE TAŞ ÜSTÜNDE TAŞ KALMAZDI.'**

Bu sözleri dinleyen Yarbay Reşat Beyin arkadaşı ikna olup Bediüzzaman ve eserlerine taraftar bir vaziyete giriyor. (Şahidlerin Dilinden 3. Cilt, s. 203)

EK BÖLÜM:
EVRİM YANILGISI

Darwinizm, yani evrim teorisi, Yaratılış gerçeğini reddetmek amacıyla ortaya atılmış, ancak başarılı olamamış bilim dışı bir safsatadan başka bir şey değildir. Canlılığın, cansız maddelerden tesadüfen oluştuğunu iddia eden bu teori, evrende ve canlılarda çok mucizevi bir düzen bulunduğunun bilim tarafından ispat edilmesiyle ve evrimin hiçbir zaman yaşanmadığını ortaya koyan 300 milyona yakın fosilin bulunmasıyla çürümüştür. Böylece Allah'ın tüm evreni ve canlıları yaratmış olduğu gerçeği, bilim tarafından da kanıtlanmıştır. Bugün evrim teorisini ayakta tutmak için dünya çapında yürütülen propaganda, sadece bilimsel gerçeklerin çarpıtılmasına, taraflı yorumlanmasına, bilim görüntüsü altında söylenen yalanlara ve yapılan sahtekarlıklara dayalıdır.

Ancak bu propaganda gerçeği gizleyememektedir. Evrim teorisinin bilim tarihindeki en büyük yanılgı olduğu, son 20-30 yıldır bilim dünyasında giderek daha yüksek sesle dile getirilmektedir. Özellikle 1980'lerden sonra yapılan araştırmalar, Darwinist iddiaların tamamen yanlış olduğunu ortaya koymuş ve bu gerçek pek çok bilim adamı tarafından dile getirilmiştir. Özellikle ABD'de, biyoloji, biyokimya, paleontoloji gibi farklı alanlardan gelen çok sayıda bilim adamı, Darwinizm'in geçersizliğini görmekte, canlıların kökenini Yaratılış gerçeğiyle açıklamaktadırlar.

Evrim teorisinin çöküşünü ve yaratılışın delillerini diğer pek çok çalışmamızda bütün bilimsel detaylarıyla ele aldık ve almaya devam ediyoruz. Ancak konuyu, taşıdığı büyük önem nedeniyle, burada da özetlemekte yarar vardır.

Darwin'i Yıkan Zorluklar

Evrim teorisi, tarihi eski Yunan'a kadar uzanan pagan bir öğreti olmakla birlikte, kapsamlı olarak 19. yüzyılda ortaya atıldı. Teoriyi bilim dünyasının gündemine sokan en önemli gelişme, Charles Darwin'in 1859 yılında yayınlanan *Türlerin Kökeni* adlı kitabıydı. Darwin bu kitapta dünya üzerindeki farklı canlı türlerini Allah'ın ayrı ayrı yarattığı gerçeğine kendince karşı çıkıyordu. Darwin'in yanılgılarına göre, tüm türler ortak bir atadan geliyorlardı ve zaman içinde küçük değişimlerle farklılaşmışlardı.

Darwin'in teorisi, hiçbir somut bilimsel bulguya dayanmıyordu; kendisinin de kabul ettiği gibi sadece bir "mantık yürütme" idi. Hatta Darwin'in kitabındaki "Teorinin Zorlukları" başlıklı uzun bölümde itiraf ettiği gibi, teori pek çok önemli soru karşısında açık veriyordu.

Darwin, teorisinin önündeki zorlukların gelişen bilim tarafından aşılacağını, yeni bilimsel bulguların teorisini güçlendireceğini umuyordu. Bunu kitabında sık sık belirtmişti. Ancak gelişen bilim, Darwin'in umutlarının tam aksine, teorinin temel iddialarını birer birer dayanaksız bırakmıştır.

Darwinizm'in bilim karşısındaki yenilgisi, üç temel başlıkta incelenebilir:

1) Teori, hayatın yeryüzünde ilk kez nasıl ortaya çıktığını asla açıklayamamaktadır.

2) Teorinin öne sürdüğü "evrim mekanizmaları"nın, gerçekte evrimleştirici bir etkiye sahip olduğunu gösteren hiçbir bilimsel bulgu yoktur.

3) Fosil kayıtları, evrim teorisinin öngörülerinin tam aksine bir tablo ortaya koymaktadır.

Bu bölümde, bu üç temel başlığı ana hatları ile inceleyeceğiz.

Aşılamayan İlk Basamak: Hayatın Kökeni

Evrim teorisi, tüm canlı türlerinin, bundan yaklaşık 3.8 milyar yıl önce ilkel dünyada ortaya çıkan tek bir canlı hücreden geldiklerini iddia etmektedir. Tek bir hücrenin nasıl olup da milyonlarca kompleks canlı türünü oluşturduğu ve eğer gerçekten bu tür bir evrim gerçekleşmişse neden bunun izlerinin fosil kayıtlarında bulunamadığı, teorinin açıklayamadığı sorulardandır. Ancak tüm bunlardan önce, iddia edilen evrim sürecinin ilk basamağı üzerinde durmak gerekir. Sözü edilen o "ilk hücre" nasıl ortaya çıkmıştır?

Evrim teorisi, Yaratılış'ı cahilce reddettiği için, o "ilk hücre"nin, hiçbir plan ve düzenleme olmadan, doğa kanunları içinde kör tesadüflerin ürünü olarak meydana geldiğini iddia eder. Yani teoriye göre, cansız madde tesadüfler sonucunda ortaya canlı bir hücre çıkarmış olmalıdır. Ancak bu, bilinen en temel biyoloji kanunlarına aykırı bir iddiadır.

"Hayat Hayattan Gelir"

Darwin, kitabında hayatın kökeni konusundan hiç söz etmemişti. Çünkü onun dönemindeki ilkel bilim anlayışı, canlıların çok basit bir yapıya sahip olduklarını varsayıyordu. Ortaçağ'dan beri inanılan "spontane jenerasyon" adlı teoriye göre, cansız maddelerin tesadüfen biraraya gelip, canlı bir varlık oluşturabileceklerine inanılıyordu. Bu dönemde böceklerin yemek artıklarından, farelerin de buğdaydan oluştuğu yaygın bir düşünceydi. Bunu ispatlamak için de ilginç deneyler yapılmıştı. Kirli bir paçavranın üzerine biraz buğday konmuş ve biraz beklendiğinde bu karışımdan farelerin oluşacağı sanılmıştı. Etlerin kurtlanması da hayatın cansız maddelerden türeyebildiğine bir delil sayılıyordu. Oysa daha sonra anlaşılacaktı ki, etlerin üzerindeki kurtlar kendiliklerinden oluşmuyorlar, sineklerin getirip bıraktıkları gözle görülmeyen larvalardan çıkıyorlardı.

Darwin'in *Türlerin Kökeni* adlı kitabını yazdığı dönemde ise, bakterilerin cansız maddeden oluşabildikleri inancı, bilim dünyasında yaygın bir kabul görüyordu. Oysa Darwin'in kitabının yayınlanmasından beş yıl sonra, ünlü Fransız biyolog Louis Pasteur, evrime temel oluşturan bu inancı kesin olarak çürüttü. Pasteur yaptığı uzun çalışma ve deneyler sonucunda vardığı sonucu şöyle özetlemişti: *"Cansız maddelerin hayat oluşturabileceği iddiası artık kesin olarak tarihe gömülmüştür."*[1]

Evrim teorisinin savunucuları, Pasteur'ün bulgularına karşı uzun süre direndiler. Ancak gelişen bilim, canlı hücresinin karmaşık yapısını ortaya çıkardıkça, hayatın kendiliğinden oluşabileceği iddiasının geçersizliği daha da açık hale geldi.

20. Yüzyıldaki Sonuçsuz Çabalar

20. yüzyılda hayatın kökeni konusunu ele alan ilk evrimci, ünlü Rus biyolog Alexander Oparin oldu. Oparin, 1930'lu yıllarda ortaya attığı birtakım tezlerle, canlı hücresinin tesadüfen meydana gelebileceğini ispat etmeye çalıştı. Ancak bu çalışmalar başarısızlıkla sonuçlanacak ve Oparin şu itirafı yapmak zorunda kalacaktı: *"Maalesef hücrenin kökeni, evrim teorisinin tümünü içine alan en karanlık noktayı oluşturmaktadır."*[2]

Oparin'in yolunu izleyen evrimciler, hayatın kökeni konusunu çözüme kavuşturacak deneyler yapmaya çalıştılar. Bu deneylerin en ünlüsü, Amerikalı kimyacı Stanley Miller tarafından 1953 yılında düzenlendi. Miller, ilkel dünya atmosferinde olduğunu iddia ettiği gazları bir deney düzeneğinde birleştirerek ve bu karışıma enerji ekleyerek, proteinlerin yapısında kullanılan birkaç organik molekül (aminoasit) sentezledi.

O yıllarda evrim adına önemli bir aşama gibi tanıtılan bu deneyin geçerli olmadığı ve deneyde kullanılan atmosferin gerçek dünya koşullarından çok farklı olduğu, ilerleyen yıllarda ortaya çıkacaktı.[3]

Uzun süren bir sessizlikten sonra Miller'in kendisi de kullandığı atmosfer ortamının gerçekçi olmadığını itiraf etti.[4]

Hayatın kökeni sorununu açıklamak için 20. yüzyıl boyunca yürütülen tüm evrimci çabalar hep başarısızlıkla sonuçlandı. San Diego Scripps Enstitüsü'nden ünlü jeokimyacı Jeffrey Bada, evrimci *Earth* dergisinde 1998 yılında yayınlanan bir makalede bu gerçeği şöyle kabul eder:

Bugün, 20. yüzyılı geride bırakırken, hala, 20. yüzyıla girdiğimizde sahip olduğumuz en büyük çözülmemiş problemle karşı karşıyayız: Hayat yeryüzünde nasıl başladı?[5]

Hayatın Kompleks Yapısı

Evrim teorisinin hayatın kökeni konusunda bu denli büyük bir açmaza girmesinin başlıca nedeni, en basit sanılan canlı yapıların bile olağanüstü derecede kompleks yapılara sahip olmasıdır. Canlı hücresi, insanoğlunun yaptığı bütün teknolojik ürünlerden daha komplekstir. Öyle ki bugün dünyanın en gelişmiş laboratuvarlarında bile cansız maddeler biraraya getirilerek canlı bir hücre üretilememektedir.

Bir hücrenin meydana gelmesi için gereken şartlar, asla rastlantılarla açıklanamayacak kadar fazladır. Hücrenin en temel yapı taşı olan proteinlerin rastlantısal olarak sentezlenme ihtimali; 500 aminoasitlik ortalama bir protein için, 10^{950}'de 1'dir. Ancak matematikte 10^{50}'de 1'den küçük olasılıklar pratik olarak "imkansız" sayılır. Hücrenin çekirdeğinde yer alan ve genetik bilgiyi saklayan DNA molekülü ise, inanılmaz

bir bilgi bankasıdır. İnsan DNA'sının içerdiği bilginin, eğer kağıda dökülmeye kalkılsa, 500'er sayfadan oluşan 900 ciltlik bir kütüphane oluşturacağı hesaplanmaktadır.

Bu noktada çok ilginç bir ikilem daha vardır: DNA, yalnız birtakım özelleşmiş proteinlerin (enzimlerin) yardımı ile eşlenebilir. Ama bu enzimlerin sentezi de ancak DNA'daki bilgiler doğrultusunda gerçekleşir. Birbirine bağımlı olduklarından, eşlemenin meydana gelebilmesi için ikisinin de aynı anda var olmaları gerekir. Bu ise, hayatın kendiliğinden oluştuğu senaryosunu çıkmaza sokmaktadır. San Diego California Üniversitesi'nden ünlü evrimci Prof. Leslie Orgel, *Scientific American* dergisinin Ekim 1994 tarihli sayısında bu gerçeği şöyle itiraf eder:

Son derece kompleks yapılara sahip olan proteinlerin ve nükleik asitlerin (RNA ve DNA) aynı yerde ve aynı zamanda rastlantısal olarak oluşmaları aşırı derecede ihtimal dışıdır. Ama bunların birisi olmadan diğerini elde etmek de mümkün değildir. Dolayısıyla insan, yaşamın kimyasal yollarla ortaya çıkmasının asla mümkün olmadığı sonucuna varmak zorunda kalmaktadır.[6]

Kuşkusuz eğer hayatın kör tesadüfler neticesinde kendi kendine ortaya çıkması imkansız ise, bu durumda hayatın yaratıldığını kabul etmek gerekir. Bu gerçek, en temel amacı Yaratılış'ı reddetmek olan evrim teorisini açıkça geçersiz kılmaktadır.

Evrimin Hayali Mekanizmaları

Darwin'in teorisini geçersiz kılan ikinci büyük nokta, teorinin "evrim mekanizmaları" olarak öne sürdüğü iki kavramın da gerçekte hiçbir evrimleştirici güce sahip olmadığının anlaşılmış olmasıdır.

Darwin, ortaya attığı evrim iddiasını tamamen "doğal seleksiyon" mekanizmasına bağlamıştı. Bu mekanizmaya verdiği önem, kitabının isminden de açıkça anlaşılıyordu: *Türlerin Kökeni, Doğal Seleksiyon Yoluyla...*

Doğal seleksiyon, doğal seçme demektir. Doğadaki yaşam mücadelesi içinde, doğal şartlara uygun ve güçlü canlıların hayatta kalacağı düşüncesine dayanır. Örneğin yırtıcı hayvanlar tarafından tehdit edilen bir geyik sürüsünde, daha hızlı koşabilen geyikler hayatta kalacaktır. Böylece geyik sürüsü, hızlı ve güçlü bireylerden oluşacaktır. Ama elbette bu mekanizma, geyikleri evrimleştirmez, onları başka bir canlı türüne, örneğin atlara dönüştürmez. Dolayısıyla doğal seleksiyon mekanizması hiçbir evrimleştirici güce sahip değildir. Darwin de bu gerçeğin farkındaydı ve *Türlerin Kökeni* adlı kitabında *"Faydalı değişiklikler oluşmadığı sürece doğal seleksiyon hiçbir şey yapamaz"* demek zorunda kalmıştı.[7]

Lamarck'ın Etkisi

Peki bu "faydalı değişiklikler" nasıl oluşabilirdi? Darwin, kendi döneminin ilkel bilim anlayışı içinde, bu soruyu Lamarck'a dayanarak cevaplamaya çalışmıştı. Darwin'den önce yaşamış olan Fransız biyolog Lamarck'a göre, canlılar yaşamları sırasında geçirdikleri fiziksel değişiklikleri sonraki nesle aktarıyorlar, nesilden nesile biriken bu

özellikler sonucunda yeni türler ortaya çıkıyordu. Örneğin Lamarck'a göre zürafalar ceylanlardan türemişlerdi, yüksek ağaçların yapraklarını yemek için çabalarken nesilden nesile boyunları uzamıştı.

Darwin de benzeri örnekler vermiş, örneğin *Türlerin Kökeni* adlı kitabında, yiyecek bulmak için suya giren bazı ayıların zamanla balinalara dönüştüğünü iddia etmişti.[8]

Ama Mendel'in keşfettiği ve 20. yüzyılda gelişen genetik bilimiyle kesinleşen kalıtım kanunları, kazanılmış özelliklerin sonraki nesillere aktarılması efsanesini kesin olarak yıktı. Böylece doğal seleksiyon "tek başına" ve dolayısıyla tümüyle etkisiz bir mekanizma olarak kalmış oluyordu.

Neo-Darwinizm ve Mutasyonlar

Darwinistler ise bu duruma bir çözüm bulabilmek için 1930'ların sonlarında, "Modern Sentetik Teori"yi ya da daha yaygın ismiyle neo-Darwinizm'i ortaya attılar. Neo-Darwinizm, doğal seleksiyonun yanına "faydalı değişiklik sebebi" olarak mutasyonları, yani canlıların genlerinde radyasyon gibi dış etkiler ya da kopyalama hataları sonucunda oluşan bozulmaları ekledi.

Bugün de hala bilimsel olarak geçersiz olduğunu bilmelerine rağmen, Darwinistlerin savunduğu model neo-Darwinizm'dir. Teori, yeryüzünde bulunan milyonlarca canlı türünün, bu canlıların, kulak, göz, akciğer, kanat gibi sayısız kompleks organlarının "mutasyonlara", yani genetik bozukluklara dayalı bir süreç sonucunda oluştuğunu iddia etmektedir. Ama teoriyi çaresiz bırakan açık bir bilimsel gerçek vardır: Mutasyonlar canlıları geliştirmezler, aksine her zaman için canlılara zarar verirler.

Bunun nedeni çok basittir: DNA çok kompleks bir düzene sahiptir. Bu molekül üzerinde oluşan herhangi bir tesadüfi etki ancak zarar verir. Amerikalı genetikçi B. G. Ranganathan bunu şöyle açıklar:

Mutasyonlar küçük, rasgele ve zararlıdırlar. Çok ender olarak meydana gelirler ve en iyi ihtimalle etkisizdirler. Bu üç özellik, mutasyonların evrimsel bir gelişme meydana getiremeyeceğini gösterir. Zaten yüksek derecede özelleşmiş bir organizmada meydana gelebilecek rastlantısal bir değişim, ya etkisiz olacaktır ya da zararlı. Bir kol saatinde meydana gelecek rasgele bir değişim kol saatini geliştirmeyecektir. Ona büyük ihtimalle zarar verecek veya en iyi ihtimalle etkisiz olacaktır. Bir deprem bir şehri geliştirmez, ona yıkım getirir.[9]

Nitekim bugüne kadar hiçbir yararlı, yani genetik bilgiyi geliştiren mutasyon örneği gözlemlenmedi. Tüm mutasyonların zararlı olduğu görüldü. Anlaşıldı ki, evrim teorisinin "evrim mekanizması" olarak gösterdiği mutasyonlar, gerçekte canlıları sadece tahrip eden, sakat bırakan genetik olaylardır. (İnsanlarda mutasyonun en sık görülen etkisi de kanserdir.) Elbette tahrip edici bir mekanizma "evrim mekanizması" olamaz. Doğal seleksiyon ise, Darwin'in de kabul ettiği gibi, "tek başına hiçbir şey yapamaz." Bu gerçek bizlere doğada hiçbir "evrim mekanizması" olmadığını göstermektedir. Evrim mekanizması olmadığına göre de, evrim denen hayali süreç yaşanmış olamaz.

Fosil Kayıtları:
Ara Formlardan Eser Yok

Evrim teorisinin iddia ettiği senaryonun yaşanmamış olduğunun en açık göstergesi ise fosil kayıtlarıdır.

Evrim teorisinin bilim dışı iddiasına göre bütün canlılar birbirlerinden türemişlerdir. Önceden var olan bir canlı türü, zamanla bir diğerine dönüşmüş ve bütün türler bu şekilde ortaya çıkmışlardır. Teoriye göre bu dönüşüm yüz milyonlarca yıl süren uzun bir zaman dilimini kapsamış ve kademe kademe ilerlemiştir.

Bu durumda, iddia edilen uzun dönüşüm süreci içinde sayısız "ara türler"in oluşmuş ve yaşamış olmaları gerekir.

Örneğin geçmişte, balık özelliklerini taşımalarına rağmen, bir yandan da bazı sürüngen özellikleri kazanmış olan yarı balık-yarı sürüngen canlılar yaşamış olmalıdır. Ya da sürüngen özelliklerini taşırken, bir yandan da bazı kuş özellikleri kazanmış sürüngen-kuşlar ortaya çıkmış olmalıdır. Bunlar, bir geçiş sürecinde oldukları için de, sakat, eksik, kusurlu canlılar olmalıdır. Evrimciler geçmişte yaşamış olduklarına inandıkları bu hayali varlıklara "ara-geçiş formu" adını verirler.

Eğer gerçekten bu tür canlılar geçmişte yaşamışlarsa bunların sayılarının ve çeşitlerinin milyonlarca hatta milyarlarca olması gerekir. Ve bu garip canlıların kalıntılarına mutlaka fosil kayıtlarında rastlanması gerekir. Darwin, *Türlerin Kökeni*'nde bunu şöyle açıklamıştır:

Eğer teorim doğruysa, türleri birbirine bağlayan sayısız ara-geçiş çeşitleri mutlaka yaşamış olmalıdır... Bunların yaşamış olduklarının kanıtları da sadece fosil kalıntıları arasında bulunabilir.[10]

Ancak bu satırları yazan Darwin, bu ara formların fosillerinin bir türlü bulunamadığının da farkındaydı. Bunun teorisi için büyük bir açmaz oluşturduğunu görüyordu. Bu yüzden, *Türlerin Kökeni* kitabının "Teorinin Zorlukları" (Difficulties on Theory) adlı bölümünde şöyle yazmıştı:

Eğer gerçekten türler öbür türlerden yavaş gelişmelerle türemişse, **neden sayısız ara geçiş formuna rastlamıyoruz? Neden bütün doğa bir karmaşa halinde değil de, tam olarak tanımlanmış ve yerli yerinde? Sayısız ara geçiş formu olmalı, fakat niçin yeryüzünün sayılamayacak kadar çok katmanında gömülü olarak bulamıyoruz... Niçin her jeolojik yapı ve her tabaka böyle bağlantılarla dolu değil?** Jeoloji iyi derecelendirilmiş bir süreç ortaya çıkarmamaktadır ve belki de bu benim teorime karşı ileri sürülecek en büyük itiraz olacaktır.[11]

Darwin'in Yıkılan Umutları

Ancak 19. yüzyılın ortasından bu yana dünyanın dört bir yanında hummalı fosil araştırmaları yapıldığı halde bu ara geçiş formlarına rastlanamamıştır. Yapılan kazılarda ve araştırmalarda elde edilen bütün bulgular, evrimcilerin beklediklerinin aksine, canlıların yeryüzünde birdenbire, eksiksiz ve kusursuz bir biçimde ortaya çıktıklarını göstermiştir. Ünlü İngiliz paleontolog (fosil bilimci) Derek W. Ager, bir evrimci olmasına karşın bu gerçeği şöyle itiraf eder:

Sorunumuz şudur: Fosil kayıtlarını detaylı olarak incelediğimizde, türler ya da sınıflar seviyesinde olsun, sürekli olarak aynı gerçekle karşılaşırız; kademeli evrimle gelişen değil, aniden yeryüzünde oluşan gruplar görürüz.[12]

Yani fosil kayıtlarında, tüm canlı türleri, aralarında hiçbir geçiş formu olmadan eksiksiz biçimleriyle aniden ortaya çıkmaktadırlar. Bu, Darwin'in öngörülerinin tam aksidir. Dahası, bu canlı türlerinin yaratıldıklarını gösteren çok güçlü bir delildir. Çünkü bir canlı türünün, kendisinden evrimleştiği hiçbir atası olmadan, bir anda ve kusursuz olarak ortaya çıkmasının tek açıklaması, o türün yaratılmış olmasıdır. Bu gerçek, ünlü evrimci biyolog Douglas Futuyma tarafından da kabul edilir:

Yaratılış ve evrim, yaşayan canlıların kökeni hakkında yapılabilecek yegane iki açıklamadır. Canlılar dünya üzerinde ya tamamen mükemmel ve eksiksiz bir biçimde ortaya çıkmışlardır ya da böyle olmamıştır. Eğer böyle olmadıysa, bir değişim süreci sayesinde kendilerinden önce var olan bazı canlı türlerinden evrimleşerek meydana gelmiş olmalıdırlar. Ama eğer eksiksiz ve mükemmel bir biçimde ortaya çıkmışlarsa, o halde sonsuz güç sahibi bir akıl tarafından yaratılmış olmaları gerekir.[13]

Fosiller ise, canlıların yeryüzünde eksiksiz ve mükemmel bir biçimde ortaya çıktıklarını göstermektedir. Yani "türlerin kökeni", Darwin'in sandığının aksine, evrim değil yaratılıştır.

İnsanın Evrimi Masalı

Evrim teorisini savunanların en çok gündeme getirdikleri konu, insanın kökeni konusudur. Bu konudaki Darwinist iddia, insanın sözde maymunsu birtakım yaratıklardan geldiğini varsayar. 4-5 milyon yıl önce başladığı varsayılan bu süreçte, insan ile hayali ataları arasında bazı "ara form"ların yaşadığı iddia edilir. Gerçekte tümüyle hayali olan bu senaryoda dört temel "kategori" sayılır:

1) Australopithecus
2) Homo habilis
3) Homo erectus
4) Homo sapiens

Evrimciler, insanların sözde ilk maymunsu atalarına "güney maymunu" anlamına gelen "Australopithecus" ismini verirler. Bu canlılar gerçekte soyu tükenmiş bir maymun türünden başka bir şey değildir. Lord Solly Zuckerman ve Prof. Charles Oxnard gibi İngiltere ve ABD'den dünyaca ünlü iki anatomistin Australopithecus örnekleri üzerinde

yaptıkları çok geniş kapsamlı çalışmalar, bu canlıların sadece soyu tükenmiş bir maymun türüne ait olduklarını ve insanlarla hiçbir benzerlik taşımadıklarını göstermiştir.[14]

Evrimciler insan evriminin bir sonraki safhasını da, "homo" yani insan olarak sınıflandırırlar. İddiaya göre homo serisindeki canlılar, Australopithecuslar'dan daha gelişmişlerdir. Evrimciler, bu farklı canlılara ait fosilleri ardı ardına dizerek hayali bir evrim şeması oluştururlar. Bu şema hayalidir, çünkü gerçekte bu farklı sınıfların arasında evrimsel bir ilişki olduğu asla ispatlanamamıştır. Evrim teorisinin 20. yüzyıldaki en önemli savunucularından biri olan Ernst Mayr, *"Homo sapiens'e uzanan zincir gerçekte kayıptır"* diyerek bunu kabul eder. [15]

Evrimciler "Australopithecus > Homo habilis > Homo erectus > Homo sapiens" sıralamasını yazarken, bu türlerin her birinin, bir sonrakinin atası olduğu izlenimini verirler. Oysa paleoantropologların son bulguları, Australopithecus, Homo habilis ve Homo erectus'un dünyanın farklı bölgelerinde aynı dönemlerde yaşadıklarını göstermektedir.[16]

Dahası Homo erectus sınıflamasına ait insanların bir bölümü çok modern zamanlara kadar yaşamışlar, Homo sapiens neandertalensis ve Homo sapiens sapiens (günümüz insanı) ile aynı ortamda yan yana bulunmuşlardır. [17]

Bu ise elbette bu sınıfların birbirlerinin ataları oldukları iddiasının geçersizliğini açıkça ortaya koymaktadır. Harvard Üniversitesi paleontologlarından Stephen Jay Gould, kendisi de bir evrimci olmasına karşın, Darwinist teorinin içine girdiği bu çıkmazı şöyle açıklar:

Eğer birbiri ile paralel bir biçimde yaşayan üç farklı hominid (insanımsı) çizgisi varsa, o halde bizim soy ağacımıza ne oldu? Açıktır ki, bunların biri diğerinden gelmiş olamaz. Dahası, biri diğeriyle karşılaştırıldığında evrimsel bir gelişme trendi göstermemektedirler.[18]

Kısacası, medyada ya da ders kitaplarında yer alan hayali birtakım "yarı maymun, yarı insan" canlıların çizimleriyle, yani sırf propaganda yoluyla ayakta tutulmaya çalışılan insanın evrimi senaryosu, hiçbir bilimsel temeli olmayan bir masaldan ibarettir.

Bu konuyu uzun yıllar inceleyen, özellikle Australopithecus fosilleri üzerinde 15 yıl araştırma yapan İngiltere'nin en ünlü ve saygın bilim adamlarından Lord Solly Zuckerman, bir evrimci olmasına rağmen, ortada maymunsu canlılardan insana uzanan gerçek bir soy ağacı olmadığı sonucuna varmıştır.

Zuckerman bir de ilginç bir "bilim skalası" yapmıştır. Bilimsel olarak kabul ettiği bilgi dallarından, bilim dışı olarak kabul ettiği bilgi dallarına kadar bir yelpaze oluşturmuştur. Zuckerman'ın bu tablosuna göre en "bilimsel" -yani somut verilere dayanan- bilgi dalları kimya ve fiziktir. Yelpazede bunlardan sonra biyoloji bilimleri, sonra da sosyal bilimler gelir. Yelpazenin en ucunda, yani en "bilim dışı" sayılan kısımda ise, Zuckerman'a göre, telepati, altıncı his gibi "duyum ötesi algılama" kavramları ve bir de "insanın evrimi" vardır! Zuckerman, yelpazenin bu ucunu şöyle açıklar:

Objektif gerçekliğin alanından çıkıp da, biyolojik bilim olarak varsayılan bu alanlara -yani duyum ötesi algılamaya ve insanın fosil tarihinin yorumlanmasına- girdiğimizde, evrim teorisine inanan bir kimse için herşeyin mümkün olduğunu görürüz. Öyle ki teorilerine kesinlikle inanan bu kimselerin çelişkili bazı yargıları aynı anda kabul etmeleri bile mümkündür.[19]

İşte insanın evrimi masalı da, teorilerine körü körüne inanan birtakım insanların buldukları bazı fosilleri ön yargılı bir biçimde yorumlamalarından ibarettir.

Darwin Formülü!

Şimdiye kadar ele aldığımız tüm teknik delillerin yanında, isterseniz evrimcilerin nasıl saçma bir inanışa sahip olduklarını bir de çocukların bile anlayabileceği kadar açık bir örnekle özetleyelim.

Evrim teorisi canlılığın tesadüfen oluştuğunu iddia etmektedir. Dolayısıyla bu akıl dışı iddiaya göre cansız ve şuursuz atomlar biraraya gelerek önce hücreyi oluşturmuşlardır ve sonrasında aynı atomlar bir şekilde diğer canlıları ve insanı meydana getirmişlerdir. şimdi düşünelim; canlılığın yapıtaşı olan karbon, fosfor, azot, potasyum gibi elementleri biraraya getirdiğimizde bir yığın oluşur. Bu atom yığını, hangi işlemden geçirilirse geçirilsin, tek bir canlı oluşturamaz. İsterseniz bu konuda bir "deney" tasarlayalım ve evrimcilerin aslında savundukları, ama yüksek sesle dile getiremedikleri iddiayı onlar adına "Darwin Formülü" adıyla inceleyelim:

Evrimciler, çok sayıda büyük varilin içine canlılığın yapısında bulunan fosfor, azot, karbon, oksijen, demir, magnezyum gibi elementlerden bol miktarda koysunlar. Hatta normal şartlarda bulunmayan ancak bu karışımın içinde bulunmasını gerekli gördükleri malzemeleri de bu varillere eklesinler. Karışımların içine, istedikleri kadar amino asit, istedikleri kadar da (bir tekinin bile rastlantısal oluşma ihtimali 10-950 olan) protein doldursunlar. Bu karışımlara istedikleri oranda ısı ve nem versinler. Bunları istedikleri gelişmiş cihazlarla karıştırsınlar. Varillerin başına da dünyanın önde gelen bilim adamlarını koysunlar. Bu uzmanlar babadan oğula, kuşaktan kuşağa aktararak nöbetleşe milyarlarca, hatta trilyonlarca sene sürekli varillerin başında beklesinler. Bir canlının oluşması için hangi şartların var olması gerektiğine inanılıyorsa hepsini kullanmak serbest olsun. Ancak, ne yaparlarsa yapsınlar o varillerden kesinlikle bir canlı çıkartamazlar. Zürafaları, aslanları, arıları, kanaryaları, bülbülleri, papağanları, atları, yunusları, gülleri, orkideleri, zambakları, karanfilleri, muzları, portakalları, elmaları, hurmaları, domatesleri, kavunları, karpuzları, incirleri, zeytinleri, üzümleri, şeftalileri, tavus kuşlarını, sülünleri, renk renk kelebekleri ve bunlar gibi milyonlarca canlı türünden hiçbirini oluşturamazlar. Değil burada birkaçını saydığımız bu canlı varlıkları, bunların tek bir hücresini bile elde edemezler. Kısacası, bilinçsiz atomlar biraraya gelerek hücreyi oluşturamazlar. Sonra yeni bir karar vererek bir hücreyi ikiye bölüp, sonra art arda başka kararlar alıp, elektron mikroskobunu bulan, sonra kendi hücre yapısını bu mikroskop altında izleyen profesörleri oluşturamazlar. Madde, ancak Allah'ın üstün yaratmasıyla hayat bulur.

Bunun aksini iddia eden evrim teorisi ise, akla tamamen aykırı bir safsatadır. Evrimcilerin ortaya attığı iddialar üzerinde biraz bile düşünmek, üstteki örnekte olduğu gibi, bu gerçeği açıkça gösterir.

Göz ve Kulaktaki Teknoloji

Evrim teorisinin kesinlikle açıklama getiremeyeceği bir diğer konu ise göz ve kulaktaki üstün algılama kalitesidir. Gözle ilgili konuya geçmeden önce "Nasıl görürüz?" sorusuna kısaca cevap verelim. Bir cisimden gelen ışınlar, gözde retinaya ters olarak düşer. Bu ışınlar, buradaki hücreler tarafından elektrik sinyallerine dönüştürülür ve beynin arka kısmındaki görme merkezi denilen küçücük bir noktaya ulaşır. Bu elektrik sinyalleri bir dizi işlemden sonra beyindeki bu merkezde görüntü olarak algılanır. Bu bilgiden sonra şimdi düşünelim:

Beyin ışığa kapalıdır. Yani beynin içi kapkaranlıktır, ışık beynin bulunduğu yere kadar giremez. Görüntü merkezi denilen yer kapkaranlık, ışığın asla ulaşmadığı, belki de hiç karşılaşmadığınız kadar karanlık bir yerdir. Ancak siz bu zifiri karanlıkta ışıklı, pırıl pırıl bir dünyayı seyretmektesiniz.

Üstelik bu o kadar net ve kaliteli bir görüntüdür ki 21. yüzyıl teknolojisi bile her türlü imkana rağmen bu netliği sağlayamamıştır. Örneğin şu anda okuduğunuz kitaba, kitabı tutan ellerinize bakın, sonra başınızı kaldırın ve çevrenize bakın. şu anda gördüğünüz netlik ve kalitedeki bu görüntüyü başka bir yerde gördünüz mü? Bu kadar net bir görüntüyü size dünyanın bir numaralı televizyon şirketinin ürettiği en gelişmiş televizyon ekranı dahi veremez. 100 yıldır binlerce mühendis bu netliğe ulaşmak için çalışmaktadır. Bunun için fabrikalar, dev tesisler kurulmakta, araştırmalar yapılmakta, planlar ve tasarımlar geliştirilmektedir. Yine bir TV ekranına bakın, bir de şu anda elinizde tuttuğunuz bu kitaba. Arada büyük bir netlik ve kalite farkı olduğunu göreceksiniz. Üstelik, TV ekranı size iki boyutlu bir görüntü gösterir, oysa siz üç boyutlu, derinlikli bir perspektifi izlemektesiniz.

Uzun yıllardır on binlerce mühendis üç boyutlu TV yapmaya, gözün görme kalitesine ulaşmaya çalışmaktadırlar. Evet, üç boyutlu bir televizyon sistemi yapabildiler ama onu da gözlük takmadan üç boyutlu görmek mümkün değil, kaldı ki bu suni bir üç boyuttur. Arka taraf daha bulanık, ön taraf ise kağıttan dekor gibi durur. Hiçbir zaman gözün gördüğü kadar net ve kaliteli bir görüntü oluşmaz. Kamerada da, televizyonda da mutlaka görüntü kaybı meydana gelir.

İşte evrimciler, bu kaliteli ve net görüntüyü oluşturan mekanizmanın tesadüfen oluştuğunu iddia etmektedirler. şimdi biri size, odanızda duran televizyon tesadüfler sonucunda oluştu, atomlar biraraya geldi ve bu görüntü oluşturan aleti meydana getirdi dese ne düşünürsünüz? Binlerce kişinin biraraya gelip yapamadığını şuursuz atomlar nasıl yapsın?

Gözün gördüğünden daha ilkel olan bir görüntüyü oluşturan alet tesadüfen oluşamıyorsa, gözün ve gözün gördüğü görüntünün de tesadüfen oluşamayacağı çok

açıktır. Aynı durum kulak için de geçerlidir. Dış kulak, çevredeki sesleri kulak kepçesi vasıtasıyla toplayıp orta kulağa iletir; orta kulak aldığı ses titreşimlerini güçlendirerek iç kulağa aktarır; iç kulak da bu titreşimleri elektrik sinyallerine dönüştürerek beyne gönderir. Aynen görmede olduğu gibi duyma işlemi de beyindeki duyma merkezinde gerçekleşir. Gözdeki durum kulak için de geçerlidir, yani beyin, ışık gibi sese de kapalıdır, ses geçirmez. Dolayısıyla dışarısı ne kadar gürültülü de olsa beynin içi tamamen sessizdir. Buna rağmen en net sesler beyinde algılanır. Ses geçirmeyen beyninizde bir orkestranın senfonilerini dinlersiniz, kalabalık bir ortamın tüm gürültüsünü duyarsınız. Ama o anda hassas bir cihazla beyninizin içindeki ses düzeyi ölçülse, burada keskin bir sessizliğin hakim olduğu görülecektir.

Net bir görüntü elde edebilmek ümidiyle teknoloji nasıl kullanılıyorsa, ses için de aynı çabalar onlarca yıldır sürdürülmektedir. Ses kayıt cihazları, müzik setleri, birçok elektronik alet, sesi algılayan müzik sistemleri bu çalışmalardan bazılarıdır. Ancak, tüm teknolojiye, bu teknolojide çalışan binlerce mühendise ve uzmana rağmen kulağın oluşturduğu netlik ve kalitede bir sese ulaşılamamıştır. En büyük müzik sistemi şirketinin ürettiği en kaliteli müzik setini düşünün. Sesi kaydettiğinde mutlaka sesin bir kısmı kaybolur veya az da olsa mutlaka parazit oluşur veya müzik setini açtığınızda daha müzik başlamadan bir cızırtı mutlaka duyarsınız. Ancak insan vücudundaki teknolojinin ürünü olan sesler son derece net ve kusursuzdur. Bir insan kulağı, hiçbir zaman müzik setinde olduğu gibi cızırtılı veya parazitli algılamaz; ses ne ise tam ve net bir biçimde onu algılar. Bu durum, insan yaratıldığı günden bu yana böyledir. Şimdiye kadar insanoğlunun yaptığı hiçbir görüntü ve ses cihazı, göz ve kulak kadar hassas ve başarılı birer algılayıcı olamamıştır. Ancak görme ve işitme olayında, tüm bunların ötesinde, çok büyük bir gerçek daha vardır.

Beynin İçinde Gören ve Duyan Şuur Kime Aittir?

Beynin içinde, ışıl ışıl renkli bir dünyayı seyreden, senfonileri, kuşların cıvıltılarını dinleyen, gülü koklayan kimdir?

İnsanın gözlerinden, kulaklarından, burnundan gelen uyarılar, elektrik sinyali olarak beyne gider. Biyoloji, fizyoloji veya biyokimya kitaplarında bu görüntünün beyinde nasıl oluştuğuna dair birçok detay okursunuz. Ancak, bu konu hakkındaki en önemli gerçeğe hiçbir yerde rastlayamazsınız: Beyinde, bu elektrik sinyallerini görüntü, ses, koku ve his olarak algılayan kimdir?

Beynin içinde göze, kulağa, burna ihtiyaç duymadan tüm bunları algılayan bir şuur bulunmaktadır. Bu şuur kime aittir?

Elbette bu şuur beyni oluşturan sinirler, yağ tabakası ve sinir hücrelerine ait değildir. İşte bu yüzden, herşeyin maddeden ibaret olduğunu zanneden Darwinist-materyalistler bu sorulara hiçbir cevap verememektedirler. Çünkü bu şuur, Allah'ın

yaratmış olduğu ruhtur. Ruh, görüntüyü seyretmek için göze, sesi duymak için kulağa ihtiyaç duymaz. Bunların da ötesinde düşünmek için beyne ihtiyaç duymaz.

Bu açık ve ilmi gerçeği okuyan her insanın, beynin içindeki birkaç santimetreküplük, kapkaranlık mekana tüm kainatı üç boyutlu, renkli, gölgeli ve ışıklı olarak sığdıran yüce Allah'ı düşünüp, O'ndan korkup, O'na sığınması gerekir.

Materyalist Bir İnanç

Buraya kadar incelediklerimiz, evrim teorisinin bilimsel bulgularla açıkça çelişen bir iddia olduğunu göstermektedir. Teorinin hayatın kökeni hakkındaki iddiası bilime aykırıdır, öne sürdüğü evrim mekanizmalarının hiçbir evrimleştirici etkisi yoktur ve fosiller teorinin gerektirdiği ara formların yaşamadıklarını göstermektedir. Bu durumda, elbette, evrim teorisinin bilime aykırı bir düşünce olarak bir kenara atılması gerekir. Nitekim tarih boyunca dünya merkezli evren modeli gibi pek çok düşünce, bilimin gündeminden çıkarılmıştır. Ama evrim teorisi ısrarla bilimin gündeminde tutulmaktadır. Hatta bazı insanlar teorinin eleştirilmesini "bilime saldırı" olarak göstermeye bile çalışmaktadırlar. Peki neden?.. Bu durumun nedeni, evrim teorisinin bazı çevreler için, kendisinden asla vazgeçilemeyecek dogmatik bir inanış oluşudur. Bu çevreler, materyalist felsefeye körü körüne bağlıdırlar ve Darwinizm'i de doğaya getirilebilecek yegane materyalist açıklama olduğu için benimsemektedirler.

Bazen bunu açıkça itiraf da ederler. Harvard Üniversitesi'nden ünlü bir genetikçi ve aynı zamanda önde gelen bir evrimci olan Richard Lewontin, "önce materyalist, sonra bilim adamı" olduğunu şöyle itiraf etmektedir:

Bizim materyalizme bir inancımız var, 'a priori' (önceden kabul edilmiş, doğru varsayılmış) bir inanç bu. Bizi dünyaya materyalist bir açıklama getirmeye zorlayan şey, bilimin yöntemleri ve kuralları değil. Aksine, materyalizme olan 'a priori' bağlılığımız nedeniyle, dünyaya materyalist bir açıklama getiren araştırma yöntemlerini ve kavramları kurguluyoruz. Materyalizm mutlak doğru olduğuna göre de, İlahi bir açıklamanın sahneye girmesine izin veremeyiz.[20]

Bu sözler, Darwinizm'in, materyalist felsefeye bağlılık uğruna yaşatılan bir dogma olduğunun açık ifadeleridir. Bu dogma, maddeden başka hiçbir varlık olmadığını varsayar. Bu nedenle de cansız, bilinçsiz maddenin, hayatı var ettiğine inanır. Milyonlarca farklı canlı türünün; örneğin kuşların, balıkların, zürafaların, kaplanların, böceklerin, ağaçların, çiçeklerin, balinaların ve insanların maddenin kendi içindeki etkileşimlerle, yani yağan yağmurla, çakan şimşekle, cansız maddenin içinden oluştuğunu kabul eder. Gerçekte ise bu, hem akla hem bilime aykırı bir kabuldür. Ama Darwinistler kendilerince Allah'ın apaçık olan varlığını kabul etmemek için, bu akıl ve bilim dışı kabulü cehaletle savunmaya devam etmektedirler.

Canlıların kökenine materyalist bir ön yargı ile bakmayan insanlar ise, şu açık gerçeği görürler: Tüm canlılar, üstün bir güç, bilgi ve akla sahip olan bir Yaratıcının

eseridirler. Yaratıcı, tüm evreni yoktan var eden, en kusursuz biçimde düzenleyen ve tüm canlıları yaratıp şekillendiren Allah'tır.

Evrim Teorisi Dünya Tarihinin En Etkili Büyüsüdür

Burada şunu da belirtmek gerekir ki, ön yargısız, hiçbir ideolojinin etkisi altında kalmadan, sadece aklını ve mantığını kullanan her insan, bilim ve medeniyetten uzak toplumların hurafelerini andıran evrim teorisinin inanılması imkansız bir iddia olduğunu kolaylıkla anlayacaktır.

Yukarıda da belirtildiği gibi, evrim teorisine inananlar, büyük bir varilin içine birçok atomu, molekülü, cansız maddeyi dolduran ve bunların karışımından zaman içinde düşünen, akleden, buluşlar yapan profesörlerin, üniversite öğrencilerinin, Einstein, Hubble gibi bilim adamlarının, Frank Sinatra, Charlton Heston gibi sanatçıların, bunun yanı sıra ceylanların, limon ağaçlarının, karanfillerin çıkacağına inanmaktadırlar. Üstelik, bu saçma iddiaya inananlar bilim adamları, pofesörler, kültürlü, eğitimli insanlardır. Bu nedenle evrim teorisi için "dünya tarihinin en büyük ve en etkili büyüsü" ifadesini kullanmak yerinde olacaktır. Çünkü, dünya tarihinde insanların bu derece aklını başından alan, akıl ve mantıkla düşünmelerine imkan tanımayan, gözlerinin önüne sanki bir perde çekip çok açık olan gerçekleri görmelerine engel olan bir başka inanç veya iddia daha yoktur.

Bu, Afrikalı bazı kabilelerin totemlere, Sebe halkının Güneş'e tapmasından, Hz. İbrahim (as)'ın kavminin elleri ile yaptıkları putlara, Hz. Musa (as)'ın kavminin içinden bazı insanların altından yaptıkları buzağıya tapmalarından çok daha vahim ve akıl almaz bir körlüktür. Gerçekte bu durum, Allah'ın Kuran'da işaret ettiği bir akılsızlıktır. Allah, bazı insanların anlayışlarının kapanacağını ve gerçekleri görmekten aciz duruma düşeceklerini birçok ayetinde bildirmektedir. Bu ayetlerden bazıları şöyledir:

Şüphesiz, inkar edenleri uyarsan da, uyarmasan da, onlar için fark etmez; inanmazlar. Allah, onların kalplerini ve kulaklarını mühürlemiştir; gözlerinin üzerinde perdeler vardır. Ve büyük azab onlaradır. (Bakara Suresi, 6-7)

… Kalpleri vardır bununla kavrayıp-anlamazlar, gözleri vardır bununla görmezler, kulakları vardır bununla işitmezler. Bunlar hayvanlar gibidir, hatta daha aşağılıktırlar. İşte bunlar gafil olanlardır. (Araf Suresi, 179)

Allah, Hicr Suresi'nde ise bu insanların mucizeler görseler bile inanmayacak kadar büyülendiklerini şöyle bildirmektedir:

Onların üzerlerine gökyüzünden bir kapı açsak, ordan yukarı yükselseler de, mutlaka: "Gözlerimiz döndürüldü, belki biz büyülenmiş bir topluluğuz" diyeceklerdir. (Hicr Suresi, 14-15)

Bu kadar geniş bir kitlenin üzerinde bu büyünün etkili olması, insanların gerçeklerden bu kadar uzak tutulmaları ve 150 yıldır bu büyünün bozulmaması ise, kelimelerle anlatılamayacak kadar hayret verici bir durumdur. Çünkü, bir veya birkaç insanın imkansız senaryolara, saçmalık ve mantıksızlıklarla dolu iddialara inanmaları anlaşılabilir. Ancak dünyanın dört bir yanındaki insanların, şuursuz ve cansız atomların ani bir kararla biraraya gelip; olağanüstü bir organizasyon, disiplin, akıl ve şuur gösterip kusursuz bir sistemle işleyen evreni, canlılık için uygun olan her türlü özelliğe sahip olan Dünya gezegenini ve sayısız kompleks sistemle donatılmış canlıları meydana getirdiğine inanmasının, "büyü"den başka bir açıklaması yoktur.

Nitekim, Allah Kuran'da, inkarcı felsefenin savunucusu olan bazı kimselerin, yaptıkları büyülerle insanları etkilediklerini Hz. Musa (as) ve Firavun arasında geçen bir olayla bizlere bildirmektedir. Hz. Musa (as), Firavun'a hak dini anlattığında, Firavun Hz. Musa (as)'a, kendi "bilgin büyücüleri" ile insanların toplandığı bir yerde karşılaşmasını söyler. Hz. Musa (as), büyücülerle karşılaştığında, büyücülere önce onların marifetlerini sergilemelerini emreder. Bu olayın anlatıldığı bir ayet şöyledir:

(Musa:) "Siz atın" dedi. (Asalarını) atıverince, insanların gözlerini büyüleyiverdiler, onları dehşete düşürdüler ve (ortaya) büyük bir sihir getirmiş oldular. (Araf Suresi, 116)

Görüldüğü gibi Firavun'un büyücüleri yaptıkları "aldatmacalar"la -Hz. Musa (as) ve ona inananlar dışında- insanların hepsini büyüleyebilmişlerdir. Ancak, onların attıklarına karşılık Hz. Musa (as)'ın ortaya koyduğu delil, onların bu büyüsünü, ayette bildirildiği gibi "uydurduklarını yutmuş" yani etkisiz kılmıştır:

Biz de Musa'ya: "Asanı fırlatıver" diye vahyettik. (O da fırlatıverince) bir de baktılar ki, o bütün uydurduklarını derleyip-toparlayıp yutuyor. Böylece hak yerini buldu, onların bütün yapmakta oldukları geçersiz kaldı. Orada yenilmiş oldular ve küçük düşmüşler olarak tersyüz çevrildiler. (Araf Suresi, 117-119)

Ayetlerde de bildirildiği gibi, daha önce insanları büyüleyerek etkileyen bu kişilerin yaptıklarının bir sahtekarlık olduğunun anlaşılması ile, söz konusu insanlar küçük düşmüşlerdir. Günümüzde de bir büyünün etkisiyle, bilimsellik kılıfı altında son derece saçma iddialara inanan ve bunları savunmaya hayatlarını adayanlar, eğer bu iddialardan vazgeçmezlerse gerçekler tam anlamıyla açığa çıktığında ve "büyü bozulduğunda" küçük duruma düşeceklerdir.

Nitekim, yaklaşık 60 yaşına kadar evrimi savunan ve ateist bir felsefeci olan, ancak daha sonra gerçekleri gören Malcolm Muggeridge evrim teorisinin yakın gelecekte düşeceği durumu şöyle açıklamaktadır:

Ben kendim, evrim teorisinin, özellikle uygulandığı alanlarda, geleceğin tarih kitaplarındaki en büyük espri malzemelerinden biri olacağına ikna oldum. Gelecek kuşak, bu kadar çürük ve belirsiz bir hipotezin inanılmaz bir saflıkla kabul edilmesini hayretle karşılayacaktır.[21]

Bu gelecek, uzakta değildir aksine çok yakın bir gelecekte insanlar "tesadüfler"in ilah olamayacaklarını anlayacaklar ve evrim teorisi dünya tarihinin en büyük aldatmacası ve en şiddetli büyüsü olarak tanımlanacaktır. Bu şiddetli büyü, büyük bir hızla dünyanın dört bir yanında insanların üzerinden kalkmaya başlamıştır. Evrim aldatmacasının sırrını öğrenen birçok insan, bu aldatmacaya nasıl kandığını hayret ve şaşkınlıkla düşünmektedir.

Dediler ki: "Sen yücesin, bize öğrettiğinden
başka bizim hiçbir bilgimiz yok.
Gerçekten Sen, herşeyi bilen, hüküm ve
hikmet sahibi olansın."
(Bakara Suresi, 32)

Resimaltı:

251: Charles Darwin

***Türlerin Kökeni* kitabı**

252: Kambriyen kayalıklarında bulunan fosiller, salyangozlar, trilobitler, süngerler, solucanlar, denizanaları, deniz yıldızları, yüzücü kabuklular, deniz zambakları gibi kompleks omurgasız türlerine aittir. İlginç olan, birbirinden çok farklı olan bu türlerin hepsinin bir anda ortaya çıkmalarıdır. Bu yüzden jeolojik literatürde bu mucizevi olay, "Kambriyen Patlaması" olarak anılır.

253:
Louis Pasteur

254:
Alexander Oparin

255: Evrimcilerin en büyük yanılgılarından bir tanesi de yukarıda temsili resmi görülen ve ilkel dünya olarak nitelendirdikleri ortamda canlılığın kendiliğinden oluşabileceğini düşünmeleridir. Miller deneyi gibi çalışmalarla bu iddialarını kanıtlamaya çalışmışlardır. Ancak bilimsel bulgular karşısında yine yenilgiye uğramışlardır. Çünkü 1970'li yıllarda elde edilen sonuçlar, ilkel dünya olarak nitelendirilen dönemdeki atmosferin yaşamın oluşması için hiçbir şekilde uygun olmadığını kanıtlamıştır.

256:
Evrim teorisini geçersiz kılan gerçeklerden bir tanesi, canlılığın inanılmaz derecedeki kompleks yapısıdır. Canlı hücrelerinin çekirdeğinde yer alan DNA molekülü, bunun bir örneğidir. DNA, dört ayrı molekülün farklı diziliminden oluşan bir tür bilgi bankasıdır. Bu bilgi bankasında canlıyla ilgili bütün fiziksel özelliklerin şifreleri yer alır. İnsan DNA'sı kağıda döküldüğünde, ortaya yaklaşık 900 ciltlik bir ansiklopedi çıkacağı hesaplanmaktadır. Elbette böylesine olağanüstü bir bilgi, tesadüf kavramını kesin biçimde geçersiz kılmaktadır.

258: Doğal seleksiyona göre, güçlü olan ve yaşadığı çevreye uyum sağlayabilen canlılar hayatta kalır, diğerleri ise yok olurlar. Evrimciler ise doğal seleksiyonun canlıları evrimleştirdiğini, yeni türler meydana getirdiğini öne sürerler. Oysa doğal

seleksiyonun böyle bir sonucu yoktur ve bu iddiayı doğrulayan tek bir delil dahi bulunmamaktadır.

259: Lamarck zürafaların ceylan benzeri hayvanlardan türediklerine inanıyordu. Ona göre otlara uzanmaya çalışan bu canlıların zaman içinde boyunları uzamış ve zürafalara dönüşüvermişlerdi. Mendel'in 1865 yılında keşfettiği kalıtım kanunları, yaşam sırasında kazanılan özelliklerin sonraki nesillere aktarılmasının mümkün olmadığını ispatlamıştır. Böylece Lamarck'ın zürafa masalı da tarihe karışmıştır.

260: Rastgele mutasyonlar insanlara ve diğer tüm canlılara her zaman zarar verirler. Resimde mutasyona uğradığı için iki başlı olarak doğmuş bir buzağı görülüyor.

Evrimciler yüzyılın başından beri sinekleri mutasyona uğratarak, faydalı mutasyon örneği oluşturmaya çalıştılar. Ancak onyıllarca süren bu çabaların sonucunda elde edilen tek sonuç, sakat, hastalıklı ve kusurlu sinekler oldu. Solda, normal bir meyve sineğinin kafası ve sağda ise mutasyona uğramış diğer bir meyve sineği.

262- 263:
65 milyon yıllık vaşak kafatası fosili
51 milyon yıllık çakal kafatası fosili
45 milyon yıllık zebra kafatası fosili
3,9 milyon yıllık deve kafatası fosili
50 milyon yıllık antilop kafatası fosili
98 milyon yıllık kaplumbağa fosili

264: Bitkilerin evrimi iddiasını doğrulayan tek bir fosil örneği dahi yokken, evrim geçirmediklerini ispatlayan yüz binlerce fosil vardır. Bu fosillerden biri de resimde görülen 54 – 37 milyon yıllık ginkgo yaprağı fosilidir. Milyonlarca yıldır değişmeyen ginkgolar, evrimin büyük bir aldatmaca olduğunu göstermektedir.

265: Evrim yanlısı gazete ve dergilerde çıkan haberlerde yandakine benzer hayali "ilkel" insanların resimleri sıklıkla kullanılır. Bu hayali resimlere dayanarak oluşturulan haberlerdeki tek kaynak, yazan kişilerin hayal gücüdür. Ancak evrim bilim karşısında o kadar çok yenilgi almıştır ki artık bilimsel dergilerde evrimle ilgili haberlere daha az rastlanır olmuştur.

267: Evrimciler, fosiller üzerinde yaptıkları yorumları genelde ideolojik beklentileri doğrultusunda yaparlar. Bu nedenle vardıkları sonuçlar çoğunlukla güvenilir değildir.

271: Evrimcilerin istedikleri tüm şartlar sağlansa bir canlı oluşabilir mi? Elbette ki hayır. Bunu daha iyi anlamak için şöyle bir deney yapalım. Soldakine benzer bir varile canlıların oluşumu için gerekli olan bütün atomları, enzimleri, hormonları, proteinleri kısacası evrimcilerin istedikleri, gerekli gördükleri tüm elementleri koyalım. Olabilecek her türlü kimyasal ve fiziksel yöntemi kullanarak bu elementleri karıştıralım ve istedikleri kadar bekleyelim. Ne yapılırsa yapılsın, ne kadar beklenirse beklensin bu varilden canlı tek bir varlık bile çıkaramayacaklardır.

272: Bir cisimden gelen uyarılar elektrik sinyaline dönüşerek beyinde bir etki oluştururlar. Görüyorum derken, aslında zihnimizdeki elektrik sinyallerinin etkisini seyrederiz.

273 Gözü ve kulağı, kamera ve ses kayıt cihazları ile kıyasladığımızda bu organlarımızın söz konusu teknoloji ürünlerinden çok daha kompleks, çok daha başarılı, çok daha kusursuz tasarımlara sahip olduklarını görürüz.

275: Bütün hayatımızı beynimizin içinde yaşarız. Gördüğümüz insanlar, bindiğimiz araba, içinde çalıştığımız iş yeri, çevremizdeki herşey beynimizde oluşur. Gerçekte ise beynimizde, ne renkler, ne sesler, ne de görüntüler vardır. Beyinde bulunabilecek tek şey elektrik sinyalleridir.

279: Geçmiş zamanlarda timsaha tapan insanların inanışları ne derece garip ve akıl almazsa günümüzde Darwinistlerin inanışları da aynı derecede akıl almazdır. Darwinistler tesadüfleri ve cansız şuursuz atomları cahilce adeta yaratıcı güç olarak kabul ederler hatta bu batıl inanca bir dine bağlanır gibi bağlanırlar.

NOTLAR

1- Sidney Fox, Klaus Dose, Molecular Evolution and The Origin of Life, New York: Marcel Dekker, 1977, s. 2

2- Alexander I. Oparin, Origin of Life, (1936) New York, Dover Publications, 1953 (Reprint), s. 196

3- "New Evidence on Evolution of Early Atmosphere and Life", Bulletin of the American Meteorological Society, c. 63, Kasım 1982, s. 1328-1330.

4- Stanley Miller, Molecular Evolution of Life: Current Status of the Prebiotic Synthesis of Small Molecules, 1986, s. 7

5- Jeffrey Bada, Earth, Şubat 1998, s. 40

6- Leslie E. Orgel, The Origin of Life on Earth, Scientific American, c. 271, Ekim 1994, s. 78

7- Charles Darwin, The Origin of Species: A Facsimile of the First Edition, Harvard University Press, 1964, s. 189

8- Charles Darwin, The Origin of Species: A Facsimile of the First Edition, Harvard University Press, 1964, s. 184.

9- B. G. Ranganathan, Origins?, Pennsylvania: The Banner Of Truth Trust, 1988.

10- Charles Darwin, The Origin of Species: A Facsimile of the First Edition, Harvard University Press, 1964, s. 179

11- Charles Darwin, The Origin of Species, s. 172, 280

12- Derek A. Ager, "The Nature of the Fossil Record", Proceedings of the British Geological Association, c. 87, 1976, s. 133

13- Douglas J. Futuyma, Science on Trial, New York: Pantheon Books, 1983. s. 197

14- Solly Zuckerman, Beyond The Ivory Tower, New York: Toplinger Publications, 1970, ss. 75-94; Charles E. Oxnard, "The Place of Australopithecines in Human Evolution: Grounds for Doubt", Nature, c. 258, s. 389

15- J. Rennie, "Darwin's Current Bulldog: Ernst Mayr", Scientific American, Aralık 1992

16- Alan Walker, Science, c. 207, 1980, s. 1103; A. J. Kelso, Physical Antropology, 1. baskı, New York: J. B. Lipincott Co., 1970, s. 221; M. D. Leakey, Olduvai Gorge, c. 3, Cambridge: Cambridge University Press, 1971, s. 272

17- Time, Kasım 1996

18- S. J. Gould, Natural History, c. 85, 1976, s. 30

19- Solly Zuckerman, Beyond The Ivory Tower, New York: Toplinger Publications, 1970, s. 19

20- Richard Lewontin, "The Demon-Haunted World", The New York Review of Books, 9 Ocak, 1997, s. 28.

21- Malcolm Muggeridge, The End of Christendom, Grand Rapids: Eerdmans, 1980, s. 43

Bu kitabın hazırlanma amacı; içinde yaşadığımız Ahir Zamanda zuhur edecek olan, gelmiş geçmiş en büyük müceddid olan Hz. Mehdi (a.s.) hakkında Üstad Bediüzzaman Hazretleri'nin Kuran'ı Kerim ve Peygamberimiz (s.a.v.)'in hadis-i şerifleri ışığında yapmış olduğu tüm izahları, hiç bir yoruma hiçbir tevil ya da tefsire başvurmadan orijinal halleriyle sunmaktır.

Bazı şahısların Risale-i Nur Külliyatı'nı anlaşılmaz ve tefsire ihtiyaç gerektirir bir eser olarak tanıtmalarının aksine, Bediüzzaman'ın eserleri son derece açık ve anlaşılırdır. Bediüzzaman Said Nursi Hazretleri'nin kendi anlatımıyla Risale-i Nur Külliyatı, bir ortaokul çocuğu ya da okuma yazma bilen bir kadının kendi kavrayış güçleri oranında gayet rahat bir şekilde anlayabilecekleri kadar açık ve anlaşılır yazılmış bir eserdir.

"…BİR ORTAOKUL ÇOCUĞU VEYA OKUMASINI BİLEN BİR KADIN, BÜYÜK BİR FEYLESOFUN ESERİNİ OKUDUĞU ZAMAN İSTİFADE EDEMEMİŞTİR. FAKAT RİSALE-İ NUR'DAN HERKES DERECESİNE GÖRE İSTİFADE ETMEKTEDİR." (ŞUALAR, SF.549)

Bu kitapta, Ahir Zaman ve Mehdiyet konularıyla ilgili olarak gündeme gelen muhtemel soruların doğru cevaplarını bizzat Üstad'ın kendi ağzından ve orijinal halleriyle bulmak mümkün olacaktır.

YAZAR HAKKINDA

Harun Yahya müstear ismini kullanan Adnan Oktar, 1956 yılında Ankara'da doğdu. 1980'li yıllardan bu yana, imani, bilimsel ve siyasi konularda pek çok eser hazırladı. Bunların yanı sıra, yazarın evrimcilerin sahtekarlıklarını, iddialarının geçersizliğini ve Darwinizm'in kanlı ideolojilerle olan karanlık bağlantılarını ortaya koyan çok önemli eserleri bulunmaktadır.

Yazarın tüm çalışmalarındaki ortak hedef, Kuran'ın tebliğini dünyaya ulaştırmak, böylelikle insanları Allah'ın varlığı, birliği ve ahiret gibi temel imani konular üzerinde düşünmeye sevk etmek ve inkarcı sistemlerin çürük temellerini ve sapkın uygulamalarını gözler önüne sermektir. Nitekim yazarın, bugüne kadar 63 ayrı dile çevrilen 300'den fazla eseri, dünya çapında geniş bir okuyucu kitlesi tarafından takip edilmektedir.

Harun Yahya Külliyatı, -Allah'ın izniyle- 21. yüzyılda dünya insanlarını Kuran'da tarif edilen huzur ve barışa, doğruluk ve adalete, güzellik ve mutluluğa taşımaya bir vesile olacaktır.